

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

Call No. M.200 Acc. No. 39148

Author പി.പി. കോമലപ്പിള്ളി

Title കുടുംബം

913

7

കുറേ ശകര

~~Handwritten mark~~

THL

KOODASAKAL [MALAYALAM]

[THE SACRAMENTS]

Translator:

M 200

Tho - K

REV. FR. THOMAS MOOTHEDAN M. A., D. D.

First Published in June 1963

Copies: 2000

Printed at:

J. M. Press, Alwaye North

Price. Rs 2. 50.

Copy Right for the "S. H. League"

Publishers:

S. H. League, Alwaye North P. O.

ക്രിസ്തീയത

(മൈസൂറു ക്രൈസ്തവർക്കു്)

39148

THE SACRAMENTS

PREPARED

BY THE

CONFRATERNITY TEXT BOOKS' COMMITTEE

OF THE

ST. PAUL ARCHDIOCESE

U. S. A.

പരിഭാഷകൻ:

റവ. ഫാ. തോമസ് മൂത്തേടൻ എം. എ., ഡി. ഡി.

പ്രസാധകൻ:

എസ്. എച്ച്. ലീഗ്,

ആലുവാ നോർത്ത്

1963

വില 2 രൂ. 50 ന.പൈ.

M200.
Nihil obstat:

FR. MICHAEL ANGEL, O.C.D.

Alwaye, 1st January 1963

Rector, Ap. Seminary

Imprimatur:

† JOSEPH PARECATTIL,

Abp. of Ernakulam

Ernakulam,
6th January 1963.

പ്രസ്താവന

പരേതനായ ഫാദർ സക്കറിയായ് എ. സി. ഡി. അവർകളുടെ അന്തിമാഭിലാഷമനുസരിച്ചു പരിഭാഷപ്പെടുത്തുന്ന മൂന്നാമത്തെ പതിപ്പുകമാണിതു്. വിശ്വാസപ്രമാണത്തെയും ദൈവകല്പനകളേയും സംബന്ധിച്ചു് ഇതിനകം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥത്തോടു് ഇതുകൂടെ ചേരുമ്പോൾ ഒരു പുണ്യവേദോപദേശമായി, ഹൈന്ദവങ്ങളിലേ മൂന്നു ക്ലാസ്സുകളിലേക്കു് ഇവ ഓരോന്നും ടെക്സ്റ്റാക്കിയാൽ, കുട്ടികൾക്കു മതപരമായി അവശ്യം അറിയേണ്ട സംഗതികൾ ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയും.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകത കേരളത്തിലുള്ള മൂന്നു റീത്തുകളുടെയും കുർബാനക്കമ്മ്യൂണിയും സംക്ഷിപ്തമായി ഇതിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു് എന്നതാണു്. ഇവയും മറ്റുഭാഗങ്ങളും കേരളകത്തോലിക്കരുടെ മതപഠനത്തിനു് അത്യന്തം ഉപകരിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷ പരിഭാഷകനും പ്രസാധകർക്കുമുണ്ടു്. അതു് അസ്ഥാനത്താകാതിരിക്കുവാൻ ബഹുജനങ്ങളുടെ സഹകരണം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു നൽകണമെന്നു് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ മൂന്നു ഗ്രന്ഥങ്ങളും കേരളകത്തോലിക്കസഭയ്ക്കു സമർപ്പിക്കുന്നു.

നിർമ്മലകോളേജ്,
മൂവാറ്റുപുഴ,
1962 ആഗസ്റ്റ് 15

എന്നു്,
ഫാദർ തോമസ് മുത്തേടൻ.

വിഷയവിവരം

പേജ്

പ്രസ്താവന

v

ഒന്നാം ഭാഗം

അദ്ധ്യായം

1	കൂദാശകളുടെ എണ്ണവും സ്വഭാവവും	1
2	കൂദാശകൾ എങ്ങനെ തരം തിരിക്കണം; എങ്ങനെ സ്വീകരിക്കണം	8
3	മാമ്മോദീസാ	14
4	മാമ്മോദീസാ(തുടർച്ച)	22
5	സ്വൈര്യലേപനം	29
6	വി. കുർബാന	39
7	യാഥാത്മസാന്നിധ്യം	46
8	വസ്തുഭേദം	53
9	ദിവ്യബലി	59
10	ബലിയുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും ഫലങ്ങളും	65
11	ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണം	71
12	കമ്പസാരം	77
13	മനസ്സാപം	86
14	പാപോച്ചാരണം	94
15	ദണ്ഡവിമോചനങ്ങൾ	101
16	രോഗിലേപനം	108
17	തിരുപ്പട്ടം	116

18	വിവാഹം	125
19	കൂദാശാനുകരണങ്ങൾ	132

രണ്ടാംഭാഗം

1	ലത്തീൻകർബാന	139
2	നവശിഷ്യന്മാരുടെ കർബാന	149
3	വിശ്വാസികളുടെ കർബാന.	152
4	കർബാനയുടെ കാനൺ	157
5	വിശ്വാസികളുടെ കർബാന (തുടർച്ച)	164
6	കർബാനയുടെ സമാപനം	170

സീറോമലബാർറിത്തിലേ കർബാന

	പ്രാരംഭം	173
1	വി. കർബാനയുടെ ആരംഭം..	175
2	നവശിഷ്യന്മാരുടെ കർബാന	180
3	കാഴ്ചവെപ്പും കൈകഴുകലും	184
4	വി. കർബാനയുടെ കാനൺ.	189
5	കാനൺ (തുടർച്ച)	192
6	കൂദാശകർമ്മമുതൽ വി. കർബാനാനുഭവംവരെ.	195
7	വി. കർബാനയുടെ സമാപനം	200

മലങ്കരസുറിയാനിറിത്തിലേ കർബാന

	പ്രാരംഭം	203
1	പ്രഥമശുശ്രൂഷ	208
2	ദ്വിതീയശുശ്രൂഷ	213

3	നവശിഷ്യന്മാരുടെ കുർബാന	.	.	215
4	വി. കുർബാനയുടെ കാനൺ.	.	.	218
5	വി. കുർബാനയുടെ സമാപനം	.	.	226

സീറോമലബാർറീതിലേ

പുനരുദ്ധരിക്കപ്പെട്ട കുർബാന

ചൊതുവിവരങ്ങൾ	.	.	.	229
കുർബാനയുടെ പ്രാരംഭം	234
അനാഫൊറ	.	.	.	236
ഉപസംഹാരം	.	.	.	239

ക്രദാശകൾ

ഒന്നാമദ്ധ്യായം

ക്രദാശകളുടെ എണ്ണവും സ്വഭാവവും

അദ്വൈതമായ ദൈവവരപ്രസാദം നൽകുന്നതിന് ഇതരോ സ്ഥാപിച്ച ദൃശ്യമായ അടയാളമാണു ക്രദാശ. അതിനാൽ, എല്ലാ ക്രദാശകളിലും മൂന്നു ഘടകങ്ങളുണ്ട്: 1) ബാഹ്യമായ രെടയാളം. 2) ആന്തരികമായ രെന്ദഗ്രഹം. 3) മിശിഹായുടെ സ്ഥാപനം.

നിത്യജീവനുകൾക്കുള്ള മാറ്റം ശ്രീഹന്മാർവഴി ക്രിസ്തു വെളിപ്പെടുത്തി. പ്രസ്തുത മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ മുന്നേറുന്നതിനുവേണ്ട സഹായം നൽകുന്ന അനുഗ്രഹസ്രോതസ്സുകളാണു ക്രദാശകൾ.

“ക്രദാശ” എന്ന വാക്കു തനി സുറിയാനിയാണു്. ശുദ്ധീകരണമെന്നർത്ഥം. Sacrament എന്നുള്ള അതിന്റെ ആംഗ്ലേയസംജന്യയുടെ വാച്യാർത്ഥം ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന വസ്തു എന്നാണു്. ഒരു ക്രദാശയിൽ എല്ലാം പരിശുദ്ധമാണു്; പരിശുദ്ധമായ ഒരു സ്ഥലത്തു് എത്തിച്ചേരുന്നവൻ പരിശുദ്ധനായ ഒരാളിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന പരിശുദ്ധമായ ഒരു സഹായമാണു ക്രദാശ. അതിനുള്ള കർമ്മങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളുമെല്ലാം പരിശുദ്ധന്തന്നെ. ഓരോ ക്രദാശയുടേയും മഹത്വത്തേയും സ്വഭാവത്തേയും വ്യക്തമാക്കുന്നതാണു് അതതിനുള്ള ബാഹ്യകർമ്മങ്ങൾ; ഓരോന്നിന്നും ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം, ഏതു തരത്തിലുള്ള അനുഗ്രഹമാണു് അതതു ക്രദാശവഴി ലഭിക്കുന്നതെന്നു്.

ബാഹ്യമായ ചിഹ്നം

മനുഷ്യനിൽ ദൃശ്യമായ ശരീരവും അദൃശ്യമായ ആത്മാവും ഉള്ളതുപോലെ കൂദാശയിലും നമ്മുടെ ബാഹ്യോന്മീലനങ്ങൾക്കു ഗോചരീഭവിക്കുന്ന ഒരു ഭാഗവും അഗോചരമായ ഒരു ഭാഗവുമുണ്ട്. ഓരോ കൂദാശയും ആത്മാവിൽ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന അനുഗ്രഹത്തിന്റെ സ്വഭാവമെന്നതാണെന്നു സ്പഷ്ടമാക്കത്തക്കതാണു ദൃശ്യമായ ചിഹ്നം, അഥവാ, അടയാളം. പല കർമ്മങ്ങളും ഓരോ കൂദാശയിൽ നാം അനുഷ്ഠിക്കുന്നുണ്ട്; അവ പലതും കാണാവുന്നതും കേൾക്കാവുന്നതുമാണ്. അവയെല്ലാറ്റിനുംകൂടി ബാഹ്യമായ അടയാളമെന്നു പറയാം. ബാഹ്യമായ അടയാളത്തിൽത്തന്നെ കാതലായ ഒരു ഭാഗവുമുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും കാരണത്താൽ ആ ഭാഗത്തിനു കുറവുവന്നാൽ, കൂദാശ നടന്നതായി പരിഗണിക്കുകയില്ല; കൂദാശ സാധുവായിരിക്കുകയില്ല. മാമ്മോദീസായിൽ ഈ ഭാഗം ശിശുവിന്റെ ശിരസ്സിൽ വെള്ളമൊഴിക്കുന്നതും തൽസമയത്തു ചൊല്ലുന്ന വാക്കുകളുമാണ്. ബാഹ്യമായ അടയാളത്തിന്റെ സാരാംശത്തിൽത്തന്നെ രണ്ടു ഭാഗവുമുണ്ട്: കർമ്മസാധനവും സ്വരൂപവും.

കാർമ്മികൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന വസ്തുക്കളോ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിയോ ആണു കർമ്മസാധനം. കർമ്മസാധനം പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ ചൊല്ലുന്ന വാക്കുകളാണു കർമ്മസ്വരൂപം. വി.കർമ്മാനയിൽ അപ്പവും വീഞ്ഞും കർമ്മസാധനം; കൂദാശവചസ്സുകൾ സ്വരൂപം. കർമ്മസാധനവും സ്വരൂപവും ചേരുമ്പോൾ കൂദാശയായി; മറ്റു പ്രതിബന്ധങ്ങളൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ അവയ്ക്കു സ്വമേധയാ അനുഗ്രഹങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ കഴിയും. അതിനാൽ, കൂദാശകളിലെ ബാഹ്യമായ അടയാളം ഒരുപകരണമെന്നതുപോലെ ആത്മാവിൽ അനുഗ്രഹങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. എഴുതുവാൻ തുലികയെന്നതുപോലെയാണ്, ആത്മാവിൽ അനുഗ്രഹങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ കൂദാശയിലെ ബാഹ്യമായ അടയാളങ്ങൾ. ആകയാൽ, അനുഗ്രഹദാനത്തിൽ കൂദാശകൾ യഥാർത്ഥമായ ഉപകരണങ്ങളാണ്. പ്രാർത്ഥനകളുടേയും ഭക്തികൃത്യങ്ങളുടേയും ഫലം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരുടെ

പുണ്യജീവിതത്തെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നത്; പ്രത്യേക, കൂദാശകളുടെ ഫലം കാർമ്മികന്റെ ഭക്തിയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നില്ല; കൂദാശകൾ സ്വീകരിക്കുന്നവരുടെ ഭയക്കത്തേയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നില്ല; എന്നാൽ, കൂദാശ സ്വീകരിക്കുന്നവർക്ക് അതിന്റെ പ്രവർത്തനത്തെ തടയുവാൻ കഴിയും. ഉദാഹരണമായി, വയോജനങ്ങൾ മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചു മനസ്സുപിടിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ദൈവവരപ്രസാദം ലഭിക്കുന്നില്ല. മനസ്സുപിടിക്കുന്നതുവരെ കൂദാശയുടെ ഫലം പൂർണ്ണമായി സംസിലമാകുന്നുമില്ല.

കൂദാശകളുടെ സ്ഥാപകൻ

ഏഴു കൂദാശകളും ക്രിസ്തുതന്നെയാണു സ്ഥാപിച്ചത്. അവിടുന്ന് പിഡാനുഭവവും മരണവും വഴിയാണു നമുക്കുവേണ്ട അനുഗ്രഹങ്ങൾ നേടിയിട്ടുള്ളതെന്ന് അനുസ്മരിക്കുന്നതായാൽ സ്പഷ്ടമാകും, നമുക്കു കൃപാവരം തരുന്ന കൂദാശകൾ ക്രിസ്തുവിനല്ലാതെ ശ്രീഹന്മാർക്കോ തിരുസ്സഭയ്ക്കോ സ്ഥാപിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്ന്. ആകയാൽ, ഏഴു കൂദാശകളും ക്രിസ്തു നേരിട്ടുതന്നെ സ്ഥാപിച്ചുവെന്നതു വിശ്വാസസത്യമാണ്. തെന്റോസ് സുനഹദോസ് അതു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ക്രിസ്തു കൂദാശകൾ നേരിട്ടു സ്ഥാപിച്ചുവെന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ട് അവിടുത്തന്നെ എല്ലാ കൂദാശകളുടേയും കർമ്മസാധനവും സ്വരൂപവും നിശ്ചയിച്ചുവെന്ന് അർത്ഥമാക്കേണ്ടതില്ല. ഓരോ കൂദാശയുടെയും സ്ഥാപനോദ്ദേശവും അതിനു യോജിച്ച കൃപാവരവും അവിടുത്തന്നെ നമുക്കു താരാൻ നിശ്ചയിച്ചതായി വെളിപാടുകൊണ്ടു വ്യക്തമായിട്ടുണ്ട്. കൂദാശ എന്ന വാക്കുപോലും ക്രിസ്തു ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല എന്നത് ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്; രണ്ടാം ശതാബ്ദത്തിലാണ് ആ പേരുണ്ടായത്.

അദൃശ്യമായ വരപ്രസാദം നല്ലാൻ

നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ദൈവം നല്കുന്ന അതിസ്വഭാവി

കദാനമാണു വരപ്രസാദം. ഇതു രണ്ടുതരമുണ്ട്: താൽകാലികവരപ്രസാദവും ശുദ്ധീകരവരപ്രസാദവും.

തിന്മ വർജിക്കുവാനും തന്മ ചെയ്യുവാനുമായി ബുദ്ധിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതും മനസ്സിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതുമാണു താൽകാലികവരപ്രസാദം.

നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ പരിശുദ്ധവും ദൈവത്തിനു പ്രീതികരവുമാക്കുന്നതും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന് അവകാശിയാക്കുന്നതുമായ അതിസ്വാഭാവികകദാനമാണു ശുദ്ധീകരവരപ്രസാദം. സ്വർഗ്ഗീയമഹത്വത്തിന്റെ നാനിയാണതു്—ദൈവത്തിന്റെ ദത്തുപുത്രരും അവിടുത്തെ സ്വഭാവത്തിൽ ഭാഗഭാക്കുകളുമാക്കുന്ന ഒരു കദാനമാണു്. എവിടെ ശുദ്ധീകരവരപ്രസാദമുണ്ടോ അവിടെ പരിശുദ്ധത്വം വസിക്കുന്നുമുണ്ടു്.

കൂദാശകൾ ഒന്നുകിൽ ശുദ്ധീകരവരപ്രസാദം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ, അതു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. അതിനപുറമേ, കൂദാശയ്ക്കു യോജിച്ച താൽകാലികവരപ്രസാദം നല്കുന്നുമുണ്ടു്. ഉദാഹരണമായി, കുടുംബജീവിതത്തിലേ ചുമതലകൾ ശരിയായി നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനുവേണ്ടു താൽകാലികവരപ്രസാദം വിവാഹമെന്ന കൂദാശ പ്രദാനംചെയ്യുന്നു.

കൂദാശകൾ ഏഴുമാത്രം

കൂദാശകൾ ഏഴാണെന്നു തിരുസ്തുത എന്തും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു; തെന്ത്രോസ്സുനഹദോസ്സാതു് ഒരു വിശ്വാസസത്യമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. മനുഷ്യന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതത്തിലുള്ള ഏഴു് ആവശ്യങ്ങൾ അവ നിർവ്വഹിക്കുന്നു. സ്വാഭാവികജീവിതത്തിലേ ഏഴു് ആവശ്യങ്ങളോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുമ്പോൾ, കൂദാശകൾ ഏഴായി സ്ഥാപിച്ചതിന്റെ ദൈവികസ്പഷ്ടമാവുകയും ചെയ്യും.

ജനനത്തോടുകൂടെ സ്വാഭാവികജീവിതമാരംഭിക്കുന്നു. ജ്ഞാന

സ്നാനത്തോടുകൂടി അതിസ്വഭാവവികജീവിതം ആരംഭിക്കുന്നു.

കട്ടികൾ വളർന്നു ശക്തിപ്രാപിക്കുന്നു; സ്വൈര്യലേപനം ആദ്യാത്മികജീവിതത്തിൽ നമ്മെ ബലപ്പെടുത്തുന്നു.

മനുഷ്യൻ ഭക്ഷണം കഴിച്ചാലേ ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ; വി. കുർബാന ആദ്യാത്മികഭക്ഷണമാണ്. അത് അടുത്തടുത്തു കഴിക്കാത്തവർ ആദ്യാത്മികമായി വളരുകയില്ല.

രോഗങ്ങൾ വരുമ്പോൾ മനുഷ്യന് ഔഷധങ്ങൾ ആവശ്യകമായി വരുന്നു; ആദ്യാത്മികജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങളും മരണങ്ങളും കമ്പസാരംവഴി പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നു.

മരണസമയത്ത് എല്ലാമനുഷ്യർക്കും പ്രത്യേകശുശ്രൂഷകൾ ആവശ്യകമാണ്. രോഗിലേപനം, അഥവാ അന്ത്യലേപനം, മരണത്തെ സമാധാനത്തോടെ സ്വീകരിക്കുവാനും ഭാഗ്യപൂർവ്വം മരിക്കുവാനും നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു.

എല്ലാ ജനപദങ്ങൾക്കും ഭരണാധികാരികളും സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമുണ്ട്; പട്ടം എന്ന കൂദാശ ആദ്യാത്മികഭരണാധികാരികളെ നിയോഗിക്കുന്നു.

മനുഷ്യവർഗ്ഗം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനു വിവാഹബന്ധം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്; അതു കൂദാശയായി ഉയർത്തിയതു ദൈവരാജ്യത്തിലേക്കു കടംബങ്ങളെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുവാനും അങ്ങനെ തിരുസ്തഭയ്ക്കു സന്താനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുവാനുമാണ്.

പരിശോധനാവിഷയം

ഒന്നോ രണ്ടോ വാക്കുകളിൽ താഴെപ്പറയുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നല്കുക:

- 1) ഏഴു കൂദാശകളിൽ നല്കപ്പെടുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾ ആരു നേടിയതാണ്, അഥവാ, ആരുടെ യോഗ്യതകളെക്കുറിച്ചാണു നല്കപ്പെടുന്നത്?
- 2) കൂദാശ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്?
- 3) എന്തെല്ലാം കൂടുമ്പോഴാണ് ഒരു കൂദാശയുണ്ടാകുന്നത്?
- 4) നമ്മുടെ ബുദ്ധിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതും മനസ്സിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതുമായ ദാനമെന്താണ്?

5) ഏതു കൂദാശവഴിയാണു നമുക്കു ഭരണാധികാരികളെ ലഭിക്കുന്നതു്?

6) സപാഭാവികജനനത്തോടു സദൃശമായ കൂദാശ ഏതാണു്?

പ്രശ്നങ്ങൾ

1) കൂദാശകളേഴും ഈശോ നേരിട്ടു സ്ഥാപിച്ചതാണോ? തിരുസ്സഭയല്ലേ, ചില കൂദാശകളുടെ കർമ്മസാധനങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചതു്? തിരുസ്സഭയ്ക്കു കൂദാശകൾ സ്ഥാപിക്കാമോ?

2) ഒരവയിൽനിന്നു് ഏഴു കൈവഴികൾ പുറപ്പെടുന്നതു കാണിച്ചു് ഒരു ചിത്രം വരയ്ക്കുക. ഉറവയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പേരും ഓരോ വഴിയിലും ഓരോ കൂദാശയുടേയും പേരും എഴുതുക. എന്താണു് ഓരോ കൈവഴിയും സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്?

3) എന്തെല്ലാം അനുഗ്രഹങ്ങളാണു കൂദാശകൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതു്?

4) കൂദാശകൾ പ്രസാദവരത്തിന്റെ നിമിത്തകാരണങ്ങളാണെങ്കിൽ, ചിലപ്പോൾ അവ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കാത്തതെന്തുകൊണ്ടു്? കൂദാശകളുടെ ഘടനയിൽ അവ സ്വീകരിക്കുന്നയാളുടെ ഒരുക്കവും യോഗ്യതകളും ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ടോ?

(ഉത്തരം: കൂദാശകൾ പ്രസാദവരത്തിന്റെ നിമിത്തകാരണങ്ങളാണു്. മിശിഹായുടെ സ്ഥാപനവും ഉദ്ദേശ്യവുമനുസരിച്ചു കൂദാശയുടെ ഖാദ്യമായ അടയാളം പൂത്തിയായാൽ കൂദാശ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നല്കുവാൻ പര്യാപ്തമാണു്. തീ സകല വസ്തുക്കളേയും ദഹിപ്പിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളതാണെങ്കിലും നനഞ്ഞ വസ്തുക്കൾ തീയിലിട്ടാൽ തീ കെടുകപോലും ചെയ്യുന്നു. കൂദാശകളുടെ പ്രവർത്തനത്തെ തടയുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ആത്മാവിലുജ്ജ്വലിക്കുന്നു കൂദാശയുടെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭിക്കാതെ വരുന്നതു്. ഏതായാലും ഒരു വൈദികൻ ഒരാശീർവ്വാദം കൊടുക്കുന്നതും ഒരു കൂദാശ നല്കുന്നതും ഒന്നുപോലെയാണു്. ആശീർവാദത്തിന്റെ ഫലം വൈദികന്റെ ദൈവസ്നേഹത്തേയും ഭക്തിയേയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ, കൂദാശകളുടെ ഫലം അവയെ ഒട്ടും ആശ്രയിക്കുന്നില്ല. പാപിയായ വൈദികൻ വി. കുർബാന ചൊല്ലിയാലും പുണ്യവാനായ വൈദികൻ കുർബാനചൊല്ലിയാലും കുർബാന ഒന്നുപോലെ വാസ്തവമാണു്).

5) അതിസപാഭാവികദാനമെന്നു പറയുന്നതു് എന്താണു്?

(ഉത്തരം: ഒരു മനുഷ്യൻ എന്ന നിലയിൽ നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം സ്വഭാവവികാസങ്ങളാണ്. യാതൊരു വിധത്തിലും നാം അർഹിക്കാത്തതും ദൈവത്തിനൊഴികെ വേറൊരാൾക്കും സ്വശക്തിയാൽ തരാൻ സാധിക്കാത്തതുമായ ദാനങ്ങളാണ് അതിസ്വഭാവവികാസങ്ങൾ. താൽകാലികവരപ്രസാദവും ശുദ്ധീകരവരപ്രസാദവും അതിസ്വഭാവവികാസമായ അനുഗ്രഹങ്ങളാണ്. അതുകൊണ്ടുകൂടിയാണ്, തിരുസ്സഭയ്ക്കോ ശ്ലീഹന്മാർക്കോ കൂദാശകൾ സ്ഥാപിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു്).

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

വി. കുർബാനയ്ക്കും റോമൻകൾക്കും മാത്രമല്ല, മാമ്മോദീസാ, ഞെമ്മര്യലേപനം, രോഗിലേപനം മുതലായ കൂദാശകൾ നല്കുമ്പോഴും ചിലപ്പോഴെല്ലാം ഞാൻ സന്നിഹതനാകും.

വെള്ളിയാഴ്ചദിവസങ്ങളിലേ മാംസവർജ്ജനം ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച സംഭവിച്ച നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മരണത്തെ അനുസ്മരിക്കുവാനാണ്. ക്രൂശിതനായ ഈശോയുടെ മതമായ നമ്മുടെ മതത്തിൽ, പരിത്യാഗം, ഉപവാസം മുതലായവ അവശ്യം വേണ്ടതാണ്.

രണ്ടാമധ്യായം

കൂദാശകൾ എങ്ങനെ തരംതിരിക്കണം?
എങ്ങനെ സ്വീകരിക്കണം?

മരിച്ചവരുടെ കൂദാശകൾ

ആത്മാവിന്റെ ജീവനായ ദൈവവരപ്രസാദമില്ലാത്തപ്പോഴും സ്വീകരിക്കാവുന്ന കൂദാശകളാണു മരിച്ചവരുടെ കൂദാശകൾ. മാമ്മോദീസായും കന്യസാരവും അത്തരം കൂദാശകളാണു്. ജന്മപാപത്തിന്റെ മോചനത്തിനാണല്ലോ മാമ്മോദീസാ; കന്യപാപങ്ങൾ നീക്കുവാൻ കന്യസാരവും. പാപങ്ങൾ മരിച്ചുപോയിരിക്കുന്നവർക്കു ജീവൻ നൽകുന്നതാണു് ഈ രണ്ടു കൂദാശകളും

ജീവിക്കുന്നവരുടെ കൂദാശകൾ

സ്വൈമര്യലേപനം, വി. കുർബാന, രോഗിലേപനം, പട്ടം, വിവാഹം എന്നീ അഞ്ചു കൂദാശകൾ നമ്മുടെ ആത്മാവിലുള്ള വരപ്രസാദത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ഇവ യോഗ്യമായി സ്വീകരിക്കണമെങ്കിൽ ആത്മാവിൽ അതിന്റെ അതിസമാധാനികജീവനായ ദൈവവരപ്രസാദം ഉണ്ടായിരിക്കണം. അതിനാൽ, ജീവിക്കുന്നവരുടെ കൂദാശകൾ എന്നാണു് ഇവയ്ക്കു പേരു്.

ഒരു പ്രാവശ്യംമാത്രം സ്വീകരിക്കാവുന്ന കൂദാശകൾ

രൈക്കൽമാത്രം സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണു്, മാമ്മോദീസായും സ്വൈമര്യലേപനവും പട്ടവും. ഇവ മൂന്നും ആത്മാവിൽ മാഞ്ഞുപോ

കാത്ത അടയാളം പതിക്കുന്നു; അതായത്, ക്രിസ്തുവിനു നവമായ ഒരു പ്രതിഷ്ഠ. ക്രിസ്തുവിന്റെ നിത്യപരരോഹിത്യത്തിലുള്ള ഭാഗഭാഗിത്വമാണ് പട്ടമെന്ന കൂദാശയിൽ പതിക്കുന്ന മുദ്ര. മറ്റു രണ്ടു കൂദാശകളിലും ആ കൂദാശകൾക്ക് അനന്തമായ പ്രതിഷ്ഠയാണു മാഞ്ഞുപോകാത്ത അടയാളമെന്നു പറയുന്നത്.

ശേഷം നാലു കൂദാശകളും ആവശ്യംപോലെ പല പ്രാവശ്യം സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്. വി. കുർബാനയാണെങ്കിൽ ദിവസംതോറും സ്വീകരിക്കുന്നത് ഉത്തമം.

കാർമ്മികൻ

കൂദാശ നൽകുന്ന ആളാണു കാർമ്മികൻ. വിവാഹത്തിന്റെ കാർമ്മികർ വധുവരന്മാർതന്നെയത്രേ. അത്യാവശ്യസമയത്തു മാമ്മോദീസാ ആർക്കും നല്ലാം. മെത്രാനാണു പട്ടം എന്ന കൂദാശയുടെ കാർമ്മികൻ. അദ്ദേഹംതന്നെയാണു സ്വൈര്യലേപനത്തിന്റെ സാധാരണ കാർമ്മികൻ. ശേഷം കൂദാശകളുടെ കാർമ്മികൻ വൈദികനാണ്. കൂദാശകൾ വാസ്തവമാകുവാൻ കാർമ്മികൻ പാപരഹിതനായിരിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമില്ല; കൂദാശ നൽകുവാനുള്ള നിയോഗം ഉണ്ടായിരുന്നാൽ മതി. ചാവുദോഷത്തിൽ വർത്തിക്കുന്ന വൈദികൻ കൂദാശകൾ നൽകുമ്പോൾ ദൈവദോഷം ചെയ്യുന്നു; എന്നാൽ, കൂദാശയ്ക്കു കുറവൊന്നുമുണ്ടാകുന്നില്ല.

കൂദാശസ്വീകരണം

കൂദാശയുടെ സാധുത അതു സ്വീകരിക്കുന്ന ആളുടെ പുണ്യത്തെയോ ഒരുക്കത്തെയോ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും പൂണ്ണമായ ഫലം സിദ്ധിക്കണമെങ്കിൽ ഭക്തിയോടുകൂടെ ഒരുങ്ങുകതന്നെ വേണം. ജീവിക്കുന്നവരുടെ കൂദാശകൾ ചാവുദോഷത്തോടെ സ്വീകരിക്കുന്നവർ കൂദാശയ്ക്കു ടുത്ത വരങ്ങളൊന്നും പ്രാപിക്കുന്നതല്ല. കൂ

ദാശകരം സ്വീകരിക്കുവാൻ കൂടുതൽ ഭക്തിയോടുകൂടെ ഒരുങ്ങുന്ന വട് കൂടുതൽ അനുഗ്രഹങ്ങൾ സിദ്ധിക്കാതിരിക്കയില്ല. അതിനാൽ, കൂദാശകരം സ്വീകരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, വിശ്വാസത്തിന്റേയും ശരണത്തിന്റേയും സ്നേഹത്തിന്റേയും മനഃസ്ഥാപത്തിന്റേയും എളിയ യുദ്ധേയും പ്രകരണങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു വളരെ ഉപകാരപ്രദമാണ്. കൂദാശകരം സ്വീകരിച്ചതിനുശേഷം നന്ദി പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും വേണം.

പരിശോധനാവിഷയം

താഴെ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉച്ച (അതേ), അല്ലെങ്കിൽ, ഇല്ല എന്ന് ഉത്തരമെഴുതുക.

- 1) ചാവുദോഷത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വൈദികന്റെ പക്കൽ നിന്നു കൂദാശ സ്വീകരിച്ചാൽ വാസ്തവമാകുമോ? പ്രയോജനമുണ്ടോ?
- 2) ഏഴു കൂദാശകരവഴിയും വരപ്രസാദവർദ്ധനമുണ്ടാകുമോ?
- 3) ചാവുദോഷത്തിൽ വർത്തിക്കുന്നവർക്കു മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കാമോ?
- 4) ദൈവവരപ്രസാദത്തിൽ വർത്തിക്കുന്നവർക്കു കമ്പസാരംകൊണ്ടു പ്രയോജനമുണ്ടോ?
- 5) പാവദോഷംവഴി ആത്മാവ് ആദ്ധ്യാത്മികമായി മരിക്കുന്നുണ്ടോ?
- 6) കമ്പസാരം ആത്മാവിൽ മാഞ്ഞുപോകാത്ത അടയാളം പതിക്കുമോ?
- 7) സ്വൈര്യലേപനം ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം സ്വീകരിക്കാമോ?
- 8) ഏതെങ്കിലും കൂദാശയുടെ ഫലം സംജാതമാകുന്നതു് അതു സ്വീകരിക്കുന്ന ആളുടെ ഏതെങ്കിലും പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഫലമായാണോ?
- 9) കൂദാശ സ്വീകരിക്കുന്നവരുടെ ഭക്തിതീക്ഷ്ണതയുടെ തോതനുസരിച്ചു കൂദാശയിൽ ലഭിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾ കൂടുകയും കുറയുകയും ചെയ്യുമോ?
- 10) സ്വൈര്യലേപനത്തിൽ കിട്ടുന്ന വരപ്രസാദവും രോഗിലേപനത്തിൽ കിട്ടുന്ന വരപ്രസാദവും ഒരേതരമാണോ?
- 11) കൂദാശയിൽ ലഭിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ ഫലങ്ങൾ എപ്പോഴും ഉടനടി കാണുമോ?

പ്രശ്നങ്ങൾ

1) മേരി ചാവുദോഷത്തോടുകൂടെ വി. കുർബാന സ്വീകരിച്ചു. എന്തെങ്കിലും പ്രത്യേകകർമ്മമുണ്ടോ?

2) ഒരുവൻ അയോഗ്യമായി കൂദാശകരം സ്വീകരിച്ചാൽ അയാൾക്ക് ഒരിക്കലും കൂദാശയുടെ ഫലങ്ങൾ ലഭിക്കുകയില്ലേ? ജോയി ചാവുദോഷത്തോടുകൂടി സ്നൈര്യലേപനം സ്വീകരിച്ചു. അവന്റെ ആത്മാവിൽ മാഞ്ഞുപോകാത്ത അടയാളം പതിഞ്ഞുവോ? ആ കൂദാശയുടെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ എപ്പോഴെങ്കിലും അവനു ലഭിക്കുമോ?

(ഉത്തരം: സ്നൈര്യലേപനത്തിന്റെ അടയാളം ഉടനടി ആത്മാവിൽ പതിയും. അത് ആത്മാവിൽ ഉള്ളതുകൊണ്ട് അയാൾ ഭക്തിപൂർവ്വം ക്ഷമ്പസാരിച്ച ദൈവവരപ്രസാദം പ്രാപിക്കുമ്പോൾ, സ്നൈര്യലേപനത്തിനു പ്രത്യേകമായ അനുഗ്രഹങ്ങളും സംസിലമാകും.)

3) സ്നൈര്യലേപനത്തിൽ പതിയുന്ന അടയാളം ഒരു കടലാസിൽ അടിക്കുന്ന മുദ്രപോലെയോ മരങ്ങളിൽ ചാപ്പ അടിക്കുന്നതുപോലെയോ ആണോ?

(ഉത്തരം: അല്ല. ആത്മാവിൽ പതിക്കുന്ന മുദ്ര ആത്മീയദൃഷ്ടികൾക്കു പോലും ദൃശ്യമല്ല. അത് ഒരാല്യാത്മികഗുണവിശേഷമാണ്. പരിശുദ്ധമായ ഓരധികാരം അതുവഴി സ്ഥിരമായി കൈവരുന്നവെന്നുമാത്രം.)

4) കൂദാശകളിൽ ലഭിക്കുന്ന മാഞ്ഞുപോകാത്ത അടയാളം മരണശേഷവും ഉണ്ടാകുമോ?

(ഉത്തരം: ഉവ്വ്. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ മഹത്വത്തിനും ശപിക്കപ്പെട്ടവരുടെ അവമാനത്തിനുമായി അത് എന്നും നിലകൊള്ളും.)

5) ഒരേ കൂദാശ രണ്ടുപേർ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ രണ്ടുപേർക്കും ഒരേ തോതിലാണോ വരപ്രസാദം ലഭിക്കുന്നതു്?

(ഉത്തരം: അല്ല. സ്വീകരിക്കുന്ന ആളുടെ ഭക്തിയും ആവശ്യവുമനുസരിച്ചു കൂടുതൽകറവു വരാവുന്നതാണ്.)

6) ജോൺ വീട്ടിലിരുന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു; വിലും പള്ളിയിൽ പോയി വി. കുർബാന കൈക്കൊണ്ടു. ജോണിനു വിലുത്തോളം അനുഗ്രഹം കിട്ടുകയില്ലേ?

(ഉത്തരം: ഇല്ല. വി. കുർബാനയ്ക്കു പ്രത്യേകമായുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾ ജോണിനു ലഭിക്കുകയില്ല.)

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

ഓരോ കൂദാശയിലും ലഭിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ ഫലം എപ്പോഴും തൽക്ഷണം കണ്ടുവെന്നു വരുകയില്ല. നിരാശയൊന്നും കൂദാശെ പ്രസ്തുതാനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ആശ്രയിച്ചു എന്റെ ചുമതലകൾ ഞാൻ നിർവ്വഹിക്കും. ക്ഷമ്പസാരത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു പ്രലോഭനങ്ങളെ ഞാൻ ജയിക്കും.

തന്റെ പീഡാനഭാവവും കുരിശുമരണവുംവഴി നമുക്കുവേണ്ടി സയാദിച്ച പ്രസാദവരങ്ങൾ, ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തു, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പിതാവിന്റെ വചനത്തോടു ഭാഗത്തു ഇരുന്നുകൊണ്ടു്, ക്രമദൈവങ്ങളെ നീർച്ചുലകൾവഴി, നമുക്കു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. നമുക്കു പ്രസാദവരങ്ങൾ നൽകുന്ന പ്രഥമക്രമദൈവങ്ങളെ അനുസ്മരണം.

മൂന്നാമധ്യായം

മാമ്മോദീസാ

ജവപാവത്തിൽനിന്നു മോചിച്ചു നമ്മെ ക്രിസ്ത്യാനികളും സ്വർഗ്ഗത്തിന് അവകാശികളുമാക്കുന്ന കൂദാശയാണു മാമ്മോദീസാ, അഥവാ, ജ്ഞാനസ്നാനം. അമ്മമാരിൽനിന്നുള്ള നമ്മുടെ ജനനം സ്വാഭാവികമാണ്; അങ്ങനെ നാം മനുഷ്യരായി ജനിക്കുന്നു. മാമ്മോദീസാ വെള്ളത്താലും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലുമുള്ള പുനർജനനമാണ്; അങ്ങനെ നാം ദൈവത്തിന്റെ ദത്തുപുത്രരായിബുദ്ധിപ്പെടുന്നു. തിരുസ്തുതിയിലേ അംഗത്വം ലഭിക്കുന്നതും ഇതരകൂദാശകൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ അവകാശം നൽകുന്നതും സ്വർഗ്ഗീയയോഗ്യതകൾ സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള വഴി തുറക്കുന്നതും ഈ കൂദാശയാണു്.

മാഞ്ഞുപോകാത്ത ഒരു മുദ്ര ഈ കൂദാശവഴി ആത്മാവിൽ പതിയുന്നു; ചാവുദോഷത്തിൽ വീണാലും നിരീശ്വരത്വം അവലംബിച്ചാലും ഈ മുദ്ര നീങ്ങുന്നില്ല. അതിനാൽ, ഈ കൂദാശ ഒരു പ്രാവശ്യം മാത്രമേ കൈക്കൊള്ളുവാൻ പാടുള്ളൂ. “ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നവരെല്ലാം ക്രിസ്തുവിനെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.” (ഗാല. 3: 27)

ഉത്തമക്രിസ്തീയജീവിതം നയിക്കുന്നതിന് ആവശ്യകമായ താൽകാലികവരപ്രസാദം പ്രാപിക്കുവാൻ അർഹതയും ഈ കൂദാശവഴി ലഭിക്കുന്നു.

യഥാർത്ഥമായ കൂദാശ

ഒരു കൂദാശയുടെ മൂന്നു ഘടകങ്ങളും മാമ്മോദീസായ്ക്കു് ഉള്ളതുകൊണ്ടു് അതു യഥാർത്ഥമായ കൂദാശയാണു്.

1) ബാഹ്യമായ അടയാളം. മാമ്മോദീസായിൽ, കാണാവുന്ന തും കേൾക്കാവുന്നതുമായ പല ചടങ്ങുകളുണ്ട്: വെള്ളം തലയിലൊഴിക്കുന്നതും തൽസമയം ചില വാക്കുകൾ ചൊല്ലുന്നതും എല്ലാ മാമ്മോദീസാകളിലും സ്പഷ്ടമായി കാണാം. ഔദ്യോഗികമായി മാമ്മോദീസാ നൽകുമ്പോൾ സൈത്തുപുശുക, വെള്ളവസ്രം അണിയിക്കുക മുതലായ ചില കർമ്മങ്ങൾ കൂടിയുണ്ട്.

ബാഹ്യമായ അടയാളത്തിൽ പ്രധാനമായ ഭാഗം മാമ്മോദീസാ മുങ്ങുന്ന ആളുടെ ശിരസ്സിൽ വെള്ളം ഒഴിക്കുന്നതാണ്. അതുതന്നെയാണ്, മാമ്മോദീസായുടെ കർമ്മസാധനം. ശുദ്ധജലമാണ് ഇതിന് ഉപയോഗിക്കേണ്ടത്. വെള്ളം ശിരസ്സിൽ ഒഴിക്കുമ്പോൾ കാർമ്മികൻ ഇങ്ങനെ ചൊല്ലുന്നു: “പിതാവിന്റേയും പുത്രന്റേയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റേയും നാമത്തിൽ നിന്നെ ഞാൻ മാമ്മോദീസാ മുക്കുന്നു.” ഇതാണ് മാമ്മോദീസായുടെ കർമ്മരൂപം. ശിരസ്സിൽ വെള്ളം ഒഴിക്കുന്ന ആൾതന്നെ ഈ വാക്കുകളും ചൊല്ലണം.

വെള്ളം സാധാരണമായി ഒഴിക്കുന്നത്, അഴുക്കു കഴുകിക്കളയുവാനാണല്ലോ; മാമ്മോദീസായിൽ വെള്ളം ഒഴിക്കുന്നതു ജന്മപാപത്തിന്റെ മാലിന്യം കഴുകിക്കളയുവാനാണ്. മാമ്മോദീസാ മുങ്ങുമ്പോൾ പഴയ മനുഷ്യനെ ഉരിഞ്ഞുമാറി പുതിയമനുഷ്യനെ നമ്മെ ധരിപ്പിക്കുന്നു; പ്രസാദവരമാകുന്ന വെള്ളവസ്രം നാം അണിയുകയും ചെയ്യുന്നു.

2) ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്ഥാപനം. യോഹന്നാന്റെ കരങ്ങളിൽ നിന്നു ജോർദാനാനദിയിൽവെച്ചു ക്രിസ്തു അനുതാപത്തിന്റെ മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ചല്ലോ. അത് കൂദാശയൊന്നുമാണിരുന്നില്ല; അതു പശ്ചാത്താപത്തിനുള്ള ഒരു ക്ഷണം മാത്രമായിരുന്നു. ആ അവസരത്തിലാണ്, ക്രിസ്തു മാമ്മോദീസാ എന്ന കൂദാശയും സ്ഥാപിച്ചതെന്നു ചില വേദപുസ്തകവ്യാഖ്യാതാക്കളും ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും കരുതുന്നു. ഏതായാലും ഈ കൂദാശയെപ്പറ്റി ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടു പ്രഖ്യാപനങ്ങളുണ്ട്: ആദ്യത്തേതു രഹസ്യമായി നിങ്ങളേമ്മൂസിനോടും, രണ്ടാമത്തേതു ഉയിർപ്പിനുശേഷം ജനങ്ങളോടും ചെ

യ്ക്കുവയാണു്. നികുഭേമ്മുസിനോടു് അവിടുന്നു പറഞ്ഞു: “വെള്ളത്താലു പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും മനുഷ്യൻ വീണ്ടും ജനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവൻ ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല” (യോ. 3: 5) സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിനു മുമ്പു ക്രിസ്തു ഇപ്രകാരം ആജ്ഞാവിധു: “നിങ്ങൾ പോയി എല്ലാ ജാതികളേയും പഠിപ്പിക്കുകയും വിതാവിൻറയും പുത്രൻറയും പരിശുദ്ധാത്മാവിൻറയും നാമത്തിൽ അവരെ ജ്ഞാനസ്നാനം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യവിൻ” (മത്താ.28:19.)

3) പ്രസാദവരം തരണം. മാമ്മോദീസാ ജന്മപാപത്തെയും ക

ർമ്മപാപങ്ങളേയും അവയ്ക്കുള്ള ശിക്ഷയേയും നീക്കി ശുദ്ധീകരണപ്രസാദവും ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിനു് അവശ്യകമായ താൽകാലികവരപ്രസാദവും നമുക്കു നല്കുന്നു. തിരിച്ചറിയു വന്നവർ മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ചോൾ, അതു സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള നിയോഗവും പാപങ്ങളെപ്പ്രതി മനസ്സാപവുമുണ്ടായിരിക്കണം. ശുദ്ധീകരണപ്രസാദത്തോടുകൂടി വിശ്വാസം, ശരണം, സ്നേഹം എന്നു ദൈവികപുണ്യങ്ങളും പരിശുദ്ധാത്മാവിൻറ ഭാനങ്ങളും നമുക്കു ലഭിക്കുന്നു; പരിശുദ്ധത്രിത്വം നമ്മിൽ വസിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും ചെയ്യുന്നു.

മാമ്മോദീസാ ജന്മപാപത്തെ നീക്കുന്നുവെന്നു പറയുമ്പോൾ ജന്മപാപംപറ്റി വന്നുചേർന്നിരിക്കുന്ന ദുഷ്ടഫലങ്ങൾ, അതായതു്, മരണം, ദൂരാശകരം, അബലങ്ങൾ, അജ്ഞത, സങ്കടങ്ങൾ എന്നിവ നീങ്ങുന്നതായി ധരിക്കേണ്ടതില്ല. ശരീരത്തിൻറ മത്സരവും സഹനങ്ങളും മരണവും നമ്മിൽ പ്രബലമായിത്തന്നെ നില്ക്കും. പുനരുത്ഥാനത്തിങ്കൽ ഈ കൈടുതികൾ നീങ്ങും; ഈ ലോകത്തിൽ വേദനകളും പ്രലോഭനങ്ങളും നമ്മുടെ സ്നേഹത്തിൻറ മാററു നിണ്ണയിക്കുന്നു; സ്വർഗ്ഗീയസമ്മാനത്തെ അവ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കാതെ മരിക്കുന്ന ശിശുക്കൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു ദൈവത്തെ അഭിമുഖമായി ദർശിക്കുകയില്ല; സ്വാഭാവികസൗകര്യംകൊണ്ടു് അവർ തൃപ്തിയടയേണ്ടിവരും. ആ സ്ഥിതിക്കാണ്, “ശിശുക്കളുടെ പാതാളം” (Limbo) എന്നു പറയുന്നതു്.

സോപാധികമായ മാമ്മോദീസാ

ഒരാൾ മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമുള്ളപ്പോൾ മാമ്മോദീസാ സംശയത്തിൻകീഴ് നൽകുന്നു. മുർഛിതനായി മരണാസന്നനായി കിടക്കുന്ന ഒരാൾ മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു സംശയമുള്ളപ്പോഴും, ആരെങ്കിലും പ്രത്യേകിച്ചു, അകത്തോലിക്കാക്രൈസ്തവസഭാംഗങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന മാമ്മോദീസാ സാധുവാണോ എന്നു സന്ദേഹമുള്ളപ്പോഴും മാമ്മോദീസാ സോപാധികമായി നൽകുന്നു. അങ്ങനെ മാമ്മോദീസാ നൽകുമ്പോൾ കർമ്മസപര്യം ചെയ്യുന്ന സമയത്തു്, “നീ മാമ്മോദീസാ സാധുവായി സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ”, “നിനക്കു മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ”, എന്നിങ്ങനെ സന്ദർഭാനുസാരം കാർമ്മികൻ നിയോഗം വയ്ക്കേണ്ടതാണ്.

കാർമ്മികൻ

മാമ്മോദീസാ സാധാരണമായി നൽകേണ്ടതു് ഇടവകവികാരിയോ അദ്ദേഹം നിയോഗിക്കുന്ന വൈദികനോ ആണ്. അത്യാവശ്യസമയത്തു് ആർക്കും ജ്ഞാനസ്നാനം നൽകാം; ഒരു സാക്ഷി ഉണ്ടായിരുന്നാൽ കൊള്ളാം. ആരും തനിക്കുതന്നെ മാമ്മോദീസാ നൽകിക്കൂടാ. മരണാപകടമുണ്ടായിരിക്കുകയും വേറൊരാൾ സമീപത്തില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾമാത്രമേ മാതാപിതാക്കന്മാർ സ്വന്തം മക്കൾക്കു മാമ്മോദീസാ നൽകാവൂ. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെയോ രക്ഷകന്മാർക്കുടേയോ അനുവാദം കൂടാതെ ശിശുക്കളെ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തരുതു്; മരണാപകടത്തിൽ ആ അനുവാദത്തിനുവേണ്ടി കാത്തുനില്ക്കേണ്ടതില്ല.

അത്യാവശ്യസമയത്തു മാമ്മോദീസാ നൽകുന്നവർ ഒന്നു രണ്ടു സംഗതികൾ ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്: 1) തിരുസ്സഭ ഈ കൂദാശ കൊടുക്കുന്നതുപോലെ കൊടുക്കുവാനുള്ള നിയോഗം ഉണ്ടായിരിക്കണം.

അകത്തോലിക്കർ ജ്ഞാനസ്നാനം നല്കുമ്പോൾ ഈദൃശമായ നിയോഗത്തിന്റെ അഭാവംകൊണ്ടു കൂദാശ അവസ്തുവമാകാവുന്നതാണ്. (2) മാമ്മോദീസാ മുങ്ങുന്ന ആളുടെ തല നനയത്തക്കവിധം ശുദ്ധജലം കുരിശാകൃതിയിൽ ഒഴിക്കണം. (3) വെള്ളം ഒഴിക്കുമ്പോൾ, “പിതാവിന്റേയും പുത്രന്റേയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റേയും നാമത്തിൽ നിന്നെ ഞാൻ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തുന്നു” എന്നു ചൊല്ലണം.

ഇങ്ങനെ ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചവരുടെ രോഗാപകടം നീങ്ങുവാനിടയാകുന്നകിൽ തിരുസ്സഭ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്ന റീതുപ്രകാരം കൂദാശ മുഴുവനാക്കണം.

പരിശോധനാവിഷയം

താഴെപ്പറയുന്ന വാക്കുകളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നെടുത്തു കീഴുള്ള വാചകങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുക: (1) കർമ്മസാധനം (2) ജന്മപാപം (3) ശിശുക്കളുടെ പാതാളം (4) പുരോഹിതൻ (5) പ്രലോഭനങ്ങളും സഹനവും (6) സോപാധികമാമ്മോദീസാ (7) കർമ്മപരൂപം (8) വീട്ടുമാമ്മോദീസാ.

(എ) അത്യാവശ്യസമയത്തു് ഞരെങ്കിലും നല്കുന്ന മാമ്മോദീസായാണു്.....

(ബി) മാമ്മോദീസായുടെ സാധാരണകാർമ്മികൻ.....

(സി) മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ചതു വാസ്തുവമാണോ എന്നു സംശയമുള്ളപ്പോൾ നല്കുന്ന മാമ്മോദീസായാണു്.....

(ഡി) മാമ്മോദീസായ്ക്കു ശേഷവും അനുഭവപ്പെടുന്ന ജന്മപാപഫലങ്ങളാണു്.....

(ഇ) ശുദ്ധജലമാണു മാമ്മോദീസായുടെ.....

(എഫ്) പിതാവിന്റേയും പുത്രന്റേയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റേയും നാമത്തിൽ നിന്നെ ഞാൻ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതാണു്.....

(ജി) ആത്മാവിൽനിന്നു മാമ്മോദീസാത്തെ നീക്കിക്കളയുന്നു.

(എച്ച്) മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കാതെ മരിക്കുന്ന ശിശുക്കൾക്കു കൈവരുന്ന സൗഭാഗ്യസ്ഥിതിയാണു്.....

പ്രശ്നങ്ങൾ

1) മാമ്മോദീസായിലേ ബാഹ്യചിഹ്നം എന്ത്? ഏതെല്ലാം അനുഗ്രഹങ്ങളാണു മാമ്മോദീസായിൽ ലഭിക്കുന്നതു്? എപ്പോഴാണു് ഈ കൂദാശ സ്ഥാപിച്ചതു്?

(ഉത്തരം: ക്രി.സ്തു യോഹന്നാന്റെ മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ മാമ്മോദീസാ എന്ന കൂദാശ സ്ഥാപിച്ചുവെന്നു ചില വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അതിന്റെ സ്ഥാപനം പരസ്യമായി നിക്കോദേമൂസിനു അവിടുന്ന് വെളിപ്പെടുത്തി; ഉയിർപ്പിനുശേഷം പരസ്യമായി ശ്ലീഹന്മാരെ അറിയിച്ചു).

2) ക്രി.സ്തു ലോകത്തെ രക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടിയാണല്ലോ മരിച്ചതു്. രക്ഷപെടാൻ പിന്നെ മാമ്മോദീസാ എന്തിനാണു്?

(ഉത്തരം: ക്രി.സ്തുവിന്റെ പീഡാനുഭവവും മരണവുംവഴി പരിത്രാണകൃത്യം പൂർത്തിയായി; സ്വർഗ്ഗം തുറക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ, ഓരോരുത്തരും രക്ഷയുടെ ഫലം അനുഭവിക്കുന്നതിനു ചില വ്യവസ്ഥകൾ അവിടുന്ന് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവയിൽ പ്രധാനം മാമ്മോദീസായാണു്. “വിശ്വസിച്ച ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുന്നവൻ രക്ഷപെടു”മെന്നു് അവിടുന്ന് അരുൾചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ക്രി.സ്തു തന്റെ പീഡാനുഭവവും കുരിശുമരണവുംവഴി മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ രക്ഷിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ മാമ്മോദീസാകൊണ്ടോ മറ്റേതെങ്കിലും കൂദാശകൾകൊണ്ടോ നാം സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തിക്കു് അർഹരാവുകയില്ലായിരുന്നു.)

3) തിരിച്ചറിവില്ലാത്ത പ്രായത്തിൽ ശിശുക്കളെ മാമ്മോദീസാ മുക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഏതു പ്രയോജനം?

(ഉത്തരം: രക്ഷയ്ക്കു മാമ്മോദീസാ അത്യന്താപേക്ഷിതമാകയാൽ ശിശുക്കളെ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്താതിരിക്കുന്നതു് ആ കുട്ടികളോടു ചെയ്യുന്ന അനീതിയാണു്. തിരിച്ചറിവില്ലാത്ത കുട്ടികൾക്കു ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നതും രോഗങ്ങൾ വരുമ്പോൾ അവരെ ചികിത്സിക്കുന്നതും പ്രയോജകീഭവിക്കുന്നതുപോലെ, മാമ്മോദീസായും പ്രയോജകീഭവിക്കുന്നു. തിരിച്ചറിവുവന്നവർ മാമ്മോദീസായുടെ സ്വഭാവം മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടു് എന്നതു ശരിതന്നെ; എന്നാൽ, അവരുടെ ആ അറിവുകൊണ്ടാണോ ജന്മപാപം നീങ്ങുന്നതു്? അല്ല. എല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥകളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. രക്ഷയുടെ ഫലം സിദ്ധിക്കുവാൻ മാമ്മോദീസാ കൈക്കൊള്ളണമെന്നു് അവിടുന്ന് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു).

4) ക്രി.സ്തുവിനു ജന്മപാപമില്ലാതിരിക്കവേ, എന്തിനാണു് അവിടുന്ന് മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ചതു്?

(ഉത്തരം: ക്രിസ്തു സ്വീകരിച്ചതു യോഹന്നാന്റെ മാമ്മോദീസായാണ്. അത് ഒരു കൂദാശയല്ല. വിഭൂതിബുധനാഴ്ച നാം ചാരംപുതുന്നതു പോലെയുള്ള ഒരു ചടങ്ങുമാത്രമാണത്; പശ്ചാത്താപത്തിനും തപസ്സിനുമുള്ള ഒരു ക്ഷണമായിരുന്നു യോഹന്നാന്റെ മാമ്മോദീസ. എളിയയുടേയും അനുസരണത്തിന്റേയും ശാന്തതയുടേയും ഒരു മാതൃക അവിടുന്ന് ഇതുവഴി നല്കിയിരിക്കുന്നു. (മത്തായി 3: 13-15 വായിച്ചുനോക്കുക.)

4. ശുദ്ധജലമില്ലാഞ്ഞിട്ട് മരിക്കാറായ ഒരു ശിശുവനെ പാലുകൊണ്ടു ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തുവാനിടയായി. ആ മാമ്മോദീസ വാസ്തവമായോ? (ഉത്തരം: ഇല്ല. പാൽ ശുദ്ധജലമല്ലല്ലോ.)

5. ഒരു ശിശുവിനു വീട്ടുമാമ്മോദീസ കൊടുത്ത നേഴ്സ് യൂനിയനിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുപോയി: "ഈശോ മറിയം യേശുപ്പിന്റെ നാമത്തിൽ നിന്നെ ഞാൻ മാമ്മോദീസാ മുക്കുന്നു." കൂദാശ വാസ്തവമായോ? (ഉത്തരം: ഇല്ല. കർമ്മപര്യവേഷം തെറ്റിപ്പോയി.)

6. വേദാന്ത നേഴ്സ് മാമ്മോദീസാ മുക്കിയപ്പോൾ മാമ്മോദീസായുള്ള വാക്കുകൾ പറഞ്ഞതു വെള്ളം ഒഴിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടാണ്. കൂദാശ വാസ്തവമായോ?

(ഉത്തരം: ഇല്ല. വെള്ളം ഒഴിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ വാക്കുകളും ചൊല്ലണം.)

7. ചാവുദോഷത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ആൾക്കു മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കാമോ?

8. മാത്തോമ്മാസഭയിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഒരാൾ കത്തോലിക്കസഭയിൽ ചേരാൻപോകുന്നു. വീണ്ടും ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തണമോ?

(ഉത്തരം: മാത്തോമ്മാസഭയിലേ മാമ്മോദീസായെപ്പറ്റി സംശയമുള്ളതുകൊണ്ടു സോപാധികമായി ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തണം.)

9. അത്യാവശ്യം വന്നാൽ, നിങ്ങൾ എങ്ങനെയാണു മാമ്മോദീസാ നല്കുക?

പ്രായോഗികാഭ്യാസം

1. മാമ്മോദീസായുടെ സ്വഭാവവും പ്രാധാന്യവും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഈ കൂദാശ നല്കുന്ന സമയത്തു ഞാൻ ചിലപ്പോഴൊക്കെ സന്നിഹിതനാകും.

2. മാമ്മോദീസായിൽ പതിയുന്ന മാഞ്ഞുപോകാത്ത മുദ്ര ക്രിസ്തുവിന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിലുള്ള ഭാഗഭാഗിത്വമാണെന്നു കരുതി ദിവ്യഖലിയിൽ ഭക്തിയോടുകൂടെ ഞാൻ പങ്കെടുക്കും. വൈദികനോടുകൂടെ ചേർന്നു ഞാൻ ഖലി സ്മർപ്പിക്കും.

യോർദ്ദനാൻ നദിയിൽവെച്ചുള്ള സ്നാനം ജ്ഞാനസ്നാനാവസരത്തിൽ
ത്തന്നെയാണു ക്രി.സ്തു ജ്ഞാനസ്നാനമെന്ന കൂദാശയെ സ്ഥാപിച്ചതു്. ജ്ഞാ
നസ്നാനത്തിന്റെ ആവശ്യം രഹസ്യമായി നികോദേമൂസിനോടും പര
സ്യമായി തന്റെ സ്വപ്നാരോഹണാവസരത്തിലും ക്രിസ്തുവിശദമാക്കി.

നാലാമധ്യായം

മാമ്മോദീസാ-(തുടച്ചു)

കുട്ടി ജനിച്ചാൽ ഏഴെട്ടുദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ജ്ഞാനസ്നാനം നൽകണം. രണ്ടാഴ്ചയിലധികം ദീർഘിപ്പിക്കുന്നതു തെറ്റാണ്.

ജ്ഞാനപിതാക്കൾ (Sponsors)

മാമ്മോദീസായ്ക്കു് ഒരു ജ്ഞാനപിതാവോ ജ്ഞാനമാതാവോ ഉണ്ടായിരിക്കണം. സാധാരണമായി രണ്ടുപേരാണു പതിവു്:—“തലതൊട്ടപ്പ”നും “തലതൊട്ടമ്മ”യും. വീട്ടുമാമ്മോദീസായിലും ഒരു ജ്ഞാനപിതാവു് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു് ഉത്തമമാണു്. മാമ്മോദീസാ മുങ്ങുന്നയാളുടെ ആധ്യാത്മികപിതാവിന്റെയും ആധ്യാത്മികമാതാവിന്റെയും സ്ഥാനമാണു ജ്ഞാനപിതാക്കൾക്കുള്ളതു്. ജ്ഞാനമക്കൾക്കു ക്രിസ്തീയവിദ്യാഭ്യാസം നൽകുക, ജ്ഞാനപിതാക്കളുടെ കടമയാണു്. കുട്ടിയുടെ സ്വന്തം മാതാപിതാക്കന്മാർ അക്കാമ്പത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ജ്ഞാനപിതാക്കൾ പൂണ്ണമായും ആ ചുമതല നിർവഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രാചീനസഭയിൽ ജ്ഞാനമക്കളുടെ ക്രിസ്തീയവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ജാമ്യം ഏറ്റെടുക്കുന്നതു ജ്ഞാനപിതാക്കളാണു്. ജ്ഞാനപിതാക്കൾക്കു പതിനാലുവയസ്സേക്കിലും പ്രായമുണ്ടായിരിക്കണം. വിശ്വസസത്യങ്ങൾ ശരിയായി പഠിച്ച മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളവരും ഉത്തമകന്മാരാലിരിക്കുമായിരിക്കണം, ജ്ഞാനപിതാക്കൾ. ശിശുക്കളുടെ മാമ്മോദീസായിൽ ശിശുവിനുവേണ്ടി ഉത്തരങ്ങൾ നൽകുന്നതും വാശനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതും ജ്ഞാനപിതാക്കളാണു്. ജ്ഞാനപിതാക്കളും ജ്ഞാനമക്കളും തമ്മിൽ ആധ്യാത്മികബന്ധമുള്ളതുകൊണ്ടു്

അവർതമ്മിൽ വിവാഹം നിരോധിച്ചിരിക്കുകയാണ്. കാർമ്മികനും മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ചയാളും തമ്മിലുള്ള വിവാഹവും നിരോധിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഈ വിവാഹതടസ്സങ്ങൾക്കു ജ്ഞാനബന്ധ തടസ്സമെന്നു പറയുന്നു. ജ്ഞാനപിതാവായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന ആൾക്കു മാമ്മോദീസായിൽ ഹാജരാകുവാൻ അസൗകര്യമുണ്ടെങ്കിൽ പകരം വേറൊരു പ്രതിനിധിയെ അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. മാമ്മോദീസാ മുക്കുന്ന സമയത്തു ജ്ഞാനപിതാക്കൾ ശിശുവിനെ തൊടണമെന്നു നിർബന്ധമുണ്ട്.

മാമ്മോദീസായുടെ ആവശ്യകത

രക്ഷപെടുവാൻ മാമ്മോദീസാ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഒരാവശ്യമാണ്. “ജലത്താലും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും വീണ്ടും ജനിക്കാത്തവർ ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കയില്ല” (യോഹ. 3: 3). ജന്മപാപത്തിനുള്ള മോചനം മാമ്മോദീസാവഴിമാത്രമാണു ലഭിക്കുന്നതു്; അതിനാൽ, മാമ്മോദീസാ മുങ്ങാതെ മരിക്കുന്ന ശിശുക്കൾ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നില്ല എന്നാണു പ്രാചീനകാലംമുതൽ തിരുസ്സഭയുടെ അധ്യാപനം.

ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ച മാമ്മോദീസാ യഥാവിധി സ്വീകരിക്കുവാൻ സൗകര്യമില്ലാതെവരുമ്പോൾ രക്ഷപെടുന്നതിനു രക്തത്താലെയുള്ള മാമ്മോദീസായോ ആഗ്രഹത്താലെയുള്ള മാമ്മോദീസായോ മതിയാകും. എന്നാൽ, മറ്റു കൂദാശകൾ സ്വീകരിക്കണമെങ്കിൽ വെള്ളത്താലെയുള്ള മാമ്മോദീസാതന്നെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കണം. മാഞ്ഞുപോകാത്ത മുദ്ര വെള്ളത്താലെയുള്ള മാമ്മോദീസായിൽമാത്രമേ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ.

ആഗ്രഹത്താലെയുള്ള മാമ്മോദീസാ

എല്ലാ വസ്തുക്കളെയുംകാൾ ഉപരിയായി ദൈവത്തെ സ്നേഹി

ക്കുകയും നിത്യരക്ഷയ്ക്ക് ആവശ്യമായ സമസ്തവും നിർവഹിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ ആഗ്രഹത്താലെയുള്ള മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കുന്നു. ആഗ്രഹത്താലെയുള്ള മാമ്മോദീസാ കൂദാശയല്ല; കൂദാശയ്ക്ക് പകരമുള്ളതാണ്. നിത്യരക്ഷയ്ക്ക് ആവശ്യമുള്ളവ സമസ്തവും ചെയ്യുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ മാമ്മോദീസായെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുപോലുമില്ലെങ്കിലും രക്ഷയുടെ അടിസ്ഥാനമായ മാമ്മോദീസായും സ്വീകരിക്കുവാൻ പരോക്ഷമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിനാലാണ്, ദൈവത്തെ സർവ്വോപരി സ്നേഹിച്ചു നിത്യരക്ഷ പ്രാപിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെല്ലാം ആഗ്രഹത്താലെയുള്ള മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കുന്നുവെന്നു പറയുന്നത്. ആഗ്രഹത്താലെയുള്ള മാമ്മോദീസാ ഉത്തമസ്നേഹപ്രകരണമോ ഉത്തമമനസ്സാപപ്രകരണമോ ആണെന്നു പറയാം. നിത്യരക്ഷയ്ക്കുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം അവലംബിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്ത മനുഷ്യൻ ഉത്തമസ്നേഹപ്രകരണമോ ഉത്തമസ്നേഹത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഉത്തമമനസ്സാപമോ ഉണ്ടെന്നു പറയുവാൻ വയ്യ.

മാമ്മോദീസായ്ക്ക് ഒരുങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരാൾ കൂദാശ സ്വീകരിക്കുന്നതിനുമുമ്പു മരിക്കുവാനിടയായാൽ ആഗ്രഹത്താലെയുള്ള മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ചതായും രക്ഷപെട്ടതായും പരിഗണിക്കാമെന്ന് വി. അംബ്രോസിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ളവർ ക്രിസ്തീയസന്യാസരക്രമി നല്ലാം.

രക്തത്താലെയുള്ള മാമ്മോദീസാ

ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തെയോ ഏതെങ്കിലും ക്രിസ്തീയപുണ്യത്തെയോ സംരക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി മരിക്കുന്നവർ രക്തത്താലെയുള്ള മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. പരിപൂർണ്ണമായ സ്നേഹത്താലല്ലാതെ അങ്ങനെ ജീവാർപ്പണം ചെയ്യുകയില്ലല്ലോ. “ഒരുത്തൻ തന്റെ സ്നേഹിതനുവേണ്ടി ജീവൻ സമർപ്പിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വ

39148

ലിയ സ്നേഹമില്ല” (യോഹ. 15: 13). ആഗ്രഹത്താലെയുള്ള മാമ്മോദീസായിലേ സകലഘടകങ്ങളും ദൈവസ്നേഹത്തെപ്രതി വലിയ ഒരു ത്യാഗപ്രവൃത്തിയും രക്തസാക്ഷിത്വത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ദിവ്യരക്ഷകൻ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു: “എന്നെപ്രതി ജീവൻ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവർ അതു കണ്ടെത്തും” (മത്താ: 10: 39). ഹേറോദേസ് വധിച്ചു കഞ്ഞിപ്പെരുത്തങ്ങൾ മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ചുവെല്ലെങ്കിലും അവരെ പുണ്യവാന്മാരായി നാം വണങ്ങുന്നു.

പുണ്യവാന്മാരുടെ പേരുതന്നെ ഇടണമോ?

പേരിടുന്നതു വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ള സംഗതിയാണ്. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ പ്രത്യാശകളും പ്രതീക്ഷകളും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണു പഴയനിയമത്തിൽ മക്കൾക്കു പേരിട്ടിരുന്നത്. ജനിച്ചിട്ട് ഏഴാംദിവസം യഹൂദന്മാർ കുട്ടികളെ പേരുവിളിക്കുകയും ആൺ കുട്ടികളാണെങ്കിൽ മേദനാചാരം നടത്തുകയും ചെയ്യുപോന്നു.

പ്രാചീനസഭയിൽ പഴയനിയമത്തിലേ പേരുകളാണു ക്രിസ്ത്യാനികൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്. ക്രിസ്തീയരക്തസാക്ഷികളുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചതോടെ അവരുടെ പേരു സ്വീകരിക്കുന്നത് അഭിമാനകരമായി എല്ലാവരുംതന്നെ കരുതിത്തുടങ്ങി. ഇന്ന് ഒരു നിയമമാണ്, മാമ്മോദീസായിൽ ശിശുവിന് ഇടുന്ന പേര് ഒരു പുണ്യവാന്റെയോ പുണ്യവതിയുടെയോ ആയിരിക്കണമെന്ന്. അങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്നു തിരുസ്സഭ ഉപദേശിക്കുന്നത്, ആ പുണ്യവാന്റെയോ പുണ്യവതിയെയാണു അനുസ്മരിക്കുവാനും അവരുടെ സഹായം ഉണ്ടാകുവാനും വേണ്ടിയാണ്. മാലാഖമാരുടെ പേരുകൾ മാമ്മോദീസായിൽ ഏല്പാറുണ്ട്. നാമകാരണനായ പുണ്യവാൻ നാമധാരിയും തമ്മിൽ ആധ്യാത്മികമായ ഒരു ബന്ധം അങ്ങനെ സംജാതമാകുന്നു.

പരിശോധനാവിഷയം

താഴെപ്പറയുന്നവ എന്തെന്തെ വിവരിക്കുക:

(1) ജ്ഞാനപിതാക്കൾ (2) ജ്ഞാനശിശു (3) ആഗ്രഹത്താലെയുള്ള മാമ്മോദീസാ (4) രക്തത്താലെയുള്ള മാമ്മോദീസാ (5) പരോക്ഷമായ ആഗ്രഹം (6) പ്രത്യക്ഷമായ ആഗ്രഹം (7) ജ്ഞാനബന്ധം (8) വീട്ടു മാമ്മോദീസാ.

പ്രശ്നങ്ങൾ

1) ജ്ഞാനപിതാവിനു ജ്ഞാനമക്കളെ വിവാഹം കഴിക്കാമോ? എത്രകൊണ്ടു്?

2) ജ്ഞാനപിതാക്കളായി യാക്കോബായക്കാരെ ക്ഷണിക്കാമോ?

(പാടില്ല. ജ്ഞാനപിതാക്കൾ ഉത്തമകത്തോലിക്കരായിരിക്കണം.

765-ാം കാനൻ നോക്കുക.)

3) താഴെപ്പറയുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ ജ്ഞാനപിതാവിനു വല്ല ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ടോ? (1) ജ്ഞാനശിശുവിനെ സ്വന്തം മാതാപിതാക്കന്മാർ കത്തോലിക്കാവിദ്യാലയത്തിൽ അയയ്ക്കുന്നില്ല. (2) ജ്ഞാനമകൻ അനീതിചെയ്യുന്നു. (3) ജ്ഞാനപിതാവു മദ്യപാനവും വഞ്ചനയുംവഴി ജ്ഞാനമകനു ദുർമ്മാതുക നൽകുന്നു.

(ഉത്തരം: 1) മാതാപിതാക്കന്മാർക്കു് സാമ്പത്തിക കഴിവില്ലാഞ്ഞിട്ടാണു മക്കളെ അകത്തോലിക്കാവിദ്യാലയത്തിലേക്കു് അയയ്ക്കുന്നതെങ്കിൽ, അവരുടെ കത്തോലിക്കാവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു വേണ്ടതെല്ലാം മാതാപിതാക്കന്മാർ ചെയ്യേണ്ടതാണു്. അവർ അതു ചെയ്യാത്തപക്ഷം, ജ്ഞാനപിതാവു വേണ്ടതു ചെയ്യാതിരിക്കരുതു്. ധനസ്ഥിതി അനുവദിക്കുമെങ്കിൽ, ജ്ഞാനമക്കളെ കത്തോലിക്കാവിദ്യാലയത്തിലേക്കു സ്വന്തം ചെലവിന്മേൽ അയയ്ക്കുവാൻ ജ്ഞാനപിതാവു ശ്രമിക്കേണ്ടതാണു്.

2) അനീതി ചെയ്യുന്ന ജ്ഞാനമകനെ ഉപദേശിച്ചുനോക്കണം.

3) സന്മാതൃക നൽകുവാൻ മാതാപിതാക്കന്മാരെപ്പോലതന്നെ ജ്ഞാനപിതാക്കന്മാർക്കും കടമയുണ്ടു്).

4) കൃഷ്ണൻ ചിലപ്പോഴെല്ലാം ഇങ്ങനെ പറയാറുണ്ടു്: "എനിക്കു്

സത്യദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കണം; സൗകര്യം കിട്ടിയാൽ ഉടനെ ഞാൻ മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കും." അങ്ങനെയിരിക്കവേ കൃഷ്ണൻ ഒരപകടത്തിൽപ്പെട്ടു പെട്ടെന്നു മരിച്ചുപോയി. കൃഷ്ണന്റെ രക്ഷയെപ്പറ്റി എന്തു വിചാരിക്കുന്നു?

5) നാരായണൻ ഗുരുതരമായ ഒരു രോഗത്തിൽ ആഗ്രഹത്താലെയുള്ള മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ചു. സുഖക്കേടുമാറുമ്പോൾ നാരായണൻ മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കണമോ?

(ഉത്തരം: തീർച്ചയായും)

6) മാമ്മോദീസാ മുങ്ങാതെ മരിച്ചു കുഞ്ഞിപ്പെരുത്തങ്ങളെ തിരുസ്സഭ എന്തുകൊണ്ടാണു പുണ്യവാന്മാരായി വണങ്ങുന്നത്?

7) നിന്റെ നാമകാരണനായ പുണ്യവാന്റെ പേരെന്തു? ആ പുണ്യവാന്റെ ജീവിതത്തിലെ പ്രധാനസംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുക. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരുനാൾ എന്ന്?

8) വീരയോദ്ധാക്കളുടെയും സിനിമാതാരങ്ങളുടേയും പുഷ്പങ്ങളുടേയും പേരു മാമ്മോദീസായിൽ നല്കുന്നതു യുക്തമാണോ?

(ഉത്തരം: 761-ാമത്തെ കാനൻനിയമപ്രകാരം കുട്ടികൾക്കു ക്രിസ്തീയനാമങ്ങൾ നല്കേണ്ടതാണ്).

9) മാമ്മോദീസായിലേ വൃതങ്ങൾ നവീകരിക്കുക എന്നു പറയുന്നതിന്റെ സാരമെന്താണ്?

ഉത്തരം: മാമ്മോദീസായിൽ സ്വീകരിച്ചു കത്തോലിക്കവിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചുനില്ക്കുവാനും പിശാചിനേയും അവന്റെ ആഘോഷങ്ങളേയും പ്രവൃത്തികളേയും ഉപേക്ഷിക്കുവാനുമുള്ള നിശ്ചയം ആവർത്തിക്കുന്നതാണ്, മാമ്മോദീസായിലേ വൃതങ്ങൾ നവീകരിക്കുക എന്നു പറയുന്നത്. വാർഷികധ്യാനാവസരത്തിൽ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നവർക്കു സാധാരണനിബന്ധനകളോടുകൂടി പൂണ്ണദണ്ഡവിമോചനം പ്രാപിക്കാവുന്നതാണ്.)

10) നിങ്ങൾ ഒരാളുപരിയിൽ നേഴ്സാണെന്നു കരുതുക. താഴെപ്പറയുന്നവർക്കു നിങ്ങൾ മാമ്മോദീസാ നല്കുമോ?

- 1) മരിക്കാറായ ഒരു അകത്തോലിക്കാബാലൻ.
- 2) കളിച്ചുചിരിച്ചു പിള്ളത്തൊട്ടിയിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു ഫൈദവശിശുവിന്.
- 3) മാമ്മോദീസായെപ്പറ്റി പറയുമ്പോഴെല്ലാം വെകിളിപിടിച്ചിരുന്ന ഒരു രോഗി മുർച്ഛിതനായി കിടക്കുമ്പോൾ.

4) പലപ്പോഴും മാമ്മോദീസാ മുങ്ങുവാൻ ആഗ്രഹം പ്രകാശിപ്പിച്ച ഒരു ഹൈന്ദവയുവാവു മരിക്കാറായി മുർച്ഛിതനായിരിക്കവേ.

(മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ അനുവാദംകൂടാതെ രണ്ടാമത്തേയാൾക്കു മാമ്മോദീസാ കൊടുത്തുകൂടാ; മൂന്നാമത്തേയാൾക്കു മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ അനുവാദമുണ്ടായാലും കൊടുത്തുകൂടാ).

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

1) ഞാൻ എന്റെ പേരിനു കാരണമായ പുണ്യവാന്റെ ജീവചരിത്രം പഠിക്കുകയും ദിവസംതോറും ആ പുണ്യവാനോടു് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും.

2) ജ്ഞാനശിശുക്കളുടെ ആത്മീയകാര്യത്തിൽ ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കയില്ല.

പന്തക്കുസ്തരിവനത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വരവു്. “പെട്ടെന്ന് ആ കാശത്തുനിന്നു കൊടുങ്കാറ്റിന്റേതുപോലെ ഒരു സ്വരം ഉണ്ടായി. അവർ ഇരുന്നിരുന്ന വീടുമുഴുവൻ അതുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു. അഗ്നിപോലെ പീഠിതനെന്ന നാവുകൾ അവർക്കു കാണപ്പെട്ടു. അവ അവരിൽ ഓരോരുത്തന്റേയുംമേൽ ഇരുന്നു. അവരെല്ലാവരും പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കൊണ്ടു നിറയുകയും ചെയ്തു” (നടപടി 2: 2-4).

അഞ്ചാമധ്യായം

സൈമൗലേപനം

അഥവാ

മുന്വിചത്തേ പ്രേതമാ

പരിശുദ്ധാത്മാവിനേയും അവിടുത്തെ ഭാനങ്ങളേയും നമുക്കു തന്നു നമ്മളെ ഉത്തമക്രിസ്ത്യാനികളും ക്രിസ്തീയയോഗാലോകു ക്കമാക്കുന്ന ക്രദാശയാണു സൈമൗലേപനം.

മാമ്മോദീസായിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനേയും അവിടുത്തെ ദാനങ്ങളേയും നാം സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ട്; പരിശുദ്ധത്രിത്വത്തിനു നാം പ്രതിഷ്ഠിതരാകുന്നുണ്ട്. സ്വൈര്യലേപനത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനേയും അവിടുത്തെ ദാനങ്ങളേയും കൂടിയതോതിൽ നാം സ്വീകരിക്കുന്നു. മാമ്മോദീസായിൽ ലഭിച്ച വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചുനില്ക്കുവാനും കത്തോലിക്കവിശ്വാസത്തെ ധീരമായി സംരക്ഷിച്ചുപോവാനുമുള്ള അനുഗ്രഹമാണു സ്വൈര്യലേപനത്തിൽ ലഭിക്കുന്നത്. ഈ കൂദാശയെ “കത്തോലിക്കാപ്രവർത്തനത്തിന്റെ കൂദാശ”യെന്നു പൊതുവേ പറയാറുണ്ട്.

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വാഗ്ദാനം

പരസ്യജീവിതത്തിൽ പലപ്പോഴും, ഒടുവിലത്തെ അന്തഃശ്ചിത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചും, ക്രിസ്തു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു, പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ശിഷ്യന്മാർക്കും പിൻഗാമികളേവർക്കുമായി അയയ്ക്കുമെന്ന്. “ഞാൻ എന്റെ പിതാവിനോടു ചോദിക്കും; നിങ്ങളോടുകൂടെ എനും ഇരിക്കേണ്ടതിനായി വേറൊരു പാറകു്ലേത്തായെ അവൻ നിങ്ങൾക്കു തരും. ലോകം ആ സത്യാത്മാവിനെ കണ്ടിട്ടും അറിഞ്ഞിട്ടുമില്ലാത്തതിനാൽ, അതിന്” ആ ആത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. നിങ്ങൾ അവിടുത്തെ അറിയും; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവിടുന്ന് നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കയും നിങ്ങളോടുകൂടെ വസിക്കുകയും ചെയ്യും” (യോഹ. 14: 16, 17). വീണ്ടും ഈശോ പറയുന്നു: “എന്റെ പിതാവു് എന്റെ നാമത്തിൽ അയയ്ക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവായ പാറകു്ലേത്താതന്നെ നിങ്ങളെ സകലവും പഠിപ്പിക്കുകയും ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നവയെല്ലാം നിങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും” (യോഹ. 14: 26).

അന്തിമദോജനവേളയിൽ ക്രിസ്തു പറഞ്ഞ ഈ വാക്കുകളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി പൊതുവേ വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കരുതുന്നത്, ആ ദിവ്യദോജനത്തിന്റെ ദിവസം, അവിടെവെച്ചാണ് ഈ കൂദാശ സ്ഥാപിച്ചതെന്നത്രേ.

വാദാനം നിറവേറി

കന്യകാമറിയവും ശ്ലീഹന്മാരും മറ്റു ശിഷ്യന്മാരും ഉൾപ്പെടെ 120 പേർ ചെന്തക്കസ്തേദിവസം അഗ്നേയനാവുകളുടെ രൂപത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിച്ചു. “ചെട്ടെന്ന്” ആകാശത്തുനിന്നു കൊടുങ്കാറ്റിൻപുറത്തുപോലെ ഒരു സ്വരം ഉണ്ടായി. അവർ ഇരുന്നിരുന്ന വിടുമുഴുവനും അതു് അനുഭവപ്പെട്ടു. അഗ്നിപോലെ പിളർന്നിരുന്ന നാവുകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും അവ അവരിൽ ഓരോരുത്തരുടെമേലും ഇരിക്കുകയും ചെയ്തു” (നടപടി 2: 2—4).

ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ചതും ശ്ലീഹന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചതുമായ ദൃശ്യമായ ഒരു റീതുവഴിയാണു ശ്ലീഹന്മാർ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ വിശ്വാസികൾക്കു നല്കിയിരുന്നതു്. സമരിയായിൽ ഡീക്കൺ ഫിലിപ്പു ഒട്ടുവളരെപ്പേരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുകയും മാമ്മോദീസാ മുക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, അവർക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നല്കിയതു്, അഥവാ, സൈമൗയ്യലേഖനം പ്രദാനംചെയ്തതു പത്രോസും യോഹന്നാനുമാണു്. നടപടിപ്പുസ്തകത്തിൽ നാം ഇങ്ങനെ വായിക്കുന്നു: “സമരിയാക്കാർ ദൈവവചനം സ്വീകരിച്ചുവെന്ന് ഓറഗ്ഗത്തേ ശ്ലീഹന്മാർ കേട്ടപ്പോൾ അവർ ശൈമയോൻകേപ്പയേയും യോഹന്നാനേയും അവരുടെ പക്കലേക്കു് അയച്ചു. അവർ ചെന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കേണ്ടതിനു് അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു. അതുവരെ അവരിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു് എഴുന്നള്ളിവന്നിരുന്നില്ല; അവർ നമ്മുടെ കർത്താവായ ഈശോയുടെ നാമത്തിൽ മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ചിരുന്നതേ ഉള്ളു. അവർ അവരുടെമേൽ കൈവെയ്പ്പുകളും അവർ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു” (നടപടി 14: 17). ഫിലിപ്പിനു് നല്കുവാനധികാരമില്ലാത്ത ഒരനൗപമമാണു പത്രോസും യോഹന്നാനും കൊടുത്തതെന്നു് ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ, മാമ്മോദീസായിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമാണു പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നല്കുന്ന ക്രമം എന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു.

എഫേസുസിലും ഈദൃശ്യമായ ഒരു സംഭവം നടന്നു. സ്താപകയോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവിടെ കുറേപ്പേരെ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തി

യിരുന്നു. അവരോടു പഴലോസുശ്ശീഹാ ലോഭിച്ചു, പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിച്ചുവോ എന്ന്. തങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടുപോലുമില്ലെന്നു അവർ മറുപടി നല്കി. അവർ സ്റ്റാപകയോ ഫന്നാന്റെ മാമ്മോദീസയാണു സ്വീകരിച്ചിരുന്നതു്. അതിനാൽ, അവർ ആദ്യം നമ്മുടെ കർത്താവായ ഇശോമിശിഹായുടെ നാമത്തിൽ മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ചു. അനന്തരം, പഴലോസു് അവരുടെമേൽ കൈവയ്ക്കുകയും പരിശുദ്ധാത്മാവു് അവരിൽ എഴുന്നള്ളിവരുകയും അവർ പല ഭാഷകളിൽ സാസാരിക്കുകയും പ്രവചിക്കുകയും ചെയ്തു" (നടപടി 19: 1-6). ഈ സംഭവത്തിൽനിന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം, പഴലോസിന്റെ കൈവെച്ചുകൊണ്ടാണു് എഫേസ്യസിലേ വിശ്വാസികൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിച്ചതെന്നും ആ കൈവെച്ച മാമ്മോദീസായിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമാണെന്നും.

കർമ്മസാധനവും സ്വരൂപവും

സൈന്യങ്ങളും സുരഭിലമായ ബാധസവും കൂട്ടിച്ചേർത്തു വർഷത്തോറും പെസഹാവ്യാഴാഴ്ച മെത്രാന്മാർ വെഞ്ചരിക്കുന്ന മോറോൻ എന്ന തൈലമാണു സ്നേഹമൃലേപനത്തിന്റെ കർമ്മസാധനം. കൈ തലയിൽ വച്ചുകൊണ്ടു മോറോൻ പുശുന്നതാണു കർമ്മസാധനമെന്നു പറയുന്നതായിരിക്കും കൂടുതൽ ശരി. മോറോൻ പുശുന്ന സമയത്തു കാർമ്മികൻ ചൊല്ലുന്ന വാക്കുകളാണു് ഈ ക്രോശയുടെ സ്വരൂപം.

കാർമ്മികൻ

സ്നേഹമൃലേപനത്തിന്റെ സാധാരണകാർമ്മികൻ മെത്രാനാണു്. പല പൗരസ്ത്യസഭകളിലും വൈദികരാണു് ഈ ക്രോശ നല്കുന്നതു്. ലത്തീൻ സഭയിലും പ്രത്യേകാനുവാദത്തോടുകൂടെ സാധാരണ വൈദികർ ഈ ക്രോശ നല്കാറുണ്ടു്. അടുത്ത കാലത്തു ല

ത്തിൻ സഭയിൽ എല്ലാ വൈദികർക്കും മരണാവകാശത്തിൽ ഈ ക്രമം നൽകുവാൻ തിരുസ്സീംഹാസനത്തിൽനിന്നു അധികാരം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

തിരുക്കർമ്മങ്ങൾ

ഈ ക്രമത്തിൽ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന പ്രധാനതിരുക്കർമ്മങ്ങൾ താഴെപ്പറയുന്നവർണ്ണനം:

1) സ്വൈര്യലേപനം സ്വീകരിക്കുവാൻ മുട്ടുകുത്തിനില്ക്കുന്ന ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ മേൽ കൈവിരിച്ചു പിടിച്ചുകൊണ്ടു റൂഹാദക്കുട് ശാന്തന്വരാനെ അയയ്ക്കുവാൻ കാർമ്മികൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

2) സ്വൈര്യലേപനം സ്വീകരിക്കുവാൻ വന്നുകൂടിയിരിക്കുന്ന ഓരോരുത്തരുടേയും നെറ്റിയിൽ മോറോൻകൊണ്ടു കാർമ്മികൻ കുരിശുവരയ്ക്കുന്നു. തൽസമയം നാലു വിരൽ ആ ആളിന്റെ ശിരസ്സിൽ വയ്ക്കുന്നുമുണ്ട്. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ ചൊല്ലുന്നു: “കുരിശുടയാളം നിന്റെ മേൽ ഞാൻ വയ്ക്കുകയും പിതാവിന്റേയും പുത്രന്റേയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റേയും നാമത്തിൽ രക്ഷയുടെ മോറോൻകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.”

കൈവെച്ചു പരിശുദ്ധാത്മാവു പറന്നുവരുന്നതിന്റെ അടയാളമാണ്. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രശാന്തമായ പ്രവർത്തനമാണ് സൈത്തണ്ണ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. എണ്ണ ശരീരത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു; ശരീരവിന്ദു പിടികൊടുക്കുതെ വഴുതിപ്പോരുന്നവൻ സഹായിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ആന്തരികമായി നമ്മെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്ന വരപ്രസാദത്തിന്റെ ചിഹ്നമാണ് എണ്ണ. ലോകത്തിന്റെ നാശകര ശക്തികളിൽനിന്നു നമ്മെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന വരപ്രസാദത്തിന്റെ അടയാളമായി ബാഹ്യസത്തെ പരിഗണിക്കാം. ക്രിസ്തീയപുണ്യങ്ങളുടെ പരിമളമാണ് അതിന്റെ സൗരഭ്യം. ക്രിസ്തീയസൈന്യത്തിന്റെ അധിപനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഓർമ്മയനു കരിശു നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വയ്ക്കുന്നത്. ഈ അടയാളത്തിൽ നാം വിജയം വരിക്കും.

നെറ്റിയിൽ കുരിശുവരയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട്, സകല മാനവരുടേയും മുമ്പിൽ സയെദ്യം കുരിശുവഹിക്കുവാൻ നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. പരസ്യമായി വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം ചെയ്യേണ്ട സന്ദർഭങ്ങളിൽ നാം എന്തു ത്യാഗവും സഹിച്ചു വിശ്വാസം ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതുപോലെ.

3) മോറോൻകൊണ്ടു കുരിശുവരച്ചതിനുശേഷം, “സമാധാനം നിന്നോടുകൂടെ” എന്നു പറഞ്ഞു കൂടാശ സ്വീകരിക്കുന്ന ആളുടെ കവിളിൽ കൈകൊണ്ടു പതുക്കെ നന്നാക്കുന്നു. മിശിഹായെപ്പറ്റി മരണംവരെ എന്തു ത്യാഗവും സഹിക്കുവാനാണ് ലക്ഷ്യമായ ഈ പ്രഹരം നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത്.

4) അവസാനം കാർമ്മികൻ എല്ലാവരേയും ആശീർവ്വദിക്കുന്നു. സ്വൈര്യലേപനത്തിലും ഓരോ ജ്ഞാനപിതാവുണ്ടായിരിക്കും; പുരുഷനാർക്കും പുരുഷനും, സ്ത്രീകൾക്കും സ്ത്രീയും. കൂടാശനല്ലെന്ന സമയത്തു ജ്ഞാനപിതാവു ജ്ഞാനമകന്റെ തോളിൽ തൊടണം. വേണ്ടിവന്നാൽ, ആജ്ഞാപിതാവു സഹായം നൽകുവാൻ ജ്ഞാനപിതാക്കൾ സന്നദ്ധരായിരിക്കണം.

സ്വൈര്യലേപനത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ

1) ശുദ്ധീകരണപ്രസാദം വർദ്ധിക്കുന്നു. 2) വിശ്വാസം ധീരമായി ഏറ്റെടുക്കുവാനും പുണ്യത്തിൽ വളരുവാനും വേണ്ട താൽകാലികവരപ്രസാദങ്ങൾ പ്രാപിക്കുന്നു. 3) മാഞ്ഞുപോകാത്ത ഒരു മുദ്ര ആത്മാവിൽ പതിയുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ സൈന്യത്തിലേ ഒരു പടയാളിയുടെ മുദ്രയാണത്. അതിനാൽ, ഈ കൂടാശ ഒരു പ്രാവശ്യം മാത്രമേ സ്വീകരിക്കുവാൻ പാടുള്ളൂ.

സ്വൈര്യലേപനത്തിന്റെ ആവശ്യകത

രക്ഷയ്ക്ക് ഈ കൂടാശ അത്യന്താപേക്ഷിതമല്ല; എന്നാൽ, മനഃപൂർവ്വം ഈ കൂടാശ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതു വലിയ കുറ്റമാ

യിരിക്കും. വിശ്വാസത്തിന് വളരെ അപകടങ്ങളുള്ള ഇക്കാലത്തു സുധീരം വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി പോരാടുവാൻ ലഭിക്കാവുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾ വർത്ഥമാക്കരുതല്ലോ.

എങ്ങനെ ഒരങ്ങണം?

(1) ദൈവവരപ്രസാദത്തോടുകൂടെ ഈ ക്രാശ സപീകരിക്കണം. ചാവുദോഷത്തോടുകൂടെ കൈക്കൊണ്ടാൽ അതിന്റെ മുദ്ര പതിയും; എന്നാൽ, അതിനു പ്രത്യേകമായ വരപ്രസാദങ്ങൾ പിന്നീട് കമ്പസാരിച്ച ശുദ്ധീകരണപ്രസാദം നേടുമ്പോൾമാത്രമേ ലഭിക്കൂ. (2) ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തിലേ പ്രധാനരഹസ്യങ്ങളും ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ പ്രധാനകടമകളും ഈ ക്രാശയുടെ സ്വഭാവവും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. (3) ശ്രീഹന്മാരെപ്പോലെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആഗമനത്തിനായി ക്രാശാത്മികൾ പ്രാർത്ഥിക്കണം. ക്രാശ സപീകരിച്ചവർ അതിനുശേഷം ദൈവത്തോടു നന്ദിപറയുകയും ഉത്തമക്രിസ്തീയയോദ്ധാക്കളായി പടവെട്ടുന്നതിനുവേണ്ട അനുഗ്രഹം ആവശ്യപ്പെടുകയുംവേണം.

പരിശോധനാവിഷയം

കീഴെ രണ്ടുകോളമായി കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾ ലേരുപടി ചേർത്തഴുകുക.

1) മാമ്മോദീസാ നമ്മെ ക്രിസ്തുവിന്റെ കുടുംബത്തിലേ അംഗങ്ങളാക്കുന്നു; സ്വൈര്യലേപനമോ എന്താൽ....

2) സ്വൈര്യലേപനത്തിന്റെ കർമ്മസാധനം വിശുദ്ധമോറോൻ ആണ്.

1) പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവരുടെ മേൽ എഴുന്നള്ളിവന്നു സകല പാപങ്ങളിൽനിന്നും അവരെ സംരക്ഷിക്കണമേ എന്ന്.

2) നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു, ഭയരഹിതരായി ലോകത്തിലേ കുരിശുകൾ നാം വഹിക്കണമെന്ന്.

3) കർമ്മസാധനവും സ്വരൂപവും കൂടിച്ചേരുന്നതാണ്.....

4) ഞ്ഞെര്യലേപനം സ്വീകരിക്കുന്നവരുടെമേൽ കൈനീട്ടിക്കൊണ്ടു മെത്രാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

5) പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രശാന്തമായ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ അടയാളമാണു സൈന്തെണ്ണ.

6) നെറ്റിയിൽ വരയ്ക്കുന്ന കുരിശ്.

7) കവിളിൽ പതുക്കെയൊന്നു അടിക്കുന്നതു നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു.

8) ഞ്ഞെര്യലേപനം മാഞ്ഞുപോകാത്ത മുദ്ര ആത്മാവിൽ പതിക്കുന്നതുകൊണ്ടു്

9) ഞ്ഞെര്യലേപനം രക്ഷയ്ക്കു് ആത്യാവശ്യമല്ലെങ്കിലും

10) ഞ്ഞെര്യലേപനം സ്വീകരിക്കുവാൻപോകുന്ന ആൾ ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തിലേ പ്രധാനരഹസ്യങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കണം; മാത്രമല്ല.....

11) എണ്ണയോടുകൂടെ ചേർത്തിരിക്കുന്ന ബാർസം.....

12) ക്രിസ്തുവിന്റെ സൈന്യത്തിലേ ഒരു പ്രധാനോദ്യോഗസ്ഥനെന്ന നിലയിൽ

3) അതു സൈന്തെണ്ണയും സുരഭിലമായ ബാർസവും ചേർത്തു വെച്ചിരിക്കുന്നതാണ്.

4) അവിടുന്നാണ് ആത്മാവിനെ പ്രസാദവരംകൊണ്ടു നിറയ്ക്കുന്നതും അതിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതും.

5) നമ്മെ ധീരരും പരിപൂർണ്ണമായ ക്രിസ്ത്യാനികളാക്കുന്നു.

6) അതു് ആവർത്തിക്കാവുന്നതല്ല.

7) ആരും അതു വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കരുതു്.

8) ആ കൂലാശയുടെ ബാഹ്യചിഹ്നം.

9) ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ചുമതലകളും ഞ്ഞെര്യലേപനത്തിന്റെ സ്വഭാവവും ഫലങ്ങളുംകൂടി അവർ ഹൃദിസ്ഥമാക്കണം.

10) ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി എന്തു സഹിക്കുവാൻ, മരണംപോലും കൈവരിക്കുവാൻ നാം സന്നദ്ധരാകണമെന്നു്.

11) മെത്രാന്മാർക്കു മാത്രമേ സാധാരണാധികാരംകൊണ്ടു ക്രിസ്ത്യാനികളെ ആ സൈന്യത്തിലേക്കു ചേർക്കുവാൻ പാടുള്ളു.

12) ലോകത്തിന്റെ നശീകരശക്തികളിൽനിന്നു നമ്മെ സംരക്ഷിക്കുന്ന പ്രസാദവരത്തിന്റെ ചിഹ്നമാണു്.

പ്രശ്നങ്ങൾ

1) ഫിലിപ്പ് ഒട്ടുവളരെ സമരിയാക്കാരെ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തി. അവർക്കു അദ്ദേഹം സ്വൈര്യലേപനം കൊടുത്തുവോ? എന്തുകൊണ്ടു?

2) സീറോമലബാർ റീത്തിൽ ആരാണു സ്വൈര്യലേപനം കൊടുക്കുന്നതു്? അതു ശരിയാണോ?

(ഉത്തരം: സ്വൈര്യലേപനത്തിന്റെ സാധാരണ കാർമ്മികൻ മെത്രാനാണെന്നു തിരുസ്സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നുള്ളു. ഓരോ റീത്തിലേയും പ്രാചീനസമ്പ്രദായങ്ങൾ തിരുസ്സഭ കഴിയുന്നിടത്തോളം സംരക്ഷിച്ചുവരുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. സീറോമലബാർ റീത്തിൽപ്പെട്ട എറണാകുളം അതിരൂപതയിൽ കുറേക്കാലം വികാരിജനറാളിനു സ്വൈര്യലേപനം നല്കുവാൻ അനുവാദം കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. മരണാപകടത്തിൽ ഏതു വൈദികനും ഈ കൂദാശ കൊടുക്കുവാള്ള അനുവാദം അടുത്തകാലത്തു ലത്തീൻ റീത്തിലും നല്കിയിട്ടുണ്ടു്.)

3) മിശിഹാ മാമ്മോദീസാ മുങ്ങിയപ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവു പ്രാവിന്റെ രൂപത്തിൽ ഇറങ്ങിവന്നു; പന്തക്കസ്സാദിവസം ആഗേയജീഹ്വകളുടെ രൂപത്തിലും. എന്താണു വ്യത്യാസത്തിനു കാരണം?

(ഉത്തരം: മാമ്മോദീസാവഴി നമുക്കു വന്നുചേരുന്ന ക്രിസ്തീയസമാധാനവും സുരക്ഷിതത്വവും അനുസ്മരിപ്പിക്കുവാനായിരിക്കാം, ക്രിസ്തുവിന്റെ മാമ്മോദീസായിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു പ്രാവിന്റെ രൂപത്തിൽ എഴുന്നള്ളിവന്നതു്. എറിയുന്ന ദൈവസ്നേഹവും ഉജ്ജ്വലത്തായ തീക്ഷ്ണതയും പരിശുദ്ധാത്മാവു നമ്മിൽ സംജാതമാക്കുന്നുവെന്നു സൂചിപ്പിക്കാനായിരിക്കാം, പന്തക്കസ്സാദിവസം പരിശുദ്ധാത്മാവു തീനാക്കുകളുടെ രൂപത്തിൽ എഴുന്നള്ളിവന്നതു്)

4) സ്വൈര്യലേപനത്തിനുള്ള പ്രാരംഭപ്രാർത്ഥന മെത്രാൻ ചൊല്ലിയതിനു ശേഷമാണു മേരി പള്ളിയിൽ വന്നതു്; അവസാനപ്രാർത്ഥനകളിൽ കൂടിയുമില്ല. സൈത്തുകൊണ്ടുള്ള അഭിഷേകം മേരിക്കു കിട്ടി. മേരിക്കു വീണ്ടും സ്വൈര്യലേപനം നല്കണമോ?

(ഉത്തരം: വേണ്ടു. സ്വൈര്യലേപനശുശ്രൂഷയുടെ ആരംഭമുതൽ അവസാനംവരെ, കൂദാശസപീകരിക്കുവാൻവന്നവരാരും, പള്ളിയിൽനിന്നു പുറത്തുപോകരുതെന്നു ശുശ്രൂഷയുടെ ആരംഭത്തിൽ വ്യക്തമാക്കാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണു്.)

5) ഒരു വൈദികൻ സ്വൈര്യലേപനക്ലാസ്സുകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. പ്രായമുള്ള ഒരു കുട്ടി പല ക്ലാസ്സുകളിലും ധാജരായില്ല.

പിന്നീട് ആ കുട്ടിയെ കണ്ടപ്പോൾ വൈദികൻ ചോദിച്ചു: “നിനക്കു സംഗതികളെല്ലാം അറിയാമോ?” “ഓ, ഭംഗിയായിട്ട് അറിയാം. ഞാൻ ഞെമര്യലേപനം രണ്ടുപ്രാവശ്യം കൈക്കൊണ്ടുകഴിഞ്ഞു”. ഈ കുട്ടിയുടെ പ്രവൃത്തിയെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ എന്തു പറയുന്നു?

6) ജോൺ ചാവുദോഷത്തോടെയാണു ഞെമര്യലേപനം സ്വീകരിച്ചത്. അവനു വല്ല നന്മയും ലഭിക്കുമോ?

7) റോമൻപടയാളികൾ ക്രിസ്തുവിനെ പിടിച്ചുകെട്ടുവാൻ വന്നപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ ഓടിപ്പോയി; പത്രോസ് ഈശോയെ നിഷേധിച്ചു. പിന്നീട് അവർ കാരാഗൃഹത്തേയും മരണത്തേയും അവഗണിച്ചു ക്രൂശിതനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു. എങ്ങനെ വന്നു, ഈ വ്യത്യാസം?

8) ഗിൽബെർട്ട് കോളേജിൽ പഠിക്കുകയാണെങ്കിലും ഇതുവരെ ഞെമര്യലേപനം സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. ആരെങ്കിലും അതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞാൽ അവൻ അത്ര വകയ്ക്കുകയില്ല. ഗിൽബെർട്ടിനു പാപമുണ്ടോ?

(ഉത്തരം: മന:പൂർവ്വമാണ് ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ ഗുരുതരമായ പാപമുണ്ട്).

9) ഞെമര്യലേപനത്തിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ആവശ്യകമായിത്തോന്നുന്ന ചില സന്ദർഭങ്ങൾ വിവരിക്കുക.

(ഉത്തരം: (1) നിരീശ്വരപ്രചരണങ്ങളുടെമധ്യേ (2) കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് അന്തരീക്ഷത്തിൽ (3) അസ്ഥിരവും മതവിരുദ്ധവുമായ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടേയും സിനിമകളുടേയും നാടകങ്ങളുടേയും മധ്യേ).

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

1. ഞെമര്യലേപനംവഴി ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു യോഗാവാചി എന്ന കാര്യം ഞാൻ എപ്പോഴും അനുസ്മരിക്കും. ക്രിസ്തുവിലുള്ള എന്റെ ഭാഗഭാഗിത്വം മാഞ്ഞുപോകാത്ത ഒരടയാളമായി എന്നിൽ പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ പൗരോഹിത്യത്തിലും എനിക്ക് ഓഹരിലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ പുരോഹിതരുടെ പ്രേഷിതവേലയിൽ ഞാൻ ആവുവിധം സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കും. കത്തോലിക്കപ്രവർത്തനം അല്ലായ്പ്രേഷിതത്വമാണ്; വൈദികരുടെ പ്രേഷിതവേലയിൽ അല്പമായരുടെ ഭാഗഭാഗിത്വമാണ്.

2. ഉത്തമകത്തോലിക്കനായി എല്ലാരംഗങ്ങളിലും ഞാൻ വ്യാപരിക്കും. എന്റെ വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ലജ്ജിക്കുകയില്ല. അതിനാൽ, വെള്ളിയാഴ്ച മാംസം വജ്ജിക്കുവാനും, ഹോട്ടലുകളിലും പരസ്യസ്ഥലങ്ങളിലുംകൂടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു ഭക്ഷണമാരംഭിക്കുവാനും ക്രിസ്തുവിന്റെ ഏകസത്യസഭയുടെ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുവാനും ഞാൻ ശ്രമിക്കും. എല്ലാമതങ്ങളും സത്യമാണെന്ന നിഷ്പക്ഷതാമനോഭാവം ഞാൻ ഒരിക്കലും സ്വീകരിക്കയില്ല.

ആരാധനാധാരം

വി. കുർബാന

അപ്പത്തിന്റേയും വീഞ്ഞിന്റേയും രൂപത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മിശിഹായുടെ ശരീരവും ആത്മാവും ദൈവസ്വഭാവവുമാണു വി. കുർബാന. അടുത്തടുത്തുള്ള വി. കുർബാനസ്വീകരണം ദൈവത്തോടു ഐക്യപ്പെടുവാനുള്ള ഉത്തമമാർഗ്ഗമാണു്. വി. കുർബാനയിൽ നമ്മുടെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനായ ക്രിസ്തുവിനോടു് ഐക്യപ്പെടുമ്പോഴാണു പരിശുദ്ധാത്മാവു തന്റെ അമൂല്യാനുഗ്രഹങ്ങൾ നമുക്കു നല്കുന്നതു്.

കുർബാനയെന്ന കൂദാശ ഒരു ബലികൂടിയാണു്. കുർബാനയെന്ന സുറിയാനിവാക്കിന്റെ അർത്ഥംതന്നെ അതാണെന്നു് അനുസ്മരിക്കണം. പിതാവായ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കുന്ന ആരാധനയുടേയ്ക്കു കൃതജ്ഞതയുടേയും പരിഹാരത്തിന്റേയും ബലിയുണ്ടു വി. കുർബാന. ഈ സംഗതികൾ സംക്ഷിപ്തമായി വേദാന്തരായത്തിൽ വിവരിക്കുന്നതാണു്.

എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും സൂര്യന്റെ ചുറ്റും കറങ്ങുന്നു. അതുപോലെ, എല്ലാ കൂദാശകളുടേയും കേന്ദ്രമാണു വി. കുർബാന എന്നു പറയാം. അതാണു്, തോമസ്സ് അകപിനസ്സു പുണ്യവാന്റെ അഭിപ്രായം. മറ്റു കൂദാശകൾ, വിശിഷ്ട, വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കുന്നു. അതിനു യോഗ്യരാകുവാൻ നാം മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കുന്നു. വി. കുർബാനയുടെ ഉത്തമസക്രാരികളായി ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതിനു സ്വൈര്യലേപനം നമുക്കു കരുത്തു തരുന്നു. കമ്പസാരം വി. കുർബാനസ്വീകരണത്തിനുള്ള ഒരുക്കംതന്നെയാണു്. രോഗിലേപനവും തിരുപ്പാഥേയവും സൗകര്യമുള്ളപ്പോഴെല്ലാം ഒന്നിച്ചാണു നല്കുന്നതു്. പട്ട

മെന്ന ക്രദാശയിൽ വി. കുർബാന കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ട അധികാരം മനുഷ്യനു നൽകുന്നു. മാലാഖമാരുടെ അപ്പമായ വി. കുർബാന സ്വീകരിച്ചു സ്വർഗ്ഗീയപരരത്നം നേടുന്നതിനു ഭാവിത ലഭ്യമാകട്ടെ ഒരുക്കുന്നതാണു വിവാഹം.

വി. കുർബാന ക്രദാശകളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടവുമാണു്. മറ്റു ക്രദാശകളിൽ നമുക്കു വരപ്രസാദവരങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നു; വി. കുർബാനയിൽ വരപ്രസാദത്തിന്റെ അധിനാമനൈത്തന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നു.

വി. കുർബാനയുടെ അപരനാമങ്ങൾ

പ്രാചീനകാലംമുതൽക്കു വി. കുർബാന പല പേരുകളിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. 'യൂക്കറിസ്റ്റ്' എന്ന ഗ്രീക്കുസംജ്ഞ വളരെ പഴയതാണു്. "വിശിഷ്ടദാനം" എന്നാണു് ആ പദത്തിനർത്ഥം. അപ്പത്തിന്റെയും വീഞ്ഞിന്റെയും രൂപത്തിൽ ഇശരോ തങ്ങളുടെ മധ്യേ സന്നിഹിതനായതിനു് എന്തു പേരുകൊടുക്കണമെന്നു് അറിയാതെ ആദിമക്രിസ്ത്യാനികൾ കുർബാനയ്ക്കു "വിശിഷ്ടദാനം" (Eucharist) എന്നു നാമകരണം ചെയ്തു. ദൈവത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ദാനംതന്നെയാണല്ലോ അതു്.

"നടപടി" പണ്ഡിതന്മാരിൽ വി. കുർബാനയെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു്, "അപ്പം മുറിക്കൽ" എന്ന വാക്കാണു പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു് (നടപടി. 2: 42). "കർത്താവിന്റെ അത്താഴം" എന്നു് അതിനെ പഴയോസു സ്ത്രീമാ വിളിക്കുന്നു. (1 കൂറ. 11: 20). സഭ ഭൂഗർഭാലയങ്ങളിൽ അമൻപ്ലോൾ വി. കുർബാനയ്ക്കു "രഹസ്യ"മെന്നു പേരുണ്ടായി: ഗ്രീക്കിൽ "മിസ്റ്റീരിയോൻ", സുറിയാനിയിൽ, "റാസ". കുർബാന ഒരു ബലിയായതുകൊണ്ടു്, "ബലിബലി", "ബലിപീഠത്തിലേ ക്രദാശ" എന്നിങ്ങനെയൊക്കെ നാം വിളിക്കുന്നുണ്ടു്. വി. കുർബാന സ്വീകരണത്തിനു് ഇതരഭാഷകളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതു് എത്രയും

ഭംഗിയായ ഒരു പദമാണ്: “വിശുദ്ധമായ ഏകീകരണം” (Holy Communion). മരിക്കാറായ രോഗികൾക്കു വി. കുർബാന കൊടുക്കുന്നതിനു പ്രത്യേകപേരുകളുണ്ട്: “തൃപ്താഗേയം”; അതായത്, യാത്രയ്ക്കുള്ള ഭക്ഷണം. വാസ്തവത്തിൽ ആ ദിവ്യകാര്യസുസീകരണം അന്ത്യയാത്രയ്ക്കു് ഒരുക്കമായ ഭക്ഷണമാണല്ലോ. ആ യാത്രയിൽ മിശിഹാ നമ്മോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് എത്ര വലിയ അനുഗ്രഹമാണ്!

വി. കുർബാനയെ “മാലാഖമാരുടെ അപ്പം”മെന്നു വിളിക്കാറുണ്ട്. മാലാഖമാർക്കു വാസ്തവത്തിൽ ഈ അപ്പം ഭക്ഷിക്കാവുന്നതല്ല; എന്നാൽ, ആ അപ്പം ഭക്ഷിക്കുന്നവർക്കു് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട പരമപരിശുദ്ധിയെ പരിഗണിച്ചായിരിക്കണം, തോമസ്സു് അകപിനസ്സു പുണ്യവാൻ ഈ അലങ്കാരപ്രയോഗം സ്വീകരിച്ചതു്.

പഴയനിയമത്തിലേ പ്രതീകങ്ങൾ

പഴയനിയമകാലത്തു വി. കുർബാനയെപ്പറ്റി യാതൊരറിവുമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും ചില സംഭവങ്ങൾ വി. കുർബാനയുടെ മുന്നോടിയായിരുന്നു ആർക്കും തോന്നും. ഇങ്ങനെ ഭാവികാര്യങ്ങൾ ഭൂതകാലസംഭവങ്ങൾകൊണ്ടു ചിത്രീകരുന്നതിനു “പ്രതീകങ്ങൾ” (Types) എന്നു പറയാം. ശാലീമിന്റെ രാജാവായ മെൽക്കീസദെക്കു് എന്നൊരു പുരോഹിതൻ അബ്രാഹത്തിനുവേണ്ടി അപ്പത്തിന്റേയും വീഞ്ഞിന്റേയും ഒരു ബലി യഹോവായ്ക്കു സമർപ്പിച്ചതായി ഉൽപത്തിയുടെ പുസ്തകത്തിൽ വായിക്കുന്നു. ഇതു വി. കുർബാനയുടെ പ്രതീകമല്ലെന്നു് എങ്ങനെ കരുതും? (ഉൽപത്തി 14:18).

പെസഹാക്കുഞ്ഞാടും വി. കുർബാനയുടെ പ്രതീകമാണ്. സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു മാലാഖ ഇറങ്ങി ഈജിപ്തിലേ നിവാസികളുടെ കടിഞ്ഞൂൽപ്പുത്രന്മാരെ വധിച്ച ദിവസം ഒരു കുഞ്ഞാടിനെക്കൊന്നു്, വാതിലുൾ രക്തം ചൊരിഞ്ഞിരുന്ന യഹൂദരുടെ കടിഞ്ഞൂൽപ്പുത്രന്മാരെ ആ മാലാഖ സംഹരിച്ചില്ല. ആ സംഭവത്തിനുശേഷമാണ്, യഹൂദന്മാർക്കു് ഈജിപ്തിൽനിന്നു മോചനം സിദ്ധിച്ചതു്. സംഹാരദൂതൻ

അങ്ങനെ കടന്നുപോയതിന്റെ ഒർമ്മയ്ക്കായി യഹൂദർ വർഷത്തോറും ഒരു “കടന്നുപോകൽദിനം”-പെസഹാ-കൊണ്ടാടിയിരുന്നു. ആ പെസഹായ്ക്കു മൂശ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്ന വിധികളിൽ ഒന്നാണ്, പെസഹാക്കുഞ്ഞാടിനെക്കൊണ്ട് എല്ലുകളൊന്നും ഒടിക്കാതെ ഭക്ഷിക്കണമെന്നത്. ഈജിപ്റ്റിൽനിന്നുള്ള മോചനത്തിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി പെസഹാക്കുഞ്ഞാടിനെ യഹൂദർ ഭക്ഷിച്ചിരുന്നതുപോലെയാണല്ലോ, നമ്മുടെ പാപങ്ങളെപ്രതി മരിച്ച മിശിഹായെ ദിവ്യകാരുണ്യത്തിൽ, നാം സ്വീകരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ, പെസഹാക്കുഞ്ഞാടു വി. കുർബാനയുടെ ഒരു പ്രതീകമാണ്.

വാദാനംചെയ്യപ്പെട്ട സ്ഥലത്തേക്കു് ഇസ്രായേൽജനങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുന്നതിനുമുമ്പു നാല്പതു സംവത്സരം മരുഭൂമിയിൽ കഴിച്ചു. അക്കാലത്തു് അവർക്കു ഭക്ഷിക്കുവാനായി ദൈവം ആകാശത്തിൽ നിന്നു മന്നാ കൊടുത്തു. വി. കുർബാന സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള അപ്പമാണല്ലോ; അതിനാൽ മന്നായും വി. കുർബാനയുടെ പ്രതീകമാണ്.

വി. കുർബാനയെന്ന കൂദാശ

വി. കുർബാന ഈശോ സ്ഥാപിച്ചതും ദൃശ്യവും അനുഗ്രഹദായകവുമാകയാൽ, അതു് ഒരു കൂദാശയാണ്.

ഈ കൂദാശയുടെ കർമ്മസാധനം അപ്പവും വീഞ്ഞുമത്രേ. അപ്പം കോതമ്പിൽനിന്നു് ഉണ്ടാക്കിയതായിരിക്കണം. ലത്തീൻ റീത്തിലും സീറോമലബാർ റീത്തിലും ഉപയോഗിക്കുന്നതു പുളിക്കാത്ത അപ്പമാണ്. മലങ്കരസുറിയാനി റീത്തു് ഉൾപ്പെടെ പല പശരസ്സുറീത്തുകളിലും പുളിച്ച അപ്പമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നതു്(*). വീഞ്ഞു തനി മുന്തിരിനീരായിരിക്കണം; അതിൽ ഒരു തുള്ളി വെള്ളവും ചേർക്കുന്നുണ്ടു്.

വി. കുർബാനയുടെ സ്വരൂപം കൂദാശവചനങ്ങളാണ്: അതാ

(*) പുതിയ കുർബാനക്രമം അംഗീകരിച്ചതോടെ സീറോമലബാർ റീത്തിൽ രണ്ടു തരം അപ്പവും അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

യതു്, “ഇതു് എന്റെ ശരീരമാകുന്നു”, “ഇതു് എന്റെ രക്തമാകുന്നു.”

ഈ കൂദാശയിൽ സത്യദൈവവും സത്യമനുഷ്യനുമായ ക്രിസ്തുവിനെത്തന്നെ നമുക്കു ലഭിക്കുന്നു. ഈ കൂദാശയുടെ ഫലം ക്രിസ്തുവുമായുള്ള ഏകീകരണമാണു് (Incorporation into Christ).

ക്രിസ്തു ഈ കൂദാശ അന്തിമഭോജനത്തിന്റെ അവസരത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചുവെന്ന്, വി. മത്തായിയും വി. മർക്കോസും വി. ലൂക്കായും പൗലോസുസ്ത്രീഹായും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

പരിശോധനാവിഷയം

- 1) വി. കുർബാനയ്ക്കു പകരം ഉപയോഗിക്കുന്ന ചില വാക്കുകൾ പറയുക.
- 2) വി.കുർബാനയുടെ മൂന്നു പ്രതീകങ്ങൾ പഴയനിയമത്തിൽനിന്നു നിർദ്ദേശിക്കുക.
- 3) വി. കുർബാനയുടെ കർമ്മസാധനവും സ്വരൂപവുമെന്തു്?
- 4) വി. കുർബാനയുടെ ഫലങ്ങളേവ?

പ്രശ്നങ്ങൾ

1. “വി. കുർബാന ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടമായ കൂദാശയാകയാൽ, അതിന്നു നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ പരമമായ സ്ഥാനം നല്കണം.” വിശദമാക്കുക.

2. ഒരു അകത്തോലിക്കൻ വി. കുർബാന എന്തെന്നു ചോദിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു ശരിയായ ഒരു മറുപടി കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ? നിങ്ങളെന്തു പറയും?

(ഉത്തരം: ദൈവത്തിന്നു നല്കാവുന്ന ഏറ്റവും വിശിഷ്ടമായ ബലിയാണതു്. ഗാഗ്ലൽത്തായിൽ ക്രിസ്തു സമർപ്പിച്ച രക്തബലിയുടെ നവീകരണമാണതു്; അങ്ങനെ നവീകരിക്കുവാൻ അവിടുന്ന് അന്തിമഭോജനവേളയിൽ, നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടു്.)

3. പ്രതീകം എന്നാലേന്തു്? വി. കുർബാന എങ്ങനെയാണു പഴയനിയമത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചുകാണുന്നതു്?

(ഉത്തരം: സ്വതവേ മാനവചരിത്രത്തിൽ പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരാളോ വസ്തുവോ പ്രവൃത്തിയോ ദൈവത്തിന്റെ പരിപാലനയിൽ ഒരു ഭാവിവ്യ

കുതിയുടെയോ വസ്തുവിന്റെയോ പ്രവൃത്തിയുടെയോ ചിഹ്നമാണെങ്കിൽ ആദ്യത്തേതിനെ രണ്ടാമത്തേതിന്റെ പ്രതീകം, മുന്നോടി, അഥവാ, ഇംഗ്ലീഷിൽ ടൈപ്പ് (Type) എന്നു പറയുന്നു.

4. മനുഷ്യാവതാരവും വി. കുർബാനയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധമെന്തു്? എത്ര വാക്കു പറഞ്ഞപ്പോഴാണു മനുഷ്യാവതാരമുണ്ടായതു്? എത്ര വാക്കു പറയുമ്പോഴാണു വി. കുർബാനയുണ്ടാകുന്നതു്?

(ഉത്തരം: "ഇതാ കർത്താവിന്റെ ദാസി; അങ്ങേ വചനംപോലെ എന്നിൽ സംഭവിക്കട്ടെ" എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ത്രിത്വത്തിലേ രാണ്ടാമാൾ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തോടു യോജിച്ചു മറിയത്തിൽ വന്നിട്ടു. കൂടാശവചനങ്ങൾ ചൊല്ലുമ്പോൾ അതേ ആർത്തനെന്ന നമ്മുടെ ബലിപീഠങ്ങളിൽ എഴുന്നള്ളിവരുന്നു. മനുഷ്യാവതാരംചെയ്ത ദൈവയാൾതന്നെയാണു്, പൂണ്ണ ക്രിസ്തുവാണു വി. കുർബാനയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്.)

5. വി. കുർബാനയും ഉയിർത്തെഴുന്നള്ളിയ മിശിഹായുംതമ്മിൽ എന്തു ബന്ധമാണുള്ളതു്?

(ഉത്തരം: ഉയിർത്തെഴുന്നള്ളിയ മിശിഹായാണു വി. കുർബാനയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്.)

6. വി. കുർബാനയും തിരുഹൃദയഭക്തിയുംതമ്മിൽ ബന്ധമെന്തു്?

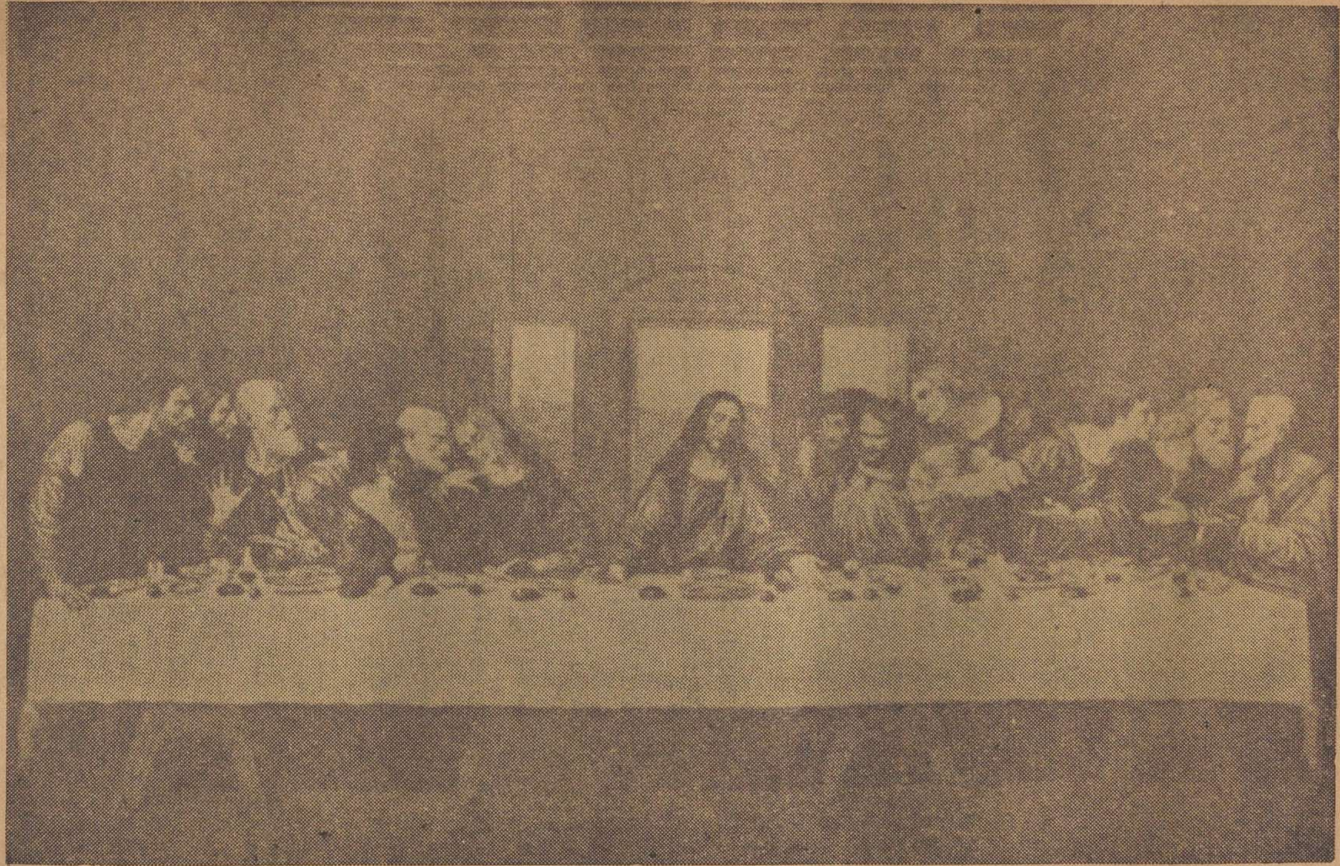
(ഉത്തരം: തിരുഹൃദയഭക്തി വി. കുർബാനയിൽ സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്ന മിശിഹായുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ നേർക്കാകാം; അല്ലെങ്കിൽ, സ്വപ്നത്തിൽ പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കുന്ന മിശിഹായുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ നേർക്കാകാം)

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

1. വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കുന്നവരെല്ലാവരും ഒരേ മിശിഹായെത്തന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നുവെന്നും എല്ലാവരും ഒന്നുപോലെ മിശിഹായുടെ സക്രാരികളാണെന്നും വിചാരിച്ചു കൂടുതൽ പരസ്സേഹചൈതന്യത്തോടു വർത്തിക്കുക.

2. കത്തോലിക്കയുവജനങ്ങൾ വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കുവാൻ മുന്നിട്ടുവരുന്നതു കാണുന്നതുതന്നെ ഹൃദയാവർജ്ജകമായ ഒരു രംഗമാണു്. നിങ്ങൾ ആ ഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുവോ?

“ഇതു എന്റെ ശരീരമാകുന്നു.....ഇതു എന്റെ രക്തമാകുന്നു.
എന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി നിങ്ങൾ ഇതു ചെയ്യുവിൻ.”

യഥാർത്ഥ സാന്നിധ്യം

സത്യസഭയിൽ സാർവ്വത്രികമായുള്ള വിശ്വാസമാണു വി. കുർബാനയിൽ ക്രിസ്തു തന്റെ ശരീരത്തോടും ആത്മാവോടും ദൈവസ്വഭാവത്തോടുംകൂടെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെന്നതും. സകല കത്തോലിക്കരും ശീശ്മസഭകളിൽപ്പെട്ട മറ്റു ചില ക്രിസ്ത്യാനികളും ഈ സത്യം വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്; എന്നാൽ, ചില പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ കരുതുന്നത്, വി. കുർബാനയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദാർശനികമായ കോണ്ടാടനുള്ള വെന്നാണ്.

യഥാർത്ഥസാന്നിധ്യത്തിലുള്ള നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി ആരെങ്കിലും ചോദ്യം ചെയ്താൽ, അവരോടു രണ്ടുകാര്യം നാം ചോദിക്കണം: 1) വേദപുസ്തകം ദൈവവചനമാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? 2) ക്രിസ്തുവിന്റേതായി വേദപുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന വാക്കുകൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവിടുത്തെതാണെന്നു കരുതുന്നുവോ? ഇതു രണ്ടും സമ്മതിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവർക്കു വി. കുർബാനയിൽ ഈശോ യഥാർത്ഥത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്നുവെന്നുകാര്യം എളുപ്പം വിശദമാക്കിക്കൊടുക്കാം. അവരെ നാലു കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കണം: (1) പരസ്യജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കൽ ക്രിസ്തു അയ്യായിരത്തോളം ജനങ്ങളോടു വൃക്തമായി വാഗ്ദാനം ചെയ്തു, തന്റെ തന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിക്കുവാനും രക്തം പാനം ചെയ്യുവാനും നൽകുമെന്ന്. (2) ഒടുവിലത്തെ അത്താഴത്തിൽ ആ വാഗ്ദാനം നിറവേറ്റി. (3) ഗ്ലീഹന്മാർ അങ്ങനെയൊന്നു പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതും. ഒടുവിലത്തെ അത്താഴത്തിൽ സന്നിഹിതനല്ലായിരുന്ന പൗലോസു ഗ്ലീഹാ വി. കുർബാനയുടെ സ്ഥാപനത്തെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്നത്, സന്നിഹിതനായിരുന്ന ഗ്ലീഹന്മാരെപ്പോലെയാണ്.

(4) ഇന്നുവരെ തിരുസ്സഭയുടെ വിശ്വാസം മിശിഹാ വി. കുർബാനയിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്നുവെന്നാണ്.

വി. കുർബാനയുടെ വാദാനം

ദിവ്യഗുരുവിന്റെ മരണത്തിന് ഒരുവർഷം മുമ്പ് അവിടുന്ന് ജെനോസറോത്തുകത്തിന്റെ സമീപപ്രദേശത്തു പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, വലിയ ഒരു ജനക്കൂട്ടം അവിടുത്തെ പ്രസംഗം കേൾക്കുവാൻ വന്നുകൂടി. വമ്പിച്ച ആ ജനസമൂഹം മൂന്നുദിവസം അവിടുത്തോടുകൂടെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. വിദൂരസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു വന്ന ആ ജനത്തെ അതേപടി തിരിച്ചയക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർ വിശപ്പാൽ വാടിത്തളൻ വഴിക്കു വീഴുമെന്നു ഭയന്നു കാരുണ്യവാനായ കുർബാന അവർക്കുവേണ്ടി ഒരുത്തരും പ്രവർത്തിച്ചു. ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാളുടെ കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന അഞ്ച് അപ്പവും സ്വപ്നം മീനമടയ്ക്കൽ അവിടുന്ന് ആശീർവ്വദിച്ചു ഭാഗിച്ചുകൊടുത്തു: എല്ലാവരെയും ഒരു പുൽത്തകിടിയിൽ ഇരുത്തി തീറ്റി. അയ്യായിരംപേരാണ് അന്ന് അപ്പം ഭക്ഷിച്ചു തൃപ്തരായത്. അടുത്ത ദിവസം അവർക്കു വെളിച്ചെടുത്തു വാനിരുന്ന ഒരു സത്യത്തിന്റെ സ്ഥിരീകരണത്തിനുവേണ്ടിയാണ് ഈ അത്തരം അവിടുന്ന് പ്രവർത്തിച്ചത്. ആ സത്യം വി. കുർബാനയെക്കുറിച്ചുള്ള വാദാനമായിരുന്നു. പിറേറന്നു, ക്രിസ്തു വി. കുർബാനയെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “ഞാൻ ജീവന്റെ അപ്പം ആകുന്നു. നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ മരുഭൂമിയിൽ മന്നാ ഭക്ഷിച്ചു; അവർ മരിച്ചു..... ഈ അപ്പം ആരെങ്കിലും ഭക്ഷിച്ചാൽ, എന്നേക്കും ജീവിക്കും. ഞാൻ കൊടുക്കുവാനിരിക്കുന്ന അപ്പം ലോകത്തിന്റെ ജീവനുവേണ്ടി കൊടുക്കുന്ന എന്റെ ശരീരമാകുന്നു.... സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിക്കുകയും രക്തം പാനംചെയ്യുകയും ചെയ്യാതിരുന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളിൽത്തന്നെ ജീവനുണ്ടാകയില്ല. എന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിക്കുകയും രക്തം പാനംചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവനു നിത്യജീവനുണ്ട്.

അവസാനനാളിൽ ഞാൻ അവനെ ഉയിർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്തെന്നാൽ, എന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിക്കുകയും രക്തം പാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവൻ എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും വസിക്കുന്നു.” (യോഹ. 6: 48-57).

ഈ വാക്കുകൾ കേട്ട പലരും പറഞ്ഞത് ഇതു വളരെ കഠിനമാണെന്നും വിശ്വസിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണെന്നുമത്രേ. അവർ പിന്നെ അവിടെ നിന്നുമാറില്ല. ദിവ്യഗുരു ആലങ്കാരികമായിട്ടാണു പറഞ്ഞതെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നവെങ്കിൽ അവ വിശ്വസിക്കുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. അവിടുത്തെ അത്ഭുതങ്ങൾ ഭരിച്ച അവർ അവിടുത്തെ വിടുപേക്കിക്കുകയുമില്ലായിരുന്നു. രക്ഷപെടുവാൻ വീണ്ടും ജനിക്കണമെന്ന ദിവ്യഗുരുവിന്റെ വാക്കുകൾ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു നിന്നൊരുമുസിനെ തിരുത്തിയ കത്താവ്, അവരുടെ ധാരണ തെറ്റായിരുന്നെങ്കിൽ, തിരുത്താതിരിക്കുമായിരുന്നോ?

വി. കുർബാനയുടെ സ്ഥാപനം

തന്റെ ശരീരരക്തങ്ങൾ ഭോജ്യപേയങ്ങളായി നല്കുമെന്നുള്ള വാഗ്ദാനം ഒടുവിലത്തെ അത്താഴത്തിൽ പെസഹാഭക്ഷണത്തിന് ഇരുന്ന സമയത്തു ദിവ്യഗുരു നിറവേറ്റി. വി. മത്തായിയും, മാർക്കോസും, ലൂക്കായും, പൗലോസും വി. കുർബാനയുടെ സ്ഥാപനം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. വി. മത്തായിയുടെ വാക്കുകൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: “അവർ ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഈശോ അപ്പം എടുത്തു ആശീർവദിച്ചു മുറിച്ചു ശിഷ്യന്മാർക്കു കൊടുത്തുകൊണ്ട് അരുളിച്ചെയ്തു: “നിങ്ങൾ വാങ്ങി ഭക്ഷിക്കവിൻ; ഇതു് എന്റെ ശരീരമാകുന്നു. അനന്തരം, പാനപാത്രമെടുത്തു സ്കോത്രം ചെയ്തു് അവർക്കു കൊടുത്തുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു: നിങ്ങളെല്ലാവരും ഇതിൽനിന്നു കുടിക്കവിൻ. ഇതു പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിനായി വളരെപ്പേർക്കുവേണ്ടി ചിന്തപ്പെടുന്ന പുതിയനിയമത്തിലേ എന്റെ രക്തമാകുന്നു.” (മത്താ. 26: 26-28).

ഈശോ ദിവ്യകാരുണ്യം ഒരു സ്തോരകമായിമാത്രം തരാനാണു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ, “ഇതു എന്റെ ശരീരത്തിന്റേയും രക്തത്തിന്റേയും ഓർമ്മയ്ക്കായിരിക്കട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയായിരുന്നല്ലോ. “ഇതു എന്റെ ശരീരമാകുന്നു”, “ഇതു എന്റെ രക്തമാകുന്നു” എന്നു വാഴുകൾ ശരീരത്തിന്റേയും രക്തത്തിന്റേയും ഓർമ്മയ്ക്കാണെന്നോ അടയാളമാണെന്നോ ഒക്കെ എങ്ങനെ വ്യാഖ്യാനിക്കും?

പൗലോസ്സ്റ്റീഹായുടെ സാക്ഷ്യം

ഒടുവിലത്തേ അത്താഴത്തിൽ സന്നിഹിതനല്ലായിരുന്ന പൗലോസു വി. കുർബാനയെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നതു ആ അത്താഴത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ട ഒരുവനെപ്പോലെതന്നെയാണ്. സ്റ്റീഹായുടെ സാക്ഷ്യം മാത്രം സ്റ്റീഹാനാരുടെ വിശ്വാസം എന്താണെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു. സ്റ്റീഹാ പറയുന്നു: “നാം ആശീർവദിക്കുന്ന സ്തോത്രത്തിന്റെ പാനപാത്രം മിശിഹായുടെ രക്തത്തിന്റെ ഭാഗഭാഗിത്വമല്ലയോ? നാം മുറിക്കുന്ന അപ്പം മിശിഹായുടെ ശരീരത്തിന്റെ പങ്കുകൊള്ളലല്ലയോ?” (I കൂറ. 10: 16). “അയോഗ്യമായി ഈ അപ്പം ഭക്ഷിക്കുകയും കാസ പാനംചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവൻ കർത്താവിന്റെ ശരീരത്തോടും രക്തത്തോടും അപരാധിയാകുന്നു” (I കൂറ. 11: 27). സ്റ്റീഹാ യഥാർത്ഥസാന്നിധ്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇത്ര ഭയങ്കരമായ ഒരു വാക്യം എഴുതുമോ?

സഭാചരിത്രം

വി. കുർബാനയുടെ സ്ഥാപനംമുതൽ ഇന്നുവരെ തിരുസ്സഭയുടെ വിശ്വാസം 1563-ൽ റെന്തോസ് സൂതഹദോസു പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുതന്നെയാണ്: “വി. കുർബാനയിൽ നമ്മുടെ കർത്താവായ ഈശോമിശിഹായുടെ ശരീരവും രക്തവും ആത്മാവും ദൈവസ്വപ

ഭാവവും—അതായതു ക്രിസ്തു മുഴുവനായിട്ടു—ഇല്ലെന്ന് ആരെങ്കിലും പ്രസ്താവിക്കുന്നെങ്കിൽ അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാകട്ടെ.” ത്രെന്താസ് സൂനഹദോസ് ഇങ്ങനെ നിവൃത്തിച്ചതു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുസഭകൾ പരമ്പരാഗതമായ വിശ്വാസം നിഷേധിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതിനാലാണ്. സഭാചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ കാണാം, 11-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ ബെറംഗാരിയൂസ് എന്നൊരാളാണ്, ആദ്യമായി വി. കുർബാനയിൽ യഥാർത്ഥസാന്നിധ്യം നിഷേധിച്ചതെന്ന്. അതിനാൽ, ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നവരെല്ലാവരും ഒരായിരം കൊല്ലത്തേക്കു യഥാർത്ഥസാന്നിധ്യത്തെപ്പറ്റി സംശയിച്ചിട്ടില്ല. ഇത്രയും പ്രധാനമായ ഒരു വിശ്വാസസത്യം ഒരായിരം കൊല്ലത്തേക്കു ക്രിസ്തീയലോകം മുഴുവനും സ്വീകരിച്ച സ്ഥിതിക്ക് അതു പിന്നിലുള്ളിൽ നിഷേധിക്കുന്നതിൽ എന്തർത്ഥമാണുള്ളത്? 107-ൽ മരിച്ച അന്തിയോക്കിയായിലേ വി. ഇഗ്നേഷ്യൂസ് 165-ൽ മരിച്ച വി. ജസ്റ്റിനും നാലാം ശതാബ്ദത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന വി. അത്തനേഷ്യൂസും ക്രിസോസ്റ്റോമും അംബ്രോസിസും ജെറോമും ആഗസ്റ്റിനോസും വ്യക്തമായി, വി. കുർബാനയിലേ യഥാർത്ഥസാന്നിധ്യത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. വി. കുർബാനയുടെ പ്രത്യേക പാവനതകൊണ്ടു പ്രാചീനസഭയിൽ ഈ വിശ്വാസസത്യത്തെപ്പറ്റി, പ്രായേണ രഹസ്യമായിട്ടാണ് പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നത്. തിരുസ്സഭയിൽ ചേരുവാൻ പൂർണ്ണമായി നിശ്ചയിക്കുകയും അവർക്ക് അതിനുള്ള അർഹത അംഗീകൃതമാവുകയും ചെയ്തതിനുശേഷം മാത്രമേ ഈ രഹസ്യത്തെപ്പറ്റി പ്രാചീനകാലത്തു പുറജാതിക്കാരോടു പറഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടായിരിക്കണം, ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങളുടെ രഹസ്യയാഗങ്ങളിൽ കൊച്ചുകുട്ടികളെ കൊന്നു പച്ചമാംസം തിന്നുകയും രക്തം കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നുള്ള ആരോപണം റോമൻചക്രവർത്തിമാരുടെ മുമ്പിൽ എത്തിയത്. പ്രാചീനസഭയിലേ ഇത്ര പരിശുദ്ധമായ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നുകൊണ്ട്, ഒരായിരംകൊല്ലത്തേക്ക് ഒരു ക്രൈസ്തവനും നിഷേധിക്കുവാൻ തുനിയാത്ത ഒരു വിശ്വാസസത്യത്തെ—സഭയുടെ സുന്ദരമായ ദൈവാല

യങ്ങൾക്കും അർത്ഥാരകൾക്കും കാരണഭൂതമായ വിശ്വാസത്തെ—
ആർക്കാണ് നിഷേധിക്കുവാൻ സാധിക്കുക?

പരിശോധനാവിഷയം

പുരിപ്പിക്കുക:

- 1) വി. കുർബാനയെപ്പറ്റി കത്താവു ആദ്യം സംസാരിച്ചത്
- 2) വി. കുർബാന ഈശോ സ്ഥാപിച്ചത്, തന്റെ പീഡാനഭവത്തിന്റെ തലേരാത്രി
- 3) അന്നു ക്രിസ്തുവും ശിഷ്യന്മാരും ഭോജനശാലയിൽ കൂടിയത്.....
- 4) അപ്പം കൈയിലെടുത്തു നമ്മുടെ കത്താവു പറഞ്ഞു.....
- 5) പൗലോസുസ്ത്രീമാ പറയുന്നു: ആരെങ്കിലും അയോഗ്യമായി ഈ അപ്പം ഭക്ഷിക്കുകയും.....
- 6) വി. കുർബാനയിലേ യഥാർത്ഥസാന്നിധ്യം ആദ്യമായി നിഷേധിച്ചത് 11-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന.....
- 7) സഭയിൽ ചേരവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരോടുപോലും വി. കുർബാനയിലേ യഥാർത്ഥസാന്നിധ്യത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരുന്നതു്.....
- 8) പതിനാറാംശതാബ്ദത്തിൽ യഥാർത്ഥസാന്നിധ്യം നിഷേധിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതു്.....
- 9) 1563-ൽ റെന്തോസ്സുനഹദോസു് ഇങ്ങനെ പ്രഖ്യാപിച്ചു.....

പ്രശ്നങ്ങൾ

- 1) വി. കുർബാനയുടെ വാശാനത്തിനുമുമ്പു ക്രിസ്തു ആത്മതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതു് എന്തു് ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണു്?
(ഉത്തരം: അപ്പത്തിലും മറ്റും മാററംവരത്താനും സാധാരണനിയമങ്ങൾക്കു് അതീതമായി പ്രവർത്തിക്കുവാനും തനിക്കു കഴിയുമെന്നു ജനക്കൂട്ടത്തെ മനസ്സിലാക്കി, താൻ ചെയ്യാൻപോകുന്ന വാശാനം അസാധ്യമല്ലെന്നു തെളിയിക്കുവാനായിരിക്കാം, ക്രിസ്തു ആത്മതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതു്. വെള്ളം വീഞ്ഞാക്കിയ ആൾക്കു വീഞ്ഞു തന്റെ രക്തമാക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു് അനുമാനിക്കാവുന്നതാണല്ലോ.)
- 2) കെടാവിളക്കിന്റേയും സക്രാരിവിരിയുടേയും അർത്ഥമെന്താണു്?

(ഉത്തരം: ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമായ ക്രിസ്തു സക്രാരിയിലുണ്ടെന്നു.)

3) റോയിരം കൊല്ലത്തേക്ക് ആരും നിഷേധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വിശ്വാസസത്യം പറയുക.

4) ആദിമക്രിസ്ത്യാനികൾ വി. കുർബാനയിലുള്ള തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം പുറജാതിക്കാരെ അറിയിക്കാതിരുന്നതു് എന്തുകൊണ്ടാണു്?

(ഉത്തരം: ആ വിശ്വാസസത്യത്തിന്റെ പരമപരിശുദ്ധിയാണു പ്രധാന കാരണം. നവശിഷ്യന്മാരെപ്പോലും, വിശ്വാസത്തിൽ ഉറങ്ങുന്നതുവരെ, ഈ സംഗതി പഠിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല; കാരണം, അവർവഴി പല തെറ്റായ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും പ്രചരിച്ചേക്കാമെന്നു തിരുസ്സഭയ്ക്കു യേമുണ്ടായിരുന്നു.)

5) യഥാർത്ഥസാന്നിധ്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന കുട്ടികൾ പള്ളിയിൽ എങ്ങനെയാണു പെരുമാറുക? വി. കുർബാന വെച്ചിരിക്കുന്ന പള്ളിയുടെ മുമ്പിൽക്കൂടി കടന്നുപോകുമ്പോൾ തലകുനിച്ചു് ആചരിക്കാതെ കടന്നുപോകുമോ?

6) വി. കുർബാനയെ സന്ദർശിക്കുന്നതും യഥാസമയം കുർബാന കാണാൻവരുന്നതും അടുത്തടുത്തു കുർബാന കൈക്കൊള്ളുന്നതും മറ്റും യഥാർത്ഥസാന്നിധ്യത്തിലുള്ള വിശ്വാസതീക്ഷ്ണതയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു: വിശദീകരിക്കുക.

7) യൂദാസിന്റെ ഭോധവും പത്രോസിന്റെ നിഷേധവും ഭാവിതലമുറകളുടെ നന്ദികെട്ട പെരുമാറ്റവും മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞിരുന്ന ദിവ്യഗുരു ഈ കൂലാശ സ്ഥാപിച്ചതെന്തുകൊണ്ടു്?

(ഉത്തരം: ആവിടുത്തേ അതിരറ്റ സ്നേഹംകൊണ്ടുതന്നെ. നിന്ദയും നന്ദികേടും കാണിക്കുന്നവരെക്കൂടി സ്നേഹിക്കേണ്ടതെങ്ങനെയാണു് അവിടുന്നു കാണിച്ചുതന്നു.)

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

1) വി. കുർബാനയുടെമുമ്പിൽ ഞാൻ ഭക്തിയോടുകൂടെ വർത്തിക്കും. ഒരിക്കലും സംസാരിക്കുകയോ അലക്ഷ്യമായി വർത്തിക്കുകയോ ചെയ്കയില്ല.

2) വി. കുർബാനയുടെ മുമ്പിൽക്കൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ ശരിയായി മുട്ടുകുത്തി ഞാൻ ഈശോയെ ആരാധിക്കും.

എട്ടാമധ്യായം

വസ്തുഭേദം (Transubstantiation)

ക്രിസ്തു എങ്ങനെയാണു വി. കുർബാനയിൽ സന്നിഹിതനാകുന്നതു്? ഒരു പെട്ടിയിലെന്നതുപോലെ അപ്പത്തിനകത്തിരിക്കയാണോ? അല്ല; അവിടുന്ന് വി. കുർബാനയിൽ സന്നിഹിതനാകുന്നതു വസ്തുഭേദത്താലാണെന്നു ത്രൈതോസു സൂനഹദോസു പഠിപ്പിക്കുന്നു. കാഴ്ചയിലും രുചിയിലും മറ്റും വ്യത്യാസം വരാതെ സാരാംശത്തിൽ വ്യത്യാസം വരുന്നതാണു വസ്തുഭേദമെന്നു പറയുന്നതു്.

എല്ലാ വസ്തുക്കളിലും രണ്ടു ഘടകങ്ങൾ നമുക്കു വേർതിരിക്കാം 1) അതിന്റെ യഥാർത്ഥം, സാരാംശം, വസ്തു, (Substance); (2) നമുക്കു ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു ഗോചരമാകുന്നതിനു നിദാനമായ വിശേഷങ്ങൾ. (ആഗന്തുകങ്ങൾ, സാദൃശ്യങ്ങൾ, ഗുണങ്ങൾ, accidents എന്നു പറയും തത്പശാസ്ത്രത്തിൽ). ഈ രണ്ടു ഘടകങ്ങളും സാധാരണഗതിയിൽ വേർതിരിക്കാവുന്നതല്ല. ഉദാഹരണമായി, ഒരു മേശ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു മേശയായിത്തന്നെ തോന്നും. അതിന് ഒരു മേശയുടെ സാരാംശവും ആഗന്തുകങ്ങളുമുണ്ടാകും; കാഴ്ചയിലും പ്രകൃതിയിലും മേശയായിരിക്കുമെന്നു സാരം. സർവ്വത്തിന്റേയും സ്രഷ്ടാവിനുമത്രം ഇവയെ വേർതിരിക്കുവാൻ കഴിയും. കാഴ്ചയിൽ മേശപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു സാധനം പ്രകൃതിയിൽ, അഥവാ, സാരാംശത്തിൽ മേശയല്ലാതാക്കുവാൻ സ്രഷ്ടാവിനുകഴിയും. മരംകൊണ്ടുള്ള ഒരു മേശയെ കാഴ്ചയിൽ അന്തരമൊന്നും വരുത്താതെ ദൈവത്തിന് ഇരുമ്പുകൊണ്ടുള്ള ഒരു മേശയാക്കി മാറ്റാൻ കഴിയും. എന്നാൽ, പ്രത്യേകകാരണമൊന്നുംകൂടാതെ സാധാരണനിയമങ്ങൾക്കു ദൈവം അന്തരം വരുത്തുകയില്ല. എന്നാൽ, ന്യായമായ കാരണങ്ങളു

ണ്ടെങ്കിൽ അത്തരം അതുഭൂതങ്ങൾ അവിടുന്ന് പ്രവർത്തിക്കും. ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ ഗുണങ്ങൾക്ക് അന്തരംവരുത്താതെ സാരാംശത്തിന് മാറ്റം വരുത്തുവാൻ ദൈവത്തിന് കഴിയും. അതിന് വസ്തുഭേദമെന്നു പറയുന്നു.

തന്നെത്തന്നെ നമുക്കു തരാൻ നിശ്ചയിച്ചപ്പോൾ ഇഴുട്ടശമായ ഒരു മഹാതുളസംചെയ്യുവാൻ ദിവ്യമുരു നിശ്ചയിച്ചു. അപ്പത്തിന്റെ സാരാംശം മിശിഹായുടെ സാരാംശമായി മാറുന്നു; വീഞ്ഞിന്റെ സാരാംശവും അതുപോലെതന്നെ മിശിഹായുടെ സാരാംശമായി മാറുന്നു. അപ്പത്തിന്റേയും വീഞ്ഞിന്റേയും സാദൃശ്യങ്ങൾ അവശേഷിക്കുന്നു; ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ ഭാഗങ്ങൾ അവശേഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അവ അപ്പവും വീഞ്ഞുമല്ല; മിശിഹായുടെ ശരീരവും രക്തവുമാണ്. ഇങ്ങനെ അപ്പത്തിന്റേയും വീഞ്ഞിന്റേയും സാരാംശം ക്രിസ്തുവിന്റെ സാരാംശമായി മാറുന്നതിനാണു വസ്തുഭേദമെന്നു പറയുന്നതു്.

അപ്പത്തിൽ മിശിഹായുടെ രക്തമുണ്ടോ?

അപ്പത്തിൽ മിശിഹായുടെ രക്തമുണ്ടോ? വീഞ്ഞിൽ മിശിഹായുടെ ശരീരമുണ്ടോ? അപ്പത്തിന്റേയും വീഞ്ഞിന്റേയും സാദൃശ്യങ്ങളിൽ എല്ലായിടത്തും മിശിഹാ ഉണ്ടോ? ഇഴുട്ടശചോദ്യങ്ങൾ വസ്തുഭേദത്തിന്റെ സ്വഭാവം മനസ്സിലായാൽ നാം ഒരിക്കലും ചോദിക്കുകയില്ല. അപ്പത്തിന്റേയും വീഞ്ഞിന്റേയും സാരാംശം മിശിഹായുടെ സാരാംശമായി മാറിയെന്നു പറയുമ്പോൾ, ഇന്നു മിശിഹാ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എങ്ങനെ ഇരിക്കുന്നുവോ അതേവിധം വി. കർബ്ബാനയുടെ ഓരോ സാദൃശ്യത്തിലുമുണ്ടെന്നു സാരം. മിശിഹായെ ശരീരവും രക്തവുമായി പങ്കിടുക സാധ്യമല്ല, ഇന്ന്. അതിനുംപുറമേ, അപ്പം മിശിഹായുടെ സാരാംശമായി മാറുന്നതിനുമുമ്പ് അപ്പത്തിന്റെ സാരാംശം അതിന്റെ എല്ലാഭാഗത്തും ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ, മുറിച്ചു ഭാഗിച്ചാൽ ഓരോ ഭാഗത്തിലും അപ്പത്തിന്റെ സാ

രാംശം പൂർണ്ണമായി ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെ, വസ്തുഭേദത്തിനുശേഷം അപ്പത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തിൻകീഴിൽ മിശിഹാ പൂർണ്ണമായുണ്ട്. ആ സാദൃശ്യങ്ങളെ നാം കഷണങ്ങളായി വേർതിരിച്ചാൽ ഓരോ കഷണത്തിലും മിശിഹാ പൂർണ്ണമായി ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. വീഞ്ഞിന്റെ സാദൃശ്യത്തിൻകീഴിലുള്ള ഈശോയുടെ സാന്നിധ്യത്തെപ്പറ്റിയും ഇതുതന്നെ പറയാം.

ഒരു വിധം

വസ്തുഭേദംവഴി ബലിപീഠത്തിലേ കൂദാശയിൽ സന്നിഹിതനാകുന്ന ഈശോ എല്ലാസമയത്തും തിരുവോസ്തിയിലുണ്ട്. അതിനാൽ, സ്വർഗ്ഗംപോലെതന്നെ സക്രാരിയും ഈശോയുടെ ഭവനമാണ്. നസ്രസ്സിലും ഗ്ലീലായിലും ഓറഗ്ഗത്തും അവിടുന്ന് നിവസിച്ചിരുന്നതുപോലെ സക്രാരിയിലും നിവസിക്കുന്നു. നമ്മൾ ഈ സാന്നിധ്യവുമായി കൂടുതൽ പരിചയപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടോ ഏതോ നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിനടുത്ത ഭക്തിയും തീക്ഷ്ണതയും സക്രാരിയുടെ മുമ്പിൽ പലപ്പോഴും കാണുന്നില്ല. അതിനാൽ, ചില പ്രത്യേകതത്വങ്ങൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ നമുക്കുണ്ടായിരിക്കണം.

1) വി. കുർബാനയിൽ പങ്കുകൊള്ളാൻ പോകുമ്പോഴെല്ലാം കൃത്യസമയത്തു ദൈവാലയത്തിൽ എത്തുക; വൈദികൻ പീഠത്തിങ്കൽനിന്നു പോകുന്നതുവരെ അവിടെ സന്നിഹിതനായിരിക്കുക.

2) പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ വലതു കാലുകൊണ്ടു മുട്ടുകുത്തുക; വലത്തേ മുട്ടു ഇടത്തേ പാദത്തിന്റെ സമീപേ നില്ക്കുന്നതു തൊടണം. അനന്തരം, സൗകര്യമുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തേക്കു നീങ്ങുക. പള്ളിയുടെ അകത്തു് എവിടെയെങ്കിലും സ്ഥലമുള്ളപ്പോൾ വരാന്തയിലും മുറ്റത്തും മറ്റും ചെന്നിരിക്കരുതു്.

3) പള്ളിയകത്തു സംസാരിക്കുകയോ എന്തെങ്കിലും അനാചാരം കാണിക്കുകയോ ചെയ്യരുതു്. കഴിയുന്നിടത്തോളം ഒരു പ്രാർത്ഥനപ്പുസ്തകവുമായി പള്ളിയിലേക്കു വരുക.

4) വി. കുർബാനയുള്ള പള്ളികളുടെ മുഖിൽക്കൂടി കടന്നു പോകുമ്പോൾ തലകനിച്ചു കുരിശുവരച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്ന സമ്പ്രദായം ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കരുത്. സൗകര്യമുണ്ടെങ്കിൽ വി. കുർബാനയെ സന്ദർശിച്ചു ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യണം.

വി. കുർബാനയോടുള്ള ഭക്തി

ദിവസത്തോറും നമ്മുടെ പള്ളികളിൽ വി. കുർബാനയുണ്ട്. പുണ്യവാന്മാരുടെ തിരുന്നാളുകൾക്കു പ്രധാനപടങ്ങു വി. കുർബാനയാണ്. 1264-ൽ ഒരു ബൽജിയം കന്യാസ്ത്രീ, സെയിൻറ് ജൂലിയായനയുടെ അപേക്ഷയനുസരിച്ചു വി. കുർബാനയുടെ തിരുന്നാൾ സ്ഥാപിതമായി. പ. ത്രിത്വത്തിന്റെ തിരുന്നാൾ കഴിഞ്ഞുവരുന്ന വ്യാഴാഴ്ചയാണ് വി. കുർബാനയുടെ തിരുന്നാൾ.

യഥാർത്ഥസാന്നിധ്യത്തെ അനുസ്മരിച്ചുണ്ടായിട്ടുള്ള പ്രധാനഭക്തികളാണു വി. കുർബാനയുടെ വാഴ്ച, തിരുമണിക്കൂർ, പതിനൂന്നുമണിക്കൂർഐരാധന, നാല്പതുമണിക്കൂർഐരാധന, ദിവ്യകാരണ്യസമ്മേളനങ്ങൾ മുതലായവ. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ദിവ്യസാന്നിധ്യത്തോടുള്ള നമ്മുടെ മതിപ്പും നന്ദിയും പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ ഇത്തരമഭക്തികളിൽ കഴിവുപോലെ പങ്കുകൊള്ളുവാൻ നാം പരിശ്രമിക്കണം.

പരിശോധനാവിഷയം

ഉച്ച (അതേ), ഇല്ല എന്നു മറുപടി നല്കുക.

- 1) ഒരു സാധനത്തിന്റെ ഇന്ദ്രിയശോചനമായ ഗുണങ്ങളും സാരം ശവുവേർതിരിക്കാമോ?
- 2) ചൊതുനിയമങ്ങൾക്കു ദൈവം സാധാരണമായി വ്യത്യം വരുത്തുമോ?
- 3) വസ്തുഭേദമെന്ന അതുതം എല്ലാ കുർബാനയിലും സംഭവിക്കുന്നുണ്ടോ?

4) ഈ അതുഭേദം ആദ്യം സംഭവിച്ചത് ഒടുവിലത്തേ അന്തഃശക്തി ലാഭം?

5) തിരുവോസ്തിയുടെ ഓരോഭാഗത്തും ക്രിസ്തു മുഴുവനായി ഉണ്ടോ?

6) തിരുവോസ്തി കഷണങ്ങളായി മുറിച്ചാൽ ഓരോ കഷണത്തിലും ക്രിസ്തു പൂർണ്ണമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവോ?

7) കൂദാശചെയ്യപ്പെട്ട വീഞ്ഞിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമുണ്ടോ? കൂദാശചെയ്യപ്പെട്ട ഓസ്തിയിൽ അവിടുത്തെ രക്തമുണ്ടോ?

പ്രശ്നങ്ങൾ

1) വി. കുർബാനയുടെ വാഴ്ച പൂർണ്ണമായി വിവരിക്കുക.

2) വി. കുർബാനയുടെ വാഴ്ചവിന്ദു പാടുന്ന പ്രധാന ഗാനങ്ങൾ ആ റെഴുതിയതാണ്?

(ഉത്തരം: ലത്തീൻറീത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന, “ഓ സല്യത്താരിസ്”, “താനും ഏർഗോ” എന്നീ ഗാനങ്ങൾ തോമസ് അക്വിനാസ്സുപുണ്യവാൻ എഴുതിയതാണ്. അവയുടെ സുറിയാനി പരിഭാഷയാണു സീറോമലബാർ റീത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത്.)

3) വസ്തുഭേദം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു താഴെപ്പറയുന്ന അതുഭേദങ്ങൾ എത്രകണ്ടു സഹായിക്കുമെന്നു നിർണ്ണയിക്കുക: 1) കാനായിൽ വെള്ളം വീഞ്ഞാക്കിയത്. (2) അപ്പം വർദ്ധിപ്പിച്ചത്. (3) താബോറിൽ കർത്താവു രൂപാന്തരം പ്രാപിച്ചത്. (4) ഉയിർത്തെഴുന്നള്ളിയ മിശിഹായുടെ ശരീരപ്രകൃതി.

(ഉത്തരം: 1) കാനയിലേ അതുഭേദത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം, ക്രിസ്തുവിന്ദു ഒരു വസ്തു വേറൊരു വസ്തുവാക്കാൻ കഴിവുണ്ടെന്നു. ഈ അതുഭേദത്തിൽ ദൃശ്യമായ ഗുണവിശേഷങ്ങളും മാറി. 2) ഒരു പദാർത്ഥം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള കഴിവു അപ്പം വർദ്ധിപ്പിച്ച അതുഭേദത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. സപ്തീയമായ അപ്പം നമ്മുടെ ബലിപീഠങ്ങളിൽ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ ഒരു പ്രതീകമാണു് ആ അതുഭേദം. 3) തന്റെ ശരീരപ്രകൃതി മാറ്റുവാൻ ക്രിസ്തുവിനുള്ള കഴിവു, ക്രിസ്തുവിന്റെ രൂപാന്തരത്തിൽ കാണുന്നു. 4) ഉയിർത്തെഴുന്നള്ളിയ ക്രിസ്തുവാണു വി. കുർബാനയിൽ സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്നത്.)

4) വസ്തുഭേദംവരുത്തുവാൻ ധീമന്മാർ എപ്പോഴാണ് അധികാരം കൊടുത്തത്?

(ഉത്തരം: ഒടുവിലത്തേ അത്താഴത്തിൽവെച്ചു, “ഇതു എന്റെ ഓർമ്മയായി ചെയ്യുവിൻ” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോഴാണ് മേല്പറഞ്ഞ അധികാരം കൊടുത്തതു്.)

5) എന്തുകൊണ്ടാണു്, അല്മായർക്കു കൂദാശചെയ്യു വീഞ്ഞു കൊടുക്കാത്തതു്?

(ഉത്തരം: മലങ്കരസുറിയാനിരീതിയിലും താദൃശമായ ചില പൗരസ്ത്യരീതികളിലും കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. തിരുവോസ്തിയിൽ ക്രിസ്തു പൂർണ്ണമായുള്ളതുകൊണ്ടു കൂദാശചെയ്യപ്പെട്ട വീഞ്ഞു് അല്മായർക്കു കൊടുത്തിട്ടാവശ്യമില്ലെന്നു ത്രെന്തോസ് സൂനഹദോസു നിശ്ചയിച്ചു. അതിനുള്ള അസൗകര്യവും സൂനഹദോസു പരിഗണിക്കുകയുണ്ടായി.)

6) “വസ്തുഭേദം നമ്മളെ അനുസരണ പഠിപ്പിക്കുന്നു.” എങ്ങനെ?

(ഉത്തരം: വൈദികൻ കൂദാശവചനങ്ങൾ ചൊല്ലുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം എത്ര അയോഗ്യനായിരുന്നാലും, വസ്തുഭേദം നടക്കുന്നു. മിശിയാ എഴുന്നള്ളിവരുന്നു. ക്രിസ്തു വൈദികനെ അനുസരിക്കുന്നു.)

7) വീഞ്ഞു കൂദാശചെയ്യുമ്പോൾ “ഇതു എന്റെ രക്തമാണു്” എന്നല്ലേ പറയുന്നതു്? എങ്ങനെയാണു വീഞ്ഞിൽ ശരീരമുണ്ടാകുന്നതു്?

(ഉത്തരം: വാക്കിന്റെ ശക്തികൊണ്ടു രക്തം മാത്രമേയുള്ളു. എന്നാൽ, മഹത്വം പ്രാപിച്ച ക്രിസ്തുവിൽ രക്തം ശരീരത്തിൽനിന്നോ ആത്മാവിൽനിന്നോ വേർതിരിഞ്ഞുനില്ക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതിനാൽ കൂദാശചെയ്യപ്പെടുന്ന വീഞ്ഞിലും ക്രിസ്തു പൂർണ്ണമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.)

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

1. വി. കുർബാനയുടെ വാഴ്വു കഴിയുന്നതിനു മുമ്പു ഞായറാഴ്ച ദിവസങ്ങളിൽ ഞാൻ പള്ളിയിൽനിന്നു പോവുകയില്ല.
2. ഇടവകയിൽ നടക്കുന്ന ആരാധനകളിൽ സൗകര്യമുള്ളപ്പോഴെല്ലാം ഞാൻ സന്നിഹിതനാകും.

ഒമ്പതാമധ്യായം

ദിവ്യബലി

വി. കുർബാന ഒരു കൂദാശമാത്രമല്ല; അത് ഒരു ബലികൂടിയാണ്. ശേഷം ആറു കൂദാശകൾക്കില്ലാത്ത ഒരു പ്രത്യേകതയാണിത്. അപ്പത്തിന്റേയും വീഞ്ഞിന്റേയും സാദൃശ്യങ്ങളിൽ മിശിഹായുടെ ശരീരവും ആത്മാവും ദൈവസ്വഭാവവും മനുഷ്യസ്വഭാവവും നമുക്കു നൽകുന്നതാണു കുർബാനയെന്ന കൂദാശ. പട്ടക്കാരുടെ കൈകളാൽ അപ്പത്തിന്റേയും വീഞ്ഞിന്റേയും സാദൃശ്യങ്ങളിൽ പരമചിതാവിനു ഇഴശോയെ സമർപ്പിക്കുന്നതാണു കുർബാനബലി.

ബലിയുടെ ചരിത്രം

ഒരു വസ്തു ദൈവത്തിനു സമർപ്പിച്ചതാണെന്നു മനുഷ്യിലാക്കുവാൻമാത്രം അന്തരംവരുത്തി അവിടുത്തേക്കു സമർപ്പിക്കുന്നതാണു ബലി. അതിനാൽ, ബലിയുടെ പ്രധാനഘടകങ്ങൾ രണ്ടാണു്: 1) സമർപ്പണം. 2) ബലിവസ്തു നശിപ്പിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ, ഏതെങ്കിലും വ്യത്യാസം അതിൽ വരുത്തുക.

ദൈവം സകലത്തിന്റേയും സ്രഷ്ടാവായാണെന്നു് ഏറ്റവും പറയുന്നതിനാണു് ബലിവസ്തു അവിടുത്തേക്കു സമർപ്പിക്കുന്നതും നശിപ്പിക്കുന്നതും. അവിടുത്തു നൽകിയിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു നന്ദി പറയുവാനും അവിടുത്തേ ദ്രോഹിച്ചതിനു പരിഹാരം ചെയ്യുവാനുമാണു ബലികൾ സമർപ്പിക്കുന്നതു്. ബാഹ്യമായ ഒരു വസ്തു ഇങ്ങനെ സമർപ്പിക്കുന്നതു സപജീവസമർപ്പണത്തിന്റെ ചിഹ്നമായിട്ടാണു്.

ലോകത്തിന്റെ ആരംഭം മുതൽ ബലിസമർപ്പണം ഇഴശപരാ

രാധനയിലേ ഒരു പ്രധാനഘടകമായിട്ടാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. കായേൻ ആടിനെ ബലിച്ചെയ്യും ഹാബേൽ നെല്ക്കതിരുകൾ കായ്കുമ്പോൾ അതിപുരാതനമായ ബലികളാണല്ലോ. ജലപ്രളയത്തിനു ശേഷം നോഹും ഒരു ബലിസമർപ്പിച്ചതായി ഉൽപത്തിയുടെ പുസ്തകത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നു.

ബലി പലവിധത്തിൽ നടത്തിയിരുന്നു. സാധാരണമായി, ജീവജന്തുക്കളെ കൊന്നു രക്തം ബലിപീഠത്തിൽ ഒഴിക്കുകയാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. അവയുടെ മാംസം ഒന്നുകിൽ പുരോഹിതരും, ആർക്കുവേണ്ടി ബലിസമർപ്പിച്ചിരുന്നുവോ അവരും ചേർന്നു ഭക്ഷിച്ചിരുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ, എല്ലാം തീയിലിട്ടു ദഹിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇതിനാണ് ദഹനബലി അഥവാ ഹോമബലി എന്നു പേരുപറഞ്ഞിരുന്നത്. വീഞ്ഞും പഴങ്ങളും കോതമ്പും ഇങ്ങനെതന്നെ ബലിച്ചെയ്തിരുന്നു. ഈ ബലികളുടെയെല്ലാം ഉദ്ദേശം നാലാണ്: 1) ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുക. 2) അവിടുത്തെ കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കുക. 3) ഏതെങ്കിലും അനുഗ്രഹം യാചിക്കുക. 4) പരിഹാരം ചെയ്യുക.

പഴയനിയമകാലത്തു ധാരാളം ബലികൾ യഹോവയ്ക്കു സമർപ്പിച്ചിരുന്നു; എന്നാൽ, ക്രമേണ ബലിയുടെ ഉദ്ദേശം ബലികർത്താക്കൾ വിസ്മരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അതിനാൽ, ദാവീദുതന്നെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: “ബലികളിൽ നീ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല; ഹോമബലികളാലും നീ രമ്യതപ്പെട്ടില്ല. ദൈവത്തിനുള്ള ബലികൾ എളിയുള്ള അരൂപിയാകുന്നു. തകൻ ഹൃദയത്തെ ദൈവം നിരസിക്കുകയില്ല” (സങ്കീ. 50:16-17).

പുതിയനിയമത്തിലേ ഏകബലി

പുതിയനിയമത്തിൽ ഒരേ ഒരു ബലിയേ ഉള്ളൂ—വി. കുർബാന. കുർബാന എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥംതന്നെ ബലിയെന്നാണ്. ലത്തീനിൽ മീസ്സാ (Missa) ഇംഗ്ലീഷിൽ “മാസ്” (Mass) എന്നു പറയും. ‘അയയ്ക്കപ്പെട്ട’ എന്നാണ് അതിന്റെ വാച്യാർത്ഥം; അ

തേ, കുർബാന ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് അയയ്ക്കപ്പെടുന്ന ഒരു നിവേദനമാണ്. ബലിവസ്തുവും ബലികർത്താവും ക്രിസ്തുതന്നെ; വൈദികൻ ഉപകരണംമാത്രം. ഒന്നാമത്തേ കുർബാന അന്തിമഭോജനത്തിൽ വെച്ചു ക്രിസ്തുതന്നെ അപ്പത്തിന്റേയും വീഞ്ഞിന്റേയും സാദൃശ്യങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ചു. അന്നു ഭോജനശാലയിൽ നടന്ന സമർപ്പണം പിറേറ്റിവിസം കാൽവരിയിലേ ബലിയിൽ സമാപിച്ചു. അതിനാൽ, ഗാഹൽത്താമലയിലേ ബലി സമർപ്പിച്ചതു ക്രിസ്തുവിനെ കുരിശിൽ തറച്ചു രോമൻപടയാളികളല്ല; ക്രിസ്തുതന്നെയാണ്.

ഗാഹൽത്തായിലേ ആ രക്തബലിയുടെ നവീകരണമാണു വി. കുർബാന. ഓരോ കുർബാനയിലും മിശിഹായുടെ സ്ഥാപനമനുസരിച്ചു ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മസമർപ്പണം നവീകരിക്കപ്പെടുന്നു. വൈദികൻ കുർബാന സമർപ്പിക്കുമ്പോൾ മിശിഹായുടെ സമർപ്പണം നവീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ, കുർബാനബലിയുടെ പ്രധാനപുരോഹിതൻ ക്രിസ്തുതന്നെ; നമ്മുടെ പുരോഹിതരെല്ലാം അവിടുത്തെ ഉപകരണങ്ങൾമാത്രം.

വി. കുർബാന ഒരു ബലിയാണെന്നു എങ്ങനെ അറിയാം?

വി. കുർബാന ഒരു ബലിയാണെന്നു അതിന്റെ സ്വഭാവം പരിശോധിച്ചാൽ വിശദമാകും. ഇതിൽ ഒരു ബലിവസ്തുവും ബലികർത്താവും ഉള്ളതായി നമുക്കു കാണാം. പിതാവായ ദൈവത്തിനു അപ്പത്തിന്റേയും വീഞ്ഞിന്റേയും സാദൃശ്യങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവിനെ സമർപ്പിക്കുന്നു. ആ സമർപ്പണം ക്രിസ്തുവിന്റേതാണ്.

ഈ ബലിവസ്തു മഹത്വപ്രതാപത്തോടേ ഉയിർത്തെഴുന്നള്ളിയ ക്രിസ്തുവാണ്. അവിടുത്തെക്കു യാതൊരു കുറ്റവും നാശവും വരാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതിനാൽ, കുർബാനബലിയിൽ ബലിവസ്തുവിന്റെ നശിപ്പിക്കൽ പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ, അപ്പത്തിന്റേയും വീഞ്ഞിന്റേയും സാദൃശ്യങ്ങളിൽ ഈ ബലി സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട്, ബലിവസ്തുവിനു സ്വതന്ത്രവേ അന്തരമൊന്നുമില്ല.

ല്ലെങ്കിലും, ബാഹ്യദൃഷ്ടിക്ക് അന്തരംതോന്നുന്നുണ്ട്. ശരീരവും രക്തവും വേർതിരിച്ചതുപോലെ ബാഹ്യദൃഷ്ടിക്ക് തോന്നും. രണ്ടു സാദൃശ്യങ്ങളിൽ ഈശോ സന്നിഹിതനാകുന്നതുകൊണ്ടാണ്, വി. കുർബാന ബലിയാകുന്നതെന്നും രണ്ടു സാദൃശ്യങ്ങളിൽ ക്രദാശചെയ്യുന്നതാണ് ബലിയുടെ കാതലായ ഭാഗമെന്നും ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

മെൽക്കീസദേക്ക് അബ്രാഹത്തിനുവേണ്ടി അപ്പവും വീഞ്ഞും യഹോവായ്ക്കു സമർപ്പിച്ചതു ബലിയായതുപോലെ, വി. കുർബാന ഒരു ബലിയാണ്. മലാക്കിയുടെ പ്രവചനത്തിൽനിന്നു വി. കുർബാന ഒരു ബലിയാണെന്നു തെളിയിക്കാം: “സൂര്യോദയംമുതൽ സൂര്യസ്തമയംവരെ എന്റെ നാമം പുറജാതികളുടെ ഇടയിൽ മഹത്വമുള്ളതായിരിക്കും. എല്ലാ സ്ഥലത്തും ഒരു ബലിയുണ്ടാകും; നിർമ്മലമായ ഒരു സമർപ്പണം എന്റെ നാമത്തിനുണ്ടാകുകയും ചെയ്യും” (മലാക്കി 1: 10-11). വി. കുർബാനയിലല്ലാതെ ഈ പ്രവചനം നിറവേറുന്നതായി കാണുന്നില്ല. അതിനാൽ, വി. കുർബാനയാണു സൂര്യോദയംമുതൽ സൂര്യസ്തമയംവരെയുള്ള നിർമ്മലമായ ആ ബലി. പൗലോസുശ്ലീഹാ പറയുന്നു: “നമുക്ക് ഒരു ബലിപീഠമുണ്ട്. ക്രദാരത്തിൽ ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നവർക്ക് അതിൽനിന്നു ഭക്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ല” (ഹീബ്രു. 13: 10). പൗലോസുശ്ലീഹാ ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതു വി. കുർബാനയെപ്പറ്റിയാണ്; യഹൂദന്മാർക്ക് അതു് അനുഭവിക്കുവാൻപാടില്ലെന്നും ശ്ലീഹാ പറയുന്നു.

ഗാതുൽത്തായിലേ ബലിയും വി. കുർബാനയും

ദിവ്യബലിയും ഗാതുൽത്തായിലേ ബലിയും തമ്മിൽ വളരെ സാമ്യമുണ്ട്. രണ്ടിലും ബലിവസ്തു ഒന്നുതന്നെ; പുരോഹിതനും ഒരാൾതന്നെ-ക്രിസ്തു. കുർബാന ഗാതുൽത്തായിലേ ബലിയുടെ ഓർമ്മമാത്രമല്ല; അതിന്റെ നവീകരണമാണ്. കുർബാനയിൽ ക്രദാശവചനങ്ങൾ ചൊല്ലുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ കല്പനയനുസരിച്ച് അവി

ടുത്തേ സമർപ്പണം നവീകരിക്കപ്പെടുന്നു. പൗലോസുശ്ലീഹാ പറയുന്നു: “ഇത്ര അപ്പം ഭക്ഷിക്കുകയും ഇത്ര പാത്രം പാനംചെയ്യുകയും ചെയ്യുമ്പോഴെല്ലാം നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മരണമാകുന്നു അവിടുത്തെ വരവുവരെ നിങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കുന്നത്. ആകയാൽ, കർത്താവിന്റെ അപ്പം ഭക്ഷിക്കുകയും അവന്റെ പാത്രം പാനംചെയ്യുകയും അതിനു യോഗ്യനല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ കർത്താവിന്റെ രക്തത്തോടും അവന്റെ ശരീരത്തോടും അപരാധിയാകുന്നു.” (1 കൂറ. 11: 24, 27).

രണ്ടുബലികളുംതമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം താഴെച്ചേർക്കുന്നു:

1) ഗാതുൽത്തായിൽ ക്രിസ്തു ഒരു പ്രാവശ്യം മാത്രമേ ബലി ചെയ്യപ്പെടുള്ളൂ; വി. കുർബാനയിൽ അവിടുന്ന് പലപ്രാവശ്യം പല ബലിപീഠങ്ങളിൽ ബലി ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

2) ഗാതുൽത്തായിൽ ക്രിസ്തു രക്തംചിന്തി ബലിചെയ്യപ്പെട്ടു; ഉയിർത്തെഴുന്നള്ളിയ ക്രിസ്തു സഹിക്കുന്നില്ല, മരിക്കുന്നുമില്ല. അതിനാൽ, കുർബാന രക്തരഹിതമായ ബലിയാണ്.

പരിശോധനാവിഷയം

പുരിപ്പിക്കുക:

- 1) ഒരു ബലിക്കു രണ്ടു ഘടകങ്ങളുണ്ടു്.....
- 2) വേദപുസ്തകത്തിൽ വിവരിക്കുന്ന ഒന്നാമത്തേ ബലി.....
- 3) ജീവനുള്ള ജന്തുക്കളെക്കൊന്നു രക്തം പീഠത്തിൽ ഒഴുക്കുകയാണെങ്കിൽ, രക്തബലിയെന്നും അവശിഷ്ടങ്ങൾ ദഹിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ... ..പറയുന്നു.
- 4) കുർബാനയിൽ ബലിവസ്തുവും ബലികർത്താവും.....പുരോഹിതൻ.....
- 5) “സൂര്യോദയംമുതൽ സൂര്യാസ്തമയംവരെ ഒരു നിർമ്മലബലി എല്ലായിടത്തും സമർപ്പിക്കപ്പെടും”എന്നു പ്രവചിച്ചതു്.....
- 6) പൗലോസു ശ്ലീഹാ പറയുന്നു: “നമുക്കു് ഒരു ബലിപീഠമുണ്ടു്.....
- 7) കുർബാനയെന്ന വാക്കിനു സുറിയാനിയിൽ.....“മാസ” എന്നു വച്ചാൽ.....

പ്രശ്നങ്ങൾ

- 1) ആരാണു മെൽക്കീസദേക്ക്? അദ്ദേഹം എന്തു ചെയ്തു?
 - 2) മലാക്കിയുടെ പ്രവചനത്തിൽനിന്നു വി. കുർബാന വെലിയാണെന്ന് എങ്ങനെ തെളിയിക്കാം?
 - 3) ക്രിസ്തുവാണു കുർബാനയിലേ പുരോഹിതനെങ്കിൽ, വൈദികരെ പുരോഹിതരെന്നു വിളിക്കുന്നത് ഏതർത്ഥത്തിലാണ്?
 - 4) ഓരോ റീത്തിലേയും കുർബാനയിൽ, കുർബാന വെലിയാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒന്നോ രണ്ടോ വാക്യമെഴുതുക.
 - 5) ഗാഗ്ലൽത്തായിലേ വെലിയും നമ്മുടെ വെലിപീഠങ്ങളിലേ വെലിയും തമ്മിൽ സാമ്യമെന്തു? വ്യത്യാസമെന്തു?
 - 6) വി. കുർബാന ഗാഗ്ലൽത്തായിലേ വെലിയുടെ നവീകരണമാണെങ്കിൽ ഓരോ കുർബാനയും വ്യത്യസ്തവെലിയാകുന്നതെങ്ങനെ?
- (ഉത്തരം: ഓരോ കുർബാനയിലും മിശിഹായുടെ സ്ഥാപനമനുസരിച്ച്, അവിടുത്തെ സമർപ്പണത്തിന്റെ നവീകരണം നടക്കുന്നുണ്ട്.)

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

- 1. വി. കുർബാന ഒരു വെലിയാകയാൽ ഞാൻ അതു കാണുകയല്ല, കേൾക്കുകയല്ല, അതിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയാണു ചെയ്യുന്നതെന്നു കർത്തിഭക്തിയോടുകൂടെ അതിൽ ഭാഗഭാക്കുക.
- 2. ഇത്ര ഉൽകൃഷ്ടമായ വെലി സ്ഥാപിച്ചതിനു ഞാൻ എന്നും ഈ ശോധോടു കൃതജ്ഞനായിരിക്കും; കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം വെലിയിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയുംചെയ്യും.

പത്താമധ്യായം

ദിവ്യബലിയുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും ഫലങ്ങളും

ദിവ്യബലിയുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ പ്രധാനമായി നാലാണ്:

1) സൃഷ്ടാവായ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുക. ദൈവത്തിനു നൽകാവുന്ന ഏറ്റവും വിശിഷ്ടമായ ദാനമാണു ദിവ്യബലി; കാരണം, അവിടുത്തെ ദിവ്യസുതനെ നന്നെ നാം അവിടുത്തേക്കു കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നു. ഇതു് ഇതു വിശിഷ്ടമായ ഒരു ബലിയാകയാൽ വേറെ യാതൊരു ബലിയും നാം സമർപ്പിക്കേണ്ടതില്ല.

2) ദൈവത്തോടു നന്ദിപറയുക. ദൈവത്തിൽനിന്നു നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള നിരവധി അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു നന്ദിയായി സമർപ്പിക്കുവാൻ അവിടുത്തെ പ്രിയസുതന്റെ ബലിയെക്കാൾ വിശിഷ്ടമായെന്താണുള്ളതു്? അതിനാലാണ്, സങ്കീർ്തകന്റെ വാക്കുകൾ ചില കർബ്ബാനകളിൽ ഉൾരിക്കപ്പെടുന്നതു്: “കർ്താവിനു എന്റെ നേർക്കുള്ള എല്ലാ ഉപകാരങ്ങൾക്കുംവേണ്ടി എന്തു പ്രതിനന്ദി ഞാൻ കാണിക്കും? രക്ഷയുടെ കാസയെടുത്തു കർ്താവിന്റെ നാമം ഞാൻ വിളിക്കും” (സങ്കീ. 115: 12, 13).

3) ദൈവസഹായം അപേക്ഷിക്കുക. അനന്തമായ ഈ ബലിനാം ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കുമ്പോൾ എന്തു് അനുഗ്രഹമാണു നമുക്കു ലോഭിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതു്?

4) പാപങ്ങൾക്കു പരിഹാരമായി കാഴ്ചവയ്ക്കുക. വി. കുർബ്ബാനയുടെ സ്ഥാപനത്തിൽ ക്രിസ്തുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്: “അനേകരുടെ പാപങ്ങളുടെ പൊരുകയായി ചിന്തപ്പെടുന്ന പുതിയനിയമത്തിലേ എന്റെ രക്തമാണിതു്” (മത്താ. 26, 28).

വി. കുർബാനയുടെ ഫലങ്ങൾ

വി. കുർബാന സമർപ്പിക്കുന്നതു തിരുസ്സഭയുടെ നാമത്തിലാകയാൽ, സഹനസഭയ്ക്കും സമരസഭയ്ക്കും ഇതിന്റെ പൊതുഫലങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതാണ്. പ്രത്യേകഫലങ്ങൾ താഴെപ്പറയുന്നവയ്ക്കെല്ലാം ലഭിക്കുന്നതാണ്: (1) കുർബാനചൊല്ലുന്ന വൈദികൻ. (2) കുർബാനധർമ്മം കൊടുത്ത ആൾക്കു (3) കുർബാനയിൽ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവർക്കു. (4) കുർബാനയുടെ സമയത്തു സന്നിഹിതരായി ബലിയിൽപങ്കെടുക്കുന്നവർക്കു.

ഇവയ്ക്കെല്ലാം ആത്മീയവും ലൗകികവുമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭിക്കാവുന്നതാണ്. ചാവുദോഷങ്ങളെപ്രതി മനസ്സുപിടിക്കുവാനുള്ള അനുഗ്രഹവും പാപത്തിനുള്ള ശിക്ഷകൾക്കു ലഘൂകരണവും ശുദ്ധീകരണഫലത്തിൽ വേദനപ്പെടുന്നവർക്കു ആശ്വാസവും ദിവ്യബലിവഴി വന്നുചേരുന്നു. ലൗകികജീവിതത്തിലുള്ള ഓരോരോ ആവശ്യം കുർബാനയിൽ ആവശ്യപ്പെടാവുന്നതാണ്; നമ്മുടെ നന്മയ്ക്കു ഉപകരിക്കുമെങ്കിൽ ദൈവം അതു് അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യും.

വി. കുർബാന ഗാതുൽത്തായിലേ ബലിയുടെ നവീകരണമാകയാൽ, ഇതിനു് അനന്തമൂല്യമാണുള്ളതു്. അതിനാൽ, വി. കുർബാനയിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതു മറ്റേതു സൽപ്രവൃത്തിയേയുംകാൾ ഫലപ്രദമാണ്. ദിവ്യബലിയുടെ ഫലങ്ങൾ അനന്തമാണെങ്കിലും നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളും സഹായങ്ങളും പരിമിതമാണ്. നമുക്കു നല്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ തോതു പ്രഥമത: ദൈവതിരുവിഷ്ണുത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു; രണ്ടാമതു് നമ്മുടെ ഭക്തിയേയും യോഗ്യതകളേയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

കുർബാനധർമ്മം

കുർബാനസമർപ്പിക്കുന്ന വൈദികനു നല്കുന്ന കാഴ്ചയാണ് കുർബാനധർമ്മമെന്നു പറയുന്നതു്. പ്രാചീനകാലത്തു ബലിയിൽ അടു

ത്തു പങ്കെടുക്കുവാൻ വേണ്ടി വിശ്വാസികൾ സ്വന്തമായി അപ്പവും വീഞ്ഞും കൊണ്ടു ചന്നിരുന്നു. കാലാന്തരത്തിൽ ആ സമ്പ്രദായം നീങ്ങി; പകരം ഒരു ചെറിയസംഖ്യ കാഴ്ചയായി കൊടുത്തു തുടങ്ങി. ഇതു വി. കുർബാനയുടെ വിലയല്ല; കുർബാന വിലകൊടുത്തു വാങ്ങാവതല്ല; അത് അമൂല്യമാണ്.

കുർബാനയ്ക്കു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു വൈദികരുടെ ജീവ സന്ധാരണത്തെക്കൂടെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. പൗലോസ് സ്ത്രീമാർ ചോദിക്കുന്നു: “വിശുദ്ധസ്ഥലത്തു സേവചെയ്യുന്നവർ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തുനിന്നു ഉപജീവിക്കുന്നുവെന്നും ബലിപീഠത്തിനു സേവചെയ്യുന്നവർ ബലിപീഠത്തോടു കൂടി ഓഫരിപററുന്നുവെന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ? (1 ക്ര. 9: 13).

പുരോഹിതരെ സാരക്കുറിക്കുവാൻ വിശ്വാസികൾക്കുള്ള ചുമതല എങ്ങനെയാണെന്നു നിർദ്ദേശിക്കേണ്ടതെന്നു തിരുസ്സഭയോണല്ലോ നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു്. വി. കുർബാന ഒരാൾക്കുവേണ്ടി കാഴ്ചവയ്ക്കുന്ന അവസരം അതു വൈദികന്റെ ജീവസന്ധാരണത്തിനു് ഒരു സംഖ്യ കൊടുക്കുന്നതു് ഉചിതമെന്നു തോന്നിയതുകൊണ്ടാണു്, കുർബാനയ്ക്കു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഭക്തകാര്യങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന മറ്റു വില സന്ദർഭങ്ങളിലും ഇതുപോലെ കാഴ്ചകൾ നല്കണമെന്നു നിയമമുണ്ടല്ലോ.

വരിശോധനാവിഷയം

1. ദിവ്യബലിയുടെ നാലു ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ വിവരിക്കുക.

2. പൂരിപ്പിക്കുക:

1) വി. കുർബാനയുടെ പൊതുഫലം സമരസഭയ്ക്കും.....

2) വി. കുർബാനയുടെ പ്രത്യേകഫലം പ്രഥമത:

3) വി. കുർബാന ഗാഗുൽത്തായിലേ ബലിയുടെ നവീകരണമാകയാൽ, അതിനു്..... മൂല്യമുണ്ടു്; എന്നാൽ നമുക്കു് ഓരോരുത്തർക്കും ലഭിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾ.....

4) കൂട്ടതൽ കേംതിയോടുക്കൂടെ ലിവുബലിയിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്ന ആരുകൾ.....

5) കുർബാനധർമ്മം വി. കുർബാനയുടെ.....അല്ല; അതു്.....

പ്രശ്നങ്ങൾ

1) ലിവുബലി ഇഴശോ സ്ഥാപിച്ചതെന്തിനാണു്?

ഉത്തരം: (എ) കുരിശിലേബലി അനുസ്മരിച്ചും നവീകരിച്ചും കാഴ്ചവയ്ക്കാൻ. (ബി) കുരിശിലേ ബലിയുടെ മലം നമുക്കു തരവാൻ. (സി) ലിവുകാരണുസപീകരണംവഴി നമ്മളോടു ഐക്യപ്പെടുവാൻ. (ഡി) നമ്മോടുള്ള സ്നേഹം പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ.

“ഞാൻ നിങ്ങളെ അനാഥരായി വിട്ടുവെച്ചു പോകയില്ല” (യോഹ. 14, 18).

2) ഏതെല്ലാം അനുഗ്രഹങ്ങളാണു ലിവുബലിവഴി ലഭിക്കുന്നതു്?

3) ജോൺ എപ്പോഴും പറയും: “കുർബാനധർമ്മം വാങ്ങിക്കൽ വെറും കച്ചവടമാണു്.” ജോണിനു് എന്തു സമാധാനം നിങ്ങൾ നൽകും?

4) കുരിശിലേ ബലിയുടെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നമുക്കു ലഭിക്കുന്നതെങ്ങനെയാണു്?

ഉത്തരം: (ലിവുബലിവഴി കുരിശിലേ ബലിയുടെ മലങ്ങൾ നമുക്കു സംസിലാമാകുന്നു. കുരിശിലേ രക്ഷാകരബലിയുടെ തുടർച്ചയാണു വി. കുർബാന. അങ്ങനെ എല്ലാ കാലത്തും സ്ഥലത്തുമുള്ളവർക്കു ഗാഗുൽത്താ അടുത്തുവരുന്നു).

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

1) ഞാൻ സൗകര്യമുള്ളപ്പോഴൊക്കെ വി. കുർബാനയിൽ പങ്കുകൊണ്ടു പാപികൾക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കും.

2. വി. കുർബാന കുരിശിലേ ബലിയുടെ നവീകരണമാകയാൽ വി. കുർബാനയുടെ സമയത്തു നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പീഡാനുഭവത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ ധ്യാനിക്കും.

കൂടുകൂടെയുള്ള ദിവ്യകാരുണ്യസപീകരണത്തിന്റെ പാപ്പാ ആയ
വി. പത്താംപീയൂസ്

പതിനൊന്നാമധ്യായം

ദിവ്യകാരുണ്യസപീകരണം

വി. കുർബാന അനുഭവിക്കുന്നതിനു പഠറിയ ഒരു വാക്കാണു ദിവ്യകാരുണ്യസപീകരണം. കർത്താവിന്റെ കാരുണ്യം കവിഞ്ഞൊഴുകുന്നതുകൊണ്ടാണല്ലോ അവിടുന്ന് നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടേയും ഹൃദയത്തിൽ എഴുന്നള്ളിവരുന്നത്.

ബലിയുടെ പുണ്ണതയ്ക്കുവേണ്ടി വൈദികൻ വി. കുർബാന രണ്ടു സാദൃശ്യങ്ങളിലും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ബലിയിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നവരും ബലിവസ്തു ഭക്ഷിക്കുവാൻ സമീപിക്കുന്നത് എത്രയും അഭികാമ്യമാണ്. മുഖ്യ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ ലത്തിൻറീത്തിലും മലബാർസുറിയാനിറീത്തിലും വിശ്വാസികൾക്കു കൂദാശചെയ്യപ്പെട്ട ഓസ്തി മാത്രമേ നൽകുന്നുള്ളൂ. അതേ ആവശ്യമുള്ളവെന്ന് അവിടെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ബലിയുടെ ഇടയ്ക്കുതന്നെ വിശ്വാസികളും വി. കുർബാന സപീകരിക്കുന്നത് എത്രയും ആശാസ്യമാണ്. അതിനാൽതന്നെയാണ്, വി. കുർബാന കഴിയുന്നിടത്തോളം കുർബാനയുടെ ഇടയ്ക്കുതന്നെ കൈക്കൊള്ളണമെന്നു നമ്മുടെ പ്രഥമ സന്യൂണ്ണദേശീയസൂനഹദോസു 1949-ൽ നിശ്ചയിച്ചത്.

ദിവ്യകാരുണ്യസപീകരണത്തിനുള്ള കിടമ

തിരിച്ചറിവുവന്ന കത്തോലിക്കരെല്ലാവരും ആണ്ടിലൊരിക്കൽ പെസഹാക്കാലത്തു വി.കുർബാന സപീകരിക്കണം എന്നു തിരുസ്സഭ കല്പിക്കുന്നു. മരണാപകടത്തിലും നാം വി. കുർബാന സപീകരിക്കണം. രോഗംനിമിത്തമുള്ള മരണാപകടത്തിലായിരിക്കണമെന്നി

ല്ല. സമരത്തിനിറങ്ങുമ്പോഴും മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കുവാൻ പോകുമ്പോഴും ഇഴുകിയതായ മറ്റു സാഹചര്യങ്ങളിലും വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കേണ്ടതുതന്നെ. അങ്ങനെ ദിവ്യകാരുണ്യം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു തിരുപ്പാഥേയമെന്നു പറയും. നിത്യത്വത്തിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ ദിവ്യഗുരു കൂടെയുണ്ടായിരിക്കുന്നത് ഏതു ആശ്വാസലഭമാണ്!

അടുത്തടുത്തുള്ള ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണം

സ്വർഗ്ഗലബ്ധിക്കുള്ള ഏതയും സുരക്ഷിതമാർഗ്ഗം അടുത്തടുത്തുള്ള, അഥവാ, ദിനന്തോദമുള്ള ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണമാണെന്നതേ, പുണ്യവാനായ പത്താംവിയ്യസു മാർപ്പാപ്പ ഇടവകവൈദികനായിരുന്ന കാലത്തുതന്നെ പറഞ്ഞുവന്നത്. മാർപ്പാപ്പ ആയതിനു ശേഷം 1904-ൽ തിരുമേനി നിശ്ചയിച്ചു, എല്ലാവർക്കും എല്ലാ ദിവസവും വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കാമെന്നും അങ്ങനെ സ്വീകരിക്കുന്നത് ഉത്തമമാണെന്നും.

ഒരിക്കൽ ഒരു സ്നേഹിതൻ ഒരു യുവാവിനെ കാണാൻവന്നു. ആ യുവാവു പറയുകയാണ്: “ഇപ്പോൾ വലിയ തിരക്കാണ്. കഴിഞ്ഞയാഴ്ചയിൽ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടതാണല്ലോ. ഒരു കൊല്ലം കഴിയട്ടെ.” ആ യുവാവിനെപ്പറ്റി നിങ്ങളെന്തു പറയും? ആണ്ടിലൊരിക്കൽ വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കുന്നവർ ഈ യുവാവിനെപ്പോലെയാണ്. നല്ല കത്തോലിക്കർ മാസത്തിലൊരിക്കലേകിലും വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കണം; തീർക്കുന്നതയുള്ളവർ, ദിവസന്തോദം. വി. കുർബാന അടുത്തടുത്തു സ്വീകരിക്കുവാൻ യോഗ്യതയില്ലെന്നു കരുതുന്നവർ മനസ്സിലാക്കണം, വി. കുർബാന നമ്മുടെ യോഗ്യതയ്ക്കു സമ്മാനമല്ല; പ്രത്യുത, പുണ്യപരിപൂർണ്ണത സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമാണെന്ന്. വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കുവാൻ വാസ്തവത്തിൽ ആർക്കും യോഗ്യതയില്ല; തന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ നിത്യജീവനിലെന്ന് ഈശോ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു കൊണ്ടാണെന്നും വി. കുർ

ബാന സ്വീകരിക്കുന്നത്. ചാവുദോഷമില്ലാത്തവർക്കെല്ലാം വി. കർബാന കൈക്കൊള്ളാം.

ദിവ്യകാരണ്യസ്വീകരണത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ

ദിവ്യകാരണ്യസ്വീകരണത്തിന്റെ പ്രഥമഫലം ശുദ്ധീകരണവരപ്രസാദത്തിന്റെ വർദ്ധനമാണ്. “എന്റെ ശരീരം ഭക്ഷണംതന്നെയാണ്” എന്നതേ ദിവ്യഗുരു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഭക്ഷണം ശരീരശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ ദിവ്യകാരണ്യസ്വീകരണം ആത്മാവിന്റെ ശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

ശുദ്ധീകരണവരപ്രസാദത്തിന്റെ വർദ്ധനത്തോടൊപ്പം വിശ്വാസം, ശരണം, സ്നേഹം എന്നു പുണ്യങ്ങളും വർദ്ധിക്കുന്നു. ഇവയെല്ലാം ദൈവത്തോടുള്ള നമ്മുടെ ബന്ധം ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു. ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള ബന്ധം ബലപ്പെടുത്തുന്നു. “എന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിക്കുകയും രക്തം പാനംചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവൻ എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും വസിക്കുന്നു” (യോ. 6, 57). ദൈവവുമായുള്ള ഐക്യത്തിന്റെ പ്രാരംഭമാണ് വിശ്വാസം; അതിനാൽ, ദൈവത്തോടുള്ള ഐക്യം ബലപ്പെടുത്തുന്നതും വിശ്വാസത്തിന്റെ രഹസ്യം എന്നറിയപ്പെടുന്നതുമായ ഈ കൂദാശ നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ഈശോതന്നെ വി. കർബാന സ്വീകരിക്കുന്നവർക്കു നിത്യജീവൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്; അതിനാൽ, ദിവ്യകാരണ്യസ്വീകരണവഴി ശരണവും വർദ്ധിക്കുന്നു. “എന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിക്കുകയും രക്തം പാനംചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവൻ നിത്യജീവനുണ്ട്; അവസാനനാളുകളിൽ ഞാൻ അവനെ ഉയിർത്തുകയും ചെയ്യും” (യോഹ. 6; 55). ദൈവസ്നേഹമാണു വി. കർബാനയുടെ പ്രത്യേകഫലം. ഒരു കഷണം മെഴുകിനോടുകൂടെ വേറൊരു കഷണം ഉരുക്കിച്ചേർത്താൽ രണ്ടുംകൂടെ ഒന്നാകുന്നതുപോലെ, ക്രിസ്തു തന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നവരോടു സ്നേഹത്താൽ തന്നെത്തന്നെ ഒന്നിക്കുന്നു. ദിവ്യകാരണ്യം പാവദോഷങ്ങൾക്കു പൊരുതിനല്കുന്നു; ചാവുദോ

ഷങ്ങളിൽനിന്നു നമ്മെ അകറ്റിനിർത്തുന്നു. ദൈവസ്നേഹം വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തെ ദ്രോഹിക്കുവാൻ നാം ഭയപ്പെടുമെന്നതാണ് ഇതിനു കാരണം.

വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ

ഒന്നാമത്ത്, ഈ കൂദാശയെ സ്സംബന്ധിച്ചു് അറിവും അതു സ്വീകരിക്കുവാൻ നിയോഗവും വേണം. അതിനാൽ, കുർബാന സ്വീകരിക്കുന്ന ആൾക്കു തിരിച്ചറിവു് ഉണ്ടായിരിക്കണം; അതായതു്, അപ്പത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരവും രക്തവും ദൈവസ്വഭാവവും സ്വീകരിക്കുന്നുവെന്നു ബോധാവനിരിക്കണം. പലഹാരം തിന്നുന്നതുപോലെ അപ്പം ഭക്ഷിച്ചാൽ പോരാ; ആത്മശുദ്ധീകരണത്തെ ലാക്കാക്കി മിശിഹായുടെ ശരീരം ഭക്ഷിക്കുന്നുവെന്നു കരുതി അനുഭവിക്കണം.

ആത്മാവു ദൈവവരപ്രസാദത്തിലായിരിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് പ്രധാനമായ നിബന്ധന; അതായതു്, ചാവുദോഷത്തിലോ മഹറോൻശിക്ഷയിലോ അകപ്പെട്ടിരിക്കരുതു്. ചാവുദോഷത്തിൽ വീഴാൻ ഇടയായവർ കമ്പസാരിച്ചു പാപമോചനം പ്രാപിക്കണം. പാവദോഷം മാത്രമേ മനസ്സാക്ഷിയെ ഭാരപ്പെടുത്തുന്നുള്ളുവെങ്കിൽ കമ്പസാരിക്കാതെ വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്. മനസ്സാപപ്രകരണംവഴി അതിനു പൊരതിപ്രാപിക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. സാധാരണമായി പതിനഞ്ചുദിവസത്തിലൊരിക്കലേങ്കിലും കമ്പസാരിക്കുന്നതു് ഉത്തമം. ഭക്തജനങ്ങൾ ആഴ്ചയിൽ ഒരിക്കൽ കമ്പസാരിക്കുന്നു.

ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണത്തിനുള്ള ഉപവാസം

ഇതുസംബന്ധിച്ചു 1957 മാർച്ചു് 25-ാംതീയതി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള നിയമങ്ങളാണ് ഇപ്പോൾ നിലവിലിരിക്കുന്നതു്. വി. കുർബാന

ന സ്വീകരിക്കുന്നതിനു മൂന്നു മണിക്കൂർ മുമ്പുവരെ എന്തും ഭക്ഷിക്കാം; ഒരു മണിക്കൂർ മുമ്പുവരെ ദ്രാവകരൂപത്തിലുള്ള ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കഴിക്കാവുന്നതാണ്; എന്നാൽ, ലഹരിപദാർത്ഥങ്ങൾ അനുവദനീയമല്ല; വായിൽ എത്തുമ്പോൾമാത്രം ദ്രാവകരൂപം സ്വീകരിക്കുന്ന മൊട്ടായി, ഡ്രൈസ്ക്രീം, തുടങ്ങിയ പദാർത്ഥങ്ങളും അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. ശുദ്ധജലം ഏതു സമയത്തും കുടിക്കാം.

എങ്ങനെയാണ് വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കേണ്ടത്?

വി. കുർബാനസ്വീകരണത്തിനു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു മുട്ടുകത്തുകയും വൈദികൻ നാവിൽ തിരുവോസ്തി സൗകര്യമായി വയ്ക്കുന്ന വിധത്തിൽ വായ് തുറക്കുകയും ചെയ്യുക രണ്ടു വിരലിൽ കൂടുതലായി വായ് തുറക്കേണ്ടാ. നാവിന്റെ അറ്റം താഴ്ത്തേണ്ടതിൽ താങ്ങിയിരിക്കുന്ന കവിധം നാവു നീട്ടുന്നതാണ് ഉത്തമം. അതിൽ കൂടുതൽ നീട്ടുന്നത് അഭംഗിയാണ്; മാത്രമല്ല അങ്ങനെ ചെയ്താൽ തിരുവോസ്തി താഴെപ്പോയെന്നും വരും.

പരിശോധനാവിഷയം

1) പൂരിപ്പിക്കുക: (എ) വി. കുർബാന പീഡാനുഭവത്തിന്റേയും കുരിശുരണത്തിന്റേയും ആവർത്തനമായി പരിഗണിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ പേര്..... എന്നാണ്.

(ബി) വി. കുർബാനയിൽ വൈദികൻ.... സാദൃശ്യങ്ങളിലും മിശിഹായുടെ ശരീരവും രക്തവും സ്വീകരിക്കുന്നു.

(സി) ആണ്ടിലൊരിക്കലേകിലും.....എല്ലാ കുത്തോലിക്കരും വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കണം. അങ്ങനെ ചെയ്യാത്തവരുടെ കുറ്റം.....ഭോഷമാകുന്നു.

(ഡി) മരണാപകടത്തിൽ വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കുന്നതിനു.....എന്നു പറയുന്നു.

2) വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള നിയോഗമെന്നു പറയുന്നതെന്താണ്?

3) വി. കുർബാനസപീകരണത്തിനുമുമ്പ് എങ്ങനെയുള്ള പ്രാർത്ഥന കളാണം ഉത്തമം?

(ഉത്തരം: വിശ്വാസത്തിന്റേയും ശരണത്തിന്റേയും സ്നേഹത്തിന്റേയും എളിമയുടേയും വികാരങ്ങൾ ജനിപ്പിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനകളാണം ഉത്തമം. പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള മനസ്സാപം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണം.)

പ്രശ്നങ്ങൾ

1) എന്താണം അരൂപിയ്ക്കുത്ത ദിവ്യകാരണ്യസപീകരണം?

(ഉത്തരം: കൂദാശയ്ക്കുത്തവിധം ദിവ്യകാരണ്യം സപീകരിക്കുവാൻ സൗകര്യമില്ലാത്തപ്പോൾ വി. കുർബാന സപീകരിക്കുവാനുള്ള തീക്ഷ്ണമായ ആഗ്രഹമാണം അരൂപിയ്ക്കുത്ത ദിവ്യകാരണ്യസപീകരണം.)

2) ജോൺ ദിവസന്തോറും വി. കുർബാന കൈക്കൊള്ളുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, കൂട്ടുകാർ ജോണിനെ “ശെമ്മാശൻ”, “പുണ്യവാൻ” എന്നൊക്കെ വിളിച്ചു പരിഹസിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ, ജോൺ ദിവസന്തോറും വി. കുർബാന കൈക്കൊള്ളുന്നില്ല. നിങ്ങൾ ജോണിന് എന്തുപദേശം കൊടുക്കും?

3) “വി. കുർബാനസപീകരണം ചാവുദോഷങ്ങൾക്കു പ്രത്യുഷയമാണം.” എങ്ങനെ?

4) 1953 ജനുവരി 10-ാം തീയതിക്കു മുമ്പു വി. കുർബാനസപീകരണത്തിനുള്ള ഉപവാസം എങ്ങനെയായിരുന്നു? എന്തിനാണം ആ നിയമം ലഘൂകരിച്ചതു്?

5) ഒരാൾ മരണാപകടത്തിലാണെങ്കിൽ ഒരു ദിവസംതന്നെ രണ്ടാം പ്രാവശ്യവും വി. കുർബാന സപീകരിക്കാമോ?

6) മേരി പറയുന്നു, ഓരോ ദിവ്യകാരണ്യസപീകരണത്തിനുമുമ്പും കമ്പസാരിക്കണമെന്നും ദിവസന്തോറും വി. കുർബാന കൈക്കൊള്ളുന്നവർ ഇടയ്ക്കു് ഒരു ദിവ്യകാരണ്യസപീകരണം മുടക്കിയാൽ കമ്പസാരിക്കാതെ വി. കുർബാന സപീകരിച്ചുകൂടെന്നും. ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾ ശരിയോ?

7) പൗളിൻ ഒരു ദിവസം പല പാവദോഷങ്ങൾ ചെയ്തു. പിറേറ്റി വസം അവൾക്കു വി. കുർബാന സപീകരിക്കാമോ?

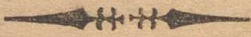
(ഉത്തരം: സപീകരിക്കാം. പാവദോഷത്തിൽനിന്നു് അകന്നുനില്ക്കുവാൻ അനുഗ്രഹം പ്രാർത്ഥിക്കട്ടെ.)

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

1. അനുദിനദിവ്യകാരണ്യസപീകരണം സപ്തലഖ്യിക്ക് ഏറ്റവും സുരക്ഷിതമായ മാർഗ്ഗമാണെന്നുള്ള പുണ്യവാനായ പത്മാംപിയ്യസ്മാർ പ്ലാപ്പയുടെ വാക്കുകൾ ഞാനും സ്വീകരിക്കുന്നു.

2. വി. കുർബാനയിൽ എഴുന്നള്ളിവരുന്ന ഇശോയെ സ്വീകരിക്കുവാൻ എന്റെ ശരീരത്തെയും എന്റെ നാവിനേയും ഞാൻ നിർമ്മലമായി കാക്കും.

3. വി. കുർബാന സ്വീകരിച്ചതിനുശേഷം പതിനഞ്ചു മിനിറ്റുനേരത്തക്കെങ്കിലും ഞാൻ കൃതജ്ഞതാപ്രകാശനം ചെയ്യും. എങ്ങനെയൊന്നു കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കേണ്ടതെന്നു മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിക്കും. വേണമെങ്കിൽ, ഒരു പുസ്തകം ഉപയോഗിക്കും.

എന്റെ ദൈവമേ, നിന്നെ ഉപദ്രവിച്ചതിനാൽ ഞാൻ മനസ്സപിക്കുകയും സ്വർഗ്ഗസഭാഗൃഹത്തിന്റെ നഷ്ടത്തേയും നരകത്തിന്റെ പീഡകളേയും ഞാൻ അത്യധികമായി ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ, ഞാൻ എന്റെ പാപങ്ങളെ വെറുത്തുപേക്ഷിക്കുന്നു; എന്നാൽ, എല്ലാവരിലും ഉപരിയായി, സർവ്വനന്മയും എന്റെ മഴുവൻ സ്നേഹത്തിനർഹനായ നിന്നെ ഉപദ്രവിച്ചതിനാൽ ഞാൻ മനസ്സപിക്കുന്നു. നിന്റെ വരപ്രസാദത്തിന്റെ സഹായത്താൽ, എന്റെ പാപങ്ങളെ എറ്റുപറയുവാനും വേണ്ട പരിഹാരം ചെയ്തു എന്റെ ജീവിതത്തെ നവീകരിക്കുവാനും ഞാൻ ഉറച്ചിരിക്കുന്നു. ആമ്മേൻ.

പത്രണ്ടാമധ്യായം

കുന്യാസാരം

ആത്മാർത്ഥമായ മനസ്സാപത്തോടേ പാപോച്ചാരണംചെയ്യുന്നവർക്ക് ക്രിസ്തുവിൽനിന്നുള്ള അധികാരത്തെ ആശ്രയിച്ചു പരോഹിതൻ നല്കുന്ന പാപമോചനമാണ് കുന്യാസാരമെന്ന ക്രൂദാശ.

പാപമോചനാധികാരം

1. പാപമോചനാധികാരം ക്രിസ്തുവിനുണ്ടായിരുന്നുവെന്നത് സുഖ്യക്തമാണ്. യഹൂദന്മാർ മാത്രമേ അതു ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ (മത്തായി 9, 2-8). ഒരു പക്ഷവാതരോഗിയോടു ഒരിക്കൽ ക്രിസ്തു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “മകനേ, നീ ധൈര്യപ്പെടുക; നിന്റെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു.” ഇതു കേട്ടുനിന്നിരുന്ന യഹൂദന്മാർ വിചാരിച്ചു, ക്രിസ്തു ദൈവദൂഷണം പറയുന്നുവെന്ന്. ക്രിസ്തു അവരുടെ വിചാരം മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടു ചോദിച്ചു: “നിങ്ങൾ എന്തിനു നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ തിന്മ വിചാരിക്കുന്നു? ഏതാണ് എടുപ്പമെന്നു പറയുക: ‘എഴുന്നേറ്റു നടക്കുക’ എന്നു പറയുന്നതോ, ‘നിന്റെ പാപങ്ങൾ നിന്നോടു ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു’ എന്നു പറയുന്നതോ? മനുഷ്യപുത്രൻ പാപം മോചിക്കുവാൻ അധികാരമുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ അറിയുവാൻ—ആ പക്ഷവാതരോഗിയോടു അവൻ അരുൾ ചെയ്തു— എഴുന്നേറ്റു നിന്റെ കട്ടിലുമെടുത്തുകൊണ്ട് വീട്ടിലേക്കു പോവുക. അവൻ എഴുന്നേറ്റു പോവുകയും ചെയ്തു. ജനതതി ഇതുകണ്ട് ഇത്രയും അധികാരം മനുഷ്യനു നൽകിയ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി.” വ്യാജത്തെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിന് അതൃപ്തരായ ചെറുപ്പന്മാർ ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിനല്ലകയില്ല; അതിനാൽ, ക്രിസ്തുവിനു പാപമോചനാധികാരമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് സിദ്ധിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തിന് ഇതു ഒരു തെളിവുകൂടിയാണ്.

2) പത്രോസിനുശേഷം ശ്ലീഹന്മാർക്കും പാപമോചനാധികാരം ക്രിസ്തു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. കേസറിയായിൽവെച്ചു ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വം ഏറ്റുപറഞ്ഞ അവസരത്തിൽ പത്രോസിനോടു ക്രിസ്തു പറഞ്ഞു: “സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോലുകൾ നിനക്കു ഞാൻ തരും. ഭൂമിയിൽ നീ ബന്ധിക്കുന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിലും ബന്ധിക്കപ്പെടും; ഭൂമിയിൽ നീ അഴിക്കുന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിലും അഴിക്കപ്പെടും” (മത്തായി 16: 19). ഇതരശ്ലീഹന്മാർക്കും ഏതാദൃശമായ ഒരു വാഗ്ദാനം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. “സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:

“ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ ബന്ധിക്കുന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിലും ബന്ധിക്കപ്പെടും. ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ അഴിക്കുന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിലും അഴിക്കപ്പെടും” (മത്തായി 18: 18)

3) ശ്ലീഹന്മാർക്കും അവരുടെ പിൻഗാമികൾക്കും ക്രിസ്തു പാപമോചനാധികാരം നൽകുകയുണ്ടായി. ഉയിർപ്പുദിവസം വൈകുന്നേരം അവിടുന്ന് ശിശ്യന്മാർക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലും എനിക്കു സകലാധികാരങ്ങളും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്റെ പിതാവു എന്നെ അയച്ചതുപോലെ ഞാൻ നിങ്ങളെ അയയ്ക്കുന്നു.” ഇതു പറഞ്ഞതിനുശേഷം അവരുടെമേൽ ഉഴതിക്കൊണ്ടു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ പവിത്രാത്മാവിനെ സ്വീകരിപ്പിൻ. നിങ്ങൾ ആരുടെ പാപങ്ങൾ മോചിക്കുന്നുവോ അവ മോചിക്കപ്പെടും; നിങ്ങൾ ആരുടെ പാപങ്ങൾ ബന്ധിക്കുന്നുവോ അവ ബന്ധിക്കപ്പെടും” (യോഹ. 20: 21—23).

ശ്ലീഹന്മാരുടെകാലം മുതൽക്കുതന്നെ പാപം ഏറ്റു പറയുന്ന സമ്പ്രദായം തിരുസ്സഭയിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു വേദപുസ്തകത്തിൽനിന്നുതന്നെ സ്പഷ്ടമാണു്. എഫേസുസിലേ ക്രിസ്താനികളെപ്പറ്റി നടപടിപ്പുസ്തകത്തിൽ ഇങ്ങനെ വായിക്കുന്നു: “വിശ്വസിച്ചിരുന്നവർ പലരും വന്നു തങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായങ്ങളെല്ലാം ഏറ്റുപറഞ്ഞു” (19: 18).

പുരോഹിതരോടുപാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറയാതെ ചാപപ്പൊരുതി ലഭിക്കുകയില്ലെന്നു സഭാപിതാക്കന്മാർ പൊതുവെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. സെൻറു ജോൺ ക്രിസോസ്റ്റം പറയുന്നു: “മനുഷ്യരോടു പാപം ഏറ്റുപറഞ്ഞു കമ്പസാരിക്കുവാൻ ലജ്ജിക്കുന്നവർ വിധിദിവസത്തിൽ സകലരുടേയും മുമ്പിൽ ലജ്ജിതരാകും.” പാപോച്ചാരണത്തിന്റെ പ്രാധാന്യംനിമിത്തം പാപങ്ങൾ പരസ്യമായി ഏറ്റുപറയുക എന്നതായിരുന്നു ആദ്യത്തേ നാലഞ്ചു ശതാബ്ദങ്ങളിലേ സമ്പ്രദായം.

പാപങ്ങൾ മോചിക്കലും ബന്ധിക്കലും

പാപങ്ങൾ മോചിക്കുവാൻ മാത്രമല്ല ശ്ലീഹന്മാർക്കു ക്രിസ്തു

അധികാരം കൊടുത്തത്; പാപങ്ങൾ ബന്ധിക്കുവാനും ശ്രീഹനാർക്കു് അധികാരം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. അതിനാൽ, പാപമോചനത്തെ സംബന്ധിച്ചു വേണ്ട നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ തിരുസ്സഭയ്ക്കു പൂർണ്ണാധികാരമുണ്ടെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു്, ത്രെന്തോസ് സൂനഹദോസു സുവ്യക്തമായി പഠിപ്പിക്കുന്നതു്, ചാവുദോഷം ചെയ്തവർക്കു കമ്പസാരിക്കുവാൻ സൗകര്യമുണ്ടെങ്കിൽ കമ്പസാരംകൂടാതെ പാപപ്പൊരതി ലഭിക്കുകയില്ല എന്നാണു്. കമ്പസാരിക്കുവാൻ സൗകര്യമില്ലെങ്കിൽ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി ഉത്തമമനസ്സാപവും സൗകര്യമുണ്ടാകുമ്പോൾ കമ്പസാരിക്കുവാൻ സന്നദ്ധതയും ഉണ്ടായാലേ പാപപ്പൊരതി ലഭിക്കുകയുള്ളു. അങ്ങനെ പാപപ്പൊരതി നേടുന്നവർ, സൗകര്യമുണ്ടായിട്ടും കമ്പസാരിക്കാതിരിക്കയാണെങ്കിൽ, ചാവുദോഷത്തിൽ നിപതിക്കുന്നു.

പാപമോചനത്തിനുള്ള അധികാരം ശ്രീഹനാർക്കും ശ്രീഹനാരുടെ പിൻഗാമികൾക്കും ഉണ്ടെന്നു നാം ധരിച്ചിരിക്കണം. ശ്രീഹനാർക്കു കൊടുത്തിട്ടുള്ള മറ്റു പല അധികാരങ്ങളും ശ്രീഹനാരുടെ പിൻഗാമികൾക്കും കൊത്തിട്ടുണ്ടെന്നാണല്ലോ നാം മനസ്സിലാക്കുന്നതു്; എല്ലാക്കാലത്തും ലോകത്തിൽ പാപമുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അതിനാൽ, മാമ്മോദീസാ മുക്കുവാനും കുർബ്ബാന ചൊല്ലുവാനുമുള്ള അധികാരമെന്നതുപോലെ പാപമോചനത്തിനുള്ള അധികാരവും ശ്രീഹനാരുടെ പിൻഗാമികൾക്കു നല്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു ന്യായമായി അനുമാനിക്കാം.

പാപങ്ങൾ ബന്ധിക്കുവാൻകൂടി വൈദികർക്കു് അധികാരം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് ഒരു കാര്യവുംകൂടി സുവ്യക്തമാണു്: അതായതു്, പാപം ഏതെങ്കിലുംവിധത്തിൽ വൈദികനെ മനസ്സിലാക്കിയേ മതിയാവൂ. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ പാപങ്ങൾ പരസ്യമായി ഏറ്റുപറയുകയായിരുന്നു പതിവു്; അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ഏതാണ്ടു് എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടുണ്ടാട്ടുകൂടി രഹസ്യക്കമ്പസാരം നടപ്പിൽവന്നു.

എന്തിനു രഹസ്യക്കമ്പസാരം

കമ്പസാരം കേൾക്കുന്ന വൈദികനു ഒരു അധ്യാപകന്റേയും

ഒരു വിധിയാളന്റേയും ഒരു വൈദ്യന്റേയും ചുമതലകളാണു നിർവ്വഹിക്കുവാനുള്ളത്. എന്നാൽ, കേസ് കേൾക്കാതെ വിധിയെഴുതുവാൻ സാധിക്കുമോ? അതിനാൽ, പാപങ്ങളും അവയുടെ സാഹചര്യങ്ങളും നാംതന്നെ ഏറ്റെടുക്കണം. വൈദികൻ നമ്മുടെ മനസ്സാപത്തേയും ആത്മാർത്ഥതയേയും സംബന്ധിച്ച്, വേണമെങ്കിൽ, ചോദ്യങ്ങൾ ചെയ്തു യഥാർത്ഥസ്ഥിതി മനസ്സിലാക്കി, പാപമോചനം നൽകുകയോ നല്ലാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു.

മനസ്സാപത്തെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിച്ചപ്പോൾ വിശദമാക്കിയിട്ടുള്ളതുപോലെ, പാപത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അനന്താപംമാത്രം മതിയാകയില്ല; ഭാവിപാപങ്ങൾ വഴ്ജിക്കുവാനുള്ള ദൃഢമായ പ്രതിജ്ഞയും വേണം. ഒരാൾയാത്മികവൈദ്യനെന്ന നിലയിൽ രോഗത്തിന്റെ മൂലകാരണങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു വൈദികൻ ഉത്തമമായ ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുന്നു; പാപത്തിൽനിന്ന് അകന്നിരിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ മാർഗ്ഗങ്ങളും അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. അനന്താപിക്കു വിദഗ്ദ്ധമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നതിനു വൈദികന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികവിജ്ഞാനം ഉപകരിക്കുന്നു.

ആകയാൽ, പാപങ്ങൾ വൈദികന്റെ ചെവിയിൽ പറയണമെന്നു വേദപുസ്തകം നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും, പാപങ്ങൾ ബന്ധിക്കുവാനും മോചിക്കുവാനുമായി വൈദികനു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന അധികാരം വിനിയോഗിക്കുവാൻ വൈദികനോടു പാപം പറയേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. പ്രാചീനകാലത്തിലെന്നതുപോലെ അനന്താപിക്കു പരസ്യമായി പാപങ്ങൾ വിളിച്ചുപറയാവുന്നതാണ്; എന്നാൽ, കാരുണ്യവതിയായ തിരുസ്സഭാമാതാവ് നമ്മെ വേദനിപ്പിക്കാതിരിക്കുവാനും നമ്മുടെ സൽകീർത്തി സംരക്ഷിക്കുവാനുമായി രഹസ്യകവസാരം മതിയെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. പാപമോചനാധികാരം സഭയുടെ വിവേചനത്തിനു വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കയാൽ, കാലാനുസൃതമായ നിയമങ്ങൾ തിരുസ്സഭയ്ക്ക് ഉണ്ടാക്കാമല്ലോ. കവസാരത്തിൽ വൈദികൻ കേൾക്കുന്ന സംഗതികൾ എത്രയും രഹസ്യമായി പാലിക്കേണ്ടതാണെന്നും തിരുസ്സഭ നിശ്ചയിച്ചു; ഏതെങ്കിലും

വൈദികൻ രഹസ്യം പാലിക്കാതിരിക്കയാണെങ്കിൽ കഠിനമായ മഹറോൻശിക്ഷയ്ക്കാണ് അദ്ദേഹം വിധേയനാകുന്നത്.

കമ്പസാരാനവാദം

ചങ്ങനാശ്ശേരി അതിരൂപതയിലേ ഒരു വൈദികൻ എറണാകുളം കത്തീഡ്രലിൽ കുർബാനചൊല്ലി കൃതജ്ഞതാസ്സോരും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരാൾ പാവസങ്കീർത്തനം ചെയ്യുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ചു. അദ്ദേഹം പറയുകയാണ്: “എനിക്കു ഇവിടെ കമ്പസാരിപ്പിക്കുവാൻ അധികാരമില്ല.” അത്യൽകൃഷ്ടമായ വി. കുർബാനബലി സമർപ്പിച്ച വൈദികനു കമ്പസാരാനവാദമില്ലെന്നു കേട്ടപ്പോൾ ആ അനന്താപിയൊന്നു ഞെട്ടി. പക്ഷേ, അങ്ങനെയെങ്ങനെ കാര്യമാണമല്ല. പുരോഹിതാഭിഷേകത്തോടുകൂടെ പാപമോചനം നൽകുവാനുള്ള അധികാരം ലഭിക്കുന്നു; എന്നാൽ, അതു പ്രയോഗിക്കുവാനുള്ള അധികാരം ലഭിക്കുന്നില്ല. നിയമവിദഗ്ദ്ധനായ ഒരുഭിദാഷകനു ഭംഗിയായിട്ടു കേസുവിചാരണചെയ്തു വിധിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും; എന്നാൽ, വിധിയാളനായി നിയമിതനായാലേ വിധിക്കു പ്രസക്തിയുള്ളൂ. ഒരു നിശ്ചിതസ്ഥലത്തു പാപമോചനാധികാരം പ്രയോഗിക്കുവാൻ ആ സ്ഥലത്തെ മെത്രാൻറെ പക്കൽനിന്ന് ഒരു അധികാരപത്രം വാങ്ങണം. അതിനാണു കമ്പസാരാനവാദമെന്നു പറയുന്നത്.

കമ്പസാരമെന്ന കൂദാശയുടെ കർമ്മസ്വരൂപം

“പിതാവിന്റേയും പുത്രന്റേയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റേയും നാമത്തിൽ നിന്റെ പാപങ്ങൾ ഞാൻ മോചിക്കുന്നു” എന്ന വൈദികന്റെ വാക്കുകളാണു കമ്പസാരമെന്ന കൂദാശയുടെ കർമ്മസ്വരൂപം. ഈ വാക്കുകൾ ചൊല്ലുമ്പോൾ അനന്താപി വൈദികന്റെ സമീപത്തു ഉണ്ടായിരിക്കണം. അതിനാൽ, വൈദികന്റെ ആശീ

റ്റാദം സ്വീകരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അനന്താപി കവസാരസ്ഥലത്തു നിന്നു് എഴുന്നേറ്റുപോകരുതു്. ആ സമയത്തു് അനന്താപി “മനസ്സാപപ്രകരണം” ചൊല്ലുന്നതു് ഉത്തമം.

കർമ്മസാധനം

കവസാരമെന്ന ക്രദാശയുടെ കർമ്മസാധാനം അനന്താപി യുടെ പാപങ്ങളാണു്; അഥവാ, മനസ്സാപത്തോടെയുള്ള പാപോച്ചാരണമാണു്. വൈദികൻ പാപമോചനാശീർട്ടാദം നല്കുമ്പോൾ പാപങ്ങൾക്കെല്ലാം മോചനം സിദ്ധിക്കുന്നു.

വിടിക്കപ്പെട്ട പാപങ്ങൾ

ചില രൂപതകളിൽ ചില പാപങ്ങൾ മോചിക്കുവാൻള്ള അധികാരം സാധാരണവൈദികർക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. വാർഷിക ധ്യാനം, ആണ്ടുകവസാരം, വിവാഹം മുതലായ സന്ദർഭങ്ങളിൽ എല്ലാ വൈദികർക്കും എല്ലാ പാപങ്ങളും മോചിക്കാം; മറ്റു സന്ദർഭങ്ങളിൽ, സാധാരണമായി, സ്ഥലഃത്ത മെത്രാന്റെ പ്രത്യേകാനുവാദം വേണ്ടിവരും, അത്തരം പാപങ്ങൾ മോചിക്കുവാൻ. അങ്ങനെ മെത്രാന്മാർ പിടിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന പാപങ്ങൾക്കു “വിടിക്കപ്പെട്ട പാപങ്ങൾ” എന്നു പറയും. പാപങ്ങളുടെ ഗൗരവം ഗ്രഹിപ്പിക്കാനാണു്, ചില പാപങ്ങൾ ഇങ്ങനെ വിടിക്കുന്നതു്. മരണാവകടത്തിൽ ഏതു വൈദികനും ഏതു പാപങ്ങളും മോചിക്കുവാൻ അധികാരമുണ്ടു്.

കവസാരത്തിനുവേണ്ട കാര്യങ്ങൾ

കവസാരം യോഗ്യമായി കഴിക്കുന്നതിനു് അഞ്ചു കാര്യങ്ങൾ

വേണം: 1) പരമാർത്ഥമായ ആത്മശോധന (2) ശരിയായ മനസ്സാ
പം (3) ദൃഢമായ പ്രതിജ്ഞ (4) പാപോച്ഛാരണം (5) പ്രായ
ശ്ചിത്തം നിറവേറ്റുവാനുള്ള സന്നദ്ധത.

പരിശോധനാവിഷയം

പുരിപ്പിക്കുക.

1. പ്രത്യേകാനുഭവത്തോടുള്ള മാത്രം മോചിപ്പിച്ചുവെന്നു പാ
പങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നു.
2. ഒരു പാപി ഏതു വൈദികനും അയാളുടെ പാപ
ങ്ങൾ മോചിക്കാം
3. ജ്ഞാനസ്നാനത്തിനുശേഷം ചെയ്തിട്ടുള്ളവർക്കെല്ലാം ക
മ്പസാരം അത്യാവശ്യമാണ്.
4. കമ്പസാരത്തിന്റെ കർമ്മസാധനം കർമ്മസപര്യായം
5. പുരോഹിതാഭിഷേകത്തോടു കൂടി വൈദികൻ പാപമോചനാധി
കാരം സിദ്ധിക്കുന്നു; എന്നാൽ, ഈ അധികാരം പ്രയോഗിക്കണമെങ്കിൽ....
6. നാം പാപോച്ഛാരണം ചെയ്യുമ്പോൾ, കമ്പസാരം കേൾക്കുന്ന
വൈദികൻ ഒരു അധ്യാപകനെപ്പോലെയും
7. പാപങ്ങൾ അധികാരം തനിക്കുണ്ടെന്നു തെളിയിക്ക
വാൻ ക്രിസ്തു
8. പാപമോചനാധികാരം ശ്ലീഹന്മാർക്കും ക്രിസ്തു
നല്കി.

പ്രശ്നങ്ങൾ

1. "വേദപുസ്തകമൊരിടത്തും പറയുന്നില്ല, നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ
വൈദികരുടെ ചെവിയിൽ പറയണമെന്നു." നിങ്ങൾ ഈ ആക്ഷേപ
ത്തിന് എങ്ങനെ മറുപടി പറയും?
2. വിൽസൺ ചോദിക്കുകയാണ്: "ഞായറാഴ്ചദിവസങ്ങളിൽ പ്ര
സംഗവേദിയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു്, വൈദികനു് എല്ലാവരുടേയും പാപ

ങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുചേർന്നിട്ടുണ്ടോ?" വിൽസന്റെ ചോദ്യത്തിന് നിങ്ങൾ എന്തു മറുപടി പറയും?

3. മദ്രാസിൽനിന്നും ഒരു വൈദികൻ നിങ്ങളുടെ പള്ളിയിൽ വന്നുവെന്നു കേൾക്കുക. അദ്ദേഹത്തിന് നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ മോചിക്കാമോ? ലോകത്തിൽ എല്ലായിടത്തും പാപമോചനം നൽകാവുന്ന വല്ല വൈദികന്മാരോ മെത്രാന്മാരോ ഉണ്ടോ?

4) പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരനായ ജാക്ക് പറയുന്നു: "ഞാൻ എന്റെ പാപങ്ങൾ ദൈവത്തോടു നേരിട്ടു കമ്പസാരിക്കും." ജാക്കിന്റെ നിലപാടു വേദപുസ്തകം ന്യായീകരിക്കുന്നുണ്ടോ?

5. കമ്പസാരമന്ത്രം പാലിക്കുവാൻ രക്തസാക്ഷിത്വം വഹിച്ച ഒരു വൈദികന്റെ പേരു പറയുക.

(ഉത്തരം: സെൻറ് ജോൺ നെപ്പോസ്യൻ)

6. ഒരു വൈദികൻ പാപമോചനാശീർവാദം നൽകുമോ, നിങ്ങൾക്കു പാപമൊന്നുമില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ? പ്രഭാതജപം ഒന്നരണ്ടുദിവസം മുടങ്ങിപ്പോയെന്നുമാത്രം കമ്പസാരിച്ചാൽ?

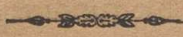
7 വൈദികൻ പാപമോചനം നൽകുമ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യണം? എപ്പോഴാണ് കമ്പസാരക്കൂട്ടിൽനിന്നും എഴുന്നേറ്റു പോകേണ്ടത്?

8. യൂത്ത്പത്രന്റെ ചരിത്രം (ഏപ്രിൽ, 15: 11-32) വിവരിച്ചു കമ്പസാരമെന്ന കൂദാശയുടെ വിവിധവശങ്ങൾ ഉദാഹരിക്കുക.

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

1. കമ്പസാരമെന്ന കൂദാശ ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ചില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ പാപപ്പൊറ്റി സിദ്ധിച്ചുവെന്നു നമുക്ക് ഉറപ്പുണ്ടാകുമായിരുന്നോ? ഒരു വലിയ പാപം ചെയ്യാനിടയാകയും കമ്പസാരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്തുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മനോവേദന എത്രമാത്രമാകുമായിരുന്നു! ഇതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു കമ്പസാരമെന്ന കൂദാശ സ്ഥാപിച്ചതിനു ദൈവത്തോടു നന്ദിപറയുക.

2. കമ്പസാരത്തിനുശേഷം ഞാൻ കർത്താവിനോടു നന്ദിപറയും, ഈ കൂദാശ സ്ഥാപിച്ചതിനും എന്റെ പാപങ്ങളെല്ലാം ക്ഷമിച്ചതിനും.

പതിനൂന്നാമധ്യായം

മനസ്സാപം

മനുഷ്യന്റെ അന്ത്യമായ ദൈവത്തിൽനിന്ന് അകലുകയും സൃഷ്ടിയിലേക്കു ക്രമരഹിതമാകുവണ്ണം അടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് പാപം. അതിനന്തരം വിപരീതമായ ഗതിയാണ് മനസ്സാപം. പാപകരമായ ആനന്ദം കണ്ടെത്തിയ സൃഷ്ടികളിൽനിന്ന് അകന്നു ദൈവത്തിലേക്കു സമീപിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ മനസ്സാപമുണ്ടെന്നു പറയാം. ത്രൈതോസ്സുനാമദോസു മനസ്സാപത്തെ ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു: “ചെയ്തപോയ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി മനോഭഃഖവും സങ്കടവും പാപത്തോടുള്ള വെറുപ്പും ഭാവിയിൽ പാപം ചെയ്കയില്ലെന്നുള്ള ദൃഢനിശ്ചയവുമാണു മനസ്സാപം.”

കമ്പസാരം വാസ്തുവമാകണമെങ്കിൽ മനസ്സാപം കൂടിയേ കഴിയൂ. അല്ലാതെ പാപപ്പൊരതി ലഭിക്കയില്ല. മനസ്സാപംകൂടാതെ ചാവുദോഷം ഏറ്റുപറഞ്ഞു കമ്പസാരിക്കുന്നവർക്കു പാപത്തിനു മോചനം സിദ്ധിക്കുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അവർ ഗുരുതരമായ ഒരു ദൈവദോഷംകൂടെ ചെയ്യുന്നു.

മനസ്സാപം നമ്മുടെ മനസ്സിന്റെ അഥവാ, ഇച്ഛാശക്തിയുടെ പ്രവർത്തനമാണ്. പാപത്തിൽനിന്നു മനസ്സു ദൈവത്തിലേക്കു തിരിയുമ്പോൾ മനസ്സാപമുണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ, ഇച്ഛാശക്തി പ്രവർത്തിക്കുന്നതു ബുദ്ധിക്ക് പറയുവാനുള്ളതു ഗ്രഹിച്ചതിനുശേഷമാണ്. “പരിശുദ്ധനായ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ പാപം എത്ര നിന്ദ്യമാണെന്നും, പാപത്തിൽനിന്നു മനുഷ്യരെ രക്ഷിക്കുവാൻ നരദൈവമായ ക്രിസ്തു എന്തുമാത്രം പീഡകൾ സഹിച്ചുവെന്നും മനസ്സുപിക്കാതെ മരിക്കുന്നവർക്കു ശുദ്ധീകരസ്ഥലത്തിലോ നരകത്തിലോ എന്തെ

ല്പം ശിക്ഷകളാണു കാത്തുനില്ക്കുന്നതെന്നും ബുദ്ധിശക്തി മനസ്സി
ലാക്കിക്കൊടുക്കുമ്പോൾ, മനസ്സു സ്വതന്ത്രമായി നീശ്ചയിക്കുന്നു,
ദൈവത്തിങ്കലേയ്ക്കു പിന്തിരിയുവാൻ; അവിടുത്തെ അന്വേഷിക്കു
വാൻ.

മനസ്സാപം രണ്ടുതരമുണ്ട്: പൂർണ്ണവും അപൂർണ്ണവും. എത്ര
കൊണ്ടു പാപത്തെപ്രതി മനസ്സുപിടിക്കുന്നുവെന്നു ചോദ്യത്തിന്റെ ഉ
ത്തരത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണു മനസ്സാപത്തെ ഇങ്ങനെ
വേർതിരിക്കുന്നതു്.

പൂർണ്ണമനസ്സാപം, അഥവാ, ഉത്തമമനസ്സാപം

അനന്തനന്മയായ സർവ്വേശ്വരനെയോണു ദ്രോഹിച്ചതെന്നുള്ള
ചിന്തയിൽനിന്നു് ഉൽഭൂതമാകുന്ന മനസ്സാപമാണു പൂർണ്ണമനസ്സാ
പം. അപ്പോൾ, മറ്റുസംഗതികളെല്ലാം വിസ്മരിച്ചു ദൈവത്തിന്റെ
നന്മയെപ്പറ്റിമാത്രം നാം ചിന്തിക്കുന്നു; അവിടുത്തെമാത്രം അന്വേഷി
ക്കുന്നു; സമസ്തവസ്തുക്കളെക്കൂടും ഉപരിയായി അവിടുത്തെ സ്നേ
ഹിക്കുന്നു. സകലസ്നേഹത്തിന്നും യോഗ്യനായ സർവ്വേശ്വരനോടുള്ള
സ്നേഹത്തിനു വന്ന ഭംഗത്തെയോർത്തുള്ള മനസ്സാപമാണു പൂർണ്ണമ
നസ്സാപം, അഥവാ, ഉത്തമമനസ്സാപം. അതിനെ വാക്കുകളിൽ ഇ
ങ്ങനെ പ്രകാശിപ്പിക്കാം:

“സകലനന്മസ്വരൂപിയും സകലസ്നേഹത്തിന്നും യോഗ്യനുമായ
സർവ്വേശ്വരാ; അങ്ങയെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു; പാപംവഴി അങ്ങ
യെ ദ്രോഹിച്ചതിനാൽ ഞാൻ മനസ്സുപിടിക്കുന്നു; പാപത്തെ വെറുക്കു
കയും ചെയ്യുന്നു.”

അപൂർണ്ണമനസ്സാപം

പാപത്തിന്റെ ഗൗരവത്തെക്കുറിച്ചോ അതിനുള്ള ശിക്ഷക
ളെക്കുറിച്ചോ മനസ്സുപിടിക്കുന്നതു് അപൂർണ്ണമനസ്സാപം, അഥവാ, അ

ധമമനസ്സാപം. പാപം ദൈവത്തോടു ചെയ്ത അനീതിയും അവിടുത്തോടുള്ള കൃതഘ്നതയും അനുസരണക്കുറവുമാണെന്നു പാപത്തിന്റെ ഗൗരവത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ നമുക്കു ബോധപ്പെടുന്നതാണ്. മിശിഹായുടെ മൗതികശരീരത്തിലേ ഒരംഗത്തിന് തീരെ യോജിച്ചതല്ല പാപം എന്നും നമുക്കുതോന്നും. നരകശിക്ഷയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നവർ ചാവുദോഷത്തേയും ശുദ്ധീകരസ്ഥലത്തേപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നവർ പാവദോഷത്തേയും പ്രതി മനസ്സുപിക്കും. ഇങ്ങനെയുണ്ടാകുന്ന മനസ്സാപത്തിന് അപൂർണ്ണമനസ്സാപമെന്നു പേർ. പൂർണ്ണമനസ്സാപത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തോളം ഉൽകൃഷ്ടമല്ലല്ലോ അപൂർണ്ണമനസ്സാപത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. അതാണു രണ്ടുപേരുകളുടെ ഉൽപത്തിക്കുള്ള നിദാനം. പൂർണ്ണമനസ്സാപത്തിൽ സ്വാർത്ഥത്തിന്റെ കലർപ്പില്ല; നല്ലവനായ ദൈവത്തെ ദ്രോഹിച്ചതുമാത്രം ചിന്തിക്കുന്നു. അപൂർണ്ണമനസ്സാപത്തിൽ സ്വാർത്ഥത്തിന്റെ സ്വല്പം കലർപ്പുണ്ട്; കാരണം, നിത്യതപത്തിൽ നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ സ്ഥിതി എങ്ങനെ നേടാമെന്നാണു നമ്മുടെ പ്രഥമ ചിന്ത. അപൂർണ്ണമനസ്സാപം ഇങ്ങനെ വാക്കുകളിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കാം:

“എന്റെ ദൈവമേ, അങ്ങയെ ദ്രോഹിച്ചതിനാൽ ഞാൻ മനസ്സുപിക്കുന്നു; പാപത്തെ ഞാൻ വെറുക്കുന്നു; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മോക്ഷത്തിന്റെ നഷ്ടവും നരകത്തിലേ പീഡകളും ഞാൻ അത്യധികം ഭയപ്പെടുന്നു.”

പൂർണ്ണമനസ്സാപം ചാവുദോഷത്തെ നീക്കുന്നു

കമ്പസാരിക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹത്തോടു ചേർന്നുനില്ക്കുന്ന പൂർണ്ണമനസ്സാപം കമ്പസാരിക്കുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ ചാവുദോഷത്തിനു മോചനം തരുന്നില്ല. പൂർണ്ണമനസ്സാപം ദൈവത്തോടുള്ള പൂർണ്ണസ്നേഹത്തിനു തുല്യമാണ്. ദൈവത്തോടുള്ള പൂർണ്ണസ്നേഹം പാപങ്ങൾക്കു മോചനം നല്കുന്നുവെന്നു വേദപുസ്തകത്തിൽ പലസ്ഥലങ്ങളിൽ

ലും നാം വായിക്കുന്നുണ്ട്. ഒടുവിലത്തെ അത്താഴത്തിൽ ദിവ്യഗുരു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവനെ എന്റെ പിതാവും സ്നേഹിക്കുന്നു. ഞാൻ അവനെ സ്നേഹിക്കുകയും എന്നെത്തന്നെ അവനു ഞാൻ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ആരെങ്കിലും എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നെങ്കിൽ, അവൻ എന്റെ വാക്കുകൾ പാലിക്കും. എന്റെ പിതാവു അവനെ സ്നേഹിക്കും; ഞങ്ങൾ അവനിൽ വന്നു വസിക്കുകയും ചെയ്യും” (യോഹ. 14: 21—23). വീണ്ടും യോഹന്നാൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: “ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു; സ്നേഹത്തിൽ വസിക്കുന്നവൻ ദൈവത്തിലും ദൈവം അവനിലും വസിക്കുന്നു”(1യോഹ. 4: 16). അനുതാപിയായ മദലേനയെപ്പറ്റി ക്രിസ്തു പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ചിന്തിക്കുക: “അവളോടു വളരെയധികം ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവൾ വളരെയധികം സ്നേഹിച്ചു” (ലൂക്കാ 7:47).

ഉത്തമമനസ്സാപംകൊണ്ടു ചാവുദോഷത്തിനു മോചനം സിദ്ധിക്കണമെങ്കിൽ, കമ്പസാരിക്കുവാനുള്ള ദൃഢമായ ആഗ്രഹം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഉത്തമസ്നേഹമുണ്ടെങ്കിൽ ദൈവം ആത്മാവിച്ചിരിക്കുന്ന സമസ്തവും നാം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കയില്ല. പാപമോചനത്തിനുള്ള സാധാരണമാർഗ്ഗം കമ്പസാരമാണെന്നാണു ദൈവനിശ്ചയം; മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ സ്നേഹം പരിപൂർണ്ണമായെന്നു നമുക്ക് എന്തു ഉറപ്പാണുള്ളതു്?

ആകയാൽ, ഏതെങ്കിലും ചാവുദോഷത്തിൽ വിഴുന്നതിനുള്ള നൈർഭാഗ്യമുണ്ടായാൽ, നാം തൽക്ഷണം ഉത്തമമനസ്സാപപ്രകരണം ചെയ്യണം; സൗകര്യംകിട്ടുന്ന ഉടനെ കമ്പസാരിക്കുകയും വേണം. ഉത്തമമനസ്സാപം ഉളവാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അപൂർണ്ണമനസ്സാപം ഉളവാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക. കമ്പസാരത്തിൽ പാപപ്പൊരതി ലഭിക്കുവാൻ അപൂർണ്ണമനസ്സാപം മതിയാകും.

മനസ്സാപത്തിന്റെ സ്വഭാവം

പാപത്തെപ്രതിയുള്ള നമ്മുടെ മനസ്സാപം ആന്തരികവും സാ

വൃത്തികവും, സർവ്വോപരിയും, സ്വഭാവതീതവുമായിരിക്കണം. ദൈവത്തെ ദ്രോഹിച്ചതിനെപ്രതി നമ്മുടെ ആത്മാവിലും ഹൃദയത്തിലും മനസ്സാപമുണ്ടെങ്കിൽ, നമ്മുടെ മനസ്സാപം ആന്തരികമാണ്. എല്ലാ ചാവുദോഷങ്ങളേയുംപറ്റി നമുക്കു മനസ്സാപമുണ്ടെങ്കിൽ നമ്മുടെ മനസ്സാപം സാമൂഹികമാണ്. യാതൊരു വാചത്തേയും നാം ഓമനിക്കരുത്; സകലവാചവും നാം നിരസിക്കണം. ലോകത്തിൽ നമുക്കുണ്ടാകുന്ന മറ്റേതു വ്യഥയേയുംകാൾ വലുതാണു നമ്മുടെ മനസ്സാപമെങ്കിൽ അതു സർവ്വോപരിയാണു്. ദ്രവ്യനാശമോ രോഗമോ മിത്രനാശമോവഴിയുണ്ടാകുന്ന ദുഃഖത്തെക്കാൾ കൂടുതലായിരിക്കണം വാചത്തെപ്രതിയുള്ള മനസ്സാപമെന്നു സാരം. അതിസ്വഭാവീകമായ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയുള്ള മനസ്സാപമാണു സ്വഭാവതീതമായ മനസ്സാപം. കുറേ പണം നഷ്ടപ്പെടുത്തുകൊണ്ടോ കാരാഗൃഹത്തിൽ അടയ്ക്കപ്പെടുത്തുകൊണ്ടോ ശാരീരികവ്യഥകൾ വന്നുകൂടിയതുകൊണ്ടോ ജീവിതദുഃഖങ്ങൾ ഉണ്ടായതുകൊണ്ടോ മാത്രം നാം മനസ്സുപിടിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആ മനസ്സാപം സ്വഭാവതീതമല്ല. ദൈവത്തിന്റെ അനന്തസ്നേഹം, സർവ്വനന്മ, നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പീഡാനുഭവം, സ്വർഗ്ഗം, നിത്യനരകം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളെ ഓർത്തുള്ള മനസ്സാപമാണു യഥാർത്ഥത്തിൽ അതിസ്വഭാവീകമായ മനസ്സാപം.

പ്രതിജ്ഞ

മനസ്സാപത്തിന്റെ ആത്മാർത്ഥത പ്രതിജ്ഞകൊണ്ടു നിർണ്ണയിക്കാം. ഭാവിയിൽ നാം വാചത്തിന്റെ കൂട്ടുപിരിയുവാൻ തയ്യാറാണോ? അങ്ങനെയെങ്കിൽ, നമുക്കു ശരിയായ മനസ്സാപമുണ്ടു്; തക്കമില്ല. പ്രതിജ്ഞ ദൃഢമാണെങ്കിൽ വാചത്തിന്റെ ഘേതുക്കളായ ആളുകളേയും വസ്തുക്കളേയും സ്ഥലങ്ങളേയും നാം ഉപേക്ഷിക്കാതിരിക്കയില്ല. അന്യരുടെ വസ്തുക്കൾ മനഃപൂർവ്വം നശിപ്പിക്കുകയോ അപഹരിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ കഴിയുംവേഗം നഷ്ട

പരിഹാരം ചെയ്യാൻ നാം സന്നദ്ധരാകണം. നന്നാകണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവർ വൈദികൻ കല്പിക്കുന്ന പ്രായശ്ചിത്തം സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിക്കുകയും കഴിയുംവേഗം നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്യും.

പരിശോധനാവിഷയം

താഴെപ്പറയുന്ന വാക്കുകൾ നിർവ്വചിക്കുക:

- (1) മനസ്സാപം (2) അതിസപാദാവികമനസ്സാപം (3) സദ്യോപരിയായ അനുതാപം (4) ഉത്തമമനസ്സാപം (5) അപൂണ്ണമനസ്സാപം (6) പാപം.

പ്രശ്നങ്ങൾ

1. ഒരു വൈദികനോടു പാപങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ പൊറുതി സിദ്ധിക്കുമെന്നതുകൊണ്ടു്, കത്തോലിക്കർക്കു പാപം ചെയ്യാൻ ഒരു കൂസലുമില്ലെന്നു ചിലർ ആക്ഷേപിക്കുന്നു. ഈ ആക്ഷേപത്തിന്നു നിങ്ങൾ എന്തു മറുപടി പറയും?

2) ഒരാൾ അപകടത്തിൽപ്പെട്ടു മരിക്കത്തക്ക നിലയിലാണു്. ഒരു വൈദികന്റെ സഹായം ലഭിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷയില്ല. എന്തുചെയ്യണം?

3) കുന്ദസാരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ, പാപമോചനത്തിനു് അപൂണ്ണമനസ്സാപം മതിയാകുമോ?

4) ജോൺ പാപത്തെക്കുറിച്ചു മനസ്സുപിച്ചു വിങ്ങി വിങ്ങിക്കരയുന്നതു് ഒരു വൈദികൻ കണ്ടു; ഗൽഗദത്തോടെ അവൻ കുന്ദസാരിച്ചു; എന്നാൽ, പാപകാരണക്കാരനായ ഒരു കൂട്ടുകാരനിൽനിന്നു പിരിയുവാൻ വലിയ വൈമനസ്യം. മനസ്സാപം വാസ്തവമാണോ?

5) മേരി പറയുകയാണ്: “റോസി എന്നെ വളരെയധികം ശകാരിച്ചു; എന്നെപ്പറ്റി ഏഷണിപറഞ്ഞു; ഞാനും ഒപ്പം പറഞ്ഞു. അതിൽ ഇനി എന്താണ് മനസ്സുപിക്കുവാനുള്ളതു്?” മേരിയുടെ മന:സ്ഥിതി നല്ലതാണോ?

6) മാർട്ടിനെ പോലീസുകാർ അറസ്റ്റുചെയ്തപ്പോൾ, താൻ ചെയ്ത കുറ്റത്തെപ്പറ്റി അത്യധികം വിലപിച്ചു; ആ മനസ്സാപം പോരേ കുമ്പസാരിക്കുവാനും?

7) ഒരു കേസിൽ പലരെക്കൊണ്ടും കള്ളസാക്ഷ്യങ്ങൾ കോടതിയിൽ പറയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിൽസൺ കുമ്പസാരിക്കുന്നു. കുറേ കള്ളസാക്ഷികളെക്കൂടി ഹാജരാക്കിയാലേ വിജയം വരിക്കാൻ സാധിക്കൂ. അതിനു വിൽസൺ ഉറച്ചിരിക്കുകയാണ്. കുമ്പസാരം വാസ്തുവമാകുമോ?

8) എന്തുകൊണ്ടാണു്, അടുത്തടുത്തു കുമ്പസാരിക്കുന്നവരുടെ ജീവിതത്തിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യാത്തവരെ അപേക്ഷിച്ചു പാപം കുറവായിരിക്കുന്നതു്?

9) ഒരേ പാപത്തിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും വീഴുന്നവരോടു നിങ്ങൾ എന്തു പറയും?

10) സംഭാഷണത്തിലും വ്യാപാരത്തിലും വളരെ മോശമായ കൂട്ടുകാരോടുകൂടിയാണു ഫ്രാങ്കു നടക്കുന്നതു്. ഫ്രാങ്കിന്റെ വിചാരം, താൻ ഒരു ഇരിമ്പുമനുഷ്യനാണെന്നും കൂട്ടുകാരുടെ ദുർമ്മാതൃകയും പാപപ്രേരണകളും തനിക്കു് ഒരു ഭോമവും ചെയ്യുകയില്ലെന്നുമാണു്. ആ മന:സ്ഥിതിയോടുകൂടി ഫ്രാങ്കു യോഗ്യതാപൂർവ്വം കുമ്പസാരിക്കാമോ?

11) ജോൺ പ്രതിജ്ഞയെടുക്കുമ്പോഴെല്ലാം ഒരു വിചാരം പൊന്തിവരുന്നു: “ഇനിയും പാപമുണ്ടാകും.” പ്രതിജ്ഞ വാസ്തുവമാണോ?

(ഉത്തരം: ജോൺ തന്നോടുതന്നെ ചോദിക്കട്ടെ: “ഇപ്പോഴത്തെ മന:സ്ഥിയെന്താണു്? പാപവും പാപത്തിന്റെ ഫലങ്ങളും ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ട സന്നദ്ധതയുണ്ടോ?” ആ സന്നദ്ധതയുണ്ടെങ്കിൽ, ഭാവിയിൽ പാപങ്ങളുണ്ടായേക്കുമെന്നുള്ള ഭയം വകവയ്ക്കാനില്ല.)

12) എനിക്ക് എന്തെല്ലാം വിചാരിച്ചിട്ടും പാപത്തെപ്പറ്റി ഒരു മനസ്സാപവും തോന്നുന്നില്ല. ഞാനെന്തു ചെയ്യണം?

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

1. ചാവുദോഷം ചെയ്യാനിടയായാൽ ഉത്തമമനസ്സാപപ്രകരണം ചെയ്യാതെ ഞാൻ ഉറങ്ങുവാൻ പോകയില്ല. എല്ലാ ദിവസവും നിദ്രയ്ക്കുമുമ്പു ഞാൻ ഉത്തമമനസ്സാപപ്രകരണം ചെയ്യും.

2. ചിലർ കരുതാറുണ്ട്, മനസ്സാപം വളരെ പ്രയാസമാണെന്ന്. ദൈവം നമുക്കുതന്ന ഓരോ അനുഗ്രഹങ്ങളേയും സദുപദേശങ്ങളേയും പറ്റി ചിന്തിച്ചതിനുശേഷം ദൈവം നമ്മെ പ്രതി മനുഷ്യനായതും മരിച്ചതും നമുക്കുവേണ്ടി സ്വർഗ്ഗം ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നതും നാം അവിടുത്തെ ലോഹിച്ച സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വഴുതിമാറുന്നതും നരകത്തിലേക്കു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും അനുസ്മരിക്കുക. കണ്ണനീർ വേണമെന്നില്ല, മനസ്സാപത്തിന്; പാപജീവിതത്തിന്റെ നിന്ദുത ബോധപ്പെട്ടാൽ മതി.

പതിനാലാമധ്യായം

പാപോച്ചാരണം

മനസ്സാപം കഴിഞ്ഞാൽ കമ്പസാരത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രധാന ഭാഗം പാപോച്ചാരണമാണ്. കമ്പസാരമെന്ന ക്രമശയ്ക്ക് ഇംഗ്ലീഷിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം “ഏറ്റുപറച്ചിൽ” (Confession) എന്നാണ്. കമ്പസാരം എന്ന വാക്കിനും, അതിന്റെ നിഷ്പത്തി പരിശോധിച്ചാൽ, “ഏറ്റുപറച്ചിൽ” എന്നു തന്നെയാണർത്ഥമെന്നു കാണാൻ കഴിയും. പോതുഗീസുഭാഷയിൽ നിന്നു വന്നതാണു കമ്പസാരസംജ്ഞ (Confessar)

ഏതെല്ലാം ചാപങ്ങളാണു കമ്പസാരിക്കേണ്ടതു്?

ശരിയായി കഴിച്ച ഒരു കമ്പസാരത്തിനുശേഷം ചെയ്തിട്ടുള്ള സകല ചാവുഭോഷങ്ങളും കമ്പസാരത്തിൽ ഏറ്റുപറയണം. ഏതെങ്കിലും ഒരു ചാവുഭോഷം മനഃപൂർവ്വം മറച്ചുവെച്ചാൽ കമ്പസാരിച്ചു പാപങ്ങൾക്കു മോചനം സിദ്ധിക്കുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ഒരു ദൈവഭോഷം കൂടി വന്നുചേരുന്നൂ. ഇങ്ങനെ കള്ളകമ്പസാരം കഴിക്കുവാൻ ഇടയായാൽ, ഇക്കാര്യവും അടുത്ത കമ്പസാരത്തിൽ ഏറ്റുപറയണം; മാത്രമല്ല, എന്നു നല്ലകമ്പസാരം കഴിച്ചുവോ അന്നുമുതൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള ചാവുഭോഷങ്ങളെല്ലാം വീണ്ടും പറഞ്ഞു കമ്പസാരിക്കണം.

ശരിയായ ഒരാത്മശോധന ചെയ്തതിനുശേഷം കമ്പസാരിച്ചപ്പോൾ ഏതെങ്കിലും ചാവുഭോഷങ്ങൾ മറന്നുപോയാലും കമ്പസാ

രം വാസ്തുവുമായിരിക്കും; പാവത്തിനു മോചനം സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യും; എന്നാൽ, അടുത്ത കമ്പസാരത്തിൽ വിവരം പറയണം.

ചിലർക്കു ചിലപ്പോൾ സംശയമുണ്ടാകാം, തങ്ങളുടെ പാവം ചാവുദോഷമാണോ, പാവത്തിനു പൂണ്ണസമ്മതം കൊടുത്തോ എന്നോക്കെ. ഇന്ദ്രശാഹചര്യങ്ങളിൽ പാവം ഏറ്റുപറയണമെന്നില്ല; എന്നാൽ, മനസ്സമാധാനത്തിനു സംശയാസ്പദമായ പാവങ്ങൾ സംശയപൂർവ്വം ഏറ്റുപറയുന്നതു നല്ലതാണ്.

പാവദോഷങ്ങൾ കമ്പസാരത്തിൽ ഏറ്റുപറയണമെന്നില്ല; എന്നാൽ, യഥാർത്ഥമനസ്സാപത്തോടുകൂടെ അവനാം ഏറ്റുപറയുകയാണെങ്കിൽ, വളരെ ഉപകാരമുണ്ടാകും. പാവദോഷങ്ങൾ കമ്പസാരിച്ചാൽ, നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന് ആവശ്യകമായ ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുവാൻ പുരോഹിതനു കഴിയും.

ചാവുദോഷങ്ങളോ പാവദോഷങ്ങളോ ഏറ്റു പറയുവാനില്ലെങ്കിൽ, മനസ്സാപത്തോടുകൂടെ കഴിഞ്ഞകാലത്തേ പാവങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നോ രണ്ടോ പറഞ്ഞാൽ മതി.

കമ്പസാരം യോഗ്യതയോടുകൂടെ കഴിക്കണമെങ്കിൽ, പാവോച്ചാരണം വിനീതവും ആത്മാർത്ഥവും പരിപൂർണ്ണവുമായിരിക്കണം.

വിനീതമായ പാവോച്ചാരണം

ദൈവത്തെ ദ്രോഹിച്ചുവെന്ന ബോധത്തോടുകൂടെ നമ്മുടെ കുറ്റങ്ങൾ ഏറ്റുപറയുമ്പോൾ നമ്മുടെ പാവോച്ചാരണം വിനീതമാണെന്നു പറയാം. അലസരായ കത്തോലിക്കരാണ്, ആണ്ടുകമ്പസാരാവധി അവസാനിക്കാനാകുമ്പോൾമാത്രം കമ്പസാരിക്കുവാൻ വരുന്നതു്. ഒരു കൊല്ലത്തേ പാവങ്ങൾ വിവരിച്ചുപറയുവാൻ പലർക്കും സാധിച്ചെന്നു വരികയില്ല. അങ്ങനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ വൈദികൻ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു. ചിലർക്കു് അത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ ഭാരമായിത്തോന്നിയേക്കാം; എന്നാൽ, വിനയപൂർവ്വം ആ

ചോദ്യങ്ങൾക്കു നാം ഉത്തരം നൽകണം. കമ്പസാരിപ്പിക്കുന്ന വൈദികൻ നമ്മുടെ വിധിയാളനാണെന്നതു, മറക്കരുത്.

ആത്മാർത്ഥത

ചിലർ പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറയുന്നതു ഗൽഗദത്തോടും നെടുവീർപ്പോടുകൂടെയുമാണെങ്കിലും, ആത്മശോധന ചെയ്യാതെയും പാപങ്ങളുടെ എണ്ണവും തരവും ഒന്നുമോക്കാതെയുമായിരിക്കും, കമ്പസാരിക്കുവാൻ വരുന്നതു്. ചിലർക്കു ഒരു പാപംപോലും ഓർമ്മയില്ല. പറയാൻ. മറ്റു ചിലർ ശ്രദ്ധയില്ലാതെ, ഒരു ചിരകാലപതിവുപോലെ പാപങ്ങൾ പറഞ്ഞുവെന്നും വരും. മനസ്സാപം ജനിപ്പിക്കുവാൻ പഴയപാപങ്ങളെപ്പറ്റി വൈദികൻ ചോദിക്കുന്നതുപോലും ചിലർക്കു് അരോചകമാണു്. വേദപുസ്തകം പറയുന്നതു്, നീതിമാന്മാർപോലും ദിവസത്തിൽ ഏഴു പ്രാവശ്യം വീഴുന്നുവെന്നാണു്.

കമ്പസാരത്തിന്റെ പൂർണ്ണത

പാപോച്ചാരണം പൂർണ്ണമായിരിക്കണമെങ്കിൽ എല്ലാ പാവുദോഷങ്ങളും അവയുടെ തരവും എണ്ണവും അവയുടെ ഗൗരവം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളും നാം ഏറ്റുപറയണം. ഓരോ പാപവും കൃത്യമായി ഇത്ര പ്രാവശ്യം ചെയ്തുവെന്നു പറയുവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അങ്ങനെ പറയണം; കൃത്യമായ സംഖ്യ നിശ്ചയമില്ലെങ്കിൽ, ഏറെക്കുറെ ഇത്രപ്രാവശ്യമെന്നു പറയണം. ഒരേ പാപംതന്നെ പലപ്രാവശ്യം ചെയ്യാൻ ഇടയാകുന്നെങ്കിൽ അനേകംനാൾ കഴിഞ്ഞു കമ്പസാരിക്കുന്നവർ ആഴ്ചയിൽ ഇത്രപ്രാവശ്യം, അല്ലെങ്കിൽ, മാസത്തിൽ ഇത്ര പ്രാവശ്യം എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതി.

അപൂർണ്ണമായ കമ്പസാരത്തിനു ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ താഴെപ്പേർക്കുന്നു:

ഞാൻ ചീത്തവാക്കുകൾ പറഞ്ഞു; ആറാംപ്രമാണത്തിനെതി

രായ അശുദ്ധപ്രഭാഷണങ്ങളാണോ, രണ്ടാമത്തേ ദൈവകല്പനയ്ക്കെതിരായി ദൈവനാമം ബഹുമാനംകൂടാതെ പ്രയോഗിച്ചതാണോ അതോ അഞ്ചാമത്തേ ദൈവകല്പനയ്ക്കെതിരായി കോപിച്ച മനോവേദന വരണക്കവിധം സംസാരിച്ചതാണോ എന്നു കമ്പസാരത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമല്ല.

ഞാൻ നന്ന പറഞ്ഞു: സത്യംചെയ്തതിനുശേഷമാണോ നന്ന പറഞ്ഞതു്, അന്യർക്കു് അപമാനമോ നാശമോ വരണക്ക നന്നകളാണോ—ഇതൊന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ കമ്പസാരം അപൂർണ്ണമാകാവുന്നതാണു്.

അടക്കമില്ലാതെ നടന്നു: പാപം വ്യക്തമല്ല. വാക്കിലോ പ്രവൃത്തിയിലോ വസ്ത്രധാരണത്തിലോ മറ്റോ ആണോ അടക്കക്കുറവുവന്നതു്?

ഇങ്ങനെ ഉദാഹരണങ്ങൾ പലതുണ്ടു്. നമ്മുടെ തെറ്റുകളുടെ സ്വഭാവം ശരിയായി ഗ്രഹിക്കുവാൻ വേണ്ടുവോളം സംഗതികൾ നാം ആത്മാർത്ഥമായി കമ്പസാരക്കാരനെ അറിയിക്കണം. ലജ്ജയും അപമാനബോധവും ആത്മാർത്ഥതയ്ക്കു ഹാനിവരുത്തരുതു്; എളിമയോടുകൂടെ നാം തെറ്റുകൾ ഏറ്റുപറയണം; പാപങ്ങൾ കേൾക്കുന്ന വൈദികൻ ജീവാപായത്തിൽപ്പോലും രഹസ്യം പാലിച്ചുകൊള്ളും.

പ്രായശ്ചിത്തം

എല്ലാ കോടതികളിലും കുറ്റങ്ങൾക്കു് ഓരോതരത്തിലുള്ള ശിക്ഷ നിർദ്ദേശിക്കാറുണ്ടു്. പാപമോചനാശീർ്വാദം ലഭിക്കുമ്പോൾ പാപത്തിന്റെ കുറ്റം നീങ്ങുന്നുണ്ടെങ്കിലും ദൈവം നിശ്ചയിച്ച ക്രമം ലംഘിച്ചതിനു കാലത്തിനടുത്തു ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതു് ഈ ലോകത്തിലോ ശുദ്ധീകരസ്ഥലത്തിലോ നാം അനുഭവിക്കണം. അതിന്റെ ഒരംശമായിട്ടു കമ്പസാരക്കാരൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ശിക്ഷയാണു പ്രായശ്ചിത്തം. അതു പുത്തിയാക്കുവാൻ

വേണ്ട സന്നദ്ധതയോടെ സ്വീകരിച്ചാലേ കമ്പസാരം വാസ്തവമാകുകയുള്ളൂ.

പ്രായശ്ചിത്തം കഴിയുംവേഗം നിറവേററണം; അടുത്ത കമ്പസാരത്തിനുമുമ്പു നിറവേററിയില്ലെങ്കിൽ അതിനുള്ള കാരണം കമ്പസാരത്തിൽ ഏറ്റുപറയുകയും വേണം.

പാപമോചനപ്രാർത്ഥന

കമ്പസാരത്തിനുശേഷം വൈദികൻ പാപമോചനശീവാം നല്കുന്നു. അതിന് ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകൾ കീഴെ ചേർന്നു:

“സർവ്വേശ്വരനായ ദൈവത്തിന്റെ കൃപനിന്റെമേലുണ്ടാകുകയും നിന്റെ പാപങ്ങൾ നീനോടു ക്ഷമിക്കുകയും നിത്യായുസ്സിലേക്കു നിന്നെ നയിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. ആമ്മേൻ.

“സർവ്വശക്തനും കാരുണ്യവാനുമായ ദൈവം നിനക്കു മാപ്പും മോചനവും പാപപ്പൊറ്റിയും നല്കുമാറാകട്ടെ. ആമ്മേൻ.

“നമ്മുടെ കർത്താവായ ഇശോമിശിഹാ നിന്നെ മോചിക്കട്ടെ. നിന്റെ ആവശ്യംപോലേയും, എന്നാൽ, കഴിവുള്ള വിധവും മഹരോന്മേദവും മറ്റു തടസ്സങ്ങളുടേയും സകല ബന്ധനങ്ങളിൽനിന്ന്, അവിടുന്ന് എനിക്കു നല്കിയിരിക്കുന്ന അധികാരത്താൽ ഞാൻ നിന്നെ മോചിക്കുന്നു.

“അവസാനം, പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ നിന്റെ പാപങ്ങളിൽനിന്നു നിന്നെ ഞാൻ മോചിക്കുന്നു. ആമ്മേൻ.

“നമ്മുടെ കർത്താവിശോമിശിഹായുടെ പീഡാനുഭവവും കന്യാകാമറിയത്തിന്റെയും സകല പുണ്യവാനുരുടേയും പുണ്യവതികളുടേയും യോഗ്യതകളും നീ ചെയ്യുന്ന സുകൃതങ്ങളും സഹിക്കുന്ന തിന്മകളും നിനക്കു പാപമോചനത്തിനും വരപ്രസാദവർദ്ധനത്തിനും നിത്യജീവനുമായി ബുദ്ധിപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമ്മേൻ.”

വരിശോധനാവിഷയം

1. ഏതെല്ലാം പാപങ്ങളാണ് കമ്പസാരത്തിൽ പറയേണ്ടത്?
2. ഒരു പാപം മനഃപൂർവ്വം മറച്ചുവെച്ചു കമ്പസാരിച്ചാൽ എന്തു പാപമാണ് ചെയ്യുന്നത്?
3. കമ്പസാരം ശരിയാകാതെ വന്നാലെന്തു ചെയ്യണം?
4. ഒരു ചാവുദോഷം കമ്പസാരത്തിൽ പറയുവാൻ മറന്നാൽ എന്തു ചെയ്യണം?
5. പാവദോഷം കമ്പസാരിച്ചാലേന്താണ് പ്രയോജനം?
6. പ്രത്യേകപാപമൊന്നും പറയാനില്ലാത്തപ്പോൾ കമ്പസാരമെന്ന കൂടാശ എങ്ങനെയാണു സപീകരിക്കുന്നത്?
7. പാപോച്ചാരണത്തിന്റെ ഗുണങ്ങൾ ഏതെല്ലാം?
8. വൈദികൻ നൽകുന്ന പ്രായശ്ചിത്തം സപീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതു പാപമാകുമോ? പ്രായശ്ചിത്തം സപീകരിച്ചിട്ടു ചൊല്ലാതിരിക്കുന്നതോ?
9. കമ്പസാരം കേട്ടു വൈദികൻ കമ്പസാരം വഴി അറിഞ്ഞ പാപങ്ങൾ പുറത്തുപറയാമോ?
10. പാപത്തിനുള്ള കാലത്തിനടുത്തു ശിക്ഷ എവിടെ വെച്ചാണ് അനുഭവിക്കുന്നത്?

പ്രശ്നങ്ങൾ

1. പലർക്കും ഒരുമിച്ചു പാപമോചനാശീർപ്പാദം നൽകാമോ?
2. എൽസി വലിയ സുഖമില്ലാഞ്ഞിട്ടും ഒരു ഞായറാഴ്ച പള്ളിയിൽ പോയില്ല. കമ്പസാരിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങിയപ്പോൾ ഒരു സംശയം: കുർബാന മുടക്കുവാൻ മാത്രം സുഖക്കേടുണ്ടായിരുന്നുവോ എന്ന്. എൽസി ആ പാപം ഏറ്റുപറയണമോ?
3. ചിലരുടെ കമ്പസാരം കീഴെ ചേർക്കുന്നു. അതിൽ തെറ്റുണ്ടോ? എന്താൻ കട്ട. വേറെ ഒന്നും ഓർക്കുന്നില്ല.
- ബി) വിശുദ്ധപുണ്യത്തിനെതിരായി വിചാരത്താലും സംസാരത്താലും പ്രവൃത്തിയാലും ഞാൻ പാപം ചെയ്തുപോയി.
- സി) ഞാൻ ചീത്തപ്പാട്ടുകൾ പാടി; ചീത്തപ്പട്ടങ്ങൾ കണ്ടു. ചീത്തവാക്കുകൾ പറഞ്ഞു.

ഡി) ഞാൻ അയലു്ക്കാരെ ഉപവേദിച്ചു.

ഇ) എന്നിങ്ങ പാപം ഒന്നുമില്ല. കുറേക്കൂടെ പലവിചാരമുണ്ടായി.

4. ജോൺ കുവസാരക്കൂടിന്റെ അരികേ മടുക്കത്തിനില്ലുമ്പോൾ ചിലർ കുവസാരത്തിൽ പറഞ്ഞ പാപങ്ങൾ കേട്ടു. അവൻ ആ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി ആരോടുകിലും സംസാരിക്കാമോ?

5. കുവസാരക്കാരൻ പാപമോചനാപേക്ഷ ആരംഭിച്ചപ്പോൾത്തന്നെ മത്തായി എഴുന്നേറ്റു പോന്നു. ഇനി എന്തു ചെയ്യണം? വീണ്ടും കുവസാരിക്കണമോ?

6. ഫ്രാങ്കിൻ എപ്പോഴും ഒരു സംശയം, നന്റെ കുവസാരം വാസ്തവമായോ എന്ന്. പാപപ്പെടുതി ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് അവൻ ഒരു ഭയം. നിങ്ങൾ അവൻ എന്തു ഉപദേശം നല്കും?

7. പഴുളി കുവസാരം കഴിഞ്ഞയടുനെ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്തിയില്ല. പിന്നീടു പ്രായശ്ചിത്തമെന്നൊന്നെന്ന് നിശ്ചയമില്ലാതായി. സ്വമേധയാ അവൾ കുറേ നമസ്കാരങ്ങൾ ചെയ്തി. ശരിയായ നടപടി എന്താണ്? വീണ്ടും കുവസാരിക്കണമോ?

8. "ഓരോ കുവസാരവും നമ്മെ പരിപൂർണ്ണതയിലേക്കു നയിക്കണം." ഇതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്.

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

1. കുവസാരംകേൾക്കുന്ന വൈദികനിൽ ഞാൻ ക്രിസ്തുനാമനെ കാണും.
2. കുവസാരം എളിമയോടെ, ആത്മാർത്ഥമായും പൂർണ്ണമായും നടത്തുന്നതിനുവേണ്ട അനുഗ്രഹങ്ങൾ കുവസാരത്തിനുമുമ്പു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കും.
3. കുവസാരം അഴുക്കും കുറയും നീക്കുന്ന ഒരു "അലക്കയത്രമല്ല." മേലിൽ പാപം ചെയ്യാതിരിക്കുവാനും ഉത്തമകത്തോലിക്കനാകുവാനും സഹായിക്കുന്ന ഒരു കൂദാശയാണതു്. അതിനാൽ, ആ കൂദാശയോടു മതിപ്പു് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. മാസത്തിലൊരിക്കലേകിലും, പാടുണ്ടെങ്കിൽ, ആഴ്ചതോറും കുവസാരിക്കേണ്ടതാണ്. വാമൊഴിയായി നമസ്കാരങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെ, ഒരേ പാപങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടിയാൽ പോരാ; നമ്മുടെ പരീക്ഷകളും വിജയങ്ങളുംകൂടി വിവരിച്ചുപറഞ്ഞു് ഉപദേശം ചോദിക്കണം.

പതിനഞ്ചാമധ്യായം

ദണ്ഡവിമോചനങ്ങൾ

നാം പാപം ചെയ്യുമ്പോൾ, അഥവാ, ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളെ ലംഘിക്കുമ്പോൾ അവിടുത്തെ സ്നേഹം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു; അവിടുന്ന് നിശ്ചയിച്ച ക്രമത്തെ തകർക്കുന്നു. തന്മൂലം, പാപത്തിന്റെ ഭരണഫലങ്ങൾ നീങ്ങണമെങ്കിൽ ദൈവസ്നേഹം സമ്പാദിക്കണം; ദൈവം നിശ്ചയിച്ച ക്രമം നശിപ്പിച്ചതിന് പരിഹാരം ചെയ്യണം. അതിനാൽ, ഓരോ പാപത്തിനും രണ്ടു വശമുണ്ട്: ദൈവത്തിന്റെ മുന്തിലുള്ള കുറ്റം, ശിക്ഷയ്ക്കുള്ള അർഹത. ജോൺ സ്നേഹിതന്റെ കല്പായത്തിൽ മഷി കോരിയൊഴിച്ചാൽ, മാപ്പു ചോദിച്ചു രമ്യതപ്പെടാം. എന്നാൽ, പൂണ്ണമായ പരിഹാരം ചെയ്യുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ, കല്പായം അലക്കി വെടിപ്പാക്കിക്കൊടുക്കണം. അതിനാൽ, പാപത്തിൽ കുറ്റവും കാലത്തിനടുത്ത ശിക്ഷയും എന്നു രണ്ടു വശമുണ്ട്. കമ്പസാരം വഴി കുറ്റം നീങ്ങുന്നു; കൂടുതൽ മനസ്സാപമുണ്ടെങ്കിൽ കാലത്തിനടുത്ത ശിക്ഷയും കുറയുമായിരിക്കും. ഒരാൾ ഒരു ചാവുദോഷം ചെയ്യുമ്പോൾ ശുദ്ധീകരണപ്രസാദം നഷ്ടപ്പെടുന്നു; ദൈവശിക്ഷയ്ക്ക് അർഹനായിത്തീരുന്നു. കമ്പസാരത്തിൽ ശുദ്ധീകരണപ്രസാദം തിരിച്ചുകിട്ടുന്നു; ദൈവശിക്ഷ പിന്നെയും അവശേഷിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. അതാണു കാലത്തിനടുത്ത ശിക്ഷയെന്നു പറയുന്നത്. നാം ചെയ്യുന്ന നിരവധി പാവദോഷങ്ങൾക്കും നാം ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും; കമ്പസാരംകൊണ്ടു ശിക്ഷ മുഴുവനും നീക്കിയെന്നു വരികയില്ല.

കാലത്തിനടുത്ത ശിക്ഷ ഒന്നുകിൽ, ഈ ലോകത്തിൽ അല്ലെ

ങ്കിൽ, ശുദ്ധീകരസ്ഥലത്തിൽ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. ജീവിതഭംഗങ്ങളും, ദൈവചിന്തയിൽ കിഴ്ന്നുകൊണ്ടു നാം സഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ, പാവങ്ങൾക്കുള്ള കാലത്തിനടുത്ത ശിക്ഷ കറയും. അതുപോലെതന്നെ, ശുദ്ധനിയോഗത്തോടെ ചെയ്യുന്ന, സൽപ്രവൃത്തികൾ വഴിയും ശിക്ഷാഭാരം കുറയുന്നു. “നീ ചെയ്യുന്ന സുകൃതങ്ങളും സഹിക്കുന്ന തിന്മയും പാവപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്, വരപ്രസാദവർദ്ധനത്തിനും ആയിബുദ്ധിക്കട്ടെ” എന്ന പാവമോചനാവേഷ്ടയിലേ വാക്കുകൾ ഇതിനു തെളിവാണ്. പാവങ്ങളുടെ താൽകാലികശിക്ഷയ്ക്കു മേടാചനം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രധാനമാർഗ്ഗം ഭണ്ഡവിമോചനങ്ങളാണ്.

തിരുസ്സഭയുടെ ഭാഗ്യഗാനം

ക്രിസ്തു തന്റെ മനുഷ്യാവതാരവും മരണവുംവഴി അനന്തയോഗ്യതകളാണു നന്മാരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. രക്തസാക്ഷികളുടെ രാജ്ഞിയെന്ന നാം വിളിച്ചുവേക്ഷിക്കുന്ന പരിശുദ്ധജനനിയും എന്തുമാത്രം പുണ്യയോഗ്യതകൾ നേടിയിട്ടുണ്ടാകും! പാവം ലേശംപോലും സ്പർശിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഇവർ രണ്ടുപേരുടേയും ആധ്യാത്മികസമ്പത്തുകൾ തിരുസ്സഭയുടെ പൊതുസ്വത്താണ്. ഇവയ്ക്കും പുറമേ, തിരുസ്സഭയിൽ വിരാജിച്ചിട്ടുള്ള നിരവധി പുണ്യവാന്മാരുടേയും പുണ്യവതികളുടേയും അനർഹമായ ആധ്യാത്മികനിധികളും തിരുസ്സഭയുടെ ഭാഗ്യഗാനത്തിൽ നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ ഭാഗ്യഗാനത്തിന്റെ താക്കോൽ തിരുസ്സഭയുടെ കൈയിലാണ്. അതിനാൽ, യഥേഷ്ടം അവർക്കു് ഈ ഭാഗ്യഗാനം തുറന്നു് ആധ്യാത്മികയോഗ്യതകൾ വിതരണം ചെയ്യാം. നാം ഭണ്ഡവിമോചനങ്ങൾ പ്രാപിക്കുന്നതു്, ഈ ഭാഗ്യഗാനത്തിലേ നിധികളിൽനിന്നാണ്. അങ്ങനെ നമുക്കു പാവങ്ങൾക്കുള്ള താൽകാലികശിക്ഷ കുറയുന്നു.

ഭണ്ഡവിമോചനമെന്നാലെന്തു്?

പാവം അർഹിക്കുന്ന താൽകാലികശിക്ഷയുടെ പൂർണ്ണമായോ

ഭാഗികമായോ ഉള്ള മോചനമാണു ഭണ്ഡവിമോചനം. സമസ്ത താൽകാലികശിക്ഷയും നീക്കുന്നതു പൂർണ്ണഭണ്ഡവിമോചനം; ഭാഗികമായ മോചനം നൽകുന്നതു് അപൂർണ്ണഭണ്ഡവിമോചനം.

ഭണ്ഡവിമോചനത്തിന്റെ ഉത്ഭവം

ആദിമശതാബ്ദങ്ങളിൽ ചാവുദോഷം ചെയ്തിരുന്നവർ തങ്ങളുടെ കുറ്റം പരസ്യമായി ഏറ്റുപറയുകയാണു ചെയ്തിരുന്നതു്. പാപം ഏറ്റുപറഞ്ഞു കഴിയുമ്പോൾ അല്പ്യക്ഷനായ മെത്രാൻ, അഥവാ, വൈദികൻ നിണ്ണയിക്കുന്നു, ഇത്ര ദിവസം, അഥവാ മാസം, അഥവാ കൊല്ലം പ്രായശ്ചിത്തം പരസ്യമായി ചെയ്യണമെന്നു്. പ്രായശ്ചിത്തം തീരുമ്പോൾ പാപമോചനാശീർവാദം നൽകുന്നു. രക്തസാക്ഷികളുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം ലഭിക്കുകയാണെങ്കിൽ പ്രായശ്ചിത്തം ലഘൂകരിച്ചിരുന്നു.

ഈ സംഗതി ഓർമ്മവെച്ചാലേ അപൂർണ്ണഭണ്ഡവിമോചനം എന്താണെന്നു ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുകയുള്ളൂ. പ്രാചീനകാലത്തു നൂറ്റദിവസം പരസ്യപ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യാൽ പാപത്തിനുള്ള താൽകാലികശിക്ഷ എത്രകണ്ടു നീങ്ങുമോ അത്രയും ശിക്ഷ നൂറ്റ ദിവസത്തേ ഭണ്ഡവിമോചനംകൊണ്ടു നീങ്ങും. ആകയാൽ, നൂറ്റ ദിവസത്തേ മണ്ഡവിമോചനമെന്നുവെച്ചാൽ, ശുദ്ധീകരസ്ഥലത്തിലേ ശിക്ഷ നൂറ്റ ദിവസത്തേക്കു കുറയുമെന്നല്ല അർത്ഥം. അങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കുന്നവരാണ്, ഭണ്ഡവിമോചനത്തെ എതിർക്കുന്നതും തിരുസ്സഭയെ വിമർശിക്കുന്നതും.

ഭണ്ഡവിമോചനം പ്രാപിക്കുവാനുള്ള നിബന്ധനകൾ

1. ഭണ്ഡവിമോചനം പ്രാപിക്കുവാനുള്ള നിയോഗം. ചൊതുവായെങ്കിലും ഒരു നിയോഗം വേണം; അതിനാൽ, പ്രഭാതസമുല്പന്നത്തോടുകൂടെ അതതു ദിവസം ലഭിക്കാവുന്ന ഭണ്ഡവിമോചനങ്ങൾ പ്രാപിക്കുവാൻ നിയോഗംവെയ്ക്കുന്നതു നല്ലതാണ്.

2. പൂർണ്ണഭണ്ഡവിമോചനം പ്രാപിക്കുന്നതിനു സാധാരണമായി കമ്പസാരവും കർബാനസപീകരണവും ആവശ്യകമാണ്. കമ്പസാരം നിർബന്ധമാണെങ്കിൽ, ഭണ്ഡവിമോചനം അനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന ദിവസത്തിനുമുമ്പ് എട്ടുദിവസത്തിനകമെങ്കിലും കമ്പസാരിച്ചിരിക്കണം. കർബാനസപീകരണം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നിശ്ചിതദിവസത്തിന്റെ എട്ടാമിടത്തിനുള്ളിൽ അതു നിറവേററണം. മാസത്തിൽ രണ്ടുപ്രാവശ്യം കമ്പസാരിച്ചു വി. കർബാനസപീകരിക്കുന്നവർക്കും ആഴ്ചയിൽ നാലോ അഞ്ചോ പ്രാവശ്യം വി. കർബാനസപീകരിക്കുന്നവർക്കും ഭണ്ഡവിമോചനങ്ങൾ പ്രാപിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം കമ്പസാരം ആവശ്യമില്ല.

3. ഭണ്ഡവിമോചനത്തിനുള്ള നിബന്ധനകളെല്ലാം പാലിക്കണം; പൂർണ്ണഭണ്ഡവിമോചനം പ്രാപിക്കുവാൻ നമ്മുടെ പാവദോഷങ്ങളെപ്രതിയും മനസ്സാപം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്.

4. ഭണ്ഡവിമോചനം പ്രാപിക്കുവാൻ എന്തെങ്കിലും ദൈവാലയം ഒരു നിശ്ചിതദിവസം സന്ദർശിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തലേദിവസം മദ്ധ്യാഹ്നംമുതൽ നിശ്ചിതദിവസം പാതിരാത്രി വരെ ഏതു സമയവും ഉപയോഗിക്കാം.

5. പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ നിയോഗങ്ങൾക്കായി അപേക്ഷിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതിനുവേണ്ടി 1ആ.1ന. 1൫. ചൊല്ലിയാൽ മതി.

6) “തോസിയസ് കേപാസിയസ്സ്” ഭണ്ഡവിമോചനം പ്രാപിക്കുവാൻ ഓരോ സന്ദർശനത്തിലും 6ആ. 6. 6൫. ചൊല്ലണം. ഈ നമസ്കാരങ്ങൾ ചൊല്ലിക്കഴിഞ്ഞു ചള്ളിയുടെ പുറത്തേക്കു പോന്നിട്ട് അപ്പോൾത്തന്നെ പ്രവേശിച്ചു വീണ്ടും സന്ദർശനം കഴിക്കാം. എത്ര പ്രാവശ്യം അങ്ങനെ സന്ദർശനം നടത്തുന്നുവോ അത്രയും പൂർണ്ണഭണ്ഡവിമോചനം പ്രാപിക്കാവുന്നതാണ്. നവംബർ 1-ാം തീയതി മദ്ധ്യാഹ്നംമുതൽ 2-ാം തീയതി പാതിരാത്രിവരെ ഏതു ദൈവാലയത്തിലും മരിച്ചവരുടെ ആത്മാക്കൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള “തോസിയസ് കേപാസിയസ്സ്” ഭണ്ഡവിമോചനം പ്രാപിക്കാം.

7. ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി ഭണ്ഡവിമോചനങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചു കാഴ്ചവയ്ക്കാവുന്നതല്ല; പ്രത്യേകമൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ, സകല ഭണ്ഡവിമോചനങ്ങളും മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി കാഴ്ചവയ്ക്കാവുന്നതാണ്.

പരിശോധനാവിഷയം

ബ്രാക്കറ്റിൽ കിടക്കുന്ന ഏതു വാക്കാണ് പ്രകൃതത്തിൽ പ്രസക്തമെന്നു നിർദ്ദേശിക്കുക:

1) ചാവുദോഷത്തിനു മോചനം സിദ്ധിക്കാതെ മരിക്കുന്നവർ (നിത്യമായ, താൽകാലികമായ, ദീർഘമായ) ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും.

2) ഈ ലോകത്തിലോ ശുദ്ധീകരസ്ഥലത്തിലോ (നിത്യമായ, താൽകാലികമായ, അന്തിമമായ) ശിക്ഷയ്ക്കു പരിഹാരം ചെയ്യണം.

3) (ശുദ്ധമായ, അതിസപാഭാവികമായ, സപാഭാവികമായ) ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ ചെയ്യുന്ന ഏതു സൽപ്രവൃത്തികൊണ്ടും താൽകാലികശിക്ഷ നീങ്ങുന്നതാണ്.

4) താൽകാലികശിക്ഷയുടെ മോചനത്തിനു നമുക്കുള്ള പ്രധാനമാർഗ്ഗം (പ്രാർത്ഥന, ഉപവാസം, ഭണ്ഡവിമോചനങ്ങൾ) ആണ്.

5) ഭണ്ഡവിമോചനം പ്രാപിക്കുന്നതിനു (മനസ്സാപം, നിയോഗം, ശുദ്ധീകരവരപ്രസാദം) ആവശ്യകമാണ്; പൂർണ്ണഭണ്ഡവിമോചനം പ്രാപിക്കുന്നതിനു എല്ലാ (പാവദോഷങ്ങളെ, ചാവുദോഷങ്ങളെ, കമ്പസാരിക്കാത്ത പാപങ്ങളെ) പ്രതി മനസ്സാപം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്.

6) നാം ഒരു ഭണ്ഡവിമോചനം പ്രാപിക്കുമ്പോൾ (കന്യകാമഠിയത്തിന്റെ, തിരുസ്സഭയുടെ, സ്വർഗ്ഗീയഭാഗ്യാഗാരത്തിലേ) യോഗ്യത ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

പ്രശ്നങ്ങൾ

1. പാപം ചെയ്യാനുള്ള ഒരനുവാദമാണോ ഭണ്ഡവിമോചനം?

2. തിരുസ്സഭയ്ക്കു ദണ്ഡവിമോചനം നല്കുവാൻ ക്രിസ്തു അധികാരം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു നമുക്ക് എങ്ങനെ അറിയാം?

(ഉത്തരം: മത്തായി 16: 19; 18: 18. കെട്ടുവാൻ അഴിക്കുവാൻമുള്ള അധികാരവും സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ താക്കോലും സ്ത്രീഹന്മാർക്കു കൊടുത്തപ്പോൾ ഈ അധികാരവും കൊടുത്തുവെന്നു പറയണം.)

3) താൽകാലികശിക്ഷകളോടും ശുദ്ധീകരണമലത്തോടും തിരുസ്സഭയുടെ ഭാഗ്യധാരത്തോടും ദണ്ഡവിമോചനങ്ങൾക്കുള്ള ബന്ധമെന്തു്?

4. ജോൺ ഒരു പൂർണ്ണദണ്ഡവിമോചനം പ്രാപിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുകയാണു്; എന്നാൽ, ഒരു പാപവാസനയെപ്പറ്റിയും ഒരു പാവദോഷത്തെപ്പറ്റിയും മനസ്സുപിക്കുന്നില്ല. അവൻ ദണ്ഡവിമോചനം സ്വീക്ഷിക്കുമോ?

5. ദണ്ഡവിമോചനം പ്രാപിക്കുവാൻ പരിശുദ്ധപിതാവിന്റെ നിയോഗത്തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്നുവെച്ചാലേന്താണു്?

6. ദണ്ഡവിമോചനം പ്രാപിക്കുവാൻ ഒരു ജപം ചെയ്യണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ, അതു മനസ്സുകൊണ്ടു ചെയ്യിയാൽ മതിയോ?

ഉത്തരം: പോരാ. ചുണ്ടുകൊണ്ടു് അക്ഷരങ്ങൾ രൂപവൽകരിച്ചു ചെയ്യണം. ദൈവാലയസന്ദർശനം നടത്തണമെന്നുമാത്രം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കയാണെങ്കിൽ, മാനസികപ്രാർത്ഥന മാത്രമായാലും മതി.)

7. ദണ്ഡവിമോചനങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ മിത്രങ്ങൾക്കും മരിച്ചവർക്കുംവേണ്ടി നേടുവാൻ സാധിക്കുമോ?

8) ഹ്രാങ്കിന്റെ കൈയിൽ വിശേഷദണ്ഡവിമോചനങ്ങൾ പ്രാപിക്കത്തക്കവിധം വെഞ്ചരിച്ച ഒരു കൊന്തയുണ്ടു്. പിററൻ അതു് ഒരു ഡോളർ കൊടുത്തു വാങ്ങി. വല്ല കുഴപ്പവുമുണ്ടോ?

(ഉത്തരം: വെഞ്ചരിച്ച സാധനങ്ങൾ വിലയ്ക്കു വിറ്റാൽ ദണ്ഡവിമോചനങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടും.)

9) സെലിന്റെ കൊന്തയുടെ നാലഞ്ചുമണി പൊട്ടിപ്പോയി. ദണ്ഡവിമോചനം നഷ്ടപ്പെടുമോ?

(ഉത്തരം: ഇല്ല.)

10) മേരി തന്റെ മകനുവേണ്ടി ഒരു പൂർണ്ണദണ്ഡവിമോചനം കാ

കൂവച്ചു. അവൻ അതുവഴി സപർഗ്ഗത്തിലെത്തിയെന്ന് ഉറപ്പാണോ?

(ഉത്തരം: ഇല്ല, പൂർണ്ണഭണ്ഡവിമോചനം പ്രാപിച്ചുവെന്നതു തീർച്ചയല്ല; അതു മകനുവേണ്ടി ദൈവം സപീകരിച്ചുവെന്നതും തീർച്ചയല്ല.)

11. ജെറോമിന് ഒരു ജ്യേഷ്ഠനുണ്ട്; അയാൾ വലിയ ഭൃഷ്ടനാണ്. അയാൾക്കുവേണ്ടി വല്ല ഭണ്ഡവിമോചനവും കാഴ്ചവയ്ക്കുവാൻ ജെറോമിനു സാധിക്കുമോ?

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

1. ഓരോ ദിവസവും പ്രഭാതത്തിൽ അന്നു നേടാവുന്ന ഭണ്ഡവിമോചനങ്ങൾ പ്രാപിക്കുവാൻവേണ്ട നിയോഗം ഞാൻ വയ്ക്കും.

2. നമ്മിൽ പലരും വളരെ സപാതംപ്രിയരാണല്ലോ. ഭണ്ഡവിമോചനങ്ങൾ പ്രാപിച്ചു മരിച്ചവരുടെ ആത്മാക്കൾക്കു കാഴ്ചവയ്ക്കുന്ന കാര്യത്തിലെങ്കിലും നമുക്കു നിസപാതമായി പ്രവർത്തിക്കാം.

3. ഭണ്ഡവിമോചനങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള തൃക്കും മൂത്താണു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു വിപ്ലവം ഉണ്ടായതു്. ഭണ്ഡവിമോചനം പാപം ചെയ്യാനുള്ള അനുവാദമാണെന്ന് അവർ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു. ഭണ്ഡവിമോചനത്തിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥം ഗ്രഹിച്ചു്, തെറ്റിദ്ധാരണയുള്ളവരെ തിരുത്തുവാൻ പാടുള്ളതു ഞാൻ ചെയ്യും.

പതിനാറാമധ്യായം
രോഗിലേപനം
(ഒടുവിലത്തെ ഒപ്ര.ശ്ലോകം)

മരണാവകാശത്തിൽ ആത്മാവിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതും, ദൈവം തിരുമനസ്സാകുന്നെങ്കിൽ, ശരീരത്തിനു സുഖംകൊടുക്കുന്നതുമായ ക്രിസതായാണ രോഗിലേപനം.

മാമ്മോദീസായിലും ഡൈമ്രിയലേപനത്തിലും പട്ടത്തിലും രോഗിലേപനത്തിലും നമ്മെ വിശുദ്ധസൈന്യത്തുകൊണ്ടു പുശുന്നൂണ്ടു്. സൈന്യപുശുന്ന ഈ നാലു ക്രിസതങ്ങളിൽ രോഗിലേപനം അവസാനത്തേതായതുകൊണ്ടു് ഈ ക്രിസതയ്ക്കു് ഒടുവിലത്തെ ഒപ്ര.ശ്ലോകം എന്നു പേരുണ്ടായി.

വേദപുസ്തകസാക്ഷ്യം

രോഗിലേപനത്തിന്റെ ഒരു നിഴൽ കാണാം, വി. മക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ. “ഇങ്ങനെ അവർ (പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ) പുറപ്പെട്ടു ജനങ്ങളോടു പശ്ചാത്തപിക്കുവാൻ പ്രസംഗിച്ചു. അവർ വളരെ പിശാചുക്കളെ പുറത്താക്കുകയും വളരെ രോഗികളെ തൈലം പുശി സുഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു” (6: 12, 13). യഹൂദന്മാരുടെ ധാരണ, ശാരീരികാസ്വാസ്ഥ്യവും ആത്മീയരോഗങ്ങളും ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നുവെന്നായിരുന്നു. അതിനാൽ, ശിഷ്യന്മാരുടെ ഈ തൈലലേപനം രോഗിലേപനമെന്ന ക്രിസതയ്ക്കു നാനിയായിത്തീർന്നു.

ക്രിസ്തുതന്നെയാണു രോഗിലേപനമെന്ന ക്രിസത സ്ഥാപിച്ചതെന്നു യാക്കോബു് സ്റ്റീഫനായുടെ ലേഖനത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അതിനാൽ, രോഗിലേപനത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപകൻ യാക്കോബു് സ്റ്റീഫനായാണെന്നു പറയാം. സ്റ്റീഫാ ഇപ്രകാരം ഏഴുതിയിരിക്കുന്നു: “നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും രോഗിയായിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ സഭയിലേ മൂ

പുനാരം വിളിക്കട്ടെ. അവർ അവനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ തൈലംകൊണ്ട് അവനെ പൂശുകയും ചെയ്യട്ടെ. വിശ്വാസത്തോടുകൂടിയ പ്രാർത്ഥന ആ രോഗിയെ സുഖപ്പെടുത്തും; നമ്മുടെ കർത്താവ് അവനെ എഴുന്നേല്പിക്കും. അവൻ പാപങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവനോടു ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യും” (യാക്കോ. 5: 14, 15).

ഈ വാക്യങ്ങളിൽ രണ്ടു സംഗതികൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്: 1) പ്രാർത്ഥനയും ലേപനവും “കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ”, അഥവാ, അവിടുത്തെ അധികാരത്തോടുകൂടെ ചെയ്യണം. 2) പ്രാർത്ഥനയും ലേപനവും പാപപ്പെടുത്തിയും വരപ്രസാദവും സിദ്ധിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥനയും ലേപനത്തിനും ഈ ദൃശ്യശക്തി ക്രിസ്തുവിനല്ലാതെ വേറെയാരേയും നല്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല.

പ്രാർത്ഥനകാലം മുതൽ രോഗിലേപനം തിരുസ്സഭയിൽ പ്രചാരത്തിലായിരുന്നുവെന്നതും ഈ കൂദാശ ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ചതാണ് എന്നതിനു തെളിവത്രേ. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽ ഒന്നാം ഇന്നസെൻറ് മാർപ്പാപ്പ രോഗിലേപനത്തിനുള്ള തൈലം ആശീർവ്വദിക്കേണ്ട ക്രമം തിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു.

കർമ്മസാധനവും കർമ്മസ്വരൂപവും

രോഗിലേപനമെന്ന കൂദാശയുടെ കർമ്മസാധനം മെത്രാന്മാർ അതിനായി വെച്ചെരിക്കുന്ന സൈത്തണുകൊണ്ടുള്ള ലേപനമാണ്. ഈ എണ്ണയുടെ പേരു “രോഗിതൈലം” എന്നാണ്. സൈത്തണു ശരീരത്തിന്റെ വേദന നീക്കി അതിന് ഓജസ്സു നല്കുന്നു. അതിനാൽ, ഈ കൂദാശ നല്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉത്തമവിഹാരമാണതു്.

അതമാവിലേക്കു പാപം പ്രവേശിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളായ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളേയും ഈ കൂദാശയിൽ കാർമ്മികൻ പൂശുന്നു. ഓരോ ലേപനത്തിനും അതതു് ഇന്ദ്രിയത്തിന്റെ പേരുപറഞ്ഞു്,

താഴെക്കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ജപം വൈദികൻ ചൊല്ലുന്നു: “ഈ അവയവംവഴി നീ ചെയ്തിട്ടുള്ള സകല പാപങ്ങളേയും ഈ പരിശുദ്ധലേപനവും തന്റെ കാരുണ്യവ്യാപ്തി കർത്താവു ക്ഷമിക്കട്ടെ.” മരണം അത്യാസന്നമാണെങ്കിൽ അഞ്ചുലേപനത്തിനു പകരം ഒരേ ഒരു ലേപനമാത്രം നേറ്റിയിൽ നടത്തുന്നു. അപ്പോൾ ഇങ്ങനെ ചൊല്ലുന്നു: “ഈ പരിശുദ്ധലേപനംവഴി നീ ചെയ്തിട്ടുള്ള സകലപാപങ്ങളേയും കർത്താവു ക്ഷമിക്കട്ടെ. ആമ്മേൻ.”

രോഗിയുടെ മുറി എങ്ങനെ ഒരുക്കണം

രോഗിയുടെ മുറി കഴിയുന്നിടത്തോളം വൃത്തിയാക്കി, ഒരു ഭാഗത്തു് ഒരു മേശയിൽ വെളുത്ത ഒരു തുണിവിരിച്ചു രണ്ടു തിരിയും ഒരു കുരിശുരൂപവും വയ്ക്കുക. ഒരു തംബൂരിലോ കോപ്പയിലോ വെള്ളവും ഒരു കഷണം സോപ്പും വച്ചിരിക്കുന്നതു നന്നു്. അന്ത്യക്രദാശകരം നല്ലവാൻ വരുന്ന വൈദികനെ ഒരാൾ രോഗിയുടെ മുറിയിലേക്കു നയിക്കട്ടെ. മറ്റൊല്ലാവരും വി. കുർബാനയോടുള്ള ഭക്തി പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ സൗകര്യമുള്ള സ്ഥലത്തു മുട്ടുകുത്തി നില്ക്കണം.

ക്രദാശ സ്വീകരിക്കുവാൻ പോകുന്ന രോഗിയുടെ മുഖവും കൈയും കാലും കഴുകിയോ തുടച്ചോ വെടിപ്പാക്കുന്നതു് ഉത്തമം. നമ്മുടെ ഇടവകകളിൽ കുരിശും തിരിയും പള്ളിയിൽനിന്നു കൊണ്ടുവരാനുണ്ടു്; അവ ഉള്ള വീട്ടുകാർ അവ മേശയിൽ വയ്ക്കുന്നതു നല്ലതാണു്.

ഫലങ്ങൾ

1. ശുദ്ധീകരവരപ്രസാദം വർദ്ധിക്കുന്നു.
2. താൽകാലികവരപ്രസാദം. അതുവഴി രോഗിയുടെ അന്തിമനിമിഷങ്ങളിൽ അനുഭവപ്പെടുന്ന പ്രലോഭനങ്ങളെ എതിർക്കുവാൻ വേണ്ട ശക്തി ആത്മാവിനു ലഭിക്കുന്നു.

3. പാവദോഷങ്ങൾക്കും, കമ്പസാരിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെവരികയാണെങ്കിൽ, ഉത്തമമനസ്സാപമുള്ളവർക്കും പാവദോഷങ്ങൾക്കും മോചനം സിദ്ധിക്കുന്നു. അതിനാൽ, സംസാരശക്തിയില്ലാത്തവർക്കും ബോധക്ഷയത്തിൽപ്പെടുന്നവർക്കും സുബോധമുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ പാവങ്ങളെപ്രതി മനസ്സാപമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, രോഗിലേപനംകൊണ്ടുതന്നെ രക്ഷനേടാം.

4. പാവത്തിനുള്ള താൽകാലികശിക്ഷയും കുറയുന്നു.

5. മരണഭയം നീക്കിയും പാവവാസനകളെ അകറ്റിയും ഭാഗ്യമരണത്തിന് ഭയപ്പെടുന്നു.

6. ആത്മാവിന്റെ രക്ഷയ്ക്കും ദൈവമഹത്വത്തിനും ഉതകുമെങ്കിൽ ഈ കൂദാശവഴി ശരീരസുഖവും ലഭിക്കും. ഒരതുതമെന്ന വണ്ണമല്ല, ശരീരസുഖം ലഭിക്കുന്നതു്; പ്രത്യുത, സ്വാഭാവികോപാധികൾ കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾമമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് അനുഗ്രഹം നൽകിക്കൊണ്ടത്രേ.

കൂദാശ സ്വീകരിക്കുന്നവർ

കൂദാശ സ്വീകരിക്കുന്നവർ മാമ്മോദീസാ മുങ്ങിയ കത്തോലിക്കരായിരിക്കണം; സൗകര്യമുണ്ടെങ്കിൽ വി. കുർബാന സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം; പാവങ്ങളെപ്രതി അപൂണ്ണമനസ്സാപമെങ്കിലും വേണം. രോഗമോ വിഷമോ മുറിവോവഴി മരണാപകടത്തെപ്പറ്റി ശങ്കിക്കുവാൻ അടിസ്ഥാനം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുമാണ്.

ഗുരുതരമായ ഒരു രോഗത്തിൽ ഒരു പ്രാവശ്യം മാത്രമേ ഈ കൂദാശ നല്ലുവാൻ പാടുള്ളൂ; രോഗം സുഖപ്പെട്ടതിനുശേഷം വീണ്ടും മരണാപകടത്തിലെത്തുകയാണെങ്കിൽ, വീണ്ടും കൂദാശ നല്ലാവുന്നതാണ്. രോഗത്തിന്റെ മൂല്യബ്രാവസ്ഥവരെ കാത്തുനില്ക്കേണ്ടതില്ല. ഗുരുതരമായ രോഗത്തിന്റെ പ്രാരംഭത്തിൽത്തന്നെ ഈ കൂദാശ നൽകുന്നതാണുത്തമം. ബോധമുണ്ടായിരുന്ന കാലത്തു് ഈകൂദാശ സ്വീകരിക്കുവാൻ ഏതെങ്കിലുംവിധത്തിൽ ആഗ്രഹം പ്രദർശിപ്പി

ച്ചിട്ടുള്ള വെള്ളം മരണാവസ്ഥയിൽ, ബോധമില്ലെങ്കിലും, ഈ കൂദാശ നല്കാം. ഭ്രാന്തന്മാർക്കു ഭ്രാന്തുവരുന്നതിനു മുൻപ് ഈ കൂദാശയെപ്പറ്റി അറിവുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, മരണാവസ്ഥയിൽ ഈ കൂദാശ നല്കാവുന്നതാണ്; എന്നാൽ, മരണശിക്ഷയ്ക്കു വിധിച്ചിരിക്കുന്ന കുറ്റവാളികൾക്കോ പ്രഥമനിരയിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ പോകുന്ന പടയാളികൾക്കോ ഈ കൂദാശ നൽകാവുന്നതല്ല. മരണാവസ്ഥ ആന്തരികമായിരിക്കണം; ബാഹ്യസാഹചര്യങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുന്നതായാൽപ്പോരാ.

ശൈശ്വകാശീർവ്വാദം

രോഗികൾക്കു മരണാവസ്ഥയിൽ പൂർണ്ണഭണ്ഡവിമോചനം പ്രാപിക്കത്തക്ക ശൈശ്വകാശീർവ്വാദം നല്കുവാൻ എല്ലാ വൈദികർക്കും അധികാരമുണ്ട്. ഈ ഭണ്ഡവിമോചനം നേടുന്നതിനു് ഇതു പ്രാപിക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹവും പാപങ്ങളെപ്രതി മനസ്സാപവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനു പുറമേ, ചുണ്ടുകൊണ്ടു് സായുധമല്ലെങ്കിൽ, മനസ്സുകൊണ്ടെങ്കിലും ഇശോയുടെ തിരുനാമം ഉച്ചരിക്കുകയും വേണം.

പരിശോധനാവിഷയം

താഴെ രണ്ടു കോളങ്ങളിലായി എഴുതിയിരിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾ ഏതു ഏതിനോടു ചേർന്നെന്നു നിർദ്ദേശിക്കുക.

1) യഹൂദരുടെ ഇടയിൽ ആത്മാവിനെ സുഖപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ശക്തി.	1) കർത്താവിന്റെ അധികാരത്തോടുകൂടെ.
2) നിങ്ങളിലാറെങ്കിലും രോഗിയാണെങ്കിൽ.	2) അതിനാൽ, രോഗിലേപനം നൽകുന്ന ശക്തിസംഭാവകമായ വരങ്ങളുടെ ഒരു ചിഹ്നമാണതു്.

3) പ്രാർത്ഥനയും ലേപനവും കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ ചെയ്യണം, അതായത്.

3) മരണവേദനയിൽ പ്രലോഭനങ്ങളെ എതിരിടുന്നില്ലാതെ ആത്മാവിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയെന്നതാണ്.

4) രോഗിലേപനത്തിനുള്ള കർമ്മസാധനം സൈത്തേണ്ണയാണ്.

4) ഇതു മെത്രാന്മാർ സാധാരണമായി പെസഹാ വ്യാഴാഴ്ച ആശീർവ്വിക്കുന്നു.

5) സൈത്തേണ്ണ വേദന കുറച്ച ശരീരത്തിനു ശക്തിനല്കുന്നു.

5) ശരീരത്തെ സുഖപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ശക്തിയോടു ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കുന്നു.

6) ആത്മാവിലേക്കു പാപം പ്രവേശിക്കുന്ന ഓരോ ഇന്ദ്രിയവും

6) ശരീരത്തിനു സൗഖ്യം നല്കുന്നു.

7) രോഗിലേപനമെന്ന കൂദാശയുടെ പ്രധാനഫലം

7) സഭയിലേ പുരോഹിതന്മാരെ വിളിക്കട്ടെ.

8) പാവദോഷങ്ങൾക്കും കമ്പസാരിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വന്ന ചാവുദോഷങ്ങൾക്കും മനസ്സാപമുണ്ടെങ്കിൽ മോചനം നല്കുന്നു.

8) രോഗമോ വിഷബാധയോ മുറിവോ അപകടമോ വഴി മരണശങ്കയ്ക്കു സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കണം.

9) രോഗിലേപനം ശാരീരികവേദനകളെ ശമിപ്പിക്കുന്നു; ദൈവമഹത്വത്തിന് ഉതകുമെങ്കിൽ

9) ഇതാണ് ഈ കൂദാശയുടെ ദ്വിതീയഫലം.

10) ഈ കൂദാശ സ്വീകരിക്കുന്നവൻ മാമ്മോദീസാ മുങ്ങിയ കത്തോലിക്കനായിരിക്കണം; തിരിച്ചറിവു ഉണ്ടായിരിക്കണം.

10) ഈ കൂദാശയിൽ പുരോഹിതൻ സൈത്തേണ്ണകൊണ്ടു പൂശുന്നു.

പ്രശ്നങ്ങൾ

1. തിരുപ്പാഥേയം എന്നാലെന്തു? രോഗിയുടെ മുറിയിൽ എന്തെല്ലാം ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്യണം?
2. രോഗിലേപനം വഴി ചാവുദോഷങ്ങൾക്കു മോചനം സിദ്ധിക്കുന്നതു് എപ്പോഴാണ്?

3. "ഒരുക്കമില്ലാതെ പെട്ടെന്നുള്ള മരണത്തിൽനിന്നു കർത്താവേ, രക്ഷിക്കണമേ" എന്ന വാക്കുകളുടെ അർത്ഥമെന്താണ്?

4. ഒരു ഡോക്ടർ പറയുന്നു, നിങ്ങളുടെ വീട്ടിലെ ഒരു രോഗിയുടെ സ്ഥിതി ആശങ്കാജനകമാണെന്നു്. അന്ത്യകൂദാശകൾ നൽകുവാൻ വൈദികനെ വിളിക്കുന്നതിനു് ഇനി എത്ര താമസമാകാം?

5. ഒടുവിലത്തേ പ്രെ.ശ്മാ സ്വീകരിച്ചാൽ മരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞു് അത്ര നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന രോഗികളോടു നിങ്ങളെന്തു പറയും?

6. ഒരു കാഠപകടം. നിങ്ങൾ ആദ്യം സ്ഥലത്തെത്തി. മരണാപകടമുള്ള രോഗികളിൽ ചിലർ കത്തോലിക്കരാണ്. സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഒരു വൈദികന്റെ സഹായം ആവശ്യപ്പെടുമോ?

7. വാർദ്ധക്യസഹജമായ രോഗത്തിൽ ഉലഹന്നൻ സെപ്റ്റംബർ മാസത്തിൽ രോഗിലേപനം സ്വീകരിച്ചു. സുഖക്കേടു പിന്നീടു സ്വപ്നം കുറഞ്ഞു; ഒക്ടോബറിൽ വീണ്ടും കൂടി. വീണ്ടും കൂദാശ സ്വീകരിക്കാമോ? സുഖക്കേടു കൂടിച്ചതു പിന്നത്തേ മേയ് മാസത്തിലാണെങ്കിലോ?

(ഉത്തരം: ഒക്ടോബറിൽ വീണ്ടും നൽകാവുന്നതല്ല. മേയ് മാസത്തിൽ നൽകാം.)

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

1. രോഗിലേപനം സ്വീകരിക്കുവാൻ വായുവലിക്കുന്നതുവരെ കാത്തുനില്ക്കേണ്ടതില്ല. രോഗം അപകടകരമെന്നു തോന്നിയാൽ ഞാൻ ഉടനെ വൈദികനെ വിളിക്കും.

2. എപ്പോഴെങ്കിലും ഞാൻ സുഖക്കേടായി കിടക്കുകയും ഒരു വൈദികൻ അന്ത്യകൂദാശകൾ നൽകുവാൻ വരുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, കൂദാശകൾ നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കയില്ല. ബന്ധുമിത്രാദികൾക്കു രോഗം വരുമ്പോഴും അപായകരമായ രോഗത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽത്തന്നെ വൈദികനെ വിളിച്ചു കൂദാശകൾ കൊടുക്കുവാൻ ഞാൻ ഏർപ്പാടു ചെയ്യും.

3. അന്ത്യകൂദാശകൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ ഇപ്പോൾത്തന്നെ നിയോഗം വയ്ക്കുക; വല്ലകാരണത്താലും സുബോധത്തോടെ ഈ കൂദാശ സ്വീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെവരുകയാണെങ്കിൽ, ഈ നിയോഗം മതി കൂദാശയുടെ ഫലം കിട്ടാൻ.

വിതല ഏഷുപ്പാനോസിൻ,
പത്രോസുസ്ത്രീയാ അറാപട്ടം നക്ഷനം.

പതിനേഴാമധ്യായം

തിരുപ്പട്ടം

ക്രിസ്തു ഭൂമിയിൽ മൂന്നു ജോലികളാണു പ്രധാനമായി നിർവ്വഹിച്ചത്. ദിവ്യഗുരുവെന്നനിലയിൽ, നാം വിശ്വസിക്കേണ്ടവ പഠിപ്പിച്ചു; രാജാവെന്ന നിലയിൽ, തന്റെ രാജ്യത്തിലേക്കു പ്രവേശനം ലഭിക്കുവാൻ നാം അനുസരിക്കേണ്ട കല്പനകൾ നമുക്കു തന്നു; പ്രധാനപുരോഹിതനെന്ന നിലയിൽ, നമുക്കുവേണ്ടി തന്നെത്തന്നെ ബലി സമർപ്പിച്ചു. ഈ മൂന്നു ജോലികളും തിരുസ്തുഭ തുടരുന്നു.

എന്താണു പൗരോഹിത്യം?

സർവ്വേശ്വരനു ബലി സമർപ്പിക്കുന്നവരാണു പുരോഹിതന്മാർ. ക്രിസ്തു പിതാവായ ദൈവത്തിനു തന്നെത്തന്നെ ബലിവസ്തുവായി സമർപ്പിച്ചതിനാൽ, ക്രിസ്തു പുരോഹിതനാണു്. അവിടുത്തെ പൗരോഹിത്യത്തിലുള്ള ഭാഗഭാഗിത്വമാണു മനുഷ്യരുടെ പൗരോഹിത്യം. അതിനാൽ, ക്രിസ്തുതന്നെ പ്രധാനപുരോഹിതൻ; മറ്റു പുരോഹിതന്മാരെല്ലാം അവിടുത്തെ പൗരോഹിത്യത്തിൽ പങ്കുകാരാണു്.

ക്രിസ്തു പൗരോഹിത്യം സ്ഥാപിക്കുന്നു

ക്രിസ്തു തന്റെ നിത്യപൗരോഹിത്യത്തിൽ സ്വശിഷ്യന്മാർക്കു പങ്കുകൊടുത്തുവെന്നതു നിസ്സംശയമാണു്. ഒടുവിലത്തെ അത്താഴ

ത്തിൽ അവിടുന്ന് അപ്പവും വീഞ്ഞും തന്റെ ശരീരവും രക്തവുമായി പകർത്തി; ഇതുവഴി തന്റെ മരണബലി എന്നും ആവർത്തിക്കുവാൻ അവിടുന്ന് തിരുമനസ്സായി: “ഇതു പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിനായി വളരെപ്പേർക്കുവേണ്ടി ചിന്തപ്പെടുന്ന പുതിയ നിയമത്തിലേ എന്റെ രക്തമാകുന്നു.” (മത്താ. 26: 28). “ഈ പാനപാത്രം എന്റെ രക്തംകൊണ്ടുള്ള പുതിയനിയമമാകുന്നു. നിങ്ങൾ ഇതു പാനം ചെയ്യുമ്പോഴെല്ലാം എന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി ഇപ്രകാരം ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾ ഈ അപ്പം ഭക്ഷിക്കുകയും ഈ പാത്രം പാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുമ്പോഴെല്ലാം നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മരണമാണ്”, അവിടുന്ന് വരുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കുന്നത്” (1 കൂറ. 11: 25-26).

അപ്പവും വീഞ്ഞും തന്റെ ശരീരരക്തങ്ങളായി മാറിയതിനുശേഷം, താൻ ചെയ്തതുതന്നെ തുടർന്നു ചെയ്യുവാൻ വേണ്ട അധികാരം ക്രിസ്തു ശിഷ്യന്മാർക്കു കൊടുത്തു. “ഇതു നിങ്ങൾ എന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി ചെയ്യുവിൻ” (ലൂക്കാ 22: 19). ഇങ്ങനെ ശിഷ്യന്മാർക്കു ദിവ്യബലി സമർപ്പിക്കുവാൻ അധികാരം സിദ്ധിച്ചു. ഉയിർപ്പിടിയ്ക്കുന്ന അവർക്കു പാപങ്ങൾ മോചിക്കുവാനുള്ള അധികാരം അവിടുന്ന് നൽകി: “നിങ്ങൾ ആരുടെ പാപങ്ങൾ മോചിക്കുന്നുവോ അവ മോചിക്കപ്പെടും; നിങ്ങൾ ആരുടെ പാപങ്ങൾ ബന്ധിക്കുന്നുവോ അവ ബന്ധിക്കപ്പെടും” (യോഹ. 20: 23). സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിനു സ്വപ്നമുന്മുഖം ശ്രീഹന്മാരെ മൂന്നാമത്തെ പ്രധാനജോലി ഏല്പിച്ചു: “നിങ്ങൾ പോയി എല്ലാവരെയും പഠിപ്പിക്കുവിൻ; പിതാവിന്റേയും പുത്രന്റേയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റേയും നാമത്തിൽ അവരെ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തുവിൻ” (മത്താ. 28: 19). ഇങ്ങനെ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ ചുമതലകൾ ശ്രീഹന്മാരെ ഏല്പിച്ചുവെന്നു സ്പഷ്ടം.

പൗരോഹിത്യം തുടരുന്ന

ശ്രീഹന്മാർക്കു നൽകിയ പൗരോഹിത്യം അവരുടെ മരണത്തോ

ദൈവം ക്രിസ്തു നിരന്തരമായി അയക്കുമോ? ശ്രീ ഹന്നാർക്കു വ്യക്തിപരമായി നൽകിയ ഒരു വിശേഷാനുഗ്രഹമാണോ പൗരോഹിത്യം? ലോകാവസാനംവരെ എല്ലാ രാജ്യക്കാരോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാനുള്ള ആജ്ഞാപനവും ലോകാവസാനംവരെ നമ്മളോടുകൂടെ താൻ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ള അവിടുത്തെ വാഗ്ദാനവും എങ്ങനെ നിറവേറും, ശ്രീഹന്നാർക്കുശേഷം പൗരോഹിത്യം തുടരുന്നില്ലെങ്കിൽ?

ശ്രീഹന്നാർ പലപ്പോഴും പൗരോഹിത്യം നൽകിയതായി വേദപുസ്തകത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നുണ്ട്. യൂദാസിനപകരം മത്തിയാസിനെ ശ്രീഹന്നായി തിരഞ്ഞെടുത്തതും പൗലോസിനേയും ബെർണബാസിനേയും പൗരോഹിതന്മാരായി നിയമിച്ചതും നടപടിപുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു (നട. 1: 26; 13: 2, 3). ഇവർ മറ്റൊരാളെ വൈദികന്മാരായി നിയമിച്ചതും അതേ പുസ്തകത്തിൽ കാണാം. (നട. 14: 22). പ്രിയ ശിഷ്യനായ തിമോത്തിക്കുള്ള പ്രഥമലേഖനം മൂന്നാമദ്ധ്യായത്തിൽ പൗരോഹിതന്മാരായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നവർക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഗുണങ്ങൾ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. തിമോത്തിക്കു നൽകിയിരിക്കുന്ന ഉപദേശംതന്നെ പരിശോധിക്കുക: “അധ്യാപനത്താലും പൗരോഹിതസ്ഥാനത്തിന്റെ കൈവെപ്പാലും നിനക്കു നൽകിയിരിക്കുന്ന ദാനം നീ നിസ്സാരമാക്കരുത്” (1 തിമോ. 4: 14). “എന്റെ കൈവെപ്പുമൂലം നിന്നിലുള്ള ദൈവദാനത്തെ നീ ഉണർത്തണമെന്നു ഞാൻ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു” (1: 6). തേത്തോസിനു ശ്രീഹന്നാ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: “നീ പോരാഴ്ചയുള്ളവ കൂടെ ഉണ്ടാകുന്നതും ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ പട്ടണം തോറും പൗരോഹിതന്മാരെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാകുന്നു കേട്ടെത്തിൽ ഞാൻ നിന്നെ താമസിപ്പിച്ചത്” (തേത്തോസ്. 1: 5).

തിരുപ്പട്ടം എന്നാലെന്ത്?

ക്രിസ്തുവിന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിൽ ഭാഗഭാഗിത്വം നൽക

നാനൂറു തിരുക്കർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനു് അധികാരവും അനുഗ്രഹവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതുമായ കൂദാശയാണു തിരുപ്പട്ടം.

ഈ കൂദാശ ഈശോ സ്ഥാപിച്ചതാണെന്നു മേലുദ്ധരിച്ച വേദപുസ്തകസാക്ഷ്യങ്ങളിൽനിന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ.

ഒന്നാംപട്ടം, രണ്ടാംപട്ടം എന്നിങ്ങനെ പല പട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. അവ ഓരോന്നും ഓരോ കൂദാശയല്ല. അവ ഒരേ കൂദാശയുടെ വിവിധനിലകളാണ്. ലത്തീൻസഭയിൽ, ആസ്തപ്പാട്ടു്, ഒന്നുമുതൽ ആറുവരെ പട്ടങ്ങൾ, പർവ്വതോദിത്യം, മെത്രാഭിഷേകം ഇങ്ങനെ ഒമ്പതു വ്യത്യസ്തപട്ടങ്ങളുണ്ടു്. ആസ്തപ്പാട്ടു സപിക്രികളുവേണ്ടി പൂർവ്വോദിതാത്മി ഒരു ശൈശ്വമാശൻ അഥവാ ക്ലേരി ആയി. ഓരോ പട്ടത്തിലും ലഭിക്കുന്ന അധികാരം കീഴെ ചേർക്കുന്നു.

ഒന്നാംപട്ടം: ദൈവാലയത്തിന്റെ വാതിൽ തുറക്കുവാനും അടയ്ക്കുവാനുമുള്ള അധികാരം.

രണ്ടാംപട്ടം: ദൈവാലയത്തിൽ വായിക്കുവാനുള്ള അധികാരം.

മൂന്നാംപട്ടം: പിശാചിനെ പുറത്താക്കുവാനുള്ള വരം

നാലാംപട്ടം: അറുത്താരശുശ്രൂഷ.

അഞ്ചാംപട്ടം: ബലിവസ്തുക്കൾ ഒരുക്കുക, തിരുവസ്തുക്കൾ കഴുകുക; വി. കുർബാനയിൽ ലേഖനം വായിക്കുക-ഇവയുള്ള അധികാരം.

ആറാംപട്ടം: ബലിയിൽ ശുശ്രൂഷിക്കുവാനും സുവിശേഷം വായിക്കുവാനുമുള്ള അധികാരം.

കുർബാനപ്പട്ടം: ദിവ്യബലിസമർപ്പിക്കുവാനും പാപങ്ങൾ മോചിക്കുവാനും പട്ടവും, സ്നേഹപ്രവേശനവും ഒഴികെയുള്ള ഇതരകൂദാശകൾ നടത്തുവാനുമുള്ള അധികാരം.

മെത്രാഭിഷേകം: പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണത. തിരുപ്പട്ടവും സ്വൈര്യലേപനവും നൽകുവാനുള്ള അധികാരം.

ആരാംപട്ടവും, പൗരോഹിത്യവും, മെത്രാഭിഷേകവും മാത്രമേ കൂദാശയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുള്ളൂ. അവ മൂന്നും വത്യസ്തകൂദാശകളല്ല; ഒരേ കൂദാശയുടെ വിവിധപദവികൾമാത്രമാണ്. പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയാണു മെത്രാഭിഷേകം. ശേഷം പട്ടങ്ങളൊന്നും കൂദാശകളല്ല. കൂദാശാനുകരണങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ചില പൗരസ്ത്യരീതികളിലെഴുകെ മറൈല്ലാറീതികളിലും അഞ്ചാംപട്ടത്തോടുകൂടി ബ്രഹ്മചര്യം പാലിക്കുവാനുള്ള വ്രതം ശൈമ്മാശ്ശൻ സ്വീകരിക്കുന്നു.

ആരാംപട്ടത്തിന്റേയും പൗരോഹിത്യത്തിന്റേയും മെത്രാഭിഷേകത്തിന്റേയും കർമ്മസാധനം അഭിഷേചകമെത്രാന്റെ കൈവെപ്പാണ്; ആ സമയത്തോ അതിനുശേഷമോ ചൊല്ലുന്ന ചെറിയ ഒരുപേക്കുമാണ് ഈ കൂദാശയുടെ കർമ്മസ്വരൂപം. ഓരോ പട്ടത്തിലും പ്രദാനംചെയ്യുന്ന അധികാരത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന സാധനങ്ങൾ അതതു പട്ടത്തിനുള്ള തിരുക്കർമ്മത്തിനിടയ്ക്കു നൽകപ്പെടുന്നു. ലത്തീൻരീതിയിൽ പൗരോഹിത്യത്തിനും മെത്രാഭിഷേകത്തിനും സൈത്തുകൊണ്ടുള്ള ലേപനവുമുണ്ട്.

ഈ കൂദാശയുടെ ഫലങ്ങൾ

1. ദൈവവരപ്രസാദം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.
2. വൈദികചുമതലകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനുവേണ്ട സഹായവും ശക്തിയും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു.
3. മാഞ്ഞുപോകാത്ത ഒരു മുദ്ര ആത്മാവിൽ പതിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിലുള്ള ഭാഗഭാഗിത്വമാണ് ഈ മുദ്ര സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. രക്ഷപ്പെടുന്നവർക്ക് ഈ മുദ്ര അവരുടെ മഹത്വത്തിനും നശിക്കുന്നവർക്ക് അവരുടെ നിത്യമായ ലജ്ജയ്ക്കും കാരണമായി നിലകൊള്ളും.

പൗരോഹിത്യത്തിന് എന്തെല്ലാം ഗുണങ്ങൾ വേണം?

1. ശുദ്ധനിയോഗം: ദൈവമഹത്വവും സ്വന്തം ആത്മരക്ഷയും ഉന്നംവച്ചുകൊണ്ടു മാത്രമേ ഒരു യുവാവു പൗരോഹിത്യത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കാവൂ.

2. ദൈവവിളി: സാധാരണമായി ദൈവം നേരിട്ട് ആരേയും പൗരോഹിത്യത്തിനു ക്ഷണിക്കുന്നില്ല. മെത്രാന്മാരുടെ, അല്ലെങ്കിൽ, സന്യാസസഭാശ്രേഷ്ഠന്റെ അംഗീകാരമാണു ദൈവവിളിയുടെ പ്രധാന ലക്ഷണം.

3. ശാരീരികവും മാനസികവുമായ പര്യാപ്തത: അതായത്, തത്പശാസ്ട്രവും ദൈവശാസ്ട്രവും പഠിക്കുവാൻവേണ്ട കഴിവും പൗരോഹിതകർത്തവ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുവാൻതക്ക ആരോഗ്യവും. ഏതെങ്കിലുംതരത്തിലുള്ള അംഗവിഹീനത്വം പൗരോഹിത്യത്തിനു തടസ്സമാണ്.

4. പുണ്യജീവിതം: ഒരു വൈദികവിദ്യാർത്ഥി സെമിനാരിയിൽ ചേരുമ്പോൾത്തന്നെ വലിയ പുണ്യവാനായിരിക്കണമെന്നല്ല, ഇതിന്റെ അർത്ഥം; അയാളുടെ അതുവരെയുള്ള ജീവിതംകൊണ്ടു വ്യക്തമാകണം, ഗുരുതരമായ പാപങ്ങളിൽനിന്ന് അകന്നിരിക്കുവാൻവേണ്ട മനശ്ശുദ്ധിയും പുണ്യവാസനയുമുണ്ടെന്ന്.

5. തിരുപ്പട്ടം സ്വീകരിക്കുന്നവർ ഇരുപത്തിനാലു വയസ്സു പൂർത്തിയാക്കിയിരിക്കണമെന്നും ജ്ഞാനസ്സാനവും സൈമ്ര്യലേപനവും സ്വീകരിച്ചിരിക്കണമെന്നുമാണു തിരുസ്സഭയുടെ നിയമം.

6. വൈദികസ്ഥാനത്തിന് അനർഹമായ കാനോനികതടസ്സങ്ങൾ ഇല്ലാതിരിക്കുക.

പരിശോധനാവിഷയം

1. ഏഴാമത്തെ കോട്ടത്തെ മൂന്ന് അധികാരങ്ങൾ ഏവ?

2. വൈദികന്മാർക്കില്ലാത്ത ഏതെല്ലാം അധികാരങ്ങളാണു മെത്രാന്മാർക്കുള്ളത്?

3. വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട പ്രധാന ഗുണങ്ങളേവ?

4. ഒരു വൈദികനുള്ള പ്രധാനാധികാരങ്ങൾ എന്തെല്ലാം?

പ്രശ്നങ്ങൾ

1. എപ്പോഴാണ് ശ്ലീഹന്മാരെ വൈദികന്മാരായി ഉയർത്തിയത്?

(ഉത്തരം: "ഇതു എന്റെ കാമ്യമായി ചെയ്യവിൻ" (ലൂക്കാ 22: 19; 1 കൂറ. 11: 24-25) എന്ന് ഒടുവിലത്തെ അത്താഴത്തിൽവെച്ച ശ്ലീഹന്മാരോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ).

2. പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ സകലാധികാരങ്ങളും ഒരുമിയാണോ ശ്ലീഹന്മാർക്കു ലഭിച്ചത്?

(ഉത്തരം: അല്ല. പാപമോചനാധികാരം ഉയിർപ്പു കഴിഞ്ഞാണല്ലോ നൽകിയത്.)

3. ദൈവവിളി എന്താണ്? ദൈവവിളിയുണ്ടെന്ന് എങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കാം?

(ഉത്തരം: ഒരു പ്രത്യേകജീവിതസ്ഥിതി അവലംബിക്കുന്നതിനുള്ള പര്യാപ്തതയാണ് ദൈവവിളി. ആ സ്ഥിതി ആശ്ലേഷിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ദൈവം നൽകുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരു ജീവിതാന്തസ്സിന്റെ ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ട് ആ അന്തസ്സിലേക്കു ദൈവം നമുക്കു പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ നൽകുന്ന ക്ഷണമാണു ദൈവവിളി. പ്രത്യക്ഷമായ ക്ഷണം ഒരതുഭൂതമാണ്; വളരെ വിരളമായേ ഉണ്ടാകുന്നുള്ളൂ. സെൻറ് സ്റ്റനിസ്ലാവുസ്, സെൻറ് പീറ്റർ നൊളാസ്കോ എന്നിവർക്ക് ദൈവത്തിൽനിന്നു നേരിട്ടു ക്ഷണം കിട്ടി. ഇതരരെസ്സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവരുടെ ആഗ്രഹവും വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ അംഗീകാരവും തന്നെ ദൈവത്തിന്റെ പരോക്ഷ ക്ഷണമെന്നു പറയുന്നതു്.)

4. ജോൺ പൗരോഹിത്യം ആശ്ശേഷിക്കുന്നതു സുഖമായും മാനുഷമായും ജീവിക്കാമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയോടെയാണോ. ജോണിനു ദൈവവിളിയുണ്ടോ?

5. താഴെ പറയുന്ന വാക്കുകൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം വിവരിക്കുക.

എ) ഡീക്കൻ — സബ് ഡീക്കൻ

ബി) പുരോഹിതൻ — മതാർത്ഥി

സി) ബിഷപ്പ് — ആർച്ചുബിഷപ്പ്

ഡി) ബിഷപ്പ് — കർദ്ദിനാൾ

(ഉത്തരം: എ. ആറാം പട്ടക്കാരനാണു ഡീക്കൻ. മാമ്മോദീസാ മുക്കുവാറും ദൈവാലയത്തിൽ പ്രസംഗിക്കുവാനും വി. കുർബാന ഏഴുന്നൂറ്റിച്ചുകൊടുക്കുവാനും, അധികാരം ലഭിക്കുന്നു. അഞ്ചാം പട്ടക്കാരനാണു സബ് ഡീക്കൻ. അദ്ദേഹത്തിനു മേല്പറഞ്ഞ അധികാരങ്ങൾ ഇല്ല.

ബി. മെത്രാന്മാർക്കു തിരുപ്പട്ടവും സ്വൈര്യലേപനവും നൽകുവാൻ അധികാരമുണ്ടു്; പുരോഹിതനല്ല.

സി. ഒരു രൂപതയുടെ അദ്ധ്യക്ഷൻ ബിഷപ്പു്. ഒരു അതിരൂപതയുടെ അദ്ധ്യക്ഷൻ ആർച്ചുബിഷപ്പു്. ബഹുമാനാർത്ഥം ചില ബിഷപ്പുമാർക്കു ഈ സ്ഥാനം വ്യക്തിപരമായി തിരുസ്സഭയിൽനിന്നു നൽകാറുണ്ടു്.

ഡി) സഭയുടെ പൊതുഭരണത്തിനായി പരിശുദ്ധപിതാവു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന പ്രത്യേകവ്യക്തികളാണു കർദ്ദിനാളന്മാർ. പൊതുവെ മെത്രാന്മാരെയോണു കർദ്ദിനാൾസ്ഥാനത്തേക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു്. ചുരുക്കമായി വൈദികന്മാരേയും തിരഞ്ഞെടുക്കാറുണ്ടു്. കർദ്ദിനാളന്മാരാണു മാർപ്പാപ്പയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു്.)

6) ഹൈരാക്കി എന്നാലേതു്?

(ഉത്തരം: ഡീക്കന്മാരും വൈദികന്മാരും മെത്രാന്മാരും ഉൾപ്പെടുന്ന ആചാര്യക്രമമാണു ഹൈരാക്കി.)

7) ഒരു വൈദികൻ പൗരോഹിത്യം ഉപേക്ഷിച്ചു അല്പമായനായി നടന്നാൽ പൗരോഹിത്യം നഷ്ടപ്പെടുമോ?

(ഉത്തരം: ഇല്ല. ഇടത്തുടരിൽ ചേന്നാൽപ്പോലും പൗരോഹിത്യം നഷ്ടം

പ്പെടുകയില്ല. മായാത്ത മുയോണം ഈ കൂദാശവഴി ആത്മാവിൽ പതിയുന്നതു്.)

8) സകല ക്രിസ്ത്യാനികളെസ്സംബന്ധിച്ചും പത്രോസുസ്ത്രീമാ പറയുന്നു: “നിങ്ങൾ ഒരു രാജകീയപൗരോഹിത്യമാണം” (1പത്രോ. 2, 9). ഏതർത്ഥത്തിലാണം, അല്മായർ പുരോഹിതരെന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നതു്?

(ഉത്തരം: വിപുലമായ ഒരർത്ഥത്തിലാണു പത്രോസുസ്ത്രീമാ “രാജകീയപൗരോഹിത്യം” എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ദിവ്യബലിയിൽ സകല ക്രിസ്ത്യാനികളും ഭാഗഭാക്കാകുന്നതുകൊണ്ടും പുരോഹിതനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ മൗതികശരീരത്തിലേ അംഗങ്ങളാകുകകൊണ്ടും സകല ക്രൈസ്തവരേയും വിപുലമായ അർത്ഥത്തിൽ പുരോഹിതരെന്ന് വിളിക്കാം. ഇങ്ങനെ വിളിക്കുന്നതിൽനിന്നു്, പൗരോഹിത്യമെന്ന കൂദാശ സ്വീകരിച്ചവരും ഇതരരും ഒരേവിധത്തിലുള്ള പുരോഹിതരാണെന്നു് അർത്ഥമാക്കേണ്ടതില്ല.)

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

- 1) ദൈവം വിളിച്ചവർ അവിടുത്തെ ആഹ്വാനം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം.
- 2) വൈദികന്മാർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക; ഗൗരവമേറിയ ഭാരമാണു് അവർ വഹിക്കുന്നതു്.
- 3) വൈദികസ്ഥാനത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യമോത്തു് അവരെ ബഹുമാനിക്കുക; അവരോടു സ്വസ്തിപറയുക.

പതിനെട്ടാമധ്യായം

വിവാഹം

മരണത്തോളം വേർപിരിയാത്തവിധത്തിൽ പുരുഷനേയും സ്ത്രീയേയും തിരുസ്സഭാനിയമമനുസരിച്ചു യോജിപ്പിക്കുന്നതും കൂടും ബജീവിതത്തിന്റെ മുതലകൾ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നല്കുന്നതുമായ ക്രിസ്തീയ വിവാഹം.

വിവാഹം പഴയനിയമത്തിൽ

വിവാഹത്തിന്റെ ആരംഭം സർവ്വേശ്വരനിൽനിന്നുതന്നെയാണ്. സൃഷ്ടിയുടെ പുസ്തകം വായിച്ചുനോക്കുക: “കർത്താവായ ദൈവം പറഞ്ഞു: മനുഷ്യൻ ഏകനായിരിക്കുന്നതു നന്നല്ല. അവനെ പ്പോലെയുള്ള ഒരു സഹായിയെ അവനായി നമുക്കുണ്ടാക്കാം. ആകയാൽ, കർത്താവായ ദൈവം ആദത്തിന് ഒരു ഗാഢനിദ്ര അയച്ചു. അവൻ നല്ല ഉറക്കത്തിലായപ്പോൾ അവന്റെ വാരിയെല്ലുകളിൽ ഒന്നെടുത്തു അതിനുപകരം മാംസം പിടിപ്പിച്ചു. കർത്താവായ ദൈവം ആദത്തിൽനിന്നെടുത്ത വാരിയെല്ലിനെ ഒരു സ്ത്രീയാക്കി അവളെ ആദത്തിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. അപ്പോൾ ആദം പറഞ്ഞു: ഇതു എന്റെ അസ്ഥിയുടെ അസ്ഥിയും എന്റെ മാംസത്തിന്റെ മാംസവുമാകുന്നു. ഇവൾ നരനിൽനിന്നെടുക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു നാരിയെന്നു വിളിക്കപ്പെടും. ഇക്കാരണത്താൽ മനുഷ്യൻ തന്റെ പിതാവിനേയും മാതാവിനേയും ഉപേക്ഷിച്ചു തന്റെ ഭാര്യയോടു ചേരും. അവർ രണ്ടും ഏകജന്മമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും” (ഉൽപത്തി 2: 18-24). “പുരുഷനും സ്ത്രീയുമായി ദൈവം

രം അവരെ സൃഷ്ടിച്ചു. അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ വെരുകി വർദ്ധിക്കുവിൻ" (ഉൽപത്തി 1: 27-28). ഈ വാക്കുകളിൽനിന്നു ചില സംഗതികൾ വിശദമാണ്.

1) ദൈവനിശ്ചയപ്രകാരം വിവാഹം അഭേദ്യമാണ്; അതായത് ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാരിൽ ഒരാളുടെ മരണംവഴിയല്ലാതെ വിവാഹബന്ധം ശിഥിലമാകയില്ല

2) വിവാഹം പരിശുദ്ധമാണ്; കാരണം, ദൈവംതന്നെയാണ് ആദത്തിന്റേയും ഹൃദയഭൃത്യം വിവാഹം നടത്തിയത്.

3) വിവാഹം ഒരു പുരുഷനും ഒരു സ്ത്രീയും തമ്മിലായിരിക്കണം അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ബഹുഭാര്യത്വം യഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിലുണ്ടായത്, അവരുടെ ഹൃദയഭർത്താപ്രിയനിമിത്തം താൽകാലികമായി ദൈവം അനുവദിച്ചതുകൊണ്ടാണ് വിവാഹമോചനവും തടമെവ; എന്നാൽ, വിവാഹമോചനം പ്രാപിച്ചവർക്കു പുതിയ വിവാഹം അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല എന്നത് അർത്ഥവത്താണ്

വിവാഹത്തിന്റെ പ്രധാനോദ്ദേശ്യം സന്താനോൽപാദനമാണ്. ദ്വിതീയോദ്ദേശ്യം പരസ്പരസഹായവും സഖിതപ്രവൃത്തം.

വിവാഹം പുതിയന യമത്തിൽ

ക്രിസ്തുനാമൻ പുതിയനിയമത്തിൽ വിവാഹത്തെ കൂദാശയായി ഉയർത്തി. മിശിഹാ തന്റെ സഭയെ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ ഭർത്താവു ഭാര്യയെ സ്നേഹിക്കട്ടെ എന്നാണ് ശ്രീമാ അപ്പസ്തോലക്കാർക്കു എഴുതിയിരിക്കുന്നത് (അപ്പ 5:29) മിശിഹായ്ക്കു തിരുസ്സഭയോടുള്ള സ്നേഹം അതിസപാദാവികമാണ്. ഭർത്താവിനു ഭാര്യയോടുള്ള സ്നേഹവും അതിസപാദാവികമായിരിക്കണമെന്നാണ് ശ്രീമാ ഇവിടെ അനുശാസിക്കുന്നത്. ഈദ്രശസ്നേഹം ദൈവവരപ്രസാദത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ വിവാഹബന്ധം ദൈവവരപ്രസാദസംഭാവകമാണ്, അഥവാ, കൂദാശയാണ് എന്നു മനസ്സിലാക്കണമല്ലോ. അതുകൊണ്ടായിരിക്കണം, പുരുഷൻ തന്റെ പിതാവി

നേയും മാതാവിനേയും ഉപേക്ഷിച്ചു തന്റെ ഭാര്യയോടു ചേർന്ന് ഒരു ശരീരമാകുന്നതു വലിയ ഒരു രഹസ്യമാണെന്നു ശ്രീമാൻ തുടർന്നു പറയുന്നത്. രഹസ്യമെന്ന വാക്കിനു ചുരും ചില ഭാഷകളിൽ കൂടാശ എന്ന വാക്കുതന്നെ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വിവാഹത്തെ കൂടാശയായി ഉയർത്തിയത് എപ്പോഴാണെന്നു നമുക്കു തീർത്തു പറയാൻ വയ്യ. ഏതായാലും കാനായിലേ കല്യാണവിരുന്നിൽ ഈശോ സന്നിഹിതനായി, അജ്ഞതം പ്രവർത്തിച്ചു, വെള്ളം വീഞ്ഞാക്കിക്കൊടുത്തതു വിവാഹത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിക്കു ക്രിസ്തു നൽകുന്ന ഒരു സാക്ഷ്യമായി കരുതാം.

യാതൊരു സാഹചര്യത്തിലും ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാർക്കു വിവാഹമോചനം അനുവദിക്കുന്നതല്ലെന്നും അവിടുന്ന് വ്യക്തമായി പറയുന്നു. അങ്ങനെ മൂശ ചില സാഹചര്യങ്ങളിൽ നൽകിയിരുന്ന അനുവാദം അവിടുന്ന് പിൻവലിച്ചു: “മൂശ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയകാഠിന്യം നിമിത്തം ഭാര്യമാരെ പിരിച്ചു റിടുവാൻ നിങ്ങൾക്കു” അനുവദിച്ചു. എന്നാൽ, ആദ്യമുതൽ അങ്ങനെ ആയിരുന്നില്ല. ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: വൃദിച്ചാരും നിമിത്തമല്ലാതെ തന്റെ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവനും വേറൊരുവളെ പരിഗ്രഹിക്കുന്നവനും വൃദിച്ചാരും ചെയ്യുന്നു. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവളെ പരിഗ്രഹിക്കുന്നവനും വൃദിച്ചാരും ചെയ്യുന്നു. അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു പറഞ്ഞു: ഭർത്താവും ഭാര്യയും തമ്മിലുള്ള സ്ഥിതി ഇങ്ങനെ കഠിനമാണെങ്കിൽ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതു നല്ലതല്ലല്ലോ” (മത്താ. 19: 8-10).

ഈ വാക്കുകൾ സ്വയം വിശദമാണ്. വൃദിച്ചാരമുണ്ടായാൽ വിവാഹമോചനം അനുവദിക്കാമല്ലോ എന്ന് ഈ വാക്യം ചിലർ വ്യാഖ്യാനിച്ചു. അതു തെറ്റാണെന്ന് അവസാനഭാഗംകൊണ്ടു സ്പഷ്ടമാണ്. വൃദിച്ചാരംനിമിത്തം ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവളെ വിവാഹം കഴിച്ചാൽ വൃദിച്ചാരമാകുമെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വൃദിച്ചാരംനിമിത്തം കർമ്മങ്ങൾക്കു വേർപിരിഞ്ഞു താമസിക്കാമെന്നല്ലാതെ, വിവാഹബന്ധം ശിഥിലമാകുന്നില്ലെന്നു തെളിയുന്നു. കത്തോലിക്കാവിശ്വാസത്തിനോ കടുബസമാധാനത്തിനോ കാര്യമായ തടസ്സമുണ്ടെങ്കിൽ ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാർ വേർപിരിഞ്ഞു

താമസിക്കാവുന്നതാണ്; എന്നാൽ, ഇരുക്രൂരന്മാരും വിവാഹബന്ധം ഉറച്ചതന്നെ നിലും. “ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതു മനുഷ്യൻ വേർപിരിക്കരുത്” (മക്കോസ് 10: 9-12). അതിനാൽ, നഷ്ടം കോടതികളിൽ വിവാഹമോചനം അനുവദിച്ചാലും കത്തോലിക്കർ ആ വിധി സ്വീകാര്യമല്ല.

കർമ്മസാധനവും കർമ്മസ്വരൂപവും

വിവാഹമെന്ന ക്രൈശയുടെ കർമ്മസാധനവും സ്വരൂപവും വ്യവസ്ഥാപനങ്ങളുടെ വിവാഹ സമ്മതംതന്നെയാണ്. അവർതന്നെയാണ് ഈ ക്രൈശയുടെ കാർമ്മികർ. പുരോഹിതൻ കാർമ്മികൻല്ല; ഒരു സാക്ഷി മാത്രമാണ്.

കത്തോലിക്കരുടെ വിവാഹം വാസ്തവമാകണമെങ്കിൽ, അവരുടെ റീത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു പള്ളിയിൽ അധികാരമുള്ള ഒരു പുരോഹിതന്റെയും രണ്ടു സാക്ഷികളുടേയും മുമ്പിൽ നടത്തണം. ന്യായമായി വിവാഹം നടത്തണമെങ്കിൽ, ക്രമാനുസാരം വിവാഹപരസ്യങ്ങൾ നടത്തിയതിനുശേഷം, അതതുസ്ഥലത്തേ പതിവുപോലെ വർനെറയോ പഡുവിൻറയോ ഇടവകയിൽ നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു ഇരുവരും വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ പഠിച്ചിരിക്കണം. കത്തോലിക്കാവിവാഹത്തെ സ്സംബന്ധിച്ച തത്വങ്ങൾ ഹൃദിസ്ഥമാക്കിയിരിക്കണം. കമ്പസാരിച്ച വി. കർമ്മാന സ്വീകരിച്ച ദൈവവരപ്രസാദത്തോടുകൂടെയാണ് വിവാഹം നടത്തേണ്ടത്.

വിഭൂതിബുധനാശ്ചമതൽ ഉയിർപ്പുവരേയും ആഗമനകാലംമുഴുവനും വിവാഹാഘോഷങ്ങൾ മുടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

കത്തോലിക്കർ അകത്തോലിക്കരുമായുള്ള വിവാഹത്തിന് ഒരു വ്യവസ്ഥാപനമില്ലെന്ന് ഉത്തമം. കത്തോലിക്കർക്കിടയിലെ വിശ്വാസത്തിനു പ്രതിബന്ധമില്ലാതിരിക്കയും വിവാഹത്തിലുണ്ടാകുന്ന കുട്ടികളെ കത്തോലിക്കാവിശ്വാസത്തിൽ വളർത്താമെന്ന് ഇരു കർമ്മികളും ഉറപ്പുനൽകുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ മെത്രാന്മാർക്കു പ്രത്യേക

കാധികാരം ഉപയോഗിച്ച് അത്തരം വിവാഹം അനുവദിക്കാവുന്നതാണ്. വിവാഹസംബന്ധമായി അകത്തോലിക്കരുടെ കർമ്മങ്ങളെല്ലാം നിഷിദ്ധമാണ്.

കത്തോലിക്കായുവാക്കൾ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ അനവാദത്തോടുകൂടി മാത്രമേ വിവാഹയുടമ്പടി ചെയ്യാവൂ. മാതാപിതാക്കന്മാർ യുക്തിവിരുദ്ധമായ തടസ്സം ഉണ്ടാക്കുകയാണെങ്കിൽ വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്റെ അനവാദത്തോടുകൂടെ വിവാഹം നടത്തിക്കൊടുക്കാവുന്നതാണ്.

തിരുസ്സഭയുടെ നിയമമനുസരിച്ചു വരുന്ന 16-ം വധുവിനു 14-ം വയസ്സ് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. സക്കാർ നിയമം ഇതിനെക്കാൾ കൂടിയ ഒരു വയ:ക്നു പ്പിയാണ് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് എല്ലാവരും ഓർത്തിരിക്കണം.

രക്തബന്ധം, വിവാഹബന്ധം, ജ്ഞാനബന്ധം തുടങ്ങിയ പല വിവാഹതടസ്സങ്ങളും തിരുസ്സഭ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല. വിവാഹത്തിന് അവസാനതീരുമാനം ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പ് ആധ്യാത്മികപിതാവിനോടാലോചിക്കുന്നത് ഉത്തമം.

പരിശോധനാവിഷയം

പുരിപ്പിക്കുക:

- 1) വിവാഹത്തിന്റെ കാർമ്മികൻ.....
- 2) കത്തോലിക്കസഭയിൽ മമ്മോദീസാ മുങ്ങിയവരും അകത്തോലിക്കരും തമ്മിലുള്ള വിവാഹം.....
- 3) പഴയനിയമത്തിൽ വിവാഹമോചനം ചില സാഹചര്യങ്ങളിൽ.....പുതിയ നിയമത്തിൽ.....
- 4) വിവാഹത്തിന്റെ പ്രഥമോദ്ദേശ്യം.....

5) ഭാര്യയോ ഭർത്താവോ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് അറിവുള്ളപ്പോൾ ഏതെങ്കിലും വഞ്ചനവഴി വേറൊരാളെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നവരെ..... ആയിക്കരുതണം.

പ്രശ്നങ്ങൾ

1. ഒരുത്തൻ നാടും വീടും വിട്ടുപോയിട്ടു കുറെയേറെ കൊല്ലങ്ങളായി. ഭാര്യയ്ക്കു പുതിയ വിവാഹം കഴിക്കാമോ?

2. താഴെപ്പറയുന്ന വിവാഹങ്ങൾ വാസ്തവമാണോ?

പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുമിനിസ്റ്ററുടെയോ രെജിസ്ട്രാരുടെയോ മുമ്പിൽ നടക്കുന്ന വിവാഹം.

എ) കത്തോലിക്കരും അക്ഷതോലിക്കരും തമ്മിലുള്ളത്.

ബി) രണ്ടു കത്തോലിക്കരുടേത്.

സി) രണ്ടു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടേത്.

ഡി) മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരുടേത്.

3. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർതമ്മിലുള്ള വിവാഹകർമ്മങ്ങളിൽ കത്തോലിക്കർക്കു സന്നിഹിതരാകാമോ?

4. രണ്ടു മാത്തോമ്മാക്കാർ രെജിസ്ട്രാരുടെമുമ്പിൽ നടത്തുന്ന വിവാഹം കൂടാശയാണോ?

5. വിവാഹിതനായ ഒരു ഹിന്ദു കത്തോലിക്കാസഭയിൽചേർന്ന് ഒരു കത്തോലിക്കാവനിതയെ വിവാഹം കഴിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അയാളുടെ ആഗ്രഹം സാധിച്ചുകൊടുക്കാമോ?

(ഉത്തരം: ഭർത്താവു മാമ്മോദീസാമുങ്ങുന്നതിനുമുമ്പു ഭാര്യയോടു ഒരു ദ്വേഷാധിക്യമായി രണ്ടു സംഗതികളെപ്പറ്റി ചോദിക്കണം: (1) മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കുവാൻ മനസ്സാകുന്നു? (2) അതിനു മനസ്സില്ലെങ്കിൽ, ഭർത്താവിനോടുകൂടെ സമാധാനപൂർവ്വം താമസിക്കുവാൻ സന്നദ്ധയാണോ? രണ്ടു ചോദ്യത്തിനും നിഷേധരൂപത്തിലുള്ള ഉത്തരമാണു ലഭി

കുന്നതെങ്കിൽ ഭർത്താവിനു മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ചു കത്തോലിക്കാ വനിതയെ വിവാഹം കഴിക്കാം.

വിജാതീയവധുവരന്മാർക്ക് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം പൗലോസ് സ്ത്രീമാ കൂറന്തായക്കാക്കുള്ള പ്രഥമലേഖനത്തിലാണു പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നത് (7: 75). അതിനാൽ, ഈ അവകാശത്തിനു “പൗളിൻ അവകാശം” (Pauline Privilege) എന്നാണു പേർ.

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

പുരോഹിതാഭിഷേകം പത്തുപന്ത്രണ്ടു കൊല്ലത്തേ ഒരുക്കത്തിനുശേഷമാണു സ്വീകരിക്കുന്നത്. വിവാഹവും ഈശോ സ്ഥാപിച്ച കൂദാശയാകയാൽ, ഭക്തിപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങുക; ദൈവതിരുവിഷ്ണുമനുസരിച്ചു വിവാഹബന്ധത്തിലേർപ്പെടുക; അതായത്, മാതാപിതാക്കന്മാരെ വേദനിപ്പിക്കാതെയും തിരുസ്സഭാനിയമങ്ങളെ അനാദരിക്കാതെയും വിവാഹം നടത്തുക.

പത്തൊൻപതാമധ്യായം

കൂദാശാനകരണങ്ങൾ

ആയാത്മികജീവിതത്തിലെ ഏഴു പ്രധാനോദ്ദേശ്യങ്ങളെ പരിഗണിച്ച ക്രിസ്തു ഏഴു കൂദാശകൾ സ്ഥാപിച്ചു. അവയെ അനുകരിച്ച തിരുസ്സഭ പല തിരുക്കർമ്മങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ ഭക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും സച്ചിന്തകൾ നമ്മിൽ ജനിപ്പിക്കുവാനുമായി തിരുസ്സഭ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന, ആശീർവാദങ്ങളും ആശീർവ്വദിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കളുമാണു “കൂദാശാനകരണ”ങ്ങൾ.

കരിശുവരക്കുന്നതു്, വി. കർബാനയുടെമുമ്പിൽ മുട്ടുകത്തുന്നതു്, രക്ഷകന്റെയോ ദൈവമാതാവിന്റെയോ തിരുനാമം ഉച്ചരിക്കുമ്പോൾ തലകനിക്കുന്നതു് മുതലായവ കൂദാശാനകരണങ്ങളായ പ്രവൃത്തികളാണു്. കൂദാശാനകരണങ്ങളായ വസ്തുക്കൾക്കു് ഉദാഹരണങ്ങൾ താഴെച്ചേർക്കുന്നു: (1) ആശീർവ്വദിക്കപ്പെട്ട മെഴുകുതിരിയും കരുത്തോലയും. (2) ഹന്നാൻവെള്ളം. (3) കൊന്ത, കരിശുരൂപം, കാശുരൂപങ്ങൾ, പുണ്യവാനാരുടെ ചിത്രങ്ങളും സ്വരൂപങ്ങളും. (4) വിഭൂതിബുധനാഴ്ച ആശീർവ്വദിക്കുന്ന ക്ഷാരം.

സകല വെഞ്ചരിപ്പുകളും കൂദാശാനകരണങ്ങളാണു്. ദൈവത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിക്കാവുന്ന വസ്തുക്കൾ വെഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ അവ അവിടുത്തേക്കു പ്രതിഷ്ഠിതമാകുന്നു; ഏതാണൊരു പരിശുദ്ധത അവയ്ക്കുവന്നു ചേരുന്നു. ഹന്നാൻവെള്ളത്തിനും ദൈവാലയങ്ങൾക്കും കൊന്തയ്ക്കും മറ്റുമുള്ള വെഞ്ചരിപ്പു് അത്തരമാണു്: ഒരു വീടോ തൊഴുത്തോ കിണറോ വെഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്, അവ ഉപയോഗിക്കുന്നവർക്കു് ദൈവം അനുഗ്രഹങ്ങൾ നല്കണമെന്നാണു്.

ആദ്യത്തേത്തരം വെഞ്ചരിപ്പ് ഒരു പ്രതിഷ്ഠയാണെങ്കിൽ, രണ്ടാമത്തേത് ലൈലാനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള ഒരു പ്രാർത്ഥനയാണ്.

കൂദാശകളും കൂദാശാനുകരണങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം

1. കൂദാശകൾ ഈശോ സ്ഥാപിച്ചതാണ്; കൂദാശാനുകരണങ്ങൾ തിരുസ്സഭ സ്ഥാപിച്ചതാണ്.

2. കൂദാശകൾ യോഗ്യതയോടെ സ്വീകരിച്ചാൽ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭിക്കാതിരിക്കയില്ല; കൂദാശാനുകരണങ്ങൾ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിനു മാത്രം തെളിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. മനുഷ്യാവസ്ഥയോടു പാപസങ്കീർത്തനം ചെയ്യുന്നവർക്കെല്ലാം പാപമോചനം ലഭിക്കുന്നു; പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം കരിശുരൂപത്തെ നോക്കി ധ്യാനിക്കുന്ന ഒരുവനു പാപത്തെപ്രതി മനസ്സുപിക്കുവാനും അങ്ങനെ പാപമോചനത്തിനു സ്വയം ഒരുങ്ങുവാനും കഴിയുന്നു.

കൂദാശാനുകരണങ്ങൾ തിരുസ്സഭയുടെ ഉദ്ദേശ്യമനുസരിച്ച് ഉപയോഗിച്ചാലേ ഫലമുണ്ടാകുകയുള്ളൂ. ജപമാല പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതു കീഴ്ത്തി ഇടു നടക്കുന്നതുകൊണ്ടു എന്തു ആധ്യാത്മികനന്മയാണ് ലഭിക്കുക? ചിലർ കരിശുരൂപങ്ങളും പണ്ഡുവാന്മാരുടെ ചിത്രങ്ങളും വെച്ചു മുറി അലങ്കരിക്കാറുണ്ട്; എന്നാൽ, അവയുടെ മുമ്പിൽ ഭക്തിവണക്കങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്തു അനുഗ്രഹങ്ങളാണ് പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നത്?

പരിശോധനാവിഷയം

താഴെപ്പറയുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഏതു കൂദാശാനുകരണമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

1. പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റേയും മരണത്തിന്റേയും ഒരടയാളം നൽകുവാൻ.

2. ക്രിസ്തു ലോകത്തിന്റെ ദീപമാണെന്ന് ഏറ്റുപറയുവാൻ.
3. പരിത്രാണകൃത്യത്തിനു കൃതജ്ഞതയായും അതിലുള്ള വിശ്വാസത്തിനു ലക്ഷ്യമായും നിലകൊള്ളുന്നത്.
4. ആത്മാവിൽനിന്നു പാപങ്ങളെ കഴുകിക്കളയുന്നതിന്റെ ചിഹ്നം.
5. വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയുടെ മുന്തിലുള്ള ആരാധനാപ്രകടനം.
6. സൈന്യം ലേപനംചെയ്തു ദൈവാലയം പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നത്.
7. ആശീർവ്വദിക്കുവാൻപോകുന്ന വസ്തുവിൽനിന്നു പിശാചിനെ പുറത്താക്കുന്നത്.
8. യാത്രകളിൽ അപകടമില്ലാതിരിക്കുവാൻ സഹായകമായി ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

(ഉത്തരം: (1) വിഭൂതിബുധനാഴ്ച ആശീർവ്വദിക്കുന്ന ക്ഷാരം. (2) ആശീർവ്വദിക്കപ്പെട്ട മെഴുകുതിരികൾ. (3) കുരിശടയാളം. (4) മന്നാൻവെള്ളം. (5) മുട്ടുകുത്തുന്നത്. (6) പള്ളികൂദാശ. (7) പിശാചുബലിഷ്കരണം (Exorcism). (8) സെൻറ് ക്രിസ്റ്റഫർ മെഡൽ.)

പ്രശ്നങ്ങൾ

1. കൂദാശയും കൂദാശാനുകരണവും തമ്മിലുള്ള അന്തരം സാരമായതാണോ?
2. വെഞ്ചരിച്ച സാധനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം അനുഗ്രഹങ്ങൾ സംസിദ്ധമാകുമോ?
3. കൂദാശാനുകരണങ്ങൾ ആരു സ്ഥാപിച്ചതാണ്? എന്തിനാണു സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത്?
4. കൂദാശാനുകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പാപപ്ലോറുതി സിദ്ധിക്കുമോ?
5. ക്രിസ്തു അപ്പവും മത്സ്യവും ആശീർവ്വദിച്ചതായും ശിശുക്കളെ അനുഗ്രഹിച്ചതായും വേദപുസ്തകത്തിൽ വായിക്കുന്നു (മത്തായി. 14: 19;

മക്കോസു 10: 6). ഇതിൽനിന്നു എന്തു അനുമാനമാണു നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതു?

(ഉത്തരം: കൂദാശാനുകരണങ്ങൾ ഈശോ സ്ഥാപിച്ചതല്ലെങ്കിലും അവയുടെ ഉപയോഗം അവിടുന്ന് അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന്.)

6. എന്തിനാണു കുരിശുവരയ്ക്കുന്നതു്?

(പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിലും പരിത്രാണകൃത്യത്തിലുമുള്ള നമ്മുടെ വിശ്വാസം വ്യക്തമാക്കുവാൻ.)

7. പെസമാത്തിരി എന്തിന്റെ സാദൃശ്യമാണു്?

(ഉയിർത്തെഴുന്നള്ളിയ മിശിയാ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമാണെന്നതിന്റെ.)

8. എന്തിനാണു ഞായറാഴ്ച പ്രധാനകർമ്മാനയ്ക്കുമുഖ്യ ജനങ്ങളുടെമേൽ ധനാൻവെള്ളം തളിക്കുന്നതു്?

9. ആശീർവ്വദിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾ പഴയതാകുമ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യും?

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

1) ദൈവാലയത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുമ്പോഴും മറ്റു സന്ദർഭങ്ങളിലും ഭക്തിയോടുകൂടെ ഞാൻ കുരിശുവരയ്ക്കും.

2) ഒരുത്തരീയമോ കാശുരൂപമോ ഞാൻ എപ്പോഴും ധരിക്കും. അതു വിശ്വാസത്തിന്റെ ഓർമ്മ നമ്മിൽ ജനിപ്പിക്കും; അനുഗ്രഹദായകവുമായിരിക്കും.

രണ്ടാം ഭാഗം

കുർബാന ക്രമം

ഒന്നാമധ്യായം

ലത്തീൻ കുർബാന

കത്തോലിക്കതിരുസ്സഭയിൽ പ്രധാനമായി ആറു റീത്തുകളാണുള്ളതു്: ലത്തീൻ, അന്തിയോക്കിയൻ, അലക്സാൻഡ്രിയൻ, ബിസൻറയിൻ, കാൽഡിയൻ, അർമ്മേനിയൻ. ഇവയിൽ മിക്കവയ്ക്കും ഉപവിഭാഗങ്ങളുമുണ്ടു്. ഓരോ റീത്തിലും വി. കുർബാന അനുഷ്ഠിക്കുന്നതു് ആ റീത്തിനു സ്വന്തമായ ഭാഷയിലാണു്. ലത്തീൻ റീത്തിന്റേതായ ഭാഷ എവിടെയും ലത്തീൻ തന്നെ. മറ്റു റീത്തുകളിൽ ഗ്രീക്കു്, അറബിക്കു്, സുറിയാനി, അർമ്മീനിയൻ, മലയാളം തുടങ്ങിയ പല ഭാഷകളും വി. കുർബാനയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടു്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ലത്തീൻ, സീറോമലബാർ, സീറോമലങ്കര ഈ മൂന്നു റീത്തുകളുണ്ടല്ലോ. ലത്തീനിലും സുറിയാനിയിലും മലയാളത്തിലും ഇവിടെ വി. കുർബാന അർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ആദ്യമായി ലത്തീൻ കുർബാനയെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കാം.

തീരുവസ്രങ്ങൾ

പുജാവസ്രങ്ങൾ എല്ലാവരും കണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയുടെ പേരും ഉപയോഗവും അറിയാവുന്നവർ ചുരുക്കമാണ്.

1) തലമുണ്ടു് (Amice): ആദ്യമായി വൈദികൻ ധരിക്കുന്നതു തലമുണ്ടാണു്. സന്യാസവൈദികന്മാരിൽ പലരും ഇതു് ഒരു ശിരോ വസ്രമായിട്ടാണു് ധരിക്കുന്നതു്. മുക്കോൺതൊപ്പിക്കു പകരം ഈ ശിരോവസ്രംകൊണ്ടു തല മുട്ടുന്ന സമ്പ്രദായം പ്രാചീനസന്യാസ സഭയിൽ സാധാരണമത്രേ.

2) ആൾബാ (Alb): പാദംവരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ഈ വെളുത്ത വസ്രം ദിവ്യഗുരു സാധാരണമായി ധരിച്ചിരുന്ന നെടിയ അങ്കിയെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. ജീവിതനൈർമ്മല്യത്തിനുള്ള ഉദ്ബോധനമാണു് ഇതു നല്കുന്നതു്.

3) ചരട്ടു് (Cincture): ആൾബാ ഉറപ്പിച്ചു് ഒരു ചരട്ടുകൊണ്ടു് അരയിൽ ചേർത്തു കെട്ടുന്നതു് രൊവശ്രമാണല്ലോ. വിശുദ്ധിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഈ ചരട്ടു് അരയിൽ കെട്ടുന്നതു് ജഡത്തിന്റെ വാസനകളെ അമർത്തുവാനും പിശാചിന്റെ പ്രേരണയാൽ ചൊന്തിവരുന്ന പാപത്തിപ്പൊരികളെ കെടുത്തുവാനും ആവശ്യകമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാണു്.

4) കൈയുറാല (Maniple): സന്തോഷത്തോടുകൂടെ ജീവിത ക്ലേശങ്ങൾ വഹിച്ചു് അലപാനഫലം നേടുവാൻ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടാണു് ഈ പട്ടുവസ്രം ധരിക്കുന്നതു്. വീതികൂടിയ ഒരു പീത്തപോലെയാണു കൈയുറാല. രണ്ടറ്റത്തും ഓരോ കുരിശുണ്ടു്. പ്രാചീനകാലത്തു വി. കുർബാന ചൊല്ലുന്ന വൈദികൻ ദൈവസ്നേഹാശ്രുക്കൾ തുടയ്ക്കുവാൻ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന

തുവാലയാണ് കൈയ്യറാലയായിപ്പരിണമിച്ചതെന്നു ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നു.

5. നെടിയ ഉഴറാല (Stole): ശെമ്മാഴ്ശ്ശനാരിൽ നിന്നു വൈദികന്മാരെ ചേർത്തിരിക്കുന്ന സ്ഥാനവസ്ത്രമാണിത്. തിരുക്കർമ്മങ്ങളിലെല്ലാംതന്നെ നെടിയ ഉഴറാല ഉപയോഗിക്കുന്നു.

6 കർബാനക്കപ്പായം (Chausible): “എന്റെ നകം മാധുര്യമുള്ളതും എന്റെ ഭാരം ലഘുവുമാണ് എന്നരുളിച്ചെയ്ത കർത്താവേ, ഈ വസ്ത്രം ധരിച്ച് അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുവാൻ ഇടയാക്കണമേ” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണു വൈദികൻ ഈ വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നത്. രാഷ്ട്ര കാണിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ തിരുനാളിന്റെ വൃത്യാസമനുസരിച്ച വിവിധവണ്ണങ്ങളിലുള്ള കർബാനക്കപ്പായങ്ങളുണ്ട്. ഈ കപ്പായത്തിന്റെ മുമ്പിലും പിറകിലും ഓരോ കുരിശു കാണം. സ്വന്തം പാപങ്ങൾക്കു പരിഹാരമായി ബലിസമർപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ഓർമ്മയാണു മുൻഭാഗത്തേ കുരിശു ജനിപ്പിക്കുന്നത്; ജനങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾക്കു പരിഹാരമായി ബലി അർപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി പുറകിലത്തേ കുരിശു നിലകൊള്ളുന്നു.

വെളുപ്പ് — വന്ദകരുടെ നിറം.

ചെമ്മുപ്പ് — രക്തസാക്ഷികളുടെ നിറം.

കറുപ്പ് — മരിച്ചവർക്കുള്ള നിറം.

റോയിസു (Violet) — നോമ്പുകാലത്തേക്ക്.

പച്ച — പെന്തക്കസ്തയ്ക്കുശേഷം ആഗമനകാലംവരെ ഞായറാഴ്ചകളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

വൃജാപാത്രങ്ങൾ

കാസായംപീലാസായം (Chalice and Paten): വി. കർബാനയിൽ കൂദാശചെയ്യുന്ന വീഞ്ഞു സൂക്ഷിക്കുവാനുള്ളതാണു കാസ;

തിരുവോസ്തി ക്രദാശചെയ്തതിനുശേഷം മുറിച്ചു സൂക്ഷിക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നതാണ് പിലാസ. ഇവ രണ്ടും സ്വണ്ണം പൂശിയതായിരിക്കണം.

സങ്കീർണ്ണം (Purificator): കാസയും പിലാസയും തുടയ്ക്കുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ തൂണിക്കഷണമാണ് സങ്കീർണ്ണം. ഇതിന്റെ നടുവിൽ ഒരു കരിശുണ്ടായിരിക്കും.

മ്ഖബ്ലാന (Pall): കാസ മുടുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കുന്ന ചതുരത്തിലുള്ള ഒരു തൂണിക്കഷണമാണ് മ്ഖബ്ലാന.

കെത്താന (Carpenter): പൂജാപാത്രങ്ങൾ ബലിപീഠത്തിൽ വയ്ക്കുന്നതിനുമുമ്പു വിരിക്കുന്ന ചതുരത്തിലുള്ള ഒരു വസ്ത്രമാണ് കെത്താന. കാസയും പിലാസയും സങ്കീർണ്ണം കെത്താനയും മ്ഖബ്ലാനയും തൊടുവാൻ സാധാരണമായി വൈദികന്മാർക്കും ശെമ്മാശ്ശന്മാർക്കും മാത്രമേ അനുവാദമുള്ളൂ.

ശോശപ്പാ (Veil): കാസയുടേയും പിലാസയുടേയും മേൽ വിരിക്കുന്ന പട്ടുവസ്ത്രമാണ് ശോശപ്പാ.

പാസ്സ (Burse) കെത്താന സൂക്ഷിക്കുന്ന ഉറയാണ് പാസ്സ.

അസ്സെർജസ്

ഞായറാഴ്ചദിവസങ്ങളിൽ പ്രധാന കുർബാനയ്ക്കുമുമ്പ് വൈദികൻ ബലിപീഠത്തിന്മേലും ജനങ്ങളുടെമേലും ഫന്നാൻവെള്ളം തളിക്കുന്ന പതിവ് എല്ലാപ്പള്ളികളിലുമുണ്ട്. “നിന്റെ സോപ്പാ കോലുകൊണ്ട് എന്നെ തളിക്കണമെ; എന്നാൽ, മഞ്ഞുകട്ടയെക്കാൾ ഞാൻ വെണ്മയുള്ളവനാകും” എന്ന 50-ാം സങ്കീർത്തനത്തിലെ 9-ാമത്തെ വാക്യത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ലത്തീൻപദമാണ് “അസ് പെർജസ്”. പെസഹാക്കാലത്തു, “ഞാൻ ജലംകണ്ടു”, (Vidi aquam) എന്ന ആന്തിഫോനയും (സ്തുതിപ്പ്) 117-ാം സങ്കീർത്തനവുമാണ് ചൊല്ലുന്നത്. എല്ലാവരുടെമേലും ഫന്നാൻവെള്ളം തളിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ വൈദികൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു, ദൈവത്തിന്റെ മാ

ലാലയെ അയച്ചു് അവിടെ സന്നിഹിതരായിരിക്കുന്നവരെ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുവാനും സംരക്ഷിക്കുവാനും. ദിവ്യബലിയിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ വന്നിരിക്കുന്നവർ അപ്പോൾ തങ്ങളുടെ ഹൃദയം വെടിപ്പാക്കേണ്ടതും മാമോദീസായിൽ ലഭിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾ സ്തുരിക്കേണ്ടതുമാണെന്നു് “അസ്പെർജെസ്” എന്ന തിരുക്കർമ്മത്തിൽ നിന്നു നാം ഗ്രഹിക്കണം.

വൈദികൻ അർത്താരയുടെ പാദപീഠത്തിങ്കൽ

42-ാമത്തേ സങ്കീർത്തനമാണു വൈദികനും ശുശ്രൂഷകന്മാരും ടി പാദപീഠത്തിങ്കൽ മാറിമാറിചൊല്ലുന്നതു് ഈ സങ്കീർത്തനത്തിനു് ഉപോദ്ഘാതമായി തി രഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന വാക്യം അതി

വൈദികൻ അർത്താരയുടെ പാദപീഠത്തിങ്കൽവന്നു് 42-ാം സങ്കീർത്തനവും ‘ഞാൻ പിഴയാളി’യും ചൊല്ലുന്നു. ശുശ്രൂഷി ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മറുപടിയായി ‘ഞാൻ പിഴയാളി’ ചൊല്ലുന്നു.

ന്റെ സംക്ഷേപം എന്തെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്: “ദൈവത്തിന്റെ ബലിപീഠത്തിങ്കലേക്കു ഞാൻ പ്രവേശിക്കും; അവിടുന്ന് എന്റെ യൗവനത്തെ ആഹ്ലാദിപ്പിക്കുന്നു” വി. കുർബാന സമർപ്പിക്കുന്നതിലുള്ള ആഹ്ലാദമാണ് ഇവിടെ പ്രകടമാക്കുന്നത്. മരിച്ചവർക്കു വേണ്ടിയുള്ള കുർബാനകളിലും പീഡാനുഭവകാലത്തിലും ഈ സങ്കീർ്തനം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു ദഃഖസൂചകമായിട്ടാണ്.

ദൈവത്തിന്റെ ബലിപീഠത്തിങ്കലേത്തിയിരിക്കുമ്പോൾ പാവബോധം വൈദികന്റേയും ജനങ്ങളുടേയും ഹൃദയത്തിൽ ഉയർന്നുവരുന്നു; അതിനാൽ, ഇരുക്രട്ടരും മാറിമാറി “ഞാൻ പാപം ഏറ്റു പറയുന്നു, ഏന്റെ പാപത്താൽ, എന്റെ പാപത്താൽ, എന്റെ മഹാപാപത്താൽ” എന്ന അപേക്ഷ പൂർണ്ണമായി ചൊല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു. ബലിസമർപ്പിക്കുവാൻ വൈദികനേയും ബലിയിൽ പങ്കുകൊള്ളുവാൻ ജനങ്ങളേയും ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ഈ ജപം ചൊല്ലുന്നത്.

ദോമിത്രസ് വൊബീസ്കും

രൂമിന്റെ പുസ്തകം 2-ാം അധ്യായം നാലാംവാക്യമാണ് “ദോമിത്രസ് വൊബീസ്കും” (കത്താവു നിങ്ങളോടുകൂടെ) എന്ന ആശംസ. “എന്ത് കും സ്വീരിത്തു തുവോ” (നിന്റെ അരുപിയോടുകൂടിയും കത്താവു ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ) എന്ന ശുശ്രൂഷകന്റെ മറുപടി പൗലോസ്റ്റീഫായുടെ ലേഖനത്തിൽനിന്നെടുത്തിട്ടുള്ളതാണ് (2തിമോ. 4: 22).

വൈദികൻ ബലിപീഠം ചുംബിക്കുന്നു

പാദപീഠത്തിങ്കൽനിന്നു കയറിച്ചെല്ലുമ്പോൾത്തന്നെ വൈദികൻ അർത്താര ചുംബിക്കുന്നു. അർത്താരയിൽ സംക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധരുടെ തിരുശ്ലേഷിപ്പുകളെ വന്ദിക്കുവാനും അർ

ത്താര അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിനെ ബഹുമാനിക്കുവാനുമാണ്, വൈദികൻ അറുത്താര ചുംബിക്കുന്നത്. പാട്ടുപുജകളിൽ വൈദികൻ ബലിപീഠത്തെ ധൂപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവസാനം വൈദികനെ ധൂപിക്കുന്നതു ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിനിധി എന്ന നിലയിലാണ്.

ഇന്റ്രോയിത്ത്

“അവൻ പ്രവേശിക്കുന്നു” എന്നാണ് ഈ പദത്തിന്റെ വാചാർത്ഥം. വൈദികൻ ദൈവാലയത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ പാട്ടുകാർ പ്രാർത്ഥനകാലത്തു പാടിയിരുന്ന ഒരു പ്രാർത്ഥനയാണ് “ഇന്റ്രോയിത്ത്”. ഒരു സ്തുതിവാക്യവും, ഏതെങ്കിലും സങ്കീർത്തത്തിൽനിന്നും ഒരു രണ്ടു വാക്യങ്ങളും ത്രിത്വസ്തുതിയുമാണ് ഇന്റ്രോയിത്തിലെ അപേക്ഷകൾ. ഇന്റ്രോയിത്തിൽനിന്നും ഉഴഫിക്കാം, തിരുന്നാളിന്റെ, അല്ലെങ്കിൽ, തിരുക്കുമാളികാലത്തിന്റെ സ്വഭാവം. ഇന്റ്രോയിത്തിന്റെ അരംഭത്തിൽ വൈദികൻ സ്വന്തം ശരീരത്തിൽ കുരിശുവരയ്ക്കുന്നു; മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയാണ് കർബാനയെങ്കിൽ വൈദികൻ സ്വന്തം ശരീരത്തിലല്ല, പകരം കർബാനപ്പുസ്തകത്തിലാണ് കുരിശുവരയ്ക്കുന്നത്. തന്നെത്തന്നെ മരണം മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാനുള്ള താൽപര്യമാണ് ഇതു പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതെന്നു പറയാം.

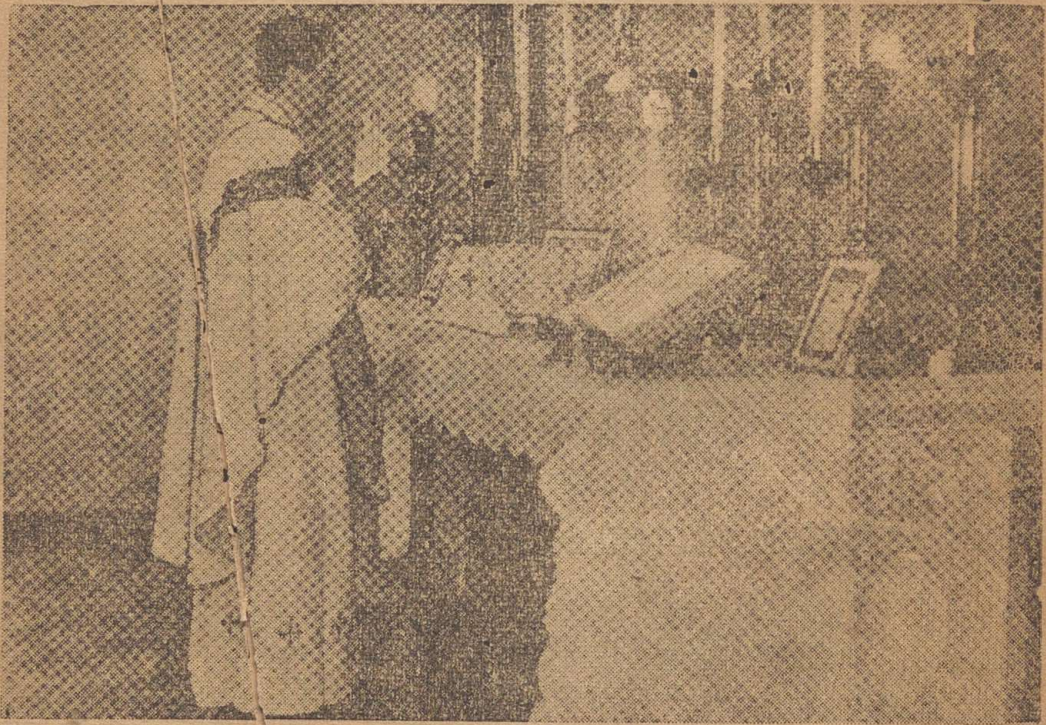
കീരിയേ എലൈസോൻ, ക്രീസ്റ്റേ എലൈസോൻ

തനി ഗ്രീക്കാണ് ഈ പദങ്ങൾ. “കർത്താവേ, ഞങ്ങളുടെമേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ, മിശിഹായേ, ഞങ്ങളുടെമേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ” എന്നാണ് ഇവയുടെ അർത്ഥം. വേദപുസ്തകത്തിൽ പല ഭാഗങ്ങളിലും ഈ അഭ്യർത്ഥന കാണാവുന്നതാണ് (സങ്കീ. 6: 3; മത്താ. 9: 27; ലൂക്കാ 17: 13). പരിശുദ്ധത്രിത്വത്തിന്റെ സ്തുതിക്കായി ഇ

വ മുമ്മൂന്നു പ്രാവശ്യം ചൊല്ലുന്നു. തങ്ങളുടെ അയോഗ്യത മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടാണു പുരോഹിതനും ജനങ്ങളും ദൈവാനുഗ്രഹത്തിനായി അപേക്ഷിക്കുന്നത്.

ഗ്ലോറിയ ഇൻ എക്‌വേൽസിസ് ദേവാ

സന്തോഷകാലത്തു ചൊല്ലുന്ന ഒരു കീർത്തനത്തിന്റെ ആദ്യ ഭാഗത്തെ വാക്കുകളാണിവ. "അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ദൈവത്തിനു സ്തുതി" എന്നർത്ഥം. പരിത്രാണകൃത്യത്തെ വിവരിച്ചു പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയാണ് ഈ കീർത്തനം ചെയ്യുന്നത്. രക്ഷകന്റെ ജനനത്തിൽ അനേകം വാനവർ ഏകോപിച്ചു പാടിയ ഗാനംകൊണ്ടാരംഭിക്കുന്ന ഈ കീർത്തനം സകല ഭക്തജനങ്ങളും തിരുത്താമി

അർത്തരയുടെ മദ്ധ്യഭാഗത്തുനിന്നും വൈദികൻ കീരിയേയും ഗ്ലോറിയയും ചൊല്ലുന്നു.

പ്പൂ ആലപിക്കേണ്ടതുതന്നെ. സന്തോഷാത്മകമായ ഈ ഗാനം കർത്ത കൂപ്പായമോ വയലററകൂപ്പായമോ ഉപയോഗിക്കുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ പുരോഹിതൻ ചൊല്ലുന്നില്ല.

കളക്റ്ററ (Collect)

നോമ്പുകാലത്തു നിശ്ചിതദിവസങ്ങളിലും മറ്റു സന്ദർഭങ്ങളിൽ ചിലപ്പോഴും പരിശുദ്ധ പിതാവോ അവിടുത്തെ പ്രതിനിധിയോ ഓരോ പ്രത്യേകസ്ഥലത്തു വി. കർബാന സമർപ്പിച്ചിരുന്നു. അവിടെ തിങ്ങിക്കൂടിയിരുന്ന ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽവെച്ചു ചൊല്ലിയിരുന്ന പ്രാർത്ഥനയാണ് "കളക്റ്ററ" (ശേഖരം) എന്നു പറയുന്നത്. ഓരോ കളക്റ്റിന്റെറകൂടെ ഓരോ സീക്രറ്ററും (രഹസ്യം) ഓരോ പോസ്റ്ററും കമ്യൂനിയനും (ദിവ്യകാരണ്യസപീകരണാനന്തരപ്രാർത്ഥന) ഉണ്ട്.

കളക്റ്ററ എന്ന പ്രാർത്ഥന പിതാവായ ദൈവത്തെ സംബോധനചെയ്യുകയാണെന്നു കാണാം. അനന്തരം, അതതു ദിവസത്തെ തിരുന്നാളിന്റെ ഓർമ്മയും ആ തിരുന്നാളിനു യോജിച്ച രേഖകളുമായാണ് കളക്റ്ററിൽ കാണുന്നത്. പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ നാമത്തിൽ അത് അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പുതിയ ക്രമം അനുസരിച്ചു മിക്ക ദിവസവും ഒരു കളക്റ്ററുമാത്രമേ ഉള്ളൂ. ചുരുക്കം ചില അവസരങ്ങളിൽമാത്രം രണ്ടാമതൊരു കളക്റ്ററുകൂടി ഉണ്ടായേക്കാം. അതതു കാലത്തേ ആവശ്യമനുസരിച്ച് ഒരു പ്രത്യേകാവേക്ഷകൂടി ചൊല്ലുവാൻ മെത്രാന്മാരുടെ ആജ്ഞാപനം ഉണ്ടെങ്കിൽ, (Oratio Imperata—ആജ്ഞാപിത പ്രാർത്ഥന) അത് ഇപ്പോഴാണ് ചൊല്ലുന്നത്.

കളക്റ്ററുകളുടെ അവസാനത്തിൽ ശുശ്രൂഷകൻ, "ആമ്മേൻ" ചൊല്ലുന്നു. ഈ അവേക്ഷകളെല്ലാം അങ്ങനെയെന്നു അനുവദിക്കുമാറാകട്ടെ എന്നു സാരം.

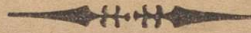
പ്രശ്നങ്ങൾ

താഴെപ്പറയുന്ന വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം വിവരിക്കുക; അല്ലെങ്കിൽ, പരിഭാഷപ്പെടുത്തുക.

(1) അസ്പെർജസ്മെ (2) വീദി ആകാശം. (3) ദോമിനൂസ് വൊബീസ്കും (4) കീരിയേ എലൈസോൻ (5) ഇന്റോയിത്ത് (6) ആമ്മേൻ (7) എത്ത് കും സ്റ്റീരിത്തു തുവോ (8) കളക്റ്റർ.

വി. കുർബാനയിൽ വരുന്ന ക്രമമനുസരിച്ചു താഴെപ്പറയുന്ന കർമ്മങ്ങൾക്കു്, അല്ലെങ്കിൽ, പ്രാർത്ഥനകൾക്കു നമ്പരിടുക.

- () അർത്താരധുപനം
- () കീരിയേ എലൈസോൻ
- () കളക്റ്റർ
- () സങ്കീർത്തനം 42
- () ഇന്റോയിത്ത്
- () ഗ്ലോറിയ ഇൻ എക്സെൽസിസ്
- () അസ്പെർജസ്
- () അർത്താരചുംബനം

രണ്ടാമധ്യായം

നവശിഷ്യന്മാരുടെ കുർബാന

(Mass of the Catechumens)

കളക്ടറുകൾ ചൊല്ലിക്കഴിയുമ്പോൾ പുരോഹിതൻ ബലി പീഠത്തിന്റെ ഇടത്തുഭാഗത്തു നിന്നുകൊണ്ട് വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്നു രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ വായിക്കുന്നു. നാലു സുവിശേഷങ്ങളൊഴികെ ഏതെങ്കിലും വേദപുസ്തകഭാഗമാണു വായിക്കുക. പൗലോസിന്റെ യോ പത്രോസിന്റെയോ യോഹന്നാന്റെയോ ലേഖനങ്ങളിൽ നിന്നാണു വായിക്കുന്നതെങ്കിൽ, ഈ ഭാഗത്തിനു “എപ്പിസൽ” അഥവാ, ലേഖനം എന്നു പറയും; മറ്റു പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നാണു വായിക്കുന്നതെങ്കിൽ, പാഠം എന്നു വാചാത്മ്യമുള്ള “ലെസൻ” എന്നു പറയാം. ഈ വായനയ്ക്കു് ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. ലേഖനംവായിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ “ഗ്രാഡുവൽ” വായിക്കുകയോ പാടുകയോ ചെയ്യുന്നു; എഴുപതാം ഞായറാഴ്ചമുതൽ ഉയിർപ്പുവരെ ഹല്ലേലൂയ്യായ്ക്കു പകരം ടാക്സ് എന്നുള്ള അപേക്ഷ ചൊല്ലുന്നു. തിരുന്നാളിനു ചേർന്നു വേദപുസ്തകവാക്യങ്ങളാണു ഗ്രാഡുവൽ. പ്രാചീനകാലത്തു് ഒരുയന്നു പാദപീഠത്തിൽ (Gradual) കയറിനിന്നു ഡീക്കനാണു “ഗ്രാഡുവൽ” എന്നുള്ള അപേക്ഷ ചൊല്ലിയിരുന്നതു്. വർഷവട്ടത്തിൽ അഞ്ചുപ്രാവശ്യം ഗ്രാഡുവലിനുശേഷം “സീക്വെൻസ്” എന്നു പേരുള്ള കീർത്തനം പാടുക പതിവുണ്ടു്. സ്തൂപസ്സുകർബാനയിൽ, അതായതു്, മൂന്നു ശുശ്രൂഷകന്മാരോടുകൂടി നടത്തുന്ന വി. കുർബാനയിൽ സബ് ഡീക്കൺ “എപ്പിസൽ” അഥവാ “ലെസൻ” എന്ന ഭാഗം വായി

കുടുംബവും വായനയുടെ അവസാനത്തിൽ കാർമ്മികന്റെ കരം ചുംബിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പുരോഹിതൻ ബലിപീഠത്തിന്റെ വലതുഭാഗത്തുനിന്നുകൊണ്ടു സുവിശേഷം വായിക്കുന്നു. സ്തുപസ്തുക്കർബാനയിൽ ഡീക്കനാണ് അത് ആഘോഷപൂർവ്വം വായിക്കുന്നത്. രണ്ടു ദീപങ്ങളുടേയും കരിശിന്റേയും മുമ്പിൽ നിന്നുകൊണ്ടുവേണം ഡീക്കൻ സുവിശേഷം പറയണം ചെയ്യുവാൻ.

വിശ്വാസപ്രമാണം

സുവിശേഷം വായിച്ചു കേട്ടയുടനെ അതു സ്വീകരിച്ചതിന്റെ ഖണ്ഡമായും കൃതജ്ഞതാസൂചകമായും തിരുസ്തുതയുടെ അധ്യാപനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന “വിശ്വാസപ്രമാണം” ചൊല്ലുന്നു. “നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ?” എന്നു ദിവ്യഗുരു ചോദിക്കുകയും, “ഉവ്വ്, കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു” എന്നു ശിഷ്യന്മാർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെയുള്ള ഒരനുഭവമാണ് അതുവഴി ഭക്താത്മാക്കൾക്ക് ഉണ്ടാകുന്നത്. സഭയുടെ വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ സംക്ഷിപ്തമായി ചേർത്തിരിക്കുന്നതിരിക്കുന്നതാണ് വിശ്വാസപ്രമാണം. “ശ്രീഹന്മാരുടെ വിശ്വാസപ്രമാണം” മല്ല വി. കുർബാനയിൽ ചെല്ലുന്നത്; പ്രത്യേകം, നികൃ-കൊൺസ്റ്റന്റിനോപ്പോലീസു സൂനഹദോസുകൾ അംഗീകരിച്ചുറപ്പിച്ച വിശ്വാസപ്രമാണമാണ്.

പരിശോധനാവിഷയം

1. സീക്വെൻസ്, ട്രാക്ട്, ഗ്രാഡുവൽ എന്നീ പദങ്ങൾകൊണ്ടു വിവക്ഷിക്കുന്നതെന്താണ്.
2. ക്രിസ്മസ്, ഇസ്റ്റർ, വ്യാക്വമാതാവിന്റെ തിരുനാൾ, വി. കുർ

ബാനയുടെ തിരനാൾ, മരിച്ചവരുടെ കർബാന, ഇവയ്ക്കുള്ള സീക്രൈൻസുകൾ വായിച്ചുനോക്കുക.

3. സുവിശേഷവും ലേഖനവും വായിക്കുമ്പോൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന തിരക്കർമ്മങ്ങളുടെ സ്വഭാവം വിവരിച്ചു് ഒരു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുസ്റ്റേമിതൻ്റെ ഒരു കത്തെഴുതുക.

4. സുവിശേഷപാരായണം കഴിയുമ്പോൾത്തന്നെ വിശ്വാസപ്രമാണം ചൊല്ലുന്നതിൻ്റെ രീതിയും വിവരിക്കുക.

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

1. സുവിശേഷം വായിക്കുന്നതു ഭക്തിപൂർവ്വം ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കും; സുവിശേഷപ്രസംഗം ഞാൻ താൽപര്യത്തോടെ ശ്രവിക്കും.

2. വിശ്വാസപ്രമാണം ഭക്തിയോടുകൂടെ ദിനനോറും ഞാൻ ചൊല്ലും; പ്രത്യേകിച്ചു്, പ്രലോഭനങ്ങളുണ്ടാകുമ്പോൾ.

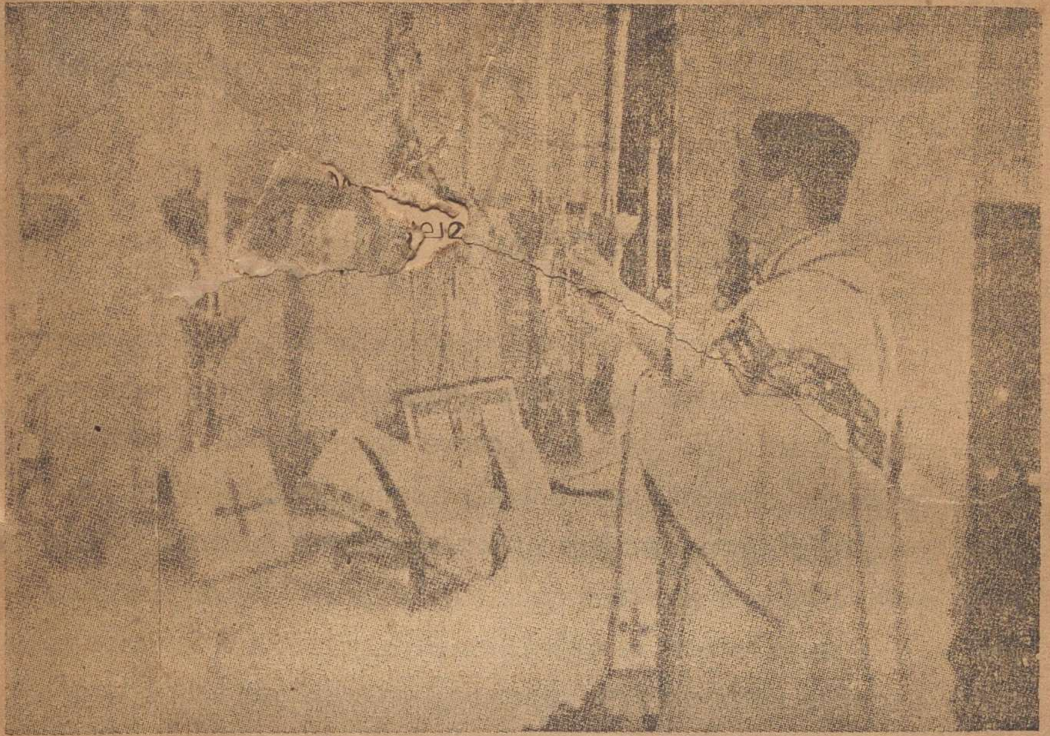

മൂന്നാമധ്യായം

വിശ്വാസികളുടെ കുർബാന

കാഴ്ചവയ്പ്പ്

കുർബാന ശരിക്കു തുടങ്ങുന്നതു കാഴ്ചവയ്പ്പോടുകൂടെയാണു്. പ്രാചീനകാലത്തു വിശ്വാസികളെല്ലാവരും തങ്ങളുടെ കാഴ്ചകൾ സമർപ്പിച്ചിരുന്നു; അങ്ങനെ വി. കുർബാനബലി അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്ന എല്ലാവരുടേയുമായി രൂപംകൊണ്ടിരുന്നു. “ഇന്നു്” അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു കുർബാനയമ്മം മാത്രം അവശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു. വൈദികൻ അപ്പം (ഓസ്തി) എടുത്തു സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിനു കാഴ്ചവയ്പ്പു യാഥാസ്ഥാനം വയ്ക്കുന്നു. അനന്തരം, കാസയിൽ വീഞ്ഞും ഒരു തുള്ളി വെള്ളവും ഒഴിക്കുകയും അതും പിതാവായ ദൈവത്തിനു കാഴ്ചവയ്പ്പുകളും ചെയ്യുന്നു. പാടുപൂജകളിൽ ധൂപം ആശീർവ്വിക്കുകയും അർപ്പണാര്യം ബലിവസ്തുക്കളും ധൂപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയല്ല പാടുപൂജയെങ്കിൽ എല്ലാ ശുശ്രൂഷകരേയും ധൂപിക്കുന്നുണ്ടു്. ബലിയിൽ സംബന്ധിക്കുന്ന എല്ലാവരും ലോകത്തിന്റെ വ്യാമോഹങ്ങളിൽനിന്നു് അകന്നിരിക്കണമെന്നു് ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ധൂപപാത്രത്തിൽ അഗ്നി എരിയുന്നതുപോലെ എല്ലാ ഹൃദയങ്ങളും ദൈവസ്നേഹംകൊണ്ടു് ഉജ്ജ്വലിക്കണം. സുപസ്സുകർബാനയിൽ സബ്ഡീക്കൺ വേദക്കസ്സു ധരിച്ചു്, പീലാസ അതുകൊണ്ടു മുടി ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കുന്നു. കാഴ്ചവയ്പ്പും ധൂപനമുണ്ടെങ്കിൽ അതും കഴിയുമ്പോൾ പുരോഹിതൻ കൈകൾ കഴുകുന്നു.

വൈദികൻ അർത്താരയുടെ മദ്ധ്യഭാഗത്തു നിന്നുകൊണ്ട്
വീണ്ടു കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നു.

ഒരാത്തേ ഫ്രാത്രസ്സ് (സഹോദരരേ, പ്രാത്ഥിപ്പിൻ)

വി. കർബാന പുരോഹിതൻ തനിച്ചു നടത്തുന്ന ഒരു പ്രാത്ഥനാകർമ്മമായി പരിഗണിക്കരുത്. മിശിഹായുടെ മരതികശരീരത്തിലേ അംഗങ്ങളെല്ലാവരും പ്രധാനപുരോഹിതനായ മിശിഹായോടുചേർന്നു നടത്തുന്ന ഒരു ബലിയാണത്ര. ദിവ്യബലിയിലേ “ഞങ്ങൾ” പ്രയോഗം ഇതിന് ഉപോൽബലകമാണ്. “സഹോദരരേ, എന്റേയും നിങ്ങളുടേയും ബലി ദൈവത്തിനു പ്രസാദകരമായിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾ പ്രാത്ഥിക്കവിൻ” എന്ന പുരോഹിതന്റെ അപേക്ഷയും ഇതിനു തെളിവാണു്. അതിനാൽ, കർബാനയുടെ സമയത്തു സന്നിഹിതരായിരിക്കുന്നവർ വി. കർബാന കാണുകയല്ല, പ്രധാനപുരോഹിതനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ ബലിയിൽ പുരോഹിതനോടു യോജിച്ചു പങ്കെടുക്കുകയാണു്. കർബാനയമ്മം കൊടുത്തയാളും

ശുശ്രൂഷകനും പുരോഹിതനോടു കൂടതൽ അടുത്തു യോജിച്ചു ബലി സമർപ്പിക്കുന്നു.

രഹസ്യപ്രാർത്ഥന (Secret)

വിശുദ്ധവസ്തുക്കൾ സ്വീകരിക്കുവാനും അവ കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നവരെ പവിത്രീകരിക്കുവാനുമുള്ള ഒരപേക്ഷയാണ് “രഹസ്യപ്രാർത്ഥന”യെന്നു പറയുന്നത്. ഈ പ്രാർത്ഥന വൈദികൻ വളരെ താഴ്ന്ന സ്വരത്തിൽ ചൊല്ലുന്നു. ലൗകികപദാർത്ഥങ്ങളിൽനിന്നു വേർതിരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാഴ്ചവസ്തുക്കളെ സംബന്ധിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനയായതുകൊണ്ടും ഈ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു, “സീക്രറ്റം” എന്നു പറയാറുണ്ട്. ഈ പദത്തിന്റെ ലത്തീൻ മൂലം പരിശോധിക്കുകയാണെങ്കിൽ രഹസ്യപ്രാർത്ഥനയെന്നു മാത്രമല്ല, ഇതിന് അർത്ഥമുള്ളതു്. “സെക്രറ്റം” എന്നുവെച്ചാൽ വേർതിരിക്കപ്പെട്ടതു് എന്നാണു ലത്തീനിൽ അർത്ഥം.

പ്രിഫേസ്

സീക്രറ്റം കഴിഞ്ഞാലുടനെ “പ്രിഫേസ്” (Praefatio-പ്രസ്താവന) ആയി. സുന്ദരമായ ഒരു കൃതജ്ഞതാപ്രദർശനമാണ് ഈ പ്രാർത്ഥന. പ്രധാനതിരുനാളുകൾക്കും ഞായറാഴ്ചകൾക്കുമായി ഇപ്പോൾ പതിനഞ്ചു പ്രിഫേസുകളുണ്ട്.

ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ മൂന്നു ഭാഗങ്ങൾ തെളിഞ്ഞുകാണാം:

- 1) ദൈവത്തിനു പൊതുവേ ഉള്ള കൃതജ്ഞതാപ്രകാശനം.
- 2) അതതു തിരുനാളിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ അനുഗ്രഹം പ്രദാനം ചെയ്തതിനു പ്രത്യേകനന്ദി. ഈ ഭാഗം ഓരോ പ്രിഫേസിനും വേറെ വേറെയാണ്.
- 3. ദൈവത്തിന്റെ സ്തുതികൾ പാടുന്ന നവവൃന്ദം വാനവരുടെ

കീർത്തനങ്ങളോടു വിശ്വാസികളുടെ പ്രാർത്ഥനകളും കൂട്ടിച്ചേർത്തു സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള ഒരുപേക്കു.

കൂദാശകർമ്മത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനംകൂടിയാണു പ്രിഫെസ്. അതിനാൽ, ഉജ്ജ്വലമായ ഒരു പ്രാർത്ഥനയാണതു്; പാടുവെച്ച ജയിൽ ഭംഗിയായി പാടുന്ന ഒരു ഗാനവുമാണതു്.

സാൻക്തുസ് (Sanctus)

പ്രിഫെസിന്റെ സമാപനമാണു "സാൻക്തുസ്" (പരിശുദ്ധൻ). പരിശുദ്ധതിരപ്പത്തിലേ മൂന്നാളുകളുടെ സ്തുതിക്കായി മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഈ സ്തുതിവാക്യം ആവർത്തിക്കുന്നു. വേദപുസ്തകത്തിൽ ഇതിനു് അടിസ്ഥാനമുണ്ടു്. (എഴുത്തു 6: 3; വെളിപാടു് 4: 8) ഓശാനദിവസത്തെ സ്തുതിവാക്യംകൂടി ഇവിടെ ചേർത്തു ചൊല്ലുന്നു. "അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ഓശാന; ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ വാഴു്ത്തപ്പെട്ടവനാകുന്നു. അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ഓശാന" (മത്താ. 21: 9). രാജാധിരാജന്റെ ആഗമനത്തെ അറിയിക്കുവാൻ ചെറിയ മണി മൂന്നുപ്രാവശ്യം കിലുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പ്രശ്നങ്ങൾ

(1) താഴെപ്പറയുന്നവയുടെ ക്രമമനുസരിച്ചു നമ്പരിടുക:

- () കൈകഴുകുന്നതു് () സാൻക്തുസ് () ധൂപനം
- () കാഴ്ചവെച്ചു് () സീക്രറ്റം () വീഞ്ഞു കാഴ്ചവെച്ചു്
- () പ്രിഫെസ് () അപ്പം കാഴ്ചവെക്കുന്നതു്.

(2) കാഴ്ചവെച്ചു് എന്താണു്? കുർബാനയർമ്മവും കാഴ്ചവെച്ചു് തമ്മിൽ എന്തെങ്കിലും ബന്ധമുണ്ടോ?

(3) കാഴ്ചവെച്ചു കഴിഞ്ഞു പുരോഹിതൻ കൈകഴുകുന്നതു കൈവെടിപ്പാക്കുവാൻതന്നെയാണോ?

(4) കുർബാന കാണുന്നുവെന്നു പറയുന്നതു ശരിയാണോ? വിശ്വാസികൾക്കും ദിവ്യബലിസമർപ്പണത്തിൽ പങ്കുണ്ടോ?

(5) എന്താണു പ്രിഫെസ്? ഓരോ കുർബാനയ്ക്കും പ്രത്യേകം പ്രിഫെസ് ഉണ്ടോ?

6) “ഒരാത്തേ ഫ്രാത്രേസം” എന്നു തുടങ്ങുന്ന പ്രാർത്ഥനയുടെ പരിഭാഷ വായിച്ചുനോക്കുക. എന്താണു് അതിന്റെ സാരം?

(7) “സീക്രറ്റം” എന്ന പ്രാർത്ഥന എപ്പോൾ ചൊല്ലുന്നു? എന്താണു് ആ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഉദ്ദേശ്യം?

(8) ഓസ്തിയും കുസ്തോദിയും കെത്താനയിൽ വയ്ക്കുന്നതിനുമുമ്പു് കുരിശു ചരയ്ക്കുന്നതെന്തിനാണു്?

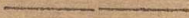
(ഉത്തരം: കുർബാനയും കുരിശിലേ വെലിയും ഒന്നാണെന്നു കാണിക്കുവാൻ.)

(9) വി. കുർബാനയ്ക്കു് ഉപയോഗിക്കുന്ന വീഞ്ഞു കാസയിൽ ഒഴിക്കുമ്പോൾ അതു് ആശീർവ്വദിക്കാറുണ്ടോ? വെള്ളത്തുളളിയോ? എന്തിനാണു വെള്ളം ചേർക്കുന്നതു്? വെള്ളം ചേർക്കുമ്പോൾ ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥന വായിച്ചുനോക്കുക.

(ഉത്തരം: പെസന്മാരേക്കുണത്തിനു് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വീഞ്ഞിൽ ഒരു തുളളി വെള്ളം ചേർക്കുന്ന സമ്പ്രദായം യഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിലുണ്ടായിരുന്നു. വെള്ളം വിശ്വാസികളുടേയും വീഞ്ഞു ക്രിസ്തുവിന്റെയും സാദൃശ്യമാണു്. ആശീർവ്വദം വിശ്വാസികൾക്കു യോഗ്യമാണു്; ക്രിസ്തുവിനു് ആവശ്യമില്ലല്ലോ. ആശീർവ്വദങ്ങൾ എല്ലാം ഉയിരവർക്കുതാകയാൽ, മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള കുർബാനയിൽ വെള്ളത്തുളളി ആശീർവ്വദിക്കുന്നില്ല.)

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

1. കാഴ്ചവെപ്പിന്റെ സമയത്തു പുരോഹിതനോടുള്ള ഏണേയും എന്റെ സമസ്തവും സർവ്വേശ്വരനു ഞാൻ കാഴ്ചവയ്ക്കും.
2. “ഒരാത്തേ ഫ്രാത്രേസം” എന്നു ചൊല്ലുമ്പോൾ വി. കുർബാന കാണാൻ സാധിക്കാത്തവർക്കുവേണ്ടി ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കും.
3. “പ്രിഫെസ്” വായിക്കുമ്പോൾ എനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ലൗകികവും ആധ്യാത്മികവുമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു ഞാൻ ദൈവത്തിനു നന്ദി പ്രദർശിപ്പിക്കും.

നാലാമദ്ധ്യായം

വി. കുർബാനയുടെ കാനൺ

“കാനൺ” ഒരു ഗ്രീക്കു പദമാണ്. നിയമം, ക്രമം എന്നർത്ഥം. ഈ ഭാഗം അതിപ്രാചീനമാണ്; ഐക്യഹിതമെന്നൊന്നു പറയുന്നു. തിരുനാളനുസരിച്ചോ കാലാചാര്യന്മാരുടെ അനുസരിച്ചോ ഈ ഭാഗം മാറുന്നില്ല. ഇടമണി കിലുക്കിക്കഴിയുമ്പോൾ കാനൺ ആരംഭിക്കുന്നു.

ത്രിവിധസ്മരണകൾ

“തേ ഈജിപ്തർ”—ഈ ഒന്നാമത്തേ പ്രാർത്ഥനയിൽ ബലി സാധനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവാനും ആശീർവ്വദിക്കുവാനും തിരുസ്സഭയെ അനുഗ്രഹിക്കുവാനും പുരോഹിതൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. തിരുസ്സഭയ്ക്കു സമാധാനം നല്കണമേ, അതിനെ സംരക്ഷിക്കണമേ, ഐക്യത്തിൽ നിലനിർത്തണമേ എന്ന അപേക്ഷകളാണ് ഈ ഭാഗത്തു പ്രധാനമായി കാണുന്നത്.

ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന ഉടനെ വരുന്നു. കുർബാന കാണുവാൻ സമ്മേളിച്ചിട്ടുള്ളവരെയും വിശ്വാസികളേയും അനുഗ്രഹിക്കുവാൻ പുരോഹിതൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. പ്രാചീനകാലങ്ങളിൽ ആർക്കെല്ലാംവേണ്ടി ആ കുർബാനയിൽ അപേക്ഷിച്ചിരുന്നുവോ അവരുടെ പേരുകൾ പ്രസംഗചിഹ്നത്തിൽനിന്നു വായിച്ചിരുന്നു. ഇന്ന് അത്തരം പേരുകളെല്ലാം വൈദികൻ ഹൃദയത്തിൽ സ്മരിക്കുന്നു. ഈ സമയത്തു കുർബാന കാണുന്ന വിശ്വാസികളും തങ്ങളുടെ നിയോഗങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

ജേരൂസലേമിന്റെ സഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണു പുരോഹിതൻ പിന്നീട് ചെയ്യുന്നത്: “അവരുടെ പ്രാർത്ഥനകളും യോഗ്യത

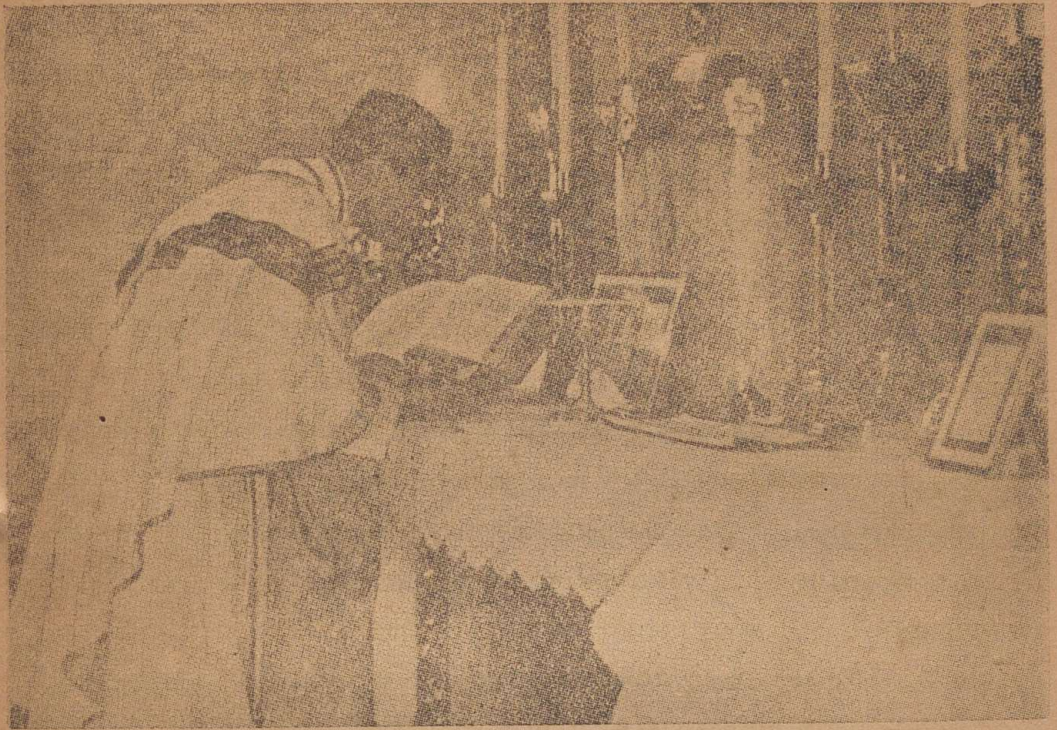
കളിപ്പാട്ടിനെ വൈദികന്മാർ സംരക്ഷണ ഞങ്ങളുടെ കൈകൾ
 എന്നതാണ് ആ പ്രാർത്ഥനയുടെ കാതൽ. കന്യകാബിരുദവും
 പന്ത്രണ്ടു സ്ത്രീകളെയും പന്ത്രണ്ടു രക്തസാക്ഷികളേയും ഈ പ്രാർ
 ത്ഥനയിൽ അനുസ്മരിക്കുന്നുണ്ട്. ക്രിസ്തു നേരിട്ടു വിളിച്ച സ്ത്രീകൾ
 രെയോണ് സംബോധന ചെയ്യുന്നത്; അതിനാൽ, മത്തിയാസിനു
 പകരം പന്ത്രണ്ടു സ്ത്രീകളുടെ ഗണത്തിൽ പൗലോസു സ്ഥാനം
 പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. പന്ത്രണ്ടു രക്തസാക്ഷികളിൽ അഞ്ചു മാർപ്പാപ്പ
 മാതം ഒരു മെത്രാനും ഒരു ഡീക്കനും അഞ്ചു അല്മായരും ഉൾപ്പെ
 ട്താണ്. കൂദാശ ചെയ്യുകഴിഞ്ഞതിനുശേഷം മത്തിയാസിനേയും
 ബർണബായേയും കുർബാനയിൽ സ്മരിക്കുന്നുണ്ട്.

കൈവിരിച്ചു വിടിച്ചുള്ള പ്രാർത്ഥന

ബലിവസ്തുക്കളുടെമേൽ കൈവിരിച്ചുവിടിച്ചുകൊണ്ട് അടു
 ത്ത പ്രാർത്ഥന ചെയ്യുന്നു. പുരോഹിതൻ ഉള്ളുകൈ കീഴോട്ടും
 പെരുവിരലുകൾ കരിശാകൃതിയിൽ ചേർത്തും വെച്ചിരിക്കുന്നതു കാ
 ണാം. യഹൂദരുടെ ബലികളിൽ പുരോഹിതൻ ബലിവസ്തുക്കളുടെ
 മേൽ കൈ വിരിച്ചുവിടിച്ചിരുന്നു; ജനങ്ങളുടെ പാപം ബലിവസ്തു
 വിലേക്ക് അങ്ങനെ പ്രവേശിച്ചുവെന്നാണു സങ്കല്പം. ക്രിസ്തുവും
 പാപികളായ മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി തന്നെത്തന്നെ ബലി ചെയ്യുകയാ
 ണെന്നു സൂചന.

അപ്പവും വീഞ്ഞും ഒന്നുകൂടി ആശീർവ്വദിക്കുന്നു

തങ്ങളുടെ കാഴ്ചകൾ ആശീർവ്വദിക്കുവാനും അംഗീകരിക്കുവാ
 നും മിശിഹായുടെ ശരീരവും രക്തവുമായിപ്പകരുന്നതിനു യോഗ്യ
 മാക്കുവാനും പുരോഹിതനും ജനങ്ങളുംകൂടി വിനീതമായി വീണ്ടും
 അപേക്ഷിക്കുന്നു.

വൈദികൻ ഓസ്ട്രി കൂദാശചെയ്യുന്നു.

കൂദാശകർമ്മം

ഇതാ ദിവ്യബലിയിലേ പ്രധാനഘട്ടം. കടന്നുപോകുന്ന നിമിഷങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനമായ ചിലതാണിവ. കൂദാശവചനങ്ങൾ ചൊല്ലുമ്പോൾ അപ്പവും വീഞ്ഞും മിശിഹായുടെ ശരീരരക്തങ്ങളായ മാറുന്നു. അതിനു വസ്തുഭേദമെന്നു പേര്. വി. കർബാനയുടെ സ്ഥാപനത്തെ സ്സംബന്ധിച്ചു വേദപുസ്തകം നൽകുന്ന വിവരങ്ങളിൽനിന്നെടുത്തതാണ് കൂദാശവചനങ്ങൾ (മത്താ. 26: 26—28; മർക്കോ. 14: 22—24, ലൂക്കാ 22: 19—20; 1 കൂറ. 11: 23-25). കൂദാശ ചെയ്യുമ്പോൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ആചാരങ്ങളിൽ ചിലതു വേദപുസ്തകത്തിൽത്തന്നെയുള്ളതാണ്; ശേഷമെല്ലാം ഐക്യചാരവ്യവസ്ഥയും. വീഞ്ഞു കൂദാശചെയ്യുമ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകളിൽ ഒന്ന്, അതായത്, “വിശ്വാസത്തിന്റെ

രഹസ്യം" (Mysterium Fidei) 1 തിമോ. 3: 9-ൽനിന്ന് എടുത്തതാണ്.

വി. കുർബാന ക്രദാശചെയ്തു് ഉയർത്തുമ്പോൾ, "എന്റെ കർത്താവേ, എന്റെ ദൈവമേ" എന്നു ചൊല്ലുന്നതിനു 7 വർഷത്തെ ഭണ്ഡവിമോചനമുണ്ട്. കമ്പസാരിച്ചു വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആഴ്ചയിലൊരിക്കൽ പൂർണ്ണഭണ്ഡവിമോചനവും പ്രാപിക്കാം.

ഈ ബലിയിൽ കർത്താവിന്റെ പീഡാനുഭവവും മരണവും മാത്രമല്ല അനുസ്മരിക്കപ്പെടുന്നതു്; അവിടുത്തെ ഉയിർപ്പും സ്വർഗ്ഗാരോഹണവുംകൂടി നാം കൊണ്ടാടുന്നു. ദിവ്യഗുരുവിന്റെ ബലി സ്വർഗ്ഗം അംഗീകരിച്ചുവെന്നതിനു സാക്ഷ്യമാണ് ഇവ രണ്ടും. അതിനാലാണ്, വി. കുർബാനയിൽ അവിടുത്തെ പീഡാനുഭവവും മരണവും ഉയിർപ്പും സ്വർഗ്ഗാരോഹണവും അനുസ്മരിക്കപ്പെടുന്നു, ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു എന്നൊക്കെ നാം പറയുന്നതു്.

തുടർന്നുള്ള അഭിഷേകം

ക്രദാശകർമ്മംകഴിഞ്ഞുള്ള അപേക്ഷകളിൽ പ്രധാനമായി ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഒരു സംഗതി നീതിമാനായ ഹാബേചിന്റേയും പിതാവായ അബ്രാഹത്തിന്റേയും പുരോഹിതപ്രധാനനായ മെൽക്കീസെദെക്കിന്റേയും ബലിപോലെ ഈ ബലി സ്വീകരിക്കണമേ എന്നതാണ്. അനന്തരം, പുരോഹിതൻ കനിഞ്ഞു കൈകൾ അർത്താരയിന്മേൽ ചേർത്തുവെച്ചുകൊണ്ടു വിനീതമായി വീണ്ടും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു, വാനവളുതന്മാരുടെ കരങ്ങൾവഴി ഈ ബലി സ്വീകരിക്കണമെന്നും ബലിയിൽ ഭാഗഭാക്കുകുന്നവരെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ടു നിറയ്ക്കണമെന്നും. സഹനസഭയ്ക്കും സമരസഭയ്ക്കും ജേതുസഭയ്ക്കുംവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ തുടരുന്നു. അനേക വിശുദ്ധർ പ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹം തനിക്കും നല്കണമേ എന്നു വൈദികൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ദിവ്യബലിയിൽ ക്രിസ്തുവുമായി ഉണ്ടാകുന്ന

ഐക്യം പുണ്യവാന്മാരുടെ ഐക്യത്തിന്റേയും അവരുടെ സൗഭാഗ്യത്തിന്റേയും ഓർമ്മ പുരോഹിതനിൽ ജനിപ്പിക്കുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പതിനഞ്ചു പുണ്യവാന്മാരുടെ പേരു വിളിച്ചു വെളി കൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. പുതിയ നിയമത്തിൽ പ്രഥമസ്ഥാനത്തു കന്യാ കാംബികയും പഴയനിയമത്തിൽ സ്താപകയോഹന്നാനും നില്ക്കുന്നു. ശേഷം പതിനാലുപേരിൽ ഏഴു പുണ്യവാന്മാരും ഏഴു പുണ്യവതികളും ഉൾപ്പെടുന്നു. മത്തിയാസിന്റേയും അപ്പസ്തോലശിഷ്യന്മാരായ വി. ബർണബാസിന്റേയും അന്തിയോക്കിയായിലേ വി. ഇഗ്നേഷ്യസിന്റേയും നാമങ്ങൾ ഇക്കൂട്ടത്തിലുണ്ട്.

സമസ്തഭാഗങ്ങളും പ്രത്യേകിച്ച് ഈ അപ്പവും വീഞ്ഞും മിശിഹാവഴി ക്രിസ്തു നല്കിയതാണെന്നുള്ള കാര്യവും ഇവിടെ ഏറ്റുപറയുന്നു. ഇവ ക്രിസ്തുവഴി നമ്മുടെ ശുദ്ധീകരണവും ജീവനുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. “അവനിലും അവൻ വഴിയും അവനോടുകൂടെയും” എന്നുള്ള അർത്ഥഗർഭമായ ആവർത്തനം ക്രിസ്തുവാകുന്ന പുരോഹിതനോടുള്ള നമ്മുടെ ബന്ധത്തെ സൂചിപ്പിക്കുകയാണ്; അവിടുന്ന്വഴി സർവ്വേശ്വരൻ നല്കുന്ന അത്യുന്നതബഹുമാനത്തെ നാം ഓർക്കുകയാണ്. അനന്തരം, തിരുവോസ്തികൊണ്ടു കാനയുടെ മേൽ മൂന്നുപ്രാവശ്യവും അതിന്റെ മുമ്പിൽ രണ്ടുപ്രാവശ്യവും കരിശു വരയ്ക്കുന്നു. പിതാവിന്റേയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റേയും നാമം ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഒടുവിൽ രണ്ടുപ്രാവശ്യം കരിശുവരയ്ക്കുന്നത്. പിതാവിന്റേയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റേയും ഐക്യത്തിൽ പുത്രൻ കരിശിലേ ബലി സമർപ്പിച്ചുവെന്ന് ഇതിനാൽ നാം മനസ്സിലാക്കണം.

തിരുവോസ്തി കാസായോടുകൂടി സ്വല്പം ഉയർത്തുന്നു
(LESSER ELEVATION)

എല്ലാറീത്തുകളിലുംതന്നെയുള്ള ഒരാചാരമാണിത്; ആകയാൽ, എത്രയും പ്രാചീനമായ ഒരു നടപടിയായിരിക്കണം. തിരു

വോസ്തി കാസയുടെ മേൽവച്ചു വീണ്ടും ഇങ്ങനെ ഉയർത്തുന്നതു വിശ്വാസികൾ വി. കുർബാനയിൽ സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്ന ഈ ശോധയെന്നുകൂടി ആരാധിക്കുവാനാണ്.

പരിശോധനാവിഷയം

താഴെപ്പറയുന്നവ എന്താണെന്നു വിവരിക്കുക:

- 1) കാനൺ. 2) കൂദാശകർമ്മത്തിനുമുമ്പുള്ള പ്രാർത്ഥനാനിയോഗങ്ങൾ. 3) കൂദാശകർമ്മത്തിനുശേഷമുള്ള പ്രാർത്ഥനാനിയോഗങ്ങൾ. 4) കൂദാശവചനങ്ങൾ.

പ്രശ്നങ്ങൾ

1. എന്തിനാണു വൈദികൻ ബലിസാധനങ്ങളുടെമേൽ കൈവിരിച്ചുപിടിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്?

2. കുർബാന ഉയർത്തുമ്പോൾ ഭക്തിപൂർവ്വം ചൊല്ലാവുന്ന ഒരു പേക്കു നിർദ്ദേശിക്കുക.

3. കൂദാശകർമ്മത്തിനുമുമ്പ് ഏതു പുണ്യവാന്മാരെയെല്ലാമാണു കാനണിൽ അനുസ്മരിച്ചിരിക്കുന്നത്?

- [ഉത്തരം: (എ) മാർപ്പാപ്പമാർ (1) ലീനസ് (64—76)
 2) ക്ലേത്തസ് (76—88) 3) ക്ലേമൻറ് (89—97).
 4) സിസ്റ്റസ് (117—126) 5) കൊർണേലിയസ് 2 (51—253).
 (ബി) സിപ്രിയാൻ, കാർത്തേജിലെ മെത്രാൻ (+258).
 (സി) ലോറൻസ്, ഒരു ഡീക്കൻ (+258).
 (ഡി) അല്മായർ 1) ക്രിസോസ്തംസ് (+304) 2) സഹോദരന്മാരായ യോഹന്നാനും പൗലോസും (+362). 3) സഹോദരന്മാരായ കോസ്റ്റോസും ദമിയാനോസും. (+287).

4. കൂദാശകർമ്മത്തിനുശേഷം അനുസ്മരിക്കപ്പെടുന്ന പുണ്യവാന്മാർ ആരെല്ലാം?

- 1) സ്താപകയോഹന്നാൻ. 2) സ്റ്റീഫൻ. 3) മത്തിയാസ്
- 4) ബർണബാസ്. 5) അന്തിയോക്കിയായിലേ വി. ഇഗ്നേഷ്യസ്

ഷ്യസ് (117). 6) അലക്സാണ്ടർപാപ്പ (105-115). 7) പുരോഹിതനും രക്തസാക്ഷിയുമായ മർസെലീനസ്. 8) പിശാചിനെ പായിച്ചിരുന്ന പീറ്റർ. 9) മെലിച്ചിത്താസ് എന്നൊരടിമ. 10) അവളുടെ യജമാനത്തി, പെർപെതവാ (-203). 11) ആഗത്താ (250-253). 12) ലൂസി (+303). 13) ആഗെസ്. 14) സിസിലി. 15) അനസ്താസിയാ.

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

1. കുർബാനയിൽ വൈദികൻ പ്രാർത്ഥനാനിയോഗങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുമ്പോൾ ഞാനും അങ്ങനെ ചെയ്യും.
2. വി. കുർബാന ഉയർത്തുമ്പോൾ “എന്റെ കർത്താവേ, എന്റെ ദൈവമേ!” എന്നു ഞാൻ ചൊല്ലും.
3. വി. കുർബാനയുടെ സമയത്തു നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പീഡാനുഭവവും മരണവും ഉയിർപ്പും സ്വർഗ്ഗാരോഹണവും ഞാൻ ധ്യാനവിഷയമാക്കും.

അബ്രാമധ്യായം

വിശ്വാസികളുടെ കുർബാന

ഈ ഭാഗം കർത്തൃപ്രാർത്ഥനകൊണ്ടാർംഭിക്കുന്നു. ദിവ്യഗുരുവിന്റെ ആജ്ഞാപനമനുസരിച്ചു സർവ്വേശ്വരനെ പിതാവെന്നു വിളിച്ചു അപേക്ഷിക്കുവാൻ നാം ധൈര്യപ്പെടുകയാണ്. എല്ലാ റീതു കളിലേ കുർബാനകളിലും സുന്ദരമായ ഈ അപേക്ഷ സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ പിതൃത്വവും മനുഷ്യന്റെ സഹോദരത്വവും അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രാർത്ഥനയാണല്ലോ ഇത്. “ഞങ്ങളുടെ അനുഭവനാമാരം ഇന്നു ഞങ്ങൾക്കു തരുക” എന്നതു വി. കുർബാനസ്വീകരണത്തിനു പററിയ ഒരുക്കമാണ്. “ഞങ്ങളുടെ കടങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുക”—വി. കുർബാന സ്വീകരണത്തിനുമുമ്പുള്ള ഒരു മനസ്സാപപ്രകരണമല്ലേ ഇത്? ബലിപീഠമാകുന്ന മേശയിൽനിന്നു മിശിഹായുടെ ശരീരം അനുഭവിക്കുവാൻ സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്നവർക്ക് ഇതു ഭക്ഷണത്തിന്റെ മുമ്പുള്ള ജപംപോലെയാണ്.

“തിന്മയിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമേ” എന്ന കർത്തൃപ്രാർത്ഥനയിലേ അപേക്ഷ വിസ്തരിച്ചു ചൊല്ലുകയാണ് അടുത്ത ജപത്തിൽ ചെയ്യുന്നത്. കഴിഞ്ഞതും വരാനിരിക്കുന്നതുമായ സകലതിന്മകളിലുംനിന്നു കന്യകാംബികയുടേയും പത്രോസ്, പൗലോസ്, അന്ത്രയോസ് ശ്ലീഹന്മാരുടേയും മാധ്യസ്ഥ്യംവഴി മോചനം നൽകണമേ എന്നു പുരോഹിതൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

കർത്താവിന്റെ സമാധാനം

ദിവ്യരക്ഷകന്റെ പ്രസാദവരത്താൽ ദൈവത്തോടു രമ്യതപ്പെടുന്നതും ഐക്യം പ്രാപിക്കുന്നതുമത്രേ സമാധാനം; നിത്യരക്ഷയാകുന്നു സമാധാനത്തിന്റെ പൂണ്ണത. കർത്താവിന്റെ സമാധാനം എ

ല്ലാവരോടുംകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ എന്നതാണ് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനകളുടെയെല്ലാം സംക്ഷേപം. ക്രിസ്തുവിന്റെ കരിശുവഴിയാണു സമാധാനം കൈവരുന്നതെന്നു സൂചിപ്പിക്കുവാൻ പുരോഹിതൻ പീലാസുകൊണ്ടു തന്റെമേൽ കരിശുവെയ്ക്കുന്നു; അവസാനം സമാധാനനാഥന്റെ ശരീരം സൂക്ഷിക്കുന്ന ആ പീലാസയെ പുരോഹിതൻ ഭക്തിപൂർവ്വം ചുംബിക്കുന്നു.

അപ്പം മുറിക്കൽ

അതിപ്രധാനമായ ഒരു തിരുക്കർമ്മമാണിത്. വി. കർമ്മാനയുടെ പകരം ആദിമക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന പദം പോലും “അപ്പം മുറിക്കൽ” എന്നാണ്. അന്തിമഭക്ഷണവേളയിൽ ക്രിസ്തുനാഥൻ അപ്പം മുറിച്ചു ശിഷ്യന്മാർക്കു കൊടുത്തു. ആദിമശതാബ്ദങ്ങളിൽ പുരോഹിതന്മാരും വലിയ ഒരപ്പത്തിൽനിന്നു മുറിച്ചാണു ഭക്തജനങ്ങൾക്കു വി. കർമ്മാന കൊടുത്തിരുന്നത്. അവയെല്ലാം അനുസ്മരിച്ചു വി. കർമ്മാനയിൽ ഇന്നും തിരുവോസ്തി മൂന്നായി മുറിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ തിരുക്കർമ്മത്തിന് ഇന്നു പല അർത്ഥങ്ങളുണ്ട്: 1) ക്രിസ്തുവിന്റെ പീഡാനഭവത്തിലും മരണത്തിലും അവിടുത്തേക്കുണ്ടായ വേദനകൾ അതു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 2) കാസയുടെ മീതെവെച്ചു തിരുവോസ്തി മുറിക്കുന്നതിൽനിന്നു നാം മനസ്സിലാക്കണം ക്രൂശിതനായ മിശിഹായുടെ തിരുശ്ശരീരത്തിൽനിന്നൊഴുകിയ തിരുരക്തം വഴിയാണു നമ്മുടെ രക്ഷ സാധിച്ചതെന്ന്. അപ്പവും വീഞ്ഞും വേറെ വേറെയെടുത്തുകൊണ്ട്, “ഇതെന്റെ ശരീരമാകുന്നു” “ഇതെന്റെ രക്തമാകുന്നു” എന്നു പുരോഹിതൻ ചൊല്ലുന്നത്, ഓരോ സാദൃശ്യത്തിലും മിശിഹാ മുഴുവനായിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടല്ല, പ്രത്യേക, അവിടുത്തെ അമൂല്യരക്തം ശരീരത്തിൽനിന്നു വേർപിരിഞ്ഞു ഉൽഭൂതമായ മരണത്തെ സൂചിപ്പിക്കുവാനാണ്. വി. കർമ്മാനയിൽ ഈ രണ്ടു സാദൃശ്യങ്ങളും കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നത്, അതായത്,

തിരുവോസ്തിയിൽ ഒരു ഭാഗം കാസയിലിടുന്നതു്, അവിടുത്തെ തിരുരക്തം ശരീരത്തോടു യോജിച്ചുണ്ടായ പുനരുത്ഥാനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുവാനാണു്. വി. കുർബാനയിൽ എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്നതു് ഉയിർത്തെഴുന്നള്ളിയ ക്രിസ്തുവത്രേ.

ദൈവചൈതന്യത്തിന്റെ

സ്താപകയോഹന്നാൻ രക്ഷകനെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു യഹൂദന്മാരോടു പറഞ്ഞു: “ഇതാ, ഭൂലോകവാചങ്ങളെ നീക്കുന്ന ദൈവചൈതന്യത്തിന്റെ!” (യോഹ. 1: 29) തിരുവോസ്തിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ദിവ്യരക്ഷകനെ ഭക്തിപൂർവ്വം നോക്കി മേൽപറഞ്ഞ വാക്കുകൾ പുരോഹിതൻ മൂന്നുപ്രാവശ്യം ഉച്ചരിക്കുന്നു. “ഞങ്ങളുടെമേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ” എന്ന വാക്യം ഓരോ പ്രാവശ്യവും അദ്ദേഹം ചേർത്തുചൊല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു. കാഴ്ച ലഭിക്കുവാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ച കരുണാർ ഉപയോഗിച്ച വാക്കുകളാണിവ. (മത്താ. 9: 27). കഞ്ഞാടിന്റെ ബലിയിൽ പങ്കുകൊള്ളുവാനുള്ള അയോഗ്യതയെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ സമയത്തു പുരോഹിതനും ജനങ്ങളും മൂന്നുപ്രാവശ്യം നെഞ്ചിൽ ഇടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പുരോഹിതന്റെ ദിവ്യകാരണ്യസുപീകരണം

ഭൂലോകവാചങ്ങളെ നീക്കുന്ന ദൈവചൈതന്യത്തിന്റെ കൃപയ്ക്കായി അപേക്ഷിച്ചതിനുശേഷം ചൊല്ലുന്ന മൂന്നു പ്രാർത്ഥനകളും ദിവ്യകാരണ്യസുപീകരണത്തിനു് ഒരുക്കമായിട്ടുള്ളവയാണു്. സ്ലീഹന്മാർക്കു നല്കിയ സമാധാനം തന്നിന്നു നല്കുവാനും തന്റെ വാചങ്ങളെ അവഗണിക്കുവാനും ഒന്നാമത്തേ അപേക്ഷയിൽ പുരോഹിതൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. സ്താപസ്സുപുജയാണെങ്കിൽ, കാർമ്മികൻ ആറാംപട്ടക്കാരനും, ആറാംപട്ടക്കാരൻ തന്റെ സഹായിക്കും സമാധാനം നല്കുന്നു. മറ്റു വൈദികശുശ്രൂഷകരുണ്ടെങ്കിൽ അ

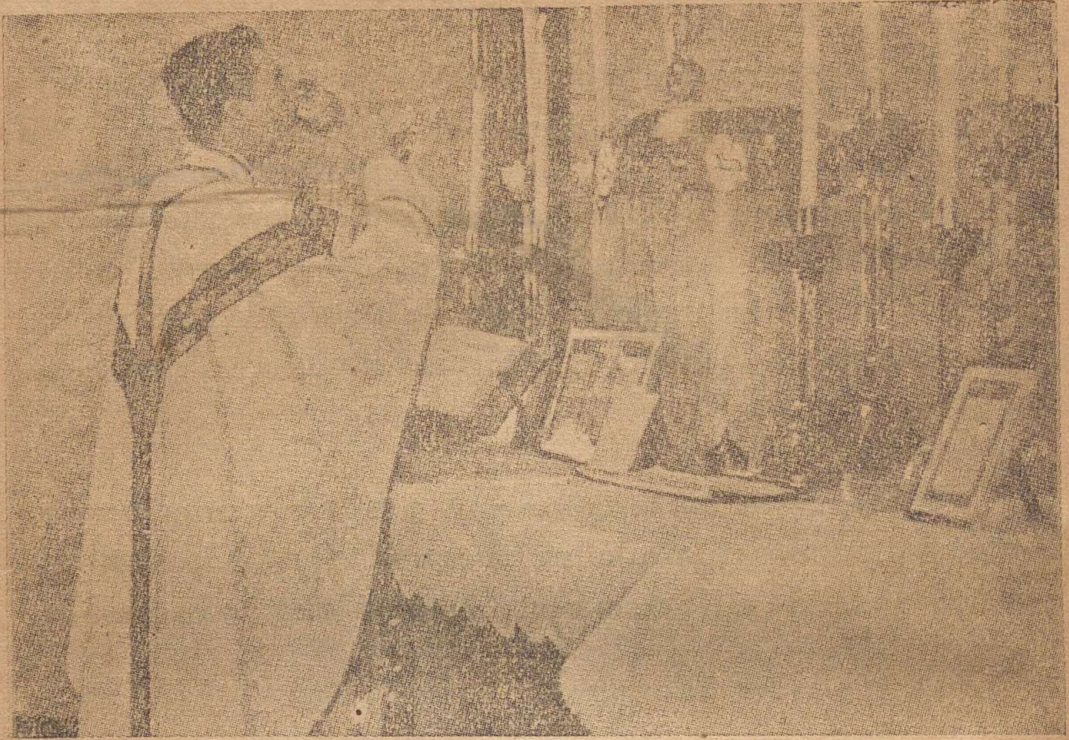
വർക്കും സമാധാനം നൽകുന്നു. ആദിമകാലങ്ങളിൽ വിശ്വാസികൾ പരസ്പരം സമാധാനചുംബനം നൽകിയിരുന്നു.

മിശിഹായുടെ ശരീരത്തിന്റേയും രക്തത്തിന്റേയും യോഗ്യതകൾവഴി തന്റെ പാപങ്ങൾക്കു മോചനം നൽകുവാനും മിശിഹായുടെ ഐക്യത്തിൽനിന്നു വേർപിരിയാതിരിക്കുവാനുംവേണ്ട അനുഗ്രഹങ്ങൾ രണ്ടാമത്തേ പ്രാർത്ഥനയിൽ പുരോഹിതൻ ചോദിക്കുന്നു.

മിശിഹായുടെ ശരീരവും രക്തവും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതു തന്റെ അയോഗ്യതമൂലം ന്യായവിധിക്കു കാരണമാകാതിരിക്കട്ടെയെന്നാണ് മൂന്നാമത്തേ പ്രാർത്ഥനയിൽ പുരോഹിതൻ അപേക്ഷിക്കുന്നത്.

ഡോമിനേ, നോൺ സും ഡീഞ്ഞെസ്

ഒരു റോമൻശതാധിപന്റെ ഭൃത്യനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിൽപോയി സുഖപ്പെടുത്താമെന്നു ക്രിസ്തുനാഥൻ അരുളിച്ചെയ്യപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി: “നാഥാ, അങ്ങ് എന്റെ ഭവനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല; അങ്ങ് ഒരു വാക്കുമാത്രം അരുളിച്ചെയ്യുക; എന്റെ ഭൃത്യൻ സുഖപ്പെടും” (മത്താ. 8: 8). എന്റെ ഭൃത്യൻ എന്നു ചേർത്തിനു പകരം “എന്റെ ആത്മാവ്” എന്നാക്കി, പുരോഹിതൻ മൂന്നു പ്രാവശ്യം, നെഞ്ചിലിടിച്ചുകൊണ്ട് ഈ വാക്കുകൾ ആവർത്തിച്ചതിനുശേഷം, “നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം നിത്യജീവൻ നൽകി എന്റെ ആത്മാവിനെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കട്ടെ” എന്നു ചൊല്ലി തിരുവോസ്തികൊണ്ടു കുരിശുവരച്ച് അതനുഭവിക്കുന്നു. അങ്ങനെ തിരുരക്തവും പുരോഹിതൻ പാനംചെയ്യുന്നു.

വൈദികൻ തിരുക്കതം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

പരിശോധനാവിഷയം

1) കർത്തവ്യത്വന ദിവ്യകാരണ്യസപീകരണത്തിന് ഒരുക്കമാകുന്നതെങ്ങനെ?

2) “സമാധാനം നൽകുക” എന്നാലേതു്?

3) “ദൈവചെമ്മരിയാട്ടിൻകുട്ടി” എന്ന് ആർ ആരെ വിളിച്ചു?

4) വി. കുർബാനയിൽ നാം സപീകരിക്കുന്നത് ഉണ്ണിയിശോയെയോ, ക്രൂശിതനായ ഈശോയെയോ ഉയിർത്തെഴുന്നള്ളിയ ഈശോയെയോ?

5) താഴെപ്പറയുന്ന വാക്കുകളുടെ മലയാള പരിഭാഷയെഴുതുക:

1. Libera nos a malo

ii. Domine, non sum dignus

iii. Oremus

iv. Agnus Dei

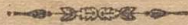
v. Et cum spiritu tuo.

6) അപ്പം മുറിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്?

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

1) വി. കർബാനസപീകരിക്കുന്നതിനു മുമ്പു ഭക്തിപൂർവ്വം ഞാൻ കർത്തൃപ്രാർത്ഥന! ചെയ്യാം.

2) “കർത്താവേ, അങ്ങ് ഏന്റെ ഹൃദയത്തിൽ എഴുന്നള്ളിവരുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല; അങ്ങ് ഒരു വാക്കുമാത്രം അരുളിച്ചെയ്യുക; എന്റെ ആത്മാവു സുഖപ്പെടും” എന്നു ചെയ്യാം. വി. കർബാന സപീകരിക്കുവാൻ ഞാൻ ഒരുങ്ങും.

ആരാമധ്യായം

വി. കുർബാനയുടെ സമാപനം

വിശ്വാസികളുടെ ദിവ്യകാരണ്യസപീകരണം

പുരോഹിതന്റെ ദിവ്യകാരണ്യസപീകരണത്തിനുശേഷം, വിശ്വാസികൾക്കു വി കുർബാന ഭാഗിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. അവർ "കമ്പസാരത്തിന്റെ പ്രകാരം" ചൊല്ലിക്കഴിയാറാകുമ്പോഴേക്കു വൈദികൻ കന്യാദിയെടുത്തു തുറന്നു മുട്ടുകുത്തിയിട്ട് എല്ലാവരെയും ആശീർവ്വിക്കുന്നു; പാപത്തിന്റെ പൊരതിക്കായി അപേക്ഷിക്കുന്നു. അനന്തരം "ഭൂലോകപാപങ്ങളെ നീക്കുന്ന ദൈവചെമ്മരിയാട്ടിൻകുട്ടി ഇതാ" എന്നു പറഞ്ഞു് ഒരു ചെറിയ ഓസ്സിയെടുത്തു് ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നു. "കത്താവേ, ഞാൻ യോഗ്യനല്ല" എന്ന വാക്കുകളും മൂന്നു പ്രാവശ്യം ചൊല്ലിയതിനുശേഷം വി. കുർബാന സപീകരണത്തിനുള്ള സ്ഥലത്തുവന്നു വി. കുർബാന സപീകരിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നയാളിന്റെ നാവിൽ തിരുവോസ്സി വയ്ക്കുന്നു. അപ്പോൾ പുരോഹിതൻ ഇപ്രകാരം ചൊല്ലുന്നു: "നമ്മുടെ കത്താവായ യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം നിത്യജീവനായി നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിനെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കട്ടെ."

ബലിവസ്തു ആഹരിക്കുന്നതാണല്ലോ ദിവ്യകാരണ്യസപീകരണം. കുർബാന പൂർത്തിയാകണമെങ്കിൽ വൈദികൻ ദിവ്യകാരണ്യം അനുഭവിക്കണം അതിനാൽ, ദിവ്യകാരണ്യസപീകരണം ബലിയുടെ ഒരു ഭാഗമാണ്. തന്മൂലം, വിശ്വാസികളും ദിവ്യബലിയുടെ ഇടയ്ക്കുതന്നെ വി. കുർബാന സപീകരിക്കുന്നതിനു പ്രത്യേകമായ ഒരു തീർത്ഥമുണ്ട്. കഴിയുന്നിടത്തോളം അങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്ന് നമ്മുടെ പ്രഥമസന്യാർണ്ണദേശീയസൂനഹദോസ് ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും വി. കുർബാന ചൊല്ലാമെന്ന സമയത്തൊക്കെ വി. കുർബാന എഴുന്നള്ളിച്ചുകൊടുക്കാവുന്നതാണ്; കാരണം, വി. കുർബാന

ന ഒരു ബലിമാതൃമല്ല, ഒരു ക്രൂരശക്തിയാണ്. അതിനാൽ, ഒരു കർബാനയിൽ ക്രൂരശക്തിയെപ്പോലെയോ ഓസ്കിയിൽ അതിന്റെ സ്വഭാവത്തിന് വ്യത്യാസം വരുന്നതുവരെ മിശിഹായുടെ ശരീരവും രക്തവും ആത്മാവും ദൈവസ്വഭാവവും ഉണ്ട്. അല്മായർ അപ്പതിന്റെ രൂപത്തിൽ മാത്രം വി. കർബാന സ്വീകരിക്കുന്നു. ഓരോ സാദൃശ്യത്തിലും ഈശോ പൂർണ്ണമായി ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ്, ഈ സമ്പ്രദായം അചിരേണ നടപ്പിലായത്.

സമാപനപ്രാർത്ഥനകൾ

വിശ്വാസികളുടെ ദിവ്യകാര്യസ്വീകരണത്തിനുശേഷം, കാസ രണ്ടുപ്രാവശ്യം വീണ്ടും വെള്ളവുമൊഴിച്ചു കഴുകി വൈദികൻ കുടിക്കുന്നു. പൂജാപാത്രങ്ങളെല്ലാം തുടച്ചു ക്രമപ്പെടുത്തിയതിനുശേഷം “കമ്മ്യൂണിയൻ”, “ചോസ്റ്റർ കമ്മ്യൂണിയൻ” എന്നീ പ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലുന്നു. “ഈത്തേ, മീസാ എസ്റ്റ്” (നിങ്ങൾ പൊയ്ക്കൊരുക, ബലി കഴിഞ്ഞു; അഥവാ തോമസ് അക്വിനാസ് പണ്യവാൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ, ബലിവസ്തു ഇതാ മാലാഖ വഴി ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് അയയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.) എന്നു പുരോഹിതൻ പറയുകയും ജനത്തെ ആശീർവ്വിക്കുകയും അന്തിമസുവിശേഷം കാലാനുസൃതം വായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. “ഗ്ലോറിയ, ഇൻ എക്സൽസിസു ദേവോ” എന്ന ഗാനം ചൊല്ലാത്ത ദിവസങ്ങളിൽ “ഈത്തേ, മീസാ എസ്റ്റ്” എന്നു ചൊല്ലുന്നില്ല; പകരം “ബെനദിക്കാമുസ് ദോമിനോ” (നമുക്കു ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കാം) എന്നു ചൊല്ലുന്നു. “ദൈവത്തിനു സ്തുതി” എന്നു ശുശ്രൂഷകൻ മറുപടിയായി പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഒറ്റക്കർബാനകളുടെ അവസാനത്തിൽ ചൊല്ലുന്ന അപേക്ഷകൾ 13-ാം ലഘുവാ മാർപ്പാപ്പ നിർദ്ദേശിച്ചവയാണ്. രഷ്യയിൽ തിരുസ്തുത വിജയം വരിക്കുവാൻ ഈ പ്രാർത്ഥനകൾ കാഴ്ചവയ്ക്കണമെന്നു പിന്നീട് 11-ാം വീയസു മാർപ്പാപ്പ ആജ്ഞാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പരിശോധനാവിഷയം

തെറ്റുണ്ടെങ്കിൽ തിരുത്തുക:

1. കുർബാനയ്ക്കുമുമ്പോ പിമ്പോ കുർബാന കൈക്കൊള്ളുന്നതാണ് എല്ലാവിധത്തിലും സൗകര്യം.

2. അന്തിമസുവിശേഷം സാധാരണമായി മത്തായിയുടെയോ യോഹന്നാന്റെയോ ആണ്.

3. ഓരോ സാദൃശ്യത്തിലും മിശിഹായെ മുഴുവനായിത്തന്നെ സ്പീകരിക്കുന്നു.

4. റോക്കുർബാനയുടെ അവസാനത്തിൽ ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥന തിരുസ്തേയുടെ വിജയത്തിനാണ് കാഴ്ചവയ്ക്കേണ്ടതു്.

5.-മരിച്ചവരുടെ കുർബാനയിൽ "ഇഴത്തേ, മീസാ എസ്ത" എന്ന പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുപകരം ഒന്നും ചൊല്ലുന്നില്ല.

"റെകപിയെസ്താത്" ഇൻ പാച്ചേ" (അവർ അമാധാനത്തിൽ ആശ്വസിക്കട്ടെ) എന്നു ചൊല്ലുന്നു.

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

1. ദിവ്യബലിയിൽ വി. കുർബാന സ്പീകരിക്കുവാൻ ഞാൻ ഒരുങ്ങിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ, അരൂപിക്കടുത്തവിധം വി. കുർബാന സ്പീകരിക്കും.

5. ഞാൻ ഭക്തിയോടുകൂടെ വി. കുർബാനയിൽ പങ്കുകൊള്ളും.

സീറോമലബാർറീതിലേ കുർബാന

പ്രാർത്ഥന

1962 ജൂലൈ 3-ാം തീയതിവരെ കേരളസുറിയാനിക്കാരുടെ തിടയിൽ പ്രചാരത്തിലിരുന്നത് കൽദായസുറിയാനിക്കാരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുള്ള “ഗ്രീഹന്മാരുടെ കുർബാന”യുടെ ഒരു പരിഷ്കരിച്ച പതിപ്പാണ്. രണ്ടാംശതാബ്ദത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന അന്ദായി, മാറി (Addai, Mari) എന്നിവരാണ് ഈ കുർബാന, അഥവാ, ഒരു ഗ്രീക്കുപദം ഉപയോഗിക്കുന്നപക്ഷം “അനാഹറ”, എഴുതിയുണ്ടാക്കിയത്. യൂദാസ് തദേവ്യസിന്റെ ശിഷ്യനാണ് അന്ദായി എന്നും എദേസയുടെ അപ്പസ്തോലനാണ് അദ്ദേഹമെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. അന്ദായിയുടെ ശിഷ്യനാണ് മാറി. ഗ്രീഹന്മാരുടെ കുർബാന ട്ര:ഖവെള്ളിയാഴ്ചമുതൽ ആഗമനകാലംവരെയാണ് എദേസയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ആ കുർബാനക്രമമായിരുന്നു കേരളത്തിൽ മൂന്നാംനൂറ്റാണ്ടുമുതൽ ഉയോഗിച്ചിരുന്നതെന്നു പറയുന്നു.

പോർത്തുഗീസുമിഷനറിമാർ കേരളത്തിൽ കാലുകുത്തിയതിനുശേഷം സുറിയാനിക്കുർബാനയ്ക്കു വ്യത്യാസങ്ങൾ വന്നതുടങ്ങി. ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന കുർബാനക്രമങ്ങളിൽ നെസ്തോറിയൻ പാഷണ്ഡതയുണ്ടെന്ന് അവരിൽ ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഉദയമ്പേരൂർസൂനഹദോസിൽവെച്ചു (1599 A. D.) പഴയ കുർബാനക്രമങ്ങളിൽ പല മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തി. 1774-ൽ കേരളസുറിയാനിക്കാർ ഇന്ന് ഉപയോഗിക്കുന്ന കുർബാനക്രമം ആദ്യമായി റോമിൽ അച്ചടിച്ചു. 1844-ൽ രണ്ടാമത്തേ പതിപ്പുമുണ്ടായി. പിന്നീടുള്ള തർക്കങ്ങൾ (കുർബാനക്രമങ്ങൾ) നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അച്ചടിച്ചവയാണ്.

കൽദായക്കാരുടെ ഇടയിലുള്ള സുറിയാനിക്കുർബാനയുടെ മൂലവാ ഇപ്പോഴുതേ സുറിയാനിക്കുർബാനയും തമ്മിൽ രണ്ടു സംഗതികളിലാണ് പ്രധാനമായ അന്തരം: 1) വിശ്വാസപ്രമാണത്തിന്റെ സ്ഥാനം. 2) ക്രിസ്മസുർബാനയുടെ സ്ഥാനം. സുറിയാനിക്കാരുടെ ഇട

യിലുള്ള റാസകർബ്ബാനയിൽ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രാചീന സ്ഥാനമാണു പാലിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു പറയുന്നു.

തിരുവസ്രങ്ങൾ

സുറിയാനിരീതിൽ ലത്തീൻരീതിലേപ്പോലെയുള്ള വസ്രങ്ങളാണു് അണിയുന്നതു്. 1552-ൽ രണ്ടാം മാർ യൗസേപ്പിന്റെ കാലത്താണു് ഈ വ്യത്യാസം വരുത്തിയതെന്നും ഉദയമ്പേരൂർ സ്ഥാനമദോസിനെ ഇക്കാര്യത്തിൽ പഴിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും കോഡ്രിങ്ങ്ടൺ അഭിലാഷപ്പെടുന്നു. തിരുവസ്രങ്ങൾ അണിയുമ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകൾ ലത്തീൻരീതിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനകളുടെ പരിഭാഷതന്നെയാണു്. ആകയാൽ, തിരുവസ്രങ്ങളുടേയും പൂജാപാത്രങ്ങളുടേയും കാര്യത്തിൽ ലത്തീൻരീതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായി മൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ ഒന്നും കാണുന്നില്ല.

പരിശോധനാവിഷയം

1. സീറോമലബാർരീതിലേ കുർബ്ബാനയുടെ മൂലമേതാണു്?
2. ആദ്യമായി സുറിയാനിക്കർബ്ബാനക്രമം അച്ചടിച്ചതു് എന്നു്, എവിടെ വച്ചാണു്?
3. ഉദയമ്പേരൂർസൂനമദോസു് സുറിയാനിക്കർബ്ബാനയിൽ വരുത്തിയ വ്യത്യാസങ്ങളേവ?
4. സുറിയാനിരീതിലും ലത്തീൻരീതിലും ഉപയോഗിക്കുന്ന തിരുവസ്രങ്ങളും പൂജാപാത്രങ്ങളും വ്യത്യസ്തങ്ങളാണോ?
5. പുരോഹിതൻ വി. കുർബ്ബാനയ്ക്കു് ഉപയോഗിക്കുന്ന തിരുവസ്രങ്ങളുടെ സ്വഭാവം വിവരിക്കുക. അവ ഓരോന്നും എന്താണു സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്?
6. പൂജാപാത്രങ്ങളുടേയും അവയോടു ബന്ധപ്പെട്ട തിരുവസ്രങ്ങളുടേയും പേരു പറയുക.

ഒന്നാമധ്യായം

വി. കുർബാനയുടെ ആരംഭം

വൈദികൻ ബലിപീഠത്തിന്റെ താഴ്വരയിൽ ഇറങ്ങിനിന്നു താഴ്ന്നസ്വരത്തിൽ ദൈവസാന്നിധ്യപ്രകരണം ചെയ്യുന്നു. അതിനുശേഷം ഭൂമിയും അവിടുത്തെ മഹത്വംകൊണ്ടും അസ്തിത്വവിശേഷംകൊണ്ടും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാര്യമാണു പ്രധാനവിഷയം. പക്ഷേ, നീ പരിശുദ്ധനാകുന്നു, പരിശുദ്ധനാകുന്നു, പരിശുദ്ധനാകുന്നു എന്നുള്ള വാഗ്വചനങ്ങളുടെ ഗാനം പുരോഹിതൻ സ്വന്തമാകുന്നു. പരിശുദ്ധത്വത്തിനു സ്തുതി പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു വി. കുർബാന ആരംഭിക്കുന്നു.

പുക്ടോനുകോൻ

പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ വൈദികമേലധ്യക്ഷനായ സാന്നിധ്യത്തിൽ നടത്തുന്ന ആഘോഷപൂർവ്വമായ വി. കുർബാനയ്ക്ക് അവരുടെ അനുവാദം ചോദിക്കുക പതിവായിരുന്നു. അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ആഘോഷവും അനുവാദവും കുർബാനയുടെ ഭാഗമായി. ഇന്ന് ഈ വാക്കുകൾക്ക് ഒരു പുതിയ അർത്ഥം കൂടിയുണ്ടാകാം. ബലി സമർപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്ന വൈദികൻ തന്റെ ബലിയിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ വന്നിരിക്കുന്നവരുടെ അനുവാദത്തോടുകൂടെ ബലി ആരംഭിക്കുന്നു എന്നതാകാം ഇതിന്റെ അർത്ഥം. ആകയാൽ, എല്ലാവരും ബലിയുടെ ആരംഭം മുതൽതന്നെ ജാഗ്രതയോടെ ബലിയിൽ പങ്കെടുക്കേണ്ടതാണ്, മിശിഹായുടെ കല്പനയനുസരിച്ചു ബലി ആരംഭിക്കുന്നു.

തെശ്ബോഹിത്താ

ക്രിസ്തുമസ്തിനത്തിൽ വാനവർ ചെയ്ത ഗാനത്തോടുകൂടെയാണ് സുറിയാനികുർബാന ആരംഭിക്കുന്നത്. ഈശോയുടെ ജനന

വും കർബാനബലിയിൽ അനുസ്മരിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. വാനവർ ഞ്ഞു പലപ്രാവശ്യം പാടി, “അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ദൈവത്തിനു സ്തുതി” എന്ന്. അതുകൊണ്ടുകൂടിയായിരിക്കാം, ഈ വാക്യം മൂന്നുപ്രാവശ്യം ചൊല്ലുന്നത്. പാട്ടുകർബാനയിൽ ഈ ഗാനം ഏറെക്കുറെ അതേപടിതന്നെ പാടുന്നു.

ആവൃന്ദം വശ്യയാ (സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവേ)

സുറിയാനിക്കർബാന കർതുപ്രാർത്ഥനയോടുകൂടെ ആരംഭിക്കുന്നു; വി. കർബാനസപീകരണത്തിനുമുമ്പു വീണ്ടും അതാവർത്തിക്കുന്നു; വി. കർബാനസപീകരണംകഴിഞ്ഞു വീണ്ടും ചൊല്ലുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ പരമബലിക്ക് ഒരുക്കമായി അവിടുന്ന് പഠിപ്പിച്ച അപേക്ഷ ആരംഭത്തിൽത്തന്നെ ചൊല്ലുന്നത് ഉചിതമാണല്ലോ. പിതാവായ ദൈവത്തിനു സ്തുതിപാടുവാനുള്ള അതീവതാൽപര്യം നിമിത്തം മാലാഖമാരോടൊപ്പം വൈദികൻ വിളിച്ചു പറയുന്നു: “സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവേ, നീ പരിശുദ്ധനാകുന്നു, പരിശുദ്ധനാകുന്നു, പരിശുദ്ധനാകുന്നു.” അവസാനം, അവിടുത്തെ സ്തുതി പ്രകീർത്തിക്കുവാനുള്ള താൽപര്യത്തിരേകത്താൽ പറയുന്നു: “രാജ്യവും ശക്തിയും മഹത്വവും എന്നും എന്നേക്കും നിനക്കുള്ളതാകുന്നു.”

മറ്റുപ്രാർത്ഥനകൾ

കർതുജപത്തിനുശേഷം ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥന ഞായറാഴ്ച ദിവസങ്ങളിലേക്കും ഇടദിവസങ്ങളിലേക്കും വേറെ വേറെയാണ്. “നിന്റെ സ്തുത്യർഹമായ ത്രിത്വത്തിന്റെ ആരാധനീയമായ നാമം ആരാധിക്കപ്പെടുകയും സ്തുതിക്കപ്പെടുകയും ബഹുമാനിക്കപ്പെടുകയും പ്രകീർത്തിക്കപ്പെടുകയും പുകഴ്ത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യട്ടെ” എന്ന് ഇടദിവസങ്ങളിലും “ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളുടെ പരികർമ്മത്തിനായി ബലഹീനരായ ഞങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്തണമേ” എന്നു ഞായറാഴ്ചകളിലും ചൊല്ലുന്നു.

സങ്കീർത്തനങ്ങൾ

പാദപീഠത്തിൽ ശുശ്രൂഷകനോടുകൂടെ 14, 150, 116 എന്നീ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ പുരോഹിതൻ ചൊല്ലുന്നു. കർത്താവിന്റെ ബലിപീഠത്തിൽ നില്ക്കുന്നവൻ സത്യസന്ധനും നീതിമാനും അധികപ്പലിശ വാങ്ങാത്തവനുമായിരിക്കണം; കർത്താവിനെ സകലവിധമേളങ്ങളോടുംകൂടെ സ്തുതിക്കണം; എല്ലാജനങ്ങളും കർത്താവിനെ സ്തുതിക്കണം എന്നീ വിഷയങ്ങളാണ് ഈ മൂന്നു സങ്കീർത്തനങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ധ്യാനത്തിനായി നിരത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നത്.

ബലിപീഠത്തിലേക്കു കയറുന്നു

സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ചൊല്ലിക്കഴിയുമ്പോൾ പുരോഹിതൻ ബലിപീഠത്തിലേക്കു കയറുകയും ബലിപീഠത്തെ ഭക്തിപൂർവ്വം ചുംബിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. “സകലത്തേയും വിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന ദൈവമേ, നിന്റെ പരിശുദ്ധ സ്ഥലം എത്ര മഹത്വവും പ്രതാപവുമുള്ളതാകുന്നു” എന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടാണ് അർത്താരയിലേക്കു കയറുന്നത്. ബലിപീഠം ചുംബിക്കുന്നതുവഴി അർത്താരയിൽ നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്ന തിരുശ്ലേഷിപ്പുകളേയും ക്രിസ്തുവിനേയുമാണു വണങ്ങുന്നത്. ബലിപീഠം ക്രിസ്തുവിനെയോണല്ലോ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത്. തൽക്കണം ധൃപം വാഴ്ത്തുന്നു.

ലാക മാറാദ്കൊല്ലാ മഴദേനൻ

ധൃപം ആശീർവ്വദിച്ചതിനുശേഷം പുരോഹിതൻ കൈകൾ വിരിച്ചുപിടിച്ചു സദ്യേശപരന്റെ സകല ദാനങ്ങൾക്കും നന്ദി പറയുന്നു. അനന്തരം, പുരോഹിതനും ശുശ്രൂഷകനും ചോദ്യോത്തരരൂപത്തിൽ മൂന്നുപ്രാവശ്യം ചൊല്ലുന്ന ഒരു പ്രാർത്ഥനയാണ് “ലാക മാറാദ്കൊല്ലാ മഴദേനൻ.” ഇതാ അതിന്റെ പരിഭാഷ: “സകല

ത്തിന്റേയും നാഥാ, നിന്നെ ഞങ്ങൾ സ്തുതിക്കുന്നു. ഈശോമിശി ഹായേ നിന്നെ ഞങ്ങൾ പുകഴ്ത്തുന്നു. ഏതുകൊണ്ടെന്നാൽ, നീ ഞങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളെ ഉയിർപ്പിക്കുന്നവനും ഞങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ രക്ഷിക്കുന്നവനാകുന്നു.”

ഇതേ അർത്ഥമുള്ള ഒരു പ്രാർത്ഥനകൂടി പുരോഹിതൻ ചൊല്ലുന്നുണ്ട്. ആരാധനയുടേയും സ്തുതിയുടേയും ഒരന്തരീക്ഷമാണ് ഈ ഭാഗം മുഴുവനും. ദൈവം നമ്മുടെ രക്ഷകനും പുനരുത്ഥാനകാരണവുമാണെന്ന ചിന്തയാണു സർവ്വദാ ഉയർന്നു നില്ക്കുന്നത്.

൫ സാജിയോൺ, അഥവാ, കന്യീശാ ആലാഹാ

സകലപരസ്പരീത്തുകളിലും അന്തമില്ലാതെ ആവർത്തിക്കുന്ന പരിശുദ്ധത്രിത്വത്തിന്റെ ഒരു സ്തുതിയാണിത്. ദഃഖവെള്ളിയാഴ്ചദിവസം ലത്തീൻറീത്തിലും ഈ സ്തുതിവാക്യം തനിഗ്രീക്കുഭാഷയിൽ ചൊല്ലുന്നുണ്ട്. വിശുദ്ധവാരത്തിലേ കർമ്മങ്ങൾ ലത്തീൻ പ്രാർത്ഥനകളുടെ പരിഭാഷയാകയാൽ സുറിയാനിറീത്തിലും ഈ പ്രാർത്ഥന തനിഗ്രീക്കു ഭാഷയിൽ ദഃഖവെള്ളിയാഴ്ചദിവസം ചൊല്ലുന്നുണ്ട്. മൂന്നുപ്രാവശ്യം ആവർത്തിക്കുന്ന ഈ സ്തുതിവാക്യം സ്വർഗ്ഗീയം തന്നെ:

“പരിശുദ്ധനായ ദൈവമേ, പരിശുദ്ധനായ ബലവാനേ, പരിശുദ്ധനായ അമർത്ത്യനേ, ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കണമേ.”

സ്വർഗ്ഗത്തിലേ വാനവരോടു ചേർന്നുകൊണ്ടു ഹൃദയപൂർവ്വം വി. കർബ്ബാനയിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നവർ ഈ സ്തുതിവാക്യം ചൊല്ലേണ്ടതു തന്നെ.

ലേഖനത്തിനുമുമ്പുള്ള പ്രാർത്ഥന

ഞായറാഴ്ചകളിലും കടമുള്ള ദിവസങ്ങളിലും ചൊല്ലാൻ പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥന നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. കർത്താവിന്റെ കല്പനകളുടെ മധുരസ്വപരം ശ്രവിക്കുന്നതിനും ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും ശരീരത്തിനും

ആത്മാവിനും ഉപകരിക്കുന്ന രക്ഷയുടെ ഫലങ്ങൾ പ്രാപിക്കുന്നതിനും പുരോഹിതൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

സാധാരണദിവസങ്ങളിൽ സർവ്വവിജ്ഞാനിയും സർവ്വത്തിന്റേയും പരിപാലകനുമായ സർവ്വേശ്വരനെ വിളിച്ചു കാരുണ്യത്തിനുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുന്നു.

പരശ്ചോധനാവിഷയം

(1) താഴെപ്പറയുന്നവയ്ക്കു കുർബാനക്രമമനുസരിച്ചു നമ്പരിടുക.

- () ലാകു മാറാ മഴഭേനൻ () ആവുൻദാവശ്ശയാ
- () 116-ാം സങ്കീർത്തനം () കന്തീരാ ആലാഹാ
- () തെൽബൊഹത്താ () യൂപനം
- () 150-ാം സങ്കീർത്തനം

(2) വി. കുർബാനയുടെ ആരംഭത്തിലുള്ള മൂന്നു പ്രാർത്ഥനകളുടെ ജഠചിത്രം വിവരിക്കുക.

(3) കന്തീരാ ആലാഹാ എന്നു തുടങ്ങുന്ന ജപം നിങ്ങൾക്കു് എത്ര കണ്ടു് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു?

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

വി. കുർബാന ആരംഭിക്കുമ്പോൾ ദൈവസാന്നിധ്യം ഞാൻ സ്മരിക്കും. വാനവരോടുകൂടെ ഞാൻ വിളിച്ചു പറയും: “ദൈവമേ, അങ്ങു പരിശുദ്ധനാകുന്നു, പരിശുദ്ധനാകുന്നു, പരിശുദ്ധനാകുന്നു.”

രണ്ടാമധ്യായം

നവഗിഷ്യരുടെ കുർബാന

ലേഖനവും സുവിശേഷവും വായിക്കുന്നതു ലത്തീൻറീത്തിലേതു പോലെതന്നെ (അല്പായം 2, പക്ഷം . . . കാണുക). സുവിശേഷം വായിക്കുന്നതിനുമുമ്പു പുരോഹിതൻ ജനങ്ങളുടെ നേരേ തിരിഞ്ഞു സമാധാനം ആശംസിക്കുന്നു. “ഗ്ലാമ്മാ അമകോൻ” (സമാധാനം നിങ്ങളോടുകൂടെ).

സുവിശേഷം വായിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ ലത്തീൻറീത്തിലേതുപോലെ വിശ്വാസപ്രമാണം ചൊല്ലുന്നു. സുറിയാനിറീത്തിൽ എല്ലാ കുർബാനകളിലും വിശ്വാസപ്രമാണം ചൊല്ലുമെന്നൊരു വ്യത്യാസമുണ്ട്. പ്രാചീനകാലങ്ങളിൽ ബലിവസ്തു ക്രമപ്പെടുത്തിയതിനുശേഷമാണ് വിശ്വാസപ്രമാണം ചൊല്ലിയിരുന്നത്.

വിശ്വാസപ്രമാണം ചൊല്ലിക്കഴിയുമ്പോൾ, ശുശ്രൂഷകൻ “കാരോസൂസാ” എന്ന പ്രാർത്ഥനയാരംഭിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേ അപേക്ഷ ഇപ്രകാരമാണ്: “നമുക്കെല്ലാവർക്കും സന്തോഷത്തോടും ആനന്ദത്തോടുംകൂടെ (ഞായറാഴ്ചകളും ആഘോഷമുള്ള തിരുന്നാളുകളും ഒഴിച്ചുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ, “അന്താപത്തോടും ശുഷ്കാന്തിയോടുംകൂടെ” എന്നു ചൊല്ലണം) ഉചിതമായി നിന്നുകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ കർത്താവേ, ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കണമേ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കാം.”

“ഞങ്ങളുടെ കർത്താവേ, ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കണമേ” എന്നു പുരോഹിതൻ പ്രത്യന്തരം പറയുന്നു.

ഇങ്ങനെ പന്ത്രണ്ടു് അപേക്ഷകൾകൂടിയുണ്ടു്. ഒരു ഇടവകയ്ക്കു് ആവശ്യമുള്ള സകലകാര്യങ്ങളും ഈ പന്ത്രണ്ടു് അപേക്ഷകളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ടു്. പരിശുദ്ധപിതാവിന്നും മെത്രാന്മാർക്കും വൈദികർക്കും വൈദികശുശ്രൂഷകർക്കും വേണ്ടിയൊക്കെ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ലൗകികകാര്യങ്ങൾക്കും കാലാ

വസ്ഥയുടെ ആനുകൂല്യത്തിനും ദീർഘമായി പുരോഹിതൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഈ അപേക്ഷ കഴിയുമ്പോൾ പൂജാപാത്രങ്ങളും അവയോടു ബന്ധപ്പെട്ട മ്ഖബ്ലാനയും ശോശപ്പയും ധൂപിക്കുന്നു. തൽസമയം ഇവയോരോന്നിലും അഹ്റോന്റെ പൂജാപാത്രങ്ങളിലെന്ന പോലെ പരിമളം വീശുവാനാണു പുരോഹിതൻ അപേക്ഷിക്കുന്നത്; എല്ലാം പിതാവിന്റേയും പുത്രന്റേയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റേയും നാമത്തിൽ.

പിന്നീട്, കാസ തുടച്ചതിനുശേഷം ശുശ്രൂഷകൻറെ കൈയിൽനിന്നു വീഞ്ഞുവാങ്ങി കാസയിൽ ഒഴിക്കുന്നു. അനന്തരം, ഒരു തുള്ളിവെള്ളം ആശീർവ്വിച്ചു കാസയിലേക്ക് ഒഴിച്ചതിനുശേഷം കുറച്ചു വീഞ്ഞുകൂടി ഒഴിക്കുന്നു. ലത്തീൻ കുർബാനയിൽ ഇങ്ങനെ രണ്ടാമതു വീഞ്ഞൊഴിക്കുന്നില്ല. വെള്ളം ആശീർവ്വിക്കുമ്പോൾ, ലോംഗീനോസു നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ തിരുവിലാവു കത്തിമുറിച്ചെടുത്തിയതും രക്തവും വെള്ളവും ഒഴുകിയതും വിവരിക്കുന്ന സുവിശേഷവാക്യമാണു ചൊല്ലുന്നത്. അനന്തരം, കർത്താവിന്റെ കാരുണ്യം അഭ്യർത്ഥിച്ചു ഏഴ് അപേക്ഷകൾകൂടി ശുശ്രൂഷകൻ ചൊല്ലുന്നു. ലത്തീൻറീത്തിലേതുപോലെ പുളിക്കാത്ത കോതമ്പപ്പുവാങ്ങി പീലാസയിൽ കുരിശുവരച്ചുവയ്ക്കുന്നു.

പുരോഹിതന്റെ മൂന്നു അപേക്ഷകൾ

പൂജാസാധനങ്ങൾ കാസയിലും പീലാസയിലും വെച്ചുകിടപ്പും കാഴ്ചവെപ്പിന്റെ ജപം ഇതേവരെ ചൊല്ലിയിട്ടില്ല. അതിനു മുമ്പ് ദീർഘമായ അപേക്ഷകൾ ചൊല്ലുന്നു. കൈകൾ വിരിച്ചു പിടിച്ചാണു ഒന്നും മൂന്നും ചൊല്ലുന്നത്. ഒന്നാമത്തേതിൽ ഇടവകയുടെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിന്റെമേൽ കരുണയുണ്ടാകണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തേതിൽ പൗരോഹിത്യഭീഷണകത്തിന്റെ പൂണ്ണഫലങ്ങൾ സംജാതമാകുവാൻവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. കമ്പിട്ടു

നിന്നാണു അപേക്ഷിക്കുന്നത്. മൂന്നാമത്തേ പ്രാർത്ഥനയിൽ സൽ പ്രവൃത്തികളാൽ എല്ലാവരും ദൈവത്തെ സേവിക്കുവാനുള്ള അനുഗ്രഹം യാചിക്കുന്നു.

ഒന്നാമത്തേ പ്രാർത്ഥനയുടെ അവസാനത്തിൽ ശുശ്രൂഷകൻ ചൊല്ലുന്നു: “ഇരോ, ആശീർവാദിച്ചാലും. കൈചെപ്പിനായി നിങ്ങൾ തല കുനിക്കുകയും ആശീർവാദം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യവിൻ.”

മൂന്നാമത്തേ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം, മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരോടു പുറത്തുപോകുവാനുള്ള നിർദ്ദേശമുണ്ടാകുന്നു. മാത്രമല്ല, വാതിൽക്കൽ ആരും തങ്ങി ഒളിച്ചുനില്ക്കാതെ സൂക്ഷിക്കുവാൻകൂടി കേൾവിക്കാരെ ഉപദേശിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥനകാലത്തു വി. കർബാന തിരുസ്സഭയുടെ രഹസ്യശിക്ഷണത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിനാലത്രേ, ഇഴദ്ദേശനിർദ്ദേശങ്ങളുണ്ടായിരുന്നത്. വിശ്വാസഭാർത്ഥ്യമില്ലാത്തവർക്ക് ഇത്ര പ്രധാനമായ രഹസ്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ല.

വരശ്രോധനാവിഷയം

1. ലത്തീൻറീതിലേതുപോലെ കളക്ടർ, ട്രാക്ടർ, ഗ്രാഡുവൽ, സ്പീക്കപൻസു മുതലായവ മലയാളസുറിയാനിറീതിച്ചുണ്ടോ?

[ഉത്തരം: ഇല്ല. അവയ്ക്കു പകരം മാറ്റമില്ലാത്ത ചില പ്രാർത്ഥനകൾ ലേഖനത്തിന്റെ മുഖിലും പിമ്പിലുമുണ്ട്.]

2. പുജാപാത്രങ്ങൾ എത്ര ക്രമത്തിലാണു ധൂപിക്കുന്നത്? എന്താണു ധൂപിക്കുന്നതിന്റെ സാരം?

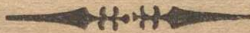
3. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഏതെല്ലാം കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണു ശുശ്രൂഷകൻ അപേക്ഷിക്കുന്നത്? ഓരോ അപേക്ഷയുടേയും അവസാനത്തിൽ പുരോഹിതൻ എന്തു മറുപടി പറയുന്നു?

4. പുരോഹിതാഭിഷേകത്തിന്റെ പുണ്യഫലങ്ങൾ സംഭാവനകൾ വാൻ പുരോഹിതൻ എപ്പോഴാണു അപേക്ഷിക്കുന്നത്?

5. മാമ്മോദീസാമുങ്ങാത്തവർക്കു നമ്മുടെ കുർബാനകാണാമോ? എപ്പോഴാണു് അവരോടൊന്നിപ്പോകുവാൻ പറയുന്നതു്? ഇന്നും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? പ്രാചീനകാലത്തു് അങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നതെന്തിനാണു്?

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

1. തിരുസ്തേയ്യുടെ പല ആവശ്യങ്ങൾക്കായി വി. കുർബാനയുടെ സമയത്തു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കും.
2. സൽപ്രവൃത്തികൾവഴി സർവ്വേശ്വരനെ സേവിക്കുവാൻ ഞാൻ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ചോദിക്കും.

മൂന്നാമധ്യായം

കാഴ്ചവെപ്പും കൈകഴുകലും

മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കാത്തവരെ പുറത്തുവിടുന്ന ജപം ചൊല്ലിയാലുടൻ കാഴ്ചവെപ്പായി. പ്രാചീനകാലത്ത്, എല്ലാവരും ഓരോരോ കാഴ്ചകൾ സമർപ്പിച്ചിരുന്നു. അവ ഒരു പ്രദക്ഷിണമായിട്ടാണു ബലിപീഠത്തിങ്കലേക്കു കൊണ്ടുവന്നിരുന്നതു്. അതിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി പുരോഹിതൻ പീലാസയെടുത്തു ജനങ്ങളുടെ നേരേ തിരിയുകയും വീണ്ടും പൂർണ്ണസ്ഥാനത്തേക്കു പിന്തിരിയുകയും ചെയ്യുന്നു. അനന്തരം, ഇടത്തുകൈയിൽ കാസയും വലത്തുകൈയിൽ പീലാസയുമെടുത്തു വലത്തുകൈ ഇടത്തുകൈയുടെ മീതെ കുരിശാകൃതിയിൽ പിടിച്ചു കാഴ്ചവെപ്പിന്റെ പ്രാർത്ഥന ഇപ്രകാരം ചൊല്ലുന്നു: “നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി തന്നെത്തന്നെ ബലിയായി അർപ്പിക്കുകയും തന്റെ പിഡാനുവേത്തിന്റേയും മരണത്തിന്റേയും സംസ്കാരത്തിന്റേയും ഉത്ഥാനത്തിന്റേയും ഓർമ്മ നാം ആചരിക്കുവാൻ നമ്മോടു കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു മിശിഹാ തന്റെ കൃപയാലും അനുഗ്രഹത്താലും നമ്മുടെ കരങ്ങളിൽനിന്നു് ഈ ബലി സ്വീകരിക്കട്ടെ. (ഇവിടെ പുരോഹിതൻ പീലാസകൊണ്ടു കാസയിൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം മുട്ടുന്നു. തൽസമയം, “സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു” എന്നു് അദ്ദേഹം മൂന്നുപ്രാവശ്യം ചൊല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു) “സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ജൂ തന്റെ മഹത്വമേറിയ രണ്ടാമത്തേ ആഗമനംവരെ അവന്റെ വിശുദ്ധ ബലിപീഠത്തിനേൽ സ്മൃതർഹവും പരിശുദ്ധവും ജീവദായകവും ദൈവികവുമായ ഈ രഹസ്യങ്ങൾ സജ്ജീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അവനു സ്മൃതിയും കൃതജ്ഞതയും ആരാധനയും ബഹുമാനവും ഇപ്പോഴും എപ്പോഴും എന്നേയ്ക്കും.”

കാഴ്ചവെപ്പുകഴിഞ്ഞു. ബലി പുരോഹിതന്റേതു മാത്രമല്ല. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ, നമ്മുടെ കരങ്ങളിൽനിന്നു് ഈ ബലി സ്വീകരിക്കട്ടെ എന്നു പുരോഹിതൻ ചൊല്ലുന്നതു്. വി. കുർബാനയിൽ സ

ന്നിമിതരായിരിക്കുന്നവരെല്ലാവരും ഈ ബലി തങ്ങളുടേതാണെന്നുകൂടി കരുതി കാഴ്ചവെപ്പു നടത്തേണ്ടതുതന്നെ.

കാഴ്ചവെപ്പുകഴിഞ്ഞു പുരോഹിതൻ ബലിവസ്തുക്കളെ ശോശപ്പാക്കൊണ്ടു മുട്ടുന്നു. അനന്തരം, പരിശുദ്ധത്രിതപത്തിനു വീണ്ടും സ്തുതി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. കന്യകാംബികയുടെ ഓർമ്മ പീഠത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ എന്ന് ഓർപ്പിക്കുന്നു. ശ്ലീഹന്മാരോടു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അതതു ദിവസത്തേ പരിശുദ്ധന്റെയോ മാർത്തോമായുടേയോ ഓർമ്മ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെയെന്ന് എല്ലാവരേയും അറിയിക്കുന്നു. മരിച്ചവർക്കു ലഭിക്കുന്ന മഹത്വമേറിയ പുനരുത്ഥാനത്തെ ഓർത്തു നോമ്പും പ്രായശ്ചിത്തവും അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. ഈ ഭാഗങ്ങളെല്ലാം പാട്ടുപുജയിൽ ആഘോഷമായി പാടുക പതിവാണു്. അനന്തരം പുരോഹിതൻ കൈകഴുകുന്നു. അപ്പോൾ ഇപ്രകാരം ചൊല്ലുന്നു: “സകലത്തിന്റേയും കർത്താവായ ദൈവം തന്റെ ദയയുടെ സോപ്താകൊണ്ടു നമ്മുടെ കടങ്ങളുടേയും പാപങ്ങളുടേയും അശുദ്ധി നീക്കിക്കളയുകയും നമ്മുടെ കുറ്റങ്ങളുടെ കുറ്റങ്ങളെ തന്റെ ദയയുടെ മഹാസമുദ്രത്തിൽ കഴുകിക്കളയുകയും ചെയ്യുമാറാകട്ടെ. ആമ്മേൻ.” വി. കുർബാന കാണുന്നവരും ഇങ്ങനെ കുറ്റങ്ങളിൽനിന്നു മോചനം നേടുവാൻ യത്നിക്കേണ്ടതുതന്നെ.

അനന്തരം, പുരോഹിതൻ തന്റേയും ജനങ്ങളുടേയും പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിനും കടങ്ങളുടെ പൊരതിക്കുമായി വിനയപൂർവ്വം അപേക്ഷിക്കുന്നു. താഴെക്കാണുന്ന പ്രാർത്ഥന പുരോഹിതൻ മൂന്നു പ്രാവശ്യം ചൊല്ലുന്നതാണു്: “സ്വർഗ്ഗത്തിന്റേയും ഭൂമിയുടേയും കർത്താവായിരിക്കുന്ന പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവുമായ റ്റുന്റെ ദൈവമേ, നിന്റെ ജനങ്ങൾക്കും നിന്റെ ഇടവകയുടെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിനും കടങ്ങളുടെ പരിഹാരത്തിനും പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിനും ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കും സർവ്വലോകത്തിന്റേയും ഐക്യത്തിനും സകലസഭകളുടേയും സമാധാനത്തിനും ആശ്വാസത്തിനുമായി നല്കുവാൻ തക്കവണ്ണം നിന്റെ മിശിഹായു

ടെ തിരുശ്ശരീരത്തിന്റേയും തിരുരക്തത്തിന്റേയും ശ്രേഷ്ഠവും ജീവൻ നൽകുന്നതും ദൈവികവുമായ ഈ വിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങളെ നിന്റെ സന്നിധിയിൽ സമർപ്പിച്ചാൻ പാപിയായ ഈ ദാസനെ നിന്റെ കൃപയാൽ യോഗ്യനാക്കിത്തീർത്തതിനു നിനക്കു ഞാൻ സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു.”

അതിന്റെ അവസാനത്തിൽ അർത്താരയുടെ വലതുവശത്തേക്കു തിരിഞ്ഞു് ആ ഭാഗത്തുള്ളവരെ ആശീർവ്വദിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഇങ്ങനെ ചൊല്ലുന്നു: “കർത്താവേ, ആശീർവ്വദിക്കണമേ; സഹോദരന്മാരേ, എന്റെ കരങ്ങളാൽ ഈ ബലി പൂർണ്ണമാക്കപ്പെട്ടവാനായി എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചിൻ.” പ്രസ്തുത പ്രാർത്ഥനകൾ കീടയിൽ ആരപ്രാവശ്യം ബലിപീഠം ചുംബിക്കുന്നു.

മേല്പറഞ്ഞ പ്രാർത്ഥന ആവർത്തിച്ചു് ആരപ്രാവശ്യംകൂടി ബലിപീഠം ചുംബിച്ചതിനുശേഷം അർത്താരയുടെ ഇടതുഭാഗത്തുള്ളവരെ പൂർവ്വോക്തമായ രീതിയിൽത്തന്നെ ആശീർവ്വദിക്കുന്നു.

മൂന്നാംപ്രാവശ്യം പൂർവ്വോക്തപ്രാർത്ഥന ആവർത്തിക്കുമ്പോൾ നാലുപ്രാവശ്യം ബലിപീഠം ചുംബിക്കുന്നു. അടുത്ത രണ്ടുപ്രാർത്ഥനകളിലും പാപമോചനത്തിനുള്ള അപേക്ഷതന്നെയാണു നാം കാണുന്നതു്. ഓരോ പ്രാർത്ഥനയുടേയും അവസാനത്തിൽ ഓരോ പ്രാവശ്യം അർത്താര ചുംബിക്കുന്നു. ഈ പ്രാർത്ഥനകളുടെ ഇടയ്ക്കു ശുശ്രൂഷകൻ നീണ്ട ഒരുപേക്കയിൽ മെത്രാന്മാർ, പട്ടക്കാർ, ശെമ്മാശന്മാർ, ബ്രഹ്മചാരികൾ, കന്യകകൾ, മാതാപിതാക്കൾ, സഹോദരർ, ബന്ധുമിത്രാദികൾ രാജാക്കന്മാർ, മരിച്ചുപോയ സഹോദരർ തുടങ്ങിയ എല്ലാവർക്കുംവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ടു്.

ശ്ലാഘാ അമകോൻ

ഈ പ്രാർത്ഥനകളുടെയെല്ലാം അവസാനം ബലിപീഠം ചുംബിച്ചു പരിശുദ്ധത്രിപത്തിനു സ്തുതിയും വണക്കവും സമർപ്പിച്ചു

തിനുശേഷം ജനങ്ങളുടേതേറെ തിരിഞ്ഞു: “സമാധാനം നിങ്ങളോടു കൂടെ” എന്നു രണ്ടാംപ്രാവശ്യവും ആശംസിക്കുന്നു. ശുശ്രൂഷകന്റെ മറുപടി ചിന്തനീയമാണ്: “നിന്നോടും നിന്റെ ആത്മാവോടുംകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞു ശുശ്രൂഷകൻ പുരോഹിതന്റെ വലതു കൈയിൽനിന്നു സമാധാനം വാങ്ങിക്കുന്നു. അനന്തരം, ചൊല്ലുന്നു: “എന്റെ സഹോദരരേ, മിശിഹായുടെ സ്നേഹത്തിൽ നിങ്ങൾ തമ്മിൽത്തമ്മിൽ സമാധാനം നൽകവിൻ.”

സമാധാനത്തിനു വളരെ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നുണ്ടു, സുറിയാനിക്കർബാന. “നസല്ലേ, ഗ്ലാമ്മ അമ്മൻ” (നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം, സമാധാനം നമ്മോടുകൂടെ) എന്ന വാക്യം ഒരു കുർബാനയിൽ ഏഴുപ്രാവശ്യം ചൊല്ലുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ ശത്രുക്കളോടു ഹൃദയംഗമമായി ക്ഷമിക്കാതെ ഈ ജപങ്ങളുടെ ചൈതന്യം എങ്ങനെ നമുക്കു വാലിക്കുവാൻ കഴിയും?

വരിശോധനാവിഷയം

1. സുറിയാനിക്കർബാനയിലേ “കാഴ്ചവെപ്പ്” എന്ന തിരക്കർമ്മം വിവരിക്കുക? എന്തിനാണു പുരോഹിതന്റെ കൈകൾ കുരിശാകൃതിയിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു കാഴ്ചവെപ്പു നടത്തുന്നത്?
2. കുർബാനയിൽ മിശിഹായുടെ ജീവിതത്തിലേ ഏതെല്ലാം രഹസ്യങ്ങൾ അനുസ്മരിക്കാപ്പറ്റുന്നുണ്ട്?”
3. കുർബാനബചിയിൽ ജനങ്ങൾ പുരോഹിതനോടു ചേർന്നു ബലി സമർപ്പിക്കണമെന്നു പറയുന്നതെന്തുകൊണ്ടു? കുർബാന കണ്ടാൽ പോരേ?
4. പ്രാചീനക്രിസ്ത്യാനികൾ നൽകിയിരുന്ന കാഴ്ചകളുടെ സ്ഥാനത്തു് ഇന്നു് എന്താണു നിലകൊള്ളുന്നത്?
5. വി. കുർബാനയുടെ സമയത്തു പാപങ്ങളെപ്രതി മനസ്സുപിക്ക

ണമെന്നു പറയുന്നതിനു ചില ന്യായങ്ങൾ കുർബാനയുടെ പ്രാർത്ഥന കളിൽനിന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുക.

6. എന്തിനാണു പുരോഹിതൻ പലപ്രാവശ്യം ഖലിപീഠം ചുംബിക്കുന്നതു്?

7. ഖലി സമർപ്പിക്കുന്ന വൈദികനുവേണ്ടി കുർബാനയുടെ സമയത്തു പ്രാർത്ഥിക്കണമോ? ന്യായങ്ങൾ നൽകുക.

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

എന്റെ പാപങ്ങളെപ്രതി മനസ്സു പിച്ഛുകൊണ്ടു ഞാൻ വി. കുർബാന കാണും.

നാലാമധ്യായം

വി. കുർബാനയുടെ കാനൺ

പുരോഹിതൻ ജനങ്ങൾക്കു സമാധാനം ആശംസിച്ചതിനുശേഷം സകല പാത്രിയാർക്കീസുമാർക്കും മെത്രാന്മാർക്കും, വൈദികന്മാർക്കും ശൈമ്മാശന്മാർക്കും, തിരുസ്സഭയുടെ എല്ലാ മക്കൾക്കും ബലിയിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന ദാസീദാസന്മാർക്കുംവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; അവർ ഈ ബലി അനുഭവിക്കുന്നതിനു യോഗ്യരാകുവാൻവേണ്ടിക്കൂടി അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഈ സമയത്തു ശുശ്രൂഷകൻ ചൊല്ലുന്ന ഒരു പ്രാർത്ഥന കുർബാന കാണുന്നവർക്ക് ഒരുപദേശംകൂടിയാണ്: “നമുക്കെല്ലാവർക്കും വിശുദ്ധിയോടും അനുതാപത്തോടുംകൂടെ കർത്താവിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് അപേക്ഷിക്കയും യാചിക്കയും ചെയ്യാം. ആരാധ്യമായ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങൾ ക്രദാശചെയ്യപ്പെടുന്നു. നിങ്ങൾ ഭക്തിപൂർവ്വം നിന്ന് അവയെ ശ്രവിക്കവിൻ. പുരോഹിതൻ നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം സമൃദ്ധമാകുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നു. നിങ്ങൾ കണ്ണുകൾ താഴ്ത്തി വിചാരങ്ങൾ സ്വപ്നത്തിലേക്ക് ഉയർത്തി, ഈ സമയത്തു തീക്ഷ്ണതയോടും ഉത്സാഹത്തോടുംകൂടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും യാചിക്കുകയും ചെയ്യവിൻ. ആരും സംസാരിക്കാതിരിക്കട്ടെ. പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവൻ ഹൃദയംകൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിക്കട്ടെ. നിങ്ങൾ നിശ്ശബ്ദരായിനിന്നു പ്രാർത്ഥിക്കവിൻ. സമാധാനം നമ്മോടുകൂടെ.”

പുരോഹിതൻ ധൃഢം ആശീർവ്വിക്കുന്നു; പാടുപൂജയിൽ അർത്താര ധൃപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കാനൺ തുടങ്ങുന്നതുവരെ ശുശ്രൂഷകൻ പുരോഹിതന്റെ പിറകിൽനിന്നു അർത്താര ധൃപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

തൽസമയം, വൈദികൻ ചൊല്ലുന്ന വിവിധ പ്രാർത്ഥനകളിലും ശുശ്രൂഷകന്റെ മറുപടിയിലും ആരാധനയും സ്തുതിയുംമാണ്

പ്രധാനമായി കാണുന്നത്. ആദ്യമായി സകല ദർശനങ്ങളിൽനിന്നും അസൂയയിൽനിന്നും വഞ്ചനയിൽനിന്നും അകന്നു പരിശുദ്ധമായ ഈ രഹസ്യം സമർപ്പിക്കുന്നതിന് അനുഗ്രഹവും ശക്തിയും ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അബ്രാഹത്തിന്റേയും ഇസഹാക്കിന്റേയും യാക്കോബിന്റേയും ബലിപോലെ ഈ ബലി സ്വീകരിപ്പാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. മാലാഖമാരുടെ ഗാനങ്ങളോടുകൂടെ നമ്മുടെ സ്തുതികളും ചേർക്കുന്നു. ശുശ്രൂഷകൻ ചൊല്ലുന്നു: “ബലവാനും കർത്താവുമായ ദൈവം പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ. ആകാശവും ഭൂമിയും അവിടുത്തെ സ്തുതിയാൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉന്നതങ്ങളിൽ ഓശാന ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ ഓശാന. കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വന്നവനും വരുവാനിരിക്കുന്നവനുമായവൻ അനുഗ്രഹീതനാകുന്നു. ഉന്നതങ്ങളിൽ ഓശാനാ”

അതേസമയം പുരോഹിതനും ബലിപീഠം മൂന്നുപ്രാവശ്യം ചുംബിച്ചുകൊണ്ടു ചൊല്ലുന്നു: “സ്രഷ്ടാവായ പിതാവു പരിശുദ്ധനാകുന്നു. രക്ഷകനായ പുത്രൻ പരിശുദ്ധനാകുന്നു, ശുദ്ധീകർത്താവായ റൂഫാ പരിശുദ്ധനാകുന്നു”.

ഇതിനിടയ്ക്കു രണ്ടുപ്രാവശ്യവും കാനൺ തുടങ്ങിയതിനുശേഷം മൂന്നാമതൊരു പ്രാവശ്യവും കൂടി പുരോഹിതൻ ചൊല്ലുന്നു: “എന്റെ കർത്താവേ, ആശീർവ്വദിക്കണമെ. എന്റെ സഹോദരന്മാരേ, എന്റെ കരങ്ങളാൽ ഈ ബലി പൂർണ്ണമാക്കപ്പെടുവാനായി എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചിൻ.”

ശുശ്രൂഷകൻ ഈ അഭ്യർത്ഥന സ്വീകരിച്ചു ഓരോ പ്രാവശ്യവും ഇപ്രകാരം ചൊല്ലുന്നു:

“മിശിഹാ നിന്റെ പ്രാർത്ഥനകൾ ശ്രവിക്കട്ടെ. മിശിഹാ നിന്റെ കർബാന സ്വീകരിക്കട്ടെ. മിശിഹാ നിന്റെ പൗരോഹിത്യത്തെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ മഹത്വപ്പെടുത്തട്ടെ. നിനക്കുവേണ്ടിയും ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും നിന്റെ കൃപയും അനുഗ്രഹവും പ്രതീക്ഷയോടെ ഉററുനോക്കുന്ന ലോകം മുഴുവനുവേണ്ടിയും നീ സമർപ്പിക്കുന്ന ഈ ബലിയിൽ മിശിഹാ സംപ്രീതനാകുകയും ചെയ്യട്ടെ. ആമ്മേൻ.”

ബലഹീനരായ നമ്മെ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാനായി മനുഷ്യവേ

ഘം ധരിച്ച ക്രിസ്തനാഥന്റെ കൃപാതിരേകം അനുസ്മരിച്ചു വീണ്ടും പുരോഹിതൻ കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. ശുശ്രൂഷകൻ ധൃപനം നിറുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

പരിശോധനാവിഷയം

1. ഈ ഘട്ടത്തിൽ കുർബാനയിലെ പ്രാർത്ഥനകളുടെ പ്രധാനഭാഗം ഏതാണ്?

2. കുർബാന സമർപ്പിക്കുന്ന വൈദികനുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുന്നതിന് ഈ ഘട്ടത്തിൽ വല്ല തെളിവുകളും ഉണ്ടോ? ശുശ്രൂഷകൻ ഈ ജോലി എങ്ങനെ നിവൃത്തിക്കുന്നു? നിങ്ങൾ എങ്ങനെ നിവൃത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു?

3. “ദൈവമേ, നീ പരിശുദ്ധൻ” എന്ന പ്രാർത്ഥന ആരുടേതാണ്? ഏശയ്യാ ദീർഘദർശിയുടെ പുസ്തകത്തിൽനിന്നും വെളിപാടിന്റെ പുസ്തകത്തിൽനിന്നും ഇതിനുള്ള ഉദാഹരണങ്ങൾ വായിച്ചുനോക്കുക. [ഏശയ്യാ, 6: 3. വെളിപാട്, 4: 8.]

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

1. മാലാഖമാരുടെ ഗണത്തിൽ ചേർന്നുനിന്നു വി. കുർബാനയുടെ സമയത്തു ഞാൻ ഇങ്ങനെ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചാരാധിക്കും: “ദൈവമേ, അങ്ങ പരിശുദ്ധനാകുന്നു, പരിശുദ്ധനാകുന്നു, പരിശുദ്ധനാകുന്നു.”

2. ദൈവത്തിൽനിന്നു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സമസ്താനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും വി. കുർബാനയുടെ സമയത്തു ഞാൻ നന്ദി പറയും.

അഖ്യാമധ്യായം

കാനൺ (തുടർച്ച)

“മറിയം ആലോഹാ ഹൈൽസാന” (ബലവാൻ കർത്താവുമായ ദൈവമേ)എന്നു തുടങ്ങുന്ന ജപംകൊണ്ടു്, മനുഷ്യരായ നമുക്കുണ്ടാകാവുന്ന സകല നിയോഗങ്ങളുമോതൂറ്റ്, പുരോഹിതൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഒരുഭാഗം ഉദ്ധരിക്കാം: “പാപിയായ എന്റെ പ്രാർത്ഥന കൈക്കൊള്ളണമേ. സകല സൃഷ്ടിയോടും കരുണ തോന്നണമേ. സകല പാപികളോടും ക്ഷമിക്കണമേ. വഴിതെറ്റിപ്പോയവരെ തിരിച്ചു വരുത്തണമേ. തെരുക്കത്തിലിരിക്കുന്നവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കണമേ. മനം കലങ്ങിയവരെ ശാന്തതപ്പെടുത്തണമേ. രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കണമേ. ദുഃഖത്തിലിരിക്കുന്നവരെ തണുപ്പിക്കണമേ. നിന്റെ തിരുനാമത്തെപ്രതി നീതി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ സൽക്രിയകളെ പൂർത്തിയാക്കണമേ. നിന്റെ കൃപയാൽ പാപിയായ എന്നോടും കരുണയുണ്ടാകണമേ.” അനന്തരം, പരിശുദ്ധ പിതാവിനും രൂപതയുടെ മെത്രാനും, അപേക്ഷ ആവശ്യമുള്ള സകലർക്കുംവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. കാർമ്മികന്റെ പ്രത്യേകനിയോഗങ്ങൾ അനുസ്മരിക്കുന്നു. ദൈവമാതാവിന്റെയും വിശുദ്ധരുടേയും നീതിമാന്മാരുടേയും ഓർമ്മയെപ്രതി വീണ്ടും പുരോഹിതൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ജനങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനാസഹായം മുന്നധ്യായത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെടുന്നു; മാത്രമല്ല എല്ലാവരും പിതാവായ ദൈവത്തിലും അവിടുത്തെ പ്രിയപുത്രനിലും വിശ്വസിക്കുവാൻ ഇടയാകണമേ എന്ന് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഇടയ്ക്കു പുരോഹിതൻ കൈത്താനയിൽ കുരിശു വരയ്ക്കുന്നു. അപ്പോഴാണ് ശുശ്രൂഷകൻ ഇടമണി കിലുക്കുന്നതു്. അവസാനം, പുരോഹിതൻ, “പരിശുദ്ധാത്മാവു് എഴുന്ന

ജീവരത്നം എന്ന് ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടു പുജാവസ്തുക്കളുടെമേൽ കൈകൾ വിരിച്ചുപിടിക്കുന്നു.

ഭൂമുഖത്തുനിന്നു യുദ്ധങ്ങൾ നീക്കിയും യുദ്ധത്തിൽ കൊതിയുള്ളവരെ ചിതറിപ്പും ലോകത്തിനു സമാധാനം നൽകുവാനാണ് പുരോഹിതൻ അടുത്ത പ്രാർത്ഥനയിൽ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നത്.

അനന്തരം, കൈവിരലുകൾ നെഞ്ചിൽ കോർത്തുപിടിച്ചും കർത്താവിന്റെ പീഡാനുഭവത്തെപ്പറ്റി ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് 50-ാം സങ്കീർത്തനത്തിൽ ഒരുഭാഗം പുരോഹിതൻ ചൊല്ലുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ കാരുണ്യാതിരേകത്താൽ പാപിയായ പുരോഹിതനോടു ക്ഷമിച്ചു ഹൃദയത്തെ മഞ്ഞുകട്ടപോലെ വെണ്മയുള്ള താക്കുവാനുണ്ടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭ്യർത്ഥന. തുടർന്ന്, 122-ാം സങ്കീർത്തനം ചൊല്ലുന്നു. ദാസരുടെ കണ്ണുകൾ യജമാനന്റെ പക്കലേക്കു തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ കർത്താവിന്റെ കാരുണ്യം ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ അവിടുത്തെ പക്കലേക്കു തിരിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുതന്നെ.

നാലാമത്തേ ധൃവനം

കൂദാശകർമ്മത്തിനുമുമ്പ് ഇതാ വീണ്ടും ധൃവം ആശീർവ്വദിച്ചു ബലിയോടു ബന്ധപ്പെട്ടവയെല്ലാം ധൃപിക്കുന്നു. എല്ലാത്തിലും വിശുദ്ധിയുടെ പരിമളമുണ്ടാകണം. ആദ്യമായി പുരോഹിതനെത്തന്നെ മൂന്നുപ്രാവശ്യം ധൃപിക്കുന്നു. ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ സുഗന്ധംകൊണ്ടു പാപമാലിന്യത്തിന്റെ ദുർഗ്ഗന്ധം നീക്കുവാനും അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും ചെയ്തുപോയ പാപങ്ങളെ ക്ഷമിക്കുവാനും പുരോഹിതൻ മൂന്നുപ്രാവശ്യം അപേക്ഷിക്കുന്നു.

അനന്തരം ശുശ്രൂഷകനേയും ബലിയിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവരേയും ബലിപീഠത്തേയും പരിമളപ്പെടുത്തുവാൻ പുരോഹിതൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു; തൽസമയം അവ ഓരോന്നിനേയും ധൃപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പരിശോധനാവിഷയം

1. കാതണിലേ പ്രാർത്ഥനകളുടെ സംക്ഷേപം വിവരിക്കുക.
2. എപ്പോഴാണ് മണി കിലുക്കുന്നത്?
3. പുരോഹിതൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ക്ഷണിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു് എപ്പോൾ? എങ്ങനെ?
4. കൂദാശകർമ്മം നടത്തുന്നതിനുമുമ്പു വൈദികൻ ചെയ്യുന്ന സങ്കീർ്തനങ്ങൾ ഏവ? അവയുടെ സംക്ഷേപം നൽകുക.
5. അവസാനത്തേ ധൂപനംകൊണ്ടു നിങ്ങൾ എന്താണ് മനസ്സിലാക്കുന്നതു്?

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

1. വൈദികൻ പീഡാനുഭവത്തെപ്പറ്റി ധ്യാനിച്ചു പാപത്തെക്കുറിച്ചു മനസ്സുപിക്കുവാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ ഞാനും കർത്താവിന്റെ പീഡാനുഭവത്തെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കും.
2. ജനക്കൂട്ടത്തെ ധൂപിക്കുമ്പോൾ സുകൃതപരിമളം എന്റെ ഹൃദയത്തിലും വീശണമെന്നു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കും.

ആരാമധ്യായം

കൂദാശകർമ്മമുതൽ വി. കർബാനാനഭവംവരെ

കൂദാശകർമ്മം ലത്തിൻകർബാനയിലേതുതന്നെ. (നലാമധ്യായം കാണുക).

വി. കർബാന കൂദാശചെയ്യുന്നസമയത്തു യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം ആരാമധ്യായത്തിലേ ചില വാക്യങ്ങൾ ശുശ്രൂഷകൻ ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ കാണാം. “ഞാൻ ആകാശത്തിൽ നിന്നു” ഇറങ്ങിവന്ന അപ്പമാണു” എന്നുള്ളതത്രെ ആ പ്രാർത്ഥനയിലേ പ്രധാനവിഷയം.

കർബാന ഉയർത്തിക്കഴിഞ്ഞാലുടനെ അപ്പം മുറിക്കലായി. പ്രാചീനകാലത്തു വി. കർബാന അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതുതന്നെ “അപ്പം മുറിക്കൽ” എന്ന പേരിലാണു്. ആദ്യം തിരുവോസ്തി രണ്ടായി മുറിക്കുകയും ഇടത്തുകൈയിലേ ഭാഗം പീലാസയിൽ വയ്ക്കുകയും മറേറഭാഗം കാസയിൽ മുക്കുകയും കുരിശു വരയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തിരുരക്തത്തിൽ നനഞ്ഞഭാഗംകൊണ്ടു പീലാസയിലിരിക്കുന്ന ഭാഗത്തിന്മേൽ കുരിശുവരക്കുന്നു. അനന്തരം, രണ്ടുഭാഗവുംകൂടി ഒന്നിച്ചെടുത്തു കാസയുടെമേൽ ചേർത്തുപിടിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ വിശുദ്ധ രഥസ്യങ്ങൾ തിരുസ്സഭയുടെ സുസ്ഥിതിക്കും കടങ്ങളുടെ മോചനത്തിനും പാപങ്ങളുടെ പരിഹാരത്തിനും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നവജീവനമായിബുദ്ധിപ്പെടുത്തേണ്ടതു ഏതു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

അനന്തരം, പുരോഹിതനും ശുശ്രൂഷകനും ദീർഘമായ ഒരോ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നു. പുരോഹിതന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽനിന്നു് ഒരു ഭാഗം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

“എന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി ഗാതുൽത്തായിൽ ചിന്തപ്പെട്ടു രക്തം ഇതാ എനിക്കുവേണ്ടി മാധ്യസ്ഥ്യംവഹിക്കുന്നു. അസംഖ്യമായ എന്റെ കടങ്ങളും സംഖ്യയില്ലാത്ത നിന്റെ കരുണകളും തൃക്കിനോക്കിയാൽ നീ താങ്ങിനിർത്തിയിരിക്കുന്ന പർവ്വതങ്ങളെക്കാൾ നി

ന്റെ കരുണ അധികമാകുന്നു. എന്റെ വാചങ്ങളെ നീ നോക്കുമ്പോൾ അവയ്ക്കു പരിഹാരമായ ബലിയേയും നീ കടാക്ഷിക്കണമേ. വാചകങ്ങളെക്കാൾ വാചപരിഹാരബലിയും ബലിവസ്തുവും മഹത്തരമാകുന്നു. എന്റെ വാചങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിന്റെ പ്രിയ പുത്രൻ കന്തവും ആണിയും സഹിച്ചു. നിന്നെ സംതൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനും അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ ജീവിക്കുന്നതിനും അവിടുത്തെ കഷ്ടാനുഭവം മതിയല്ലോ. ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പുത്രനെ അയച്ചു പിതാവിനു സ്തുതി. കുരിശുമരണത്താൽ ഞങ്ങളെ രക്ഷിച്ചു പുത്രൻ ആരാധന. ഞങ്ങളുടെ വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ രഹസ്യം നിറവേറിയിരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിനു സ്തോത്രം.

റഹമ്മേ ഉശൂവ് കാനാ

മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രാർത്ഥനകൾക്കുശേഷം ചെറിയ ഒരു ലുത്തിനിയ ശുശ്രൂഷകൻ ആരംഭിക്കുന്നു. ഇതു മൂന്നാമത്തേതാണ്. അഞ്ചു വാക്യമുള്ള ഈ ലുത്തിനിയായിൽ നാം പ്രധാനമായി ചോദിക്കുന്നത്, കർത്താവിന്റെ അനുഗ്രഹവും വാചമോചനവും ആത്മാവിന്റെ ശുദ്ധീകരണവും മനസ്സിന്റെ ഐക്യവുമാണ്. “കർത്താവേ, നിന്റെ ദാസരുടെ വാചങ്ങളും തെറ്റുകളും ക്ഷമിക്കണമെ” എന്നാണ് അഞ്ചു പ്രാവശ്യവും പുരോഹിതൻ ചൊല്ലുന്നത്.

എമറേ ദിലാഹി

ലത്തീൻകർബാനയിലേതുപോലെ സുറിയാനിക്കർബാനയിലും “ഭൂലോകവാചങ്ങളെ നീക്കുന്ന ദിവ്യചൈമ്മരിയാട്ടിൻകുട്ടി” എന്നു ഈശോയെ മൂന്നുപ്രാവശ്യം വിളിച്ചു ആപേക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കണമെ, ഞങ്ങളുടെമേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ എന്നിങ്ങനെയാണ് ആ ചൈമ്മരിയാട്ടിൻകുട്ടിയോടാവശ്യപ്പെടുന്നത്.

കർതൃപ്രാർത്ഥന

കർതൃപ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നതിനുമുമ്പ് പുരോഹിതൻ അപേക്ഷിക്കുന്നതു്, കുറുംകൂടാതെയും ശുദ്ധഹൃദയത്തോടും മുഖപ്രസാദത്തോടുംകൂടെ ആ ജപം ചൊല്ലുവാനുള്ള അനുഗ്രഹമാണു്. കർതൃപ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നതു ശുശ്രൂഷകനാണു്. “കർത്താവേ, ഞങ്ങളെ പരീക്ഷയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാതെ തിന്മയിൽനിന്നു കാത്തുകൊള്ളണമേ! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, രാജ്യവും ശക്തിയും മഹത്വവും ബലവും അധികാരവും ഭൂമിയിലും സ്വർഗ്ഗത്തിലും എപ്പോഴും എന്നേക്കും നിനക്കുള്ളതാകുന്നു.” എന്നഭാഗംമാത്രം പുരോഹിതൻ ചൊല്ലുന്നു.

മാർ ലാ ശാവേനാ (കർത്താവേ, ഞാൻ യോഗ്യനല്ല.)

കർതൃപ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം മൂന്നാംപ്രാവശ്യം പുരോഹിതൻ സമാധാനം ആശംസിക്കുന്നു. ശ്ലാമ്മാ അമകോൻ. സമാധാനം നിങ്ങളോടുകൂടെ. അനന്തരം പുരോഹിതൻ പറയുന്ന വാക്കുകൾ നാം പലപ്പോഴും ധ്യാനിക്കേണ്ടതാണു്. “വിശുദ്ധ വസ്തു വിശുദ്ധിയുള്ളവർക്കു്”.

വീണ്ടും, പുരോഹിതൻ പരിശുദ്ധത്വത്തെ സ്മരിക്കുന്നു. ശുശ്രൂഷകന്റെ കരം പീഠത്തിന്മേൽ തൊടുവിച്ചുകൊണ്ടു പറയുന്നു: “പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൃപ.” അതേ, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൃപയാണു് ഈ ബലിയും അതിനെത്തുടർന്നു സർവ്വവും. അതു നാം ഹൃദിസ്ഥമാക്കണം.

അനന്തരം, ലത്തീൻ കുർബാനയിലേതുപോലെ വൈദികൻ മൂന്നുപ്രാവശ്യം നെഞ്ചിലിടിച്ചു ചൊല്ലുന്നു: “കർത്താവേ, നീ എന്റെ ഭവനത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല; ഒരു വാക്കുമാത്രം അരുളിച്ചെയ്യുക, എന്റെ ആത്മാവു സുഖം പ്രാപിക്കും.”

വി. കുർബാനസ്വീകരണം

മേല്പറഞ്ഞ അപേക്ഷയ്ക്കുശേഷം വീണ്ടും പുരോഹിതൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു, ഈ ബലി കടങ്ങളുടെ പരിഹാരത്തിനും പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിനുമല്ലാതെ കുറ്റവിധിക്കായിട്ടുവേദിക്കരുതെന്നും അവിടുത്തെ തിരുരക്തം തന്റെ കുറ്റങ്ങളെ മോചിപ്പിക്കണമെന്നും. അനന്തരം, കുർത്താവു തന്റെ ഭവനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ താൻ യോഗ്യനല്ല; ഒരു വാക്ക് അരുളിച്ചെയ്താൽ തന്റെ ആത്മാവു സൗഖ്യം പ്രാപിക്കും എന്ന് ഒരുപ്രാവശ്യവും കൂടി ആവർത്തിച്ചിട്ടു പുരോഹിതൻ വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കുന്നു.

“നമ്മെ ജീവിപ്പിക്കുന്നവനായ നമ്മുടെ കുർത്താവ് ഈശോമിശിഹായുടെ കൃപാവരം കരുണാപൂർവ്വം നാമെല്ലാവരിലും സംപൂർണ്ണമാക്കപ്പെട്ടെട്ട്”, “കുർത്താവ് എനിക്കു ചെയ്ത ഉപകാരങ്ങൾക്കെല്ലാം ഞാൻ എങ്ങനെ പ്രതിനന്ദി കാണിക്കും? രക്ഷയുടെ കാസയെടുത്തു കുർത്താവിന്റെ നാമം ഞാൻ വിളിക്കും” എന്ന് പറഞ്ഞു പുരോഹിതൻ തിരുരക്തം പാനം ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ ശുശ്രൂഷകൻ ചൊല്ലുന്ന വാക്കുകൾ വി. കുർബാന അടുത്തടുത്തു സ്വീകരിക്കുവാൻ താൽപര്യമില്ലാത്തവർ പ്രത്യേകം ധ്യാനിക്കേണ്ടതാണ്:

“എന്റെ സഹോദരരേ, നിങ്ങൾ പുത്രന്റെ ശരീരം സ്വീകരിക്കുകയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ വിശ്വാസത്തോടെ അവന്റെ കാസ പാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുവിൻ എന്ന് തിരുസ്സഭ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു.”

പരിശോധനാവിഷയം

- 1) താഴെപ്പറയുന്നവ കുർബാനയിലെ ക്രമമനുസരിച്ചു നമ്പരിടുക.
 () കുർതുപ്രാർത്ഥന. () ഏമറേ ദാചാഹ.

() മാർ ലാ ശാവേന. () ഗ്ലാമ്മാ അമകോൻ.

() റഫമ്മെ ഉതുവ്കാനാ. () വിതുലാവസ്തു വിതുലിയ ജുവർക്കു്.

2) കത്താവിന്റെ കാരണവും എത്രയും ഭംഗിയായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരപേക്ഷ ഉദ്ധരിക്കുക.

3) "പരിതുലാത്മാവിന്റെ കൃപ" എന്നു തുശ്രൂഷകനോടു് എപ്പോഴാണു പറയുന്നതു്? എന്താണതിന്റെ അർത്ഥം?

4) "എമറേ ലാലാഹാ", "മാർ ലാ ശാവേനാ" എന്ന പ്രാർത്ഥനകളുടെ ഉൽപത്തി വിവരിക്കുക.

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

1. കത്താവിന്റെ കാരണവും ഞാൻ അനുഭവരതം പാടും.
2. വി. കുർബാന ഭക്തിയോടുകൂടെ പലപ്പോഴും ഞാൻ സ്വീകരിക്കും.

വി. കുർബാനയുടെ സമാപനം

വിശ്വാസികൾക്കു വി. കുർബാന നൽകുന്നതു ലത്തീൻകർബാനയിലേതുപോലെതന്നെയാണു്. അതുപോലെതന്നെ, കാസകഴികളും തുടയ്ക്കലും പൂജാപാത്രങ്ങൾ ക്രമപ്പെടുത്തലും. എന്നാൽ, പ്രാർത്ഥനകൾ ചെയ്യുന്നതു വ്യത്യസ്തമാണു്. ശുശ്രൂഷകന്മാരായരാഷ്ട്രികളിലും കടമുള്ള ദിവസങ്ങളിലും ചൊല്ലാൻ പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥനയുണ്ടു്. സാധാരണദിവസങ്ങൾക്കും ആഘോഷമുള്ള തിരുന്നാളുകൾക്കും വേറെ വേറെ പ്രാർത്ഥനകളുണ്ടു്. താൻ ഭക്ഷിച്ച ശരീരവും പാഠംചെയ്ത രക്തവും തന്റെ പാപപ്പൊറ്റതിക്കും ആത്മരക്ഷയ്ക്കുമായി ബുദ്ധിമുട്ടിക്കൊടുക്കുന്നതു എന്നാണു പുരോഹിതന്റെ പ്രാർത്ഥനകളുടെ സംക്ഷേപം.

പൂജാപാത്രങ്ങൾ ക്രമപ്പെടുത്തിയതിനുശേഷം രണ്ടു പ്രാർത്ഥനകൾകൂടി പുരോഹിതൻ ചൊല്ലുന്നുണ്ടു്. ഞായരാഴ്ചകളിലും കടമുള്ളദിവസങ്ങളിലും പ്രത്യേകം രണ്ടു പ്രാർത്ഥനകളാണു ചൊല്ലുന്നതു്, അല്ലെങ്കിൽ പാടുന്നതു്. നമുക്കു നൽകിയിരിക്കുന്ന അമൂല്യരഹസ്യങ്ങൾക്കുള്ള കൃതജ്ഞതാപ്രകാശനമാണു് ഈ പ്രാർത്ഥനകളുടെ ഉദ്ദേശ്യം. പുരോഹിതൻ താൻ സമർപ്പിച്ച ബലിവഴി പാപപ്പൊറ്റതിയും നിത്യരക്ഷയും വീണ്ടും ചോദിക്കുന്നു.

അനന്തരം, പുരോഹിതനും ശുശ്രൂഷകന്മാരുംകൂടെ വീണ്ടും കർതൃപ്രാർത്ഥന ചെയ്യുന്നു. അതിനുശേഷം ജീവദായകമായ രഹസ്യങ്ങൾവഴി സ്വർഗ്ഗീയ ഓരൊറ്റത്തിലേ നിത്യസൗഭാഗ്യത്തിനു തങ്ങളെയോഗ്യരാക്കണമെന്നു് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് “ഇത്താമ്മ” എന്ന കടശിയിലേ പ്രാർത്ഥന ചെയ്യുന്നു. പാട്ടുകുർബാനകളിൽ മരിച്ചവർക്കു വേണ്ടി പ്രത്യേകം ഇത്താമ്മ പാടുന്നുണ്ടു്. സാധാരണ കുർബാനകളിലേ ഇത്താമ്മ കീഴേ ചേർക്കുന്നു: “തന്റെ ശരീരത്താൽ നമ്മു

ടെ കടങ്ങൾ മോചിപ്പിക്കുകയും തന്റെ രക്തത്താൽ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്തവൻ അവന്റെ സഭയിൽ സ്തുതി. അവന്റെ അനുഗ്രഹിതമായ ജനമേ, അവന്റെ മേച്ചിൽസ്ഥലത്തേ അജഗണമേ, നിങ്ങളുടെമേൽ തന്റെ കൃപ അവൻ വർഷിക്കട്ടെ. തന്റെ കൃപയും ആശീർവാദവും നിങ്ങളിൽ അവൻ വർദ്ധിപ്പിക്കട്ടെ. തന്റെ പരിപാലനയുടെ വലംകൈ നിങ്ങളുടെമേൽ അവൻ നിഴലിപ്പിക്കട്ടെ” (ജനങ്ങളെ ആശീർവ്വദിക്കുന്നു).

അനന്തരം, പീഠം ചുംബിച്ചുകൊണ്ടു പട്ടക്കാരൻ ചൊല്ലുന്നു: “പാപപരിഹാരപീഠമേ, സമാധാനത്തിൽ വസിക്കുക. ഞങ്ങളുടെ കർത്താവിന്റെ ശവകല്ലറയേ, സമാധാനത്തിൽ വസിക്കുക. നിന്നിൽനിന്നു ഞാൻ കൈക്കൊണ്ടു ബലി എന്റെ കടങ്ങളുടെ പരിഹാരത്തിനും പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിനുമായി ഭവിക്കട്ടെ. ഞാൻ ഇനിയും വന്നു നിന്റെമേൽ ഒരു ബലികൂടി അർപ്പിക്കുമോ എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല.”

അനന്തരം, ലത്തീൻകുർബാനയിലെപ്പോലെ, 13-ാം ലെയോ മാർപ്പാപ്പ കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ജപങ്ങൾ ചൊല്ലി കുർബാന അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

പരിശോധനാവിഷയം

- 1) സുറിയാനികുർബാനയിൽ എത്ര പ്രാവശ്യം കർത്തൃപ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നുണ്ട്? എപ്പോഴെല്ലാം? എന്തിനാണു് ഇങ്ങനെ പലപ്പോഴും ചൊല്ലുന്നതു്?
- 2) ഇത്താമ്മയിലെ അപേക്ഷകൾ സംക്ഷേപിക്കുക.
- 3) സുറിയാനികുർബാനയിൽ ഏറ്റവും ഒടുവിൽ വൈദികൻ ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥന ഏതാണു്?

4) കുർബാനയുടെ അവസാനഭാഗത്തു് എന്തെല്ലാം ചിന്തകൾക്കാണ് പ്രാധാന്യം നൽകിയിരിക്കുന്നതു്?

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

1. കുർബാനയെന്ന മഹാദാനത്തിനു ഞാൻ സർവ്വേശ്വരനോടു് എന്നും നന്ദിയുജ്ജവനായിരിക്കും.

2. ആരാധനയിലും അനുതാപത്തിലും കൃതജ്ഞതാപ്രകാശനത്തിലും അപേക്ഷയിലും കർത്താവിന്റെ പീഡാനഭവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ധ്യാനത്തലും ഞാൻ കുർബാനയുടെ സമയം ചെലവഴിക്കും.

മലങ്കരസുറിയാനിരീതിലേ കുർബാന

പ്രാരംഭം

കേരളത്തിലേ യാക്കോബായപ്പള്ളികളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന കുർബാനക്രമത്തിൽ തൃപ്തമായ ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ വരുത്തിയുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ് മലങ്കരസുറിയാനിക്കുർബാന. യാക്കോബുശ്ശീറായുടെ കുർബാനക്രമം, അഥവാ, അനാഥറയാണു പാശ്ചാത്യസുറിയാനിരീതിലേ കുർബാനകളുടെ മൂലം. ഇതിന്റെ അന്തിയോക്കിയൻ പതിപ്പാണ് ഇവിടത്തേ യാക്കോബായക്കാർ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ലെബനനിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന അന്തിയോക്കിയൻകുർബാനയ്ക്കു മാറോനീത്താക്കുർബാന എന്നു പറയാറുണ്ട്. കേരളത്തിലേ യാക്കോബായക്കുർബാന ആ മാറോനീത്താക്കുർബാനയോടു വളരെ സാമ്യമുള്ളതായിക്കാണുന്നു. ഏതായാലും രണ്ടാംനൂറ്റാണ്ടിലോ മൂന്നാംനൂറ്റാണ്ടിലോ രൂപം പ്രാപിച്ചതാണ് അന്തിയോക്കിയൻകുർബാനക്രമം. ക്രമൻകരിശുസത്യംകഴിഞ്ഞു ഭിന്നിച്ചുപോയ നമ്മുടെ സഹോദരർക്ക് അന്തിയോക്കിയായിൽനിന്നു വന്ന ക്രിസ്തോസുമെത്രാൻ സംഭാവന ചെയ്തതാണ് അന്തിയോക്കിയൻകുർബാനക്രമം.

സീറോ മലബാർറീതിക്കുർ ഉപയോഗിക്കുന്നത് പൗരസ്ത്യസുറിയാനിയായാണ്; അഥവാ, കൽദായസുറിയാനി. അന്തിയോക്കിയൻകുർബാനയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത് പാശ്ചാത്യസുറിയാനിയും. രണ്ടും ഒരേ ഭാഷയുടെ വകഭേദങ്ങളത്രേ. വാക്കുകളും വ്യാകരണവും ഒന്ന്; അക്ഷരങ്ങളുടെ വടിയും ഉച്ചാരണവും വേറെ.

മൂന്നുതരത്തിലുള്ള കുർബാനകൾ ഇന്നു മലയാളത്തിൽ പ്രചാരത്തിലായിട്ടുണ്ട്: (1) മാർ യാക്കോബിന്റെ അനാഥറ. ഇതു നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സ്തുതിക്കായുള്ള പാട്ടുപൂജകളിലാണ് ഇന്ന്

ഉപയോഗിക്കുന്നത്. (2) യോഹന്നാൻസ്ത്രീഹായുടെ അനാഹര. ഇതു ദൈവമാതാവിന്റെ സ്മൃതിക്കായുള്ള കുർബാനകളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നു. (3) മാർ സിക്സ്റ്റസിന്റെ അനാഹര. ഇതാണു സാധാരണ ദിവസങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ആ അനാഹരയനുസരിച്ചാണ് ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കുവാൻ പോകുന്നത്; ഇതുമാത്രമേ ഇപ്പോൾ കേരളത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നുള്ളൂ.

എന്നാൽ, എല്ലാ അനാഹരകളിലും ആദ്യഭാഗം ഒന്നുപോലെതന്നെയാണ്.

ബലിപീഠം

ഇത് എല്ലായ്പ്പോഴും കിഴക്കുവശത്തായിരിക്കണം. ഒരു പദവിയേ പാദപീഠത്തിനു പാടുള്ളൂ. സാധാരണമായി യാക്കോബായപ്പള്ളികളിൽ അതു ബലിപീഠത്തോളം നീളമുള്ളതായിരിക്കയില്ല. ബലിപീഠത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ “തബ്ളീത്തോ” ഉണ്ടായിരിക്കും. അതു മൂറോൻ ഉപയോഗിച്ച മെത്രാന്മാർ കൂദാശചെയ്യണം. തബ്ളീത്തോ മാർബിടുകൊണ്ടോ നല്ല മരംകൊണ്ടോ ആകാവുന്നതാണ്. തബ്ളീത്തോയ്ക്കു 18 ഇഞ്ചു നീളവും 12 ഇഞ്ചു വീതിയുമുണ്ടാകും. നീളമുള്ളഭാഗം കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറായിവയ്ക്കുന്നു. തബ്ളീത്തോ പെസഹാവ്യാഴാഴ്ചയോ, അല്ലെങ്കിൽ, അതിനുശേഷം സപർഗ്ഗാരോഹണത്തിനുമുമ്പ് ഏതെങ്കിലും വ്യാഴാഴ്ചയോ ആണു മെത്രാന്മാർ സാധാരണമായി കൂദാശ ചെയ്യാറുള്ളത്. ബലിപീഠത്തിന്റെ മുമ്പിൽ മദ്ബഹായുടെ അതിർത്തിയിൽ ഒരു വിരി ഉണ്ടായിരിക്കും.

തിരുവസ്രങ്ങൾ

- 1) ചെരിപ്പ് (മ്സോനോ): ഇതു മദ്ബഹായിലേ ഉപയോഗത്തിനുള്ളതാണ്.
- 2) ആൾവ (കുത്തീനോ): നീണ്ട വെളുത്ത ഒരു അങ്കി. എല്ലാ റീത്തുകളിലുമുള്ളതുതന്നെ.

3) ഉഴറോറോ: കുരിശുകളും മറ്റും ഭംഗിയായി തയിച്ചിട്ടുള്ളതും ഏതാണ്ടു് എട്ടോ പത്തോ ഇഞ്ചു വീതിയുള്ളതുമായ ഒരു തുണിക്കഷണമാണതു്. ഒരൊത്തു തലയിടാൻമാത്രം വലുപ്പമുള്ള ഒരു ഭാഗമുണ്ടു്. ഡീക്കനും സബ്ഡീക്കനും ഉപയോഗിക്കുന്നതു ലത്തീൻ രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന തരം ഉഴറാലതന്നെയാണു്.

4) അരക്കെട്ടു (സുന്നോറോ): ആൾവയ്യും ഉഴറോറോയും ഉറപ്പിച്ചുവെച്ചുകെട്ടുന്നതിനു് ഉപയോഗിക്കുന്ന വീതിയുള്ള ഒരു പട്ടയാണിതു്.

5. കയ്യറ (സെന്ദോ): ആൾവയ്യുടെ കൈകൾ ഒരുക്കിവയ്ക്കുന്നതിനു് ഉപയോഗിക്കുന്ന നീളമുള്ളതും വ്യാസം കുറഞ്ഞതുമായ ഒരുറയാണിതു്. ബാഹ്യവസ്ത്രത്തിന്റെ നിറമായിരിക്കും ഇതിനു്.

6. കാപ്പ (പയിനോ): മുൻവശം തുറന്നുകിടക്കുന്ന ഒരു വസ്ത്രമാണിതു്. പിറകിൽ മുകളിലായി ഒരു കുരിശുണ്ടായിരിക്കും—ലത്തീൻരീതിലും സീറോമലബാർരീതിലും ഉപയോഗിക്കുന്ന കാപ്പതന്നെ.

പൂജാപാത്രങ്ങൾ

1. പീലാസ: ഏകദേശം അരയിഞ്ചു് കഴിയും ഏഴിഞ്ചു് വ്യാസവുമുള്ള ഒരു പാത്രം. പൊന്നു പൂശിയതായിരിക്കും.

2. കാസ: മറ്റു രീതികളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതരം തന്നെ.

3. കൗക്കുബോ (നക്ഷത്രം): കുരിശാകൃതിയിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തിരിക്കുന്ന, ലോഹനിർമ്മിതമായ രണ്ടു വളയം. വിരികൾ ഇടുമ്പോൾ തിരുവോസ്തിയിൽ തൊടാതിരിക്കുവാനാണു് ഇതു് ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. ആവശ്യമില്ലാത്തപ്പോൾ വളയങ്ങൾ മടക്കിവക്കാം.

4. തവി (കൽബു്തോ): വൈദികനു വി. കുർബാന സപീകരിക്കാനും മറ്റു വൈദികർക്കു നല്കാനുമാണു് ഇതു് ഉപയോഗിക്കുന്നതു്.

5. സങ്കീർത്തു്: പൂജാപാത്രങ്ങൾ തുടയ്ക്കുവാനുള്ള തുണിക്കഷണം. യൂറോപ്പിൽ ഇതിനു പകരം യാക്കോബായക്കാർ ഉപയോഗിക്കുന്നതു സ്പഞ്ചാണു്.

6. ഒരു ചെറിയ കോപ്പ (മ്ശമ്ശോനീസോ): കാസയിലേക്കു് ഒഴിക്കുന്നതിനുമുമ്പു വീഞ്ഞും വെള്ളവും കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതു് ഇതിൽ വച്ചാണു്. വീഞ്ഞു കാസയിലേക്കു പകർത്തിക്കഴിയുമ്പോൾ ഇതിൽ വെള്ളം ഒഴിച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്നു. കൂദാശവസ്തുക്കൾ തൊടാനിടയാകുമ്പോഴെല്ലാം പുരോഹിതൻ ഈ വെള്ളത്തിൽ കൈകഴുകുന്നു.

7. ശുശപ്പോ: പീലാസയും കാസായും തനിച്ചുതനിച്ചും ഒരു മിച്ചം മുട്ടുന്നതിനുവേണ്ടി ശുശപ്പോകൾ മൂന്നുണ്ടു്. പീലാസയും കാസയും തനിച്ചുമുട്ടുന്ന ശുശപ്പോയ്ക്കു് എട്ടിഞ്ചു സമചതുരത്തിൽ കൂടുതൽ വലുപ്പമുണ്ടാകയില്ല.

8. ധൂപപാത്രം(പീർമോ): ധൂപപാത്രത്തിന്റെ ചങ്ങലകൾക്കു നീളം കുറവാണു്; ചങ്ങലകളിൽ കൊച്ചുമണികൾവെച്ചു് അലങ്കരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും.

ചില സുറിയാനിപ്പദങ്ങൾ

വി. കുർബാനയിലേ തിരുക്കർമ്മങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനാലും പരിചയപ്പെടേണ്ട ചില സുറിയാനിപ്പദങ്ങളുണ്ടു്:

1. ഇസോയോ (പാപപരിഹാരം): ബലിപീഠത്തിന്റെ അരികെ ധൂപിക്കുമ്പോൾ പ്രാചീനകാലങ്ങളിൽ ചൊല്ലിയിരുന്ന ഒരു പ്രാർത്ഥനയാണു് ഇസോയോ. അതിനു മൂന്നുഭാഗങ്ങളുണ്ടു്:

(എ) പ്രമിയോൻ, അഥവാ, ഉപോദ്ഘാതം. ഇതിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ഡീക്കൻ ചൊല്ലുന്നു: “സ്നേഹമെൻകാലോസു് കുറിയേ ചൈസോൻ” (നമുക്കുചിതമായി നില്ക്കാം; കർത്താവേ, അനുഗ്രഹിക്കണമേ). ഉപോദ്ഘാതത്തിനുശേഷം ഒരു പ്രഖ്യാപനം (കോറുസൂസോ) ഉണ്ടാകും. ഒരു ശുരോയോ വാക്യവുമുണ്ടു്. അതായതു്, “എന്നും എല്ലായ്പ്പോഴും സ്തുതിയും മഹത്വവും പുകഴ്ചയും വണക്കവും വന്ദനവും കരേറുന്നതിനു ഞങ്ങൾ യോഗ്യരാക്കപ്പെട്ടെട്ടെ.”

(ബി) ഇസോയോയുടെ മധ്യത്തിൽകാണുന്ന ഒരു വാക്യമാണു്: “മ്ഹസിയോനോ ഹോക്കീൽ” (ആകയാൽ, കനിയുക.)

(സി) സെദ്റോ (ക്രമം): ദീർഘമായ ഒരു പ്രാർത്ഥനയാണിതു്. സെദ്റോയുടെ അവസാനത്തിൽ ചിലപ്പോഴെല്ലാം താഴെക്കാണുന്ന ഇത്തോമ്മോ (മുദ്രാവാക്യം) ചൊല്ലുന്നു: “കടങ്ങളുടെ പൊര

തിയും പാവങ്ങളുടെ മോചനവും ദൈവത്തിൽനിന്നു് ഇരുലോക
ത്തിലും എന്നെന്നേക്കും നാം പ്രാപിക്കുന്നു." മെത്രാന്മാർ സന്നിഹി
തരാണെങ്കിൽ കോറസുസോയും ഇത്തോമ്മോയും അവരാണു ചൊ
ല്ലുന്നതു്.

ഇസോയോയ്ക്കു പകരം പ്രമിയോൻ, സെദ്റോ എന്ന പദ
ങ്ങളും തുല്യമായി ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടു്. ഇസോയോയ്ക്കുശേഷം
ഖോലോ (സപരം), എത്രോ (ധൂപപ്രാർത്ഥന), എക്ബോ (അഗ്രം, ക
ണ്ണിക്കാൽ) എന്നീ സ്തുതിവാക്യങ്ങൾ ചൊല്ലാറുണ്ടു്. ഖോലോ സാ
ധാരണമായി സങ്കീർത്തനത്തിൽനിന്നു് എടുത്തതായിരിക്കും.

പരിശോധനാവിഷയം

1. മലങ്കരസുറിയാനികുർബാനയുടെ മൂലം ഏതാണു്?

2. ഏതുതരം സുറിയാനിയാണു് കുർബാനയ്ക്കു് ഉപയോഗിക്കുന്നതു്?
സീറോമലബാർരീതിലേ കുർബാനയുടെ ഭാഷയും ഇതും തമ്മിൽ അ
ന്തരമെന്താണു്?

3. ഏതു് അനാഥറയാണു മലങ്കരകുർബാനയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന
തു്? ആരാണു് മാർ സിക്സ്റ്റസ്സു്?

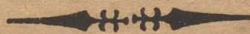
[ഉത്തരം: സിക്സ്റ്റസ്സു റോമാമാർപ്പാപ്പയാണു്. 117 മുതൽ 126
വരെയാണു് അദ്ദേഹം തിരുസ്സഭയെ ഭരിച്ചതു്. റോമാമാർപ്പാപ്പന്മാരുമായ
ജൂ ഈ ബന്ധം യാക്കോബായവൈദികസഹോദരന്മാർ ചിന്തിക്കേണ്ട
താണു്.]

4. താഴെപ്പറയുന്ന വാക്കുകൾ വിവരിക്കുക; 1) ഉഴറോരോ. 2) പ്രമ
മിയോൻ. 3) സെന്ദോ. 4) ഖോലോ. 5) ഇസോയോ. 6) കൗക്ബോ.
7) സുന്നോറോ. 8) സെദ്റോ. 9) തുശപ്പോ. 10) ഇത്തോമ്മോ.

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

1. കുർബാനയുടെ തിരക്കർമ്മങ്ങളോടു ഞാൻ വളരെ ബഹുമാനം
പ്രദർശിപ്പിക്കും.

2. ഭക്തിയോടുകൂടെ ഞാൻ വി. കുർബാനയുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ
ചൊല്ലും.

ഒന്നാമധ്യായം

പ്രഥമശ്ലോകം

പുരോഹിതൻ മദ്ബഹായുടെ മുൻവശത്തുവന്നു കരിശുവരച്ചുകൊണ്ടു ചൊല്ലുന്നു: “പിതാവിനും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവിനും സ്തുതി.”

ജനങ്ങൾ മറുപടി പറയുന്നു: “ബലഹീനരും പാപികളുമായ ഞങ്ങളുടെമേൽ ഇരുലോകത്തിലും എന്നെന്തെങ്കിലും കൃപയുണ്ടാകണമേ.”

അനന്തരം, പുരോഹിതൻ കൈകൾകൂപ്പി കുനിഞ്ഞുനിന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു, നിർമ്മലമായി ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്നു ബലിചെയ്യുവാൻ. പിന്നീട്, “കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ കരുണാധിക്യമനുസരിച്ച് എന്റെമേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ” എന്ന 50-ാംസങ്കീർത്തനം ചൊല്ലുന്നു.

അതിനുശേഷം മെത്രാന്മാർ മദ്ബഹായിലുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ കരം ചുംബിച്ചു പുരോഹിതൻ പാപമോചനം ആവശ്യപ്പെടുന്നു; ജനങ്ങളോടു തനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു.

പിന്നീട്, പുരോഹിതൻ മദ്ബഹായിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു. ആ സമയത്തു സീറോമലബാർറീത്തുകാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനതന്നെയാണു പുരോഹിതൻ ചൊല്ലുന്നതു്: “എന്റെ യൗവനത്തെ ആഹ്ലാദിപ്പിക്കുന്ന ദൈവത്തിങ്കലേക്കു്, ദൈവത്തിന്റെ ബലിപീഠത്തിങ്കലേക്കു ഞാൻ പ്രവേശിക്കും.” ബലിപീഠത്തെ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടു പുരോഹിതൻ തുടരുന്നു: “ഞാൻ അങ്ങയുടെ ഭവനത്തിൽപ്രവേശിച്ചു; അങ്ങയുടെ സിംഹാസനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ആരാധിച്ചു; ഞാൻ നിനക്കെതിരായി പാപംചെയ്തു; സ്വപ്നരാജാ, എന്നോടു ക്ഷമിക്കണമേ.” പുരോഹിതൻ ബലിപീഠത്തിന്റെ മധ്യ

ത്തിലും ഇരുവശത്തും ചുംബിക്കുന്നു. തൽസമയം ചൊല്ലുന്നു: “കർത്താവേ, നിന്റെ ബലിപീഠത്തിന്റെ കോണുകളിൽ ചങ്ങലകളാൽ ഞങ്ങളുടെ പെരുന്നാളുകളെ ബന്ധിക്കണമേ. നീ എന്റെ ദൈവമാകുന്നു; നിനക്കു ഞാൻ സ്തോത്രം ചെയ്യും. നീ എന്റെ ദൈവമാകുന്നു, നിനക്കു ഞാൻ സ്തുതിപാടും.” അതായത്, ബലിപീഠത്തിലായിരിക്കട്ടെ ഞങ്ങളുടെ ആഘോഷങ്ങളെല്ലാമെന്നു സാരം.

അനന്തരം, തിരികൾ കത്തിക്കുന്നു; ആദ്യം ഇടത്തുവശത്തും പിന്നീട് വലത്തുവശത്തും ഇടത്തുവശത്തേ തിരി കത്തിക്കുമ്പോൾ ഒരു വോലോ ചൊല്ലുന്നു: “പ്രകാശം നിറഞ്ഞ ഈശോ, അങ്ങയുടെ പ്രകാശത്തിൽ ഞാൻ പ്രകാശം കാണുന്നു; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അങ്ങ് എല്ലാ സൃഷ്ടികളേയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന സത്യപ്രകാശമാണ്. അങ്ങയുടെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിന്റെ ഹായയെ അങ്ങയുടെ ഉജ്ജ്വലലീപ്തിയാൽ പ്രകാശിപ്പിക്കണമേ.” വലത്തു വശത്തേ തിരികത്തിക്കുമ്പോൾ അശുദ്ധമായ വിചാരങ്ങളിൽനിന്നും ആഗ്രഹങ്ങളിൽനിന്നും മോചിക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

പിന്നീട്, പുരോഹിതൻ ബലിപീഠത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽ ചുംബിച്ച താഴെ ഇറങ്ങി കൈകൾ വിരിച്ചുപിടിച്ചു് ഒരു സെദ്റോ ചൊല്ലുന്നു: “സ്തുതിയും സ്തോത്രവും പ്രഭയോ പുകഴ്ചയും മാഞ്ഞുപോകാത്ത നല്ല ഉന്നതിയും ഇടവിടാതെ എല്ലാക്കാലത്തും സദാനേരവും കരേറുവാൻ ഞങ്ങൾ യോഗ്യരായിത്തീരണമേ.”

ഒരു പ്രുമിയോൻകൂടി ചൊല്ലുന്നു. പ്രുമിയോന്റെ സ്വഭാവം മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് അതു മുഴുവനായി ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

പ്രുമിയോൻ: “തന്നെ വിളിക്കുന്ന പാപികളോട് ഉത്തരമരുളിച്ചെയ്യുന്ന കാരണുവാനായ ഏകപിതാവിനും തന്റെ വാതിലിൽ മുട്ടുന്ന അനുതാപികളെ കൈക്കൊള്ളുന്ന കാരണുവാനായ ഏകപുത്രനും തന്നോട് അപേക്ഷിക്കുന്ന കുറ്റക്കാർക്കു മോചനം നല്കുന്ന ജീവനും വിശുദ്ധിയുമുള്ള ഏകരൂഹായ്ക്കും സ്തുതിയും ബഹുമാനവും ആരാധനയും ഈ നേരത്തും എല്ലാ പെരുന്നാളുകളിലും നേരങ്ങളിലും, നാഴികകളിലും കാലങ്ങളിലും ഞങ്ങൾ ജീവനോടി

രിക്കുന്ന എല്ലാദിവസങ്ങളിലും എന്നെന്നേക്കും യോഗ്യമാകുന്നു. ആമ്മീൻ.”

സെദ്റോ: “സൗമ്യനും ഭയാലുവും താഴ്മയുള്ള വനും മനുഷ്യരെ സ്നേഹിക്കുന്നവനും, ബലികളിൽ അല്ല കരുണയിൽ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവനും, ഘോരബലികളെക്കാൾ നരങ്ങിയ ഹൃദയത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവനും, തടിച്ച കാളകളുടേയും ആട്ടിൻകുട്ടികളുടേയും മകതത്തെക്കാളും സുഗന്ധബലിയെക്കാളും താഴ്മയുള്ള ആത്മാവിനെ കൈക്കൊള്ളുന്നവനുമായ ദൈവമേ, ആത്മീയമായ ഞങ്ങളുടെ ബലിയെ നിന്റെ വിശേഷജ്ഞാനമുള്ള ബലിപീഠത്തിൽ ഈ സമയത്തു നീ കൈക്കൊള്ളണമേ. ബോധശക്തിയുള്ള ശുശ്രൂഷയിൽ തിരുമനസ്സിനു പ്രസാദകരമായിരിക്കുന്ന ജീവനുള്ളതും സ്വീകാര്യവുമായ ബലിയായി ഞങ്ങളെത്തന്നെ നിനക്കു പ്രതിഷ്ഠിക്കുവാൻ ഞങ്ങളെ യോഗ്യരാക്കണമേ. മേലുള്ള നിന്റെ മദ്ബഹാമേൽ നരങ്ങിയഹൃദയത്തോടും താഴ്മയുള്ള ആത്മാവോടുംകൂടെ ബോധനീയവും ആത്മീയവുമായ ബലികളെ നിനക്കു ഞങ്ങൾ അർപ്പിക്കുമാറാകണമേ. പുതിയ രൂപത്തിൽ ഞങ്ങൾ രൂപാന്തരപ്പെട്ടു പുതുതായിത്തീർന്നു ബോധശക്തിയുള്ളതും ജ്ഞാനമുള്ളതുമായ ആത്മാക്കളോടുകൂടെ വിശ്വാസമാകുന്ന പ്രകാശമുള്ള ദീപയഷ്ടികൾ പിടിച്ചുകൊണ്ടു പുതിയ ലോകത്തിലേക്ക് അയയ്ക്കപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി നിനക്കു ഞങ്ങൾ ശ്രേഷ്ഠവും കന്മഷമില്ലാത്തതുമായ ആട്ടിൻകൂട്ടമായിത്തീരണമേ. നിന്റെ ആലയത്തിൽ ഞങ്ങൾ ഘൃല്ലാവരും, ‘പിതാവിനും പുത്രനും പരിശുദ്ധരൂഹായ്ക്കും ഇപ്പോഴും എല്ലായ്പ്പോഴും എന്നെന്നേക്കും സ്തുതി’ എന്നു പാടുവാൻ ഞങ്ങൾ യോഗ്യരായിത്തീരണമേ. ആമ്മീൻ.”

ഖോലോ:

നാഥാ നിൻകോശഗൃഹത്തിൻവാതിലിൽ മുട്ടി കൃപയെ യാചിച്ചപ്പേൻ നിൻവഴി വിട്ടകലെപ്പോയൊരു ചിരപാതകി ഞാൻ അനുതാപാൽ പാപംപോക്കി തവ കനിവിലേ-

ജീവിച്ചിടണമെ.

നിൻകരുണാവാതിലില്ലാതെവിടെപ്പോയി മുട്ടിടും ഞങ്ങൾ?
വൃപരാൽ പൂജിത വൃപരാൽ വന്ദിത പൊരിയൊരു വൃപതേ,
നിൻകൃപ നിന്നോടു കെഞ്ചിടാഞ്ഞാൽ ഞങ്ങൾക്കായി

പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനാൽ?

പിതൃപുത്രവിശുദ്ധാത്മാവേ, ഞങ്ങളോടേല്ക്കും

ദുഷ്ടനിൽനിന്നും തൻ

സേനയിൽനിന്നും രക്ഷ തരുന്നൊരുവൻകോട്ടു ഭവാൻ

ദുഷ്ടവിശിഷ്ടവിഭാഗേ ഞങ്ങളെ നിൻകനിവാകും

ചിറകിൽ മറയ്ക്കണമേ.

നാഥാ, ഞങ്ങളുടെ സ്തുതിലോഷം വിൻവാതിൽ

തുറപ്പാൻ താക്കോലാകണമേ

“മൃന്മയർ തൻ സ്വരമെത്ര മനോഹര-

മന്ദരമെത്രാ—നിറവേറുക”യെന്നറിയിക്കട്ടെ

സ്വസ്ഥാനസ്ഥർ—ഭൂതപുരോഗന്മാർ

എത്രോ: “എന്റെ കർത്താവേ, ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ
വാസന നിനക്കു എല്ലാസമയത്തും ഇമ്പകരമായിരിക്കണമേ. ഞ
ങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളെല്ലാം നിന്നെ നിരപ്പാക്കുന്നതായിരിക്കണമേ.
അതിനാൽ, നിന്റെ കരുണാവിമിത്തം ഇപ്പോഴും എല്ലായ്പ്പോഴും
എന്നെന്നേക്കും നിന്റെ സൃഷ്ടിയോടു നീ സമാധാനപ്പെടണമേ.
ആമ്മീൻ.”

എകാബോ:

ചെയ്തെൻ വിഴ്ഞാൻ പാപികളിൽ കൃപചെയ്തോനേ,
യാചന കേൾക്കണമേ-കറുത്തീർത്തിശോ കൃപചെയ്തെന്നിൽ.

മൂന്നു പ്രാവശ്യം ചൊല്ലുന്നു: “കർത്താവേ, ഞങ്ങളുടെ മേൽ
കൃപയുണ്ടാകണമേ. കർത്താവേ, ക്ഷമിക്കണമേ. ഞങ്ങളുടെമേൽ
കൃപയുണ്ടാകണമേ. കർത്താവേ, അങ്ങു പ്രത്യുത്തരിക്കണമേ, ഞങ്ങ
ളുടെ മേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ. ഞങ്ങളുടെ നാഥാ, അങ്ങേയ്ക്കു സ്തു
തി, ഞങ്ങളുടെ നാഥാ, അങ്ങേയ്ക്കു സ്തുതി. എന്നും ഞങ്ങളുടെ ശര
ണമായ അങ്ങേയ്ക്കു സ്തുതി. ആമ്മീൻ.”

ഇത്തോമ്മോ: “കർത്താവേ, നിനക്കു സ്തോത്രബലികളെ സുഗന്ധമായി അർപ്പിക്കുന്നതിനു ഞങ്ങൾ യോഗ്യന്മാരായിത്തീരണമേ. ഞങ്ങളുടെ എല്ലാവിചാരവും വചനവും പ്രവൃത്തിയും നിനക്കു പൂർണ്ണദാനബലികൾ ആയിരിക്കണമേ. പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാഭ്യായം ആയുരോപേ, ഇപ്പോഴും എല്ലായ്പ്പോഴും എന്നേക്കും കന്മഷമില്ലാത്തവരും നിന്റെ ദൈവത്വത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവരുമായി നിന്റെ തിരുമുമ്പാകെ ഞങ്ങളുടെ ആയുഷ്കാലമെല്ലാം ഞങ്ങൾ കാണപ്പെടുമാറാകണമേ.”

പരിശോധനാവിഷയം

1. പ്രഥമശുശ്രൂഷയുടെ പ്രധാനവശങ്ങളേവ? എന്താണു പ്രഥമശുശ്രൂഷകൊണ്ടു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്?
2. പ്രഥമശുശ്രൂഷ എവിടെനിന്നുകൊണ്ടാണു നടത്തുന്നതു്?
3. പ്രാമിയാൻ, സെദ്റോ, എത്രോ, എക്ബോ മുതലായ പ്രാർത്ഥനകളുടെ സ്വഭാവം, പ്രഥമശുശ്രൂഷകളിലേ പ്രാർത്ഥനകളിൽനിന്നു വിശദീകരിക്കുക.

പ്രായോഗികാഭ്യാസം.

ദൈവസാന്നിദ്ധ്യസ്മരണയോടുകൂടെ ഞാൻ ബലി ആരംഭിക്കും.

രണ്ടാമധ്യായം

ദ്രിതീയശ്ലോക

ദ്രിതീയശ്ലോകയുടെ പ്രഥമഭാഗം തിരുവസ്രുധാരണമാ
 ണ്. സമുചിതമായ പ്രാർത്ഥനകൾ ചെയ്തിയും ഓരോവസ്രുത്തിലും
 പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം കുരിശുവരച്ചും പുരോഹിതൻ അവ അണിയു
 ന്നു. അനന്തരം, പുരോഹിതൻ ബലിപീഠത്തിങ്കലേക്കുവന്നു, കെട്ടാ
 ന വിരിച്ച കാസ കിഴക്കുവശത്തും വിലാസ പടിഞ്ഞാറുവശത്തും
 തവിയും സങ്കീർണ്ണം കെട്ടുകുറുപ്പായും വടക്കുവശത്തും വയ്ക്കുന്നു. അ
 നന്തരം, അപ്പം രണ്ടു കൈയിലും എടുത്തു വിലാസയിൽ വയ്ക്കുകയാ
 ണു പതിവു്. രണ്ടുപുത്തിൽ കൂടുതലുണ്ടെങ്കിൽ അവ ഒറ്റതിരിച്ചു
 വിലാസയുടെ നാലുകോണുകളിൽ കുരിശാകൃതിയിൽ വയ്ക്കുന്നു.
 വിലാസ ചെറുതാണെങ്കിൽ ഒന്നിനു മീതെ ഒന്നായി വയ്ക്കാം. രോ
 മം കഠിക്കുന്നവന്റെ മുമ്പിൽനില്ക്കുന്ന കുഞ്ഞാടുപോലെയാണു ക
 ത്താവു് എന്നനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടു ബലഹീനനും പാപിയുമായ ഭാ
 സന്റെ കൈകളിൽനിന്നു സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവിന്റെ കടിഞ്ഞു
 ലിനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ പുരോഹിതൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

കന്തംകൊണ്ടു കത്താവിന്റെ വിലാവിൽ കുത്തിയ കാർയ്യം വി
 വരിച്ചുകൊണ്ടു കാസയിൽ വീഞ്ഞും വെള്ളവും ഒഴിക്കുന്നു. പുരോ
 ഹിതൻ ഒരു ചെറിയ പ്രാർത്ഥനകൂടി ചെയ്തി കാഴ്ചവെച്ചു നട
 തുന്നു. വലത്തുകൈയിൽ വിലാസയും ഇടത്തുകൈയിൽ കാസയും
 എടുത്തു് ഇരുകൈകളും കുരിശാകൃതിയിൽ ചേർത്തുവെച്ചാണു കാഴ്ച
 വെച്ചു നടത്തുന്നതു്. തൽസമയം ചെയ്തുന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ ക്രി
 സ്തുനാമന്റെ ജീവചരിത്രം സംക്ഷിപ്തമായി വിവരിക്കുന്നു. ആട
 ത്തിന്റേയും ഫവ്വായുടേയും കന്യകാംബികയുടേയും പൂർവ്വപിതാക്ക
 ന്മാരുടേയും പ്രവാചകന്മാരുടേയും രക്തസാക്ഷികളുടേയും മല്ലാനാരു
 ടേയും സന്യാസികളുടേയും ഓർമ്മ കൊണ്ടാടുന്നു. പിന്നീടു്, ആർ
 ക്കുവേണ്ടി കുർബാന കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നുവോ അവരുടെ നിയോഗവും

സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങളും അനുസ്മരിക്കുന്നു. ഏതു പുണ്യവാന്റെ സ്തുതിക്കായി ഈ ബലി സമർപ്പിക്കുന്നുവോ ആ പുണ്യവാനെ ഓർത്തു് അപേക്ഷിക്കുന്നതു് ഇപ്പോഴാണു്. കാർമ്മികന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർക്കും സഹോദരർക്കും ബന്ധുമിത്രാദികൾക്കുംവേണ്ടിയും പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥനകളുണ്ടു്.

അനന്തരം, പുരോഹിതൻ ധൃപപാത്രത്തിൽ കുന്തുരക്കും ഇടുകയും ബലിവസ്തുക്കളെ ധൂപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു പ്രമീയോന്നം അതിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ സെദ്റോയും എത്രോയും ചൊല്ലുന്നുണ്ടു്.

പരിശോധനാവിഷയം

1. ദ്വിതീയശുശ്രൂഷ തിർശ്ശീലയുടെ ഉജ്ജിതവച്ചു നടത്തുന്നതു് എന്തുകൊണ്ടാണു്?
[ഉത്തരം: പ്രാചീനകാലത്തു കുർബാന ഒരു രഹസ്യകർമ്മമായിരുന്നു. അതു് അനുസ്മരിക്കുവാനാണു്.]
2. പുരോഹിതൻ ധരിക്കുന്ന വസ്തുക്കളുടെ പേരു പറയുക. അവ ഓരോന്നും ധരിക്കുമ്പോൾ പുരോഹിതൻ ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥന വായിച്ചു നോക്കുക.
3. കാസയിൽ വീഞ്ഞൊഴിക്കുമ്പോൾ ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനയുടെ സംക്ഷേപമെന്താണു്?
4. ബലിവസ്തുക്കളെ ധൂപിക്കുമ്പോൾ ചൊല്ലുന്ന പ്രമീയോൻ വായിച്ചു പ്രമീയോന്റെ സ്വഭാവം എങ്ങനെ ഈ പ്രാർത്ഥനയിലും പരിപാലിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു വിശദമാക്കുക.

പ്രായോഗികാഭ്യാസം

പുരോഹിതൻ ബലിവസ്തു കാഴ്ചവയ്ക്കുന്ന സമയത്തു ഞാനും അദ്ദേഹത്തോടുകൂടെ ചേർന്നു ബലിവസ്തു കാഴ്ചവയ്ക്കും.

മൂന്നാമധ്യായം

നവശിഷ്യന്മാരുടെ കുർബാന

ബലിപീഠത്തിന്റെ മുമ്പിലുള്ള വിരിമാറുമ്പോൾ പുരോഹിതൻ ബലിപീഠത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽ മൂന്നുപ്രാവശ്യം ധൂപിച്ചതിനുശേഷം ജനങ്ങളുടെനേർക്ക് ധൂപിക്കുകയും ധൂപപാത്രം ശുശ്രൂഷകനെ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ സമയത്തു പുരോഹിതൻ ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥന കന്യാകാമാതാവിന്റേയും പുണ്യവാന്മാരുടേയും മാധ്യസ്ഥ്യപ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ഉദാഹരണമാണ്: “നിന്നെ പ്രസവിച്ച മറിയാമു നിന്നെ മാമ്മോദീസാമുക്കിയ യോഹന്നാനും ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിന്നോടു് അപേക്ഷിക്കും. ഞങ്ങളുടെമേൽ കരുണ ചെയ്യണമേ.”

ഒരു ചെറിയ പ്രാർത്ഥനകൂടി ചൊല്ലിയതിനുശേഷം പുരോഹിതനും ജനങ്ങളുംകൂടി ത്രിസാജിയോൺ ചൊല്ലുന്നു:

“ദൈവമേ, നീ പരിശുദ്ധനാകുന്നു. ബലവാനേ, നീ പരിശുദ്ധനാകുന്നു. മരണമില്ലാത്തവനേ, നീ പരിശുദ്ധനാകുന്നു. ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവനേ, ഞങ്ങളുടെമേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ” ഇങ്ങനെ മൂന്നുപ്രാവശ്യം ചൊല്ലിയതിനുശേഷം, നമ്മുടെ കർത്താവിന്റേയും സ്ത്രീഹന്മാരുടേയും സഭയുടെ ശിഷ്ടിയായ വി. പൗലോസിന്റേയും കല്പനകളെ വെടിപ്പോടും വിശുദ്ധിയോടുംകൂടെ ആചരിക്കുന്നതിനു് അനുഗ്രഹം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അനന്തരം, “പൗലോസു സ്ത്രീഹാ ധന്യൻ . . .” ഇത്യാദി ഗാനം ആലപിക്കുകയും സ്ത്രീഹന്മാരുടെ നടപടിപ്പുസ്തകമോ പൊതുലേഖനമോ വായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അനന്തരം, പുരോഹിതൻ ഏവൻഗേലിയോനുമുള്ള പ്രാർത്ഥനചൊല്ലുകയും പടിഞ്ഞാറോട്ടു തിരിഞ്ഞുനിന്നു് ഏവൻഗേലിയോൻ

വായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആരംഭത്തിൽ, സീറോമലബാർറീതിലെ നൂതനപോലെ, പുരോഹിതൻ സമാധാനം ആശംസിക്കുന്നു.

ഏവൻഗേലിയോൻശേഷം, കാലാനയോജ്യമായ ഒരു പ്രാമുഖ്യം യോൻചൊല്ലുകയും അതിന്റെ അവസാനത്തിൽ ധൃപവാത്രത്തിൽ കത്തുകൾ ഇട്ട് കത്തുകൾപ്പാത്രത്തിന്റെ ഓരോ മങ്ങലയിലും കുരിശുവരയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തൽസമയം, “പരിശുദ്ധനായ പിതാവേ, നീ പരിശുദ്ധനാകുന്നു, പരിശുദ്ധനായ പുത്രാ, നീ പരിശുദ്ധനാകുന്നു. പരിശുദ്ധ റുഹായേ, നീ പരിശുദ്ധനാകുന്നു” എന്നു പുരോഹിതൻ ചൊല്ലുന്നു.

പിന്നീട് നിക്യാകൊൺസ്റ്റന്തീനപ്പോലീസ് വിശ്വാസപ്രമാണം ചൊല്ലുകയും അതിന്റെ അവസാനം പുരോഹിതൻ ബലിപീഠം മൂന്നുപ്രാവശ്യം ധൂപിക്കുകയും കൈകഴുകുകയും ചെയ്യുന്നു. വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ മടംബമായിലുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ കൈകൾ ചുംബിച്ചു പാപത്തിനു മാപ്പുപേക്ഷിക്കുന്നു. ജനങ്ങളുടെ നേരേയും കൈനീട്ടി മാപ്പുചോദിച്ചതിനുശേഷം അവരോടിക്കൂടെ പറയുന്നു: “എന്റെ സഹോദരരേ, പ്രിയപ്പെട്ടവരേ, എന്റെ കുർബാന സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതിന് എനിക്കുവേണ്ടി നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിച്ചിൻ.” അനന്തരം, പുരോഹിതൻ ഇങ്ങനെ ചൊല്ലുന്നു:

“വിശുദ്ധിയും മഹത്വവുമുള്ള ത്രിത്വമേ, എന്നോട് കരുണയുണ്ടാകണമേ. വിശുദ്ധിയും മഹത്വവുമുള്ള ത്രിത്വമേ, എന്റെ പാപപർവസ്ഥയിൽ കരുണ തോന്നണമേ. വിശുദ്ധിയും മഹത്വവുമുള്ള ത്രിത്വമേ, ബലഹീനങ്ങളും പാപമുള്ളവയുമായ എന്റെ കൈകളിൽനിന്നു ഈ കുർബാന നീ അംഗീകരിക്കണമേ. ദൈവമേ, ഞങ്ങളോടു രക്തബന്ധമുള്ളവരായ ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരേയും സഹോദരന്മാരേയും മരിച്ച വിശ്വാസികളേയും പ്രത്യേകിച്ചു, ഈ ബലി ആർക്കുവേണ്ടി സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നുവോ അവരേയും നീ ഓർക്കേണമേ.” പുരോഹിതൻ തന്റെ സ്വന്തം നിയോഗങ്ങളും ഈ സമയത്തു് ഓർത്ത് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

വരിശോധനാവിഷയം

1. “ശുദ്ധാപുച്ഛം കുർബാനയുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ വായിക്കുന്ന യാക്കോബായക്കാർ ദൈവമാതാവിന്റേയും വിശുദ്ധരുടേയും മാധ്യസ്ഥ്യാപേക്ഷ കാര്യമായി ഗണിക്കും; മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന രക്ഷാകരമാണെന്നു സമ്മതിക്കും.” ഈ പ്രസ്താവന വി. കുർബാനയിലേ പ്രാർത്ഥനകൾകൊണ്ടു തെളിയിക്കുക.

2. വിശ്വാസപ്രമാണം ചൊല്ലുന്നത് എപ്പോൾ? ഏതു വിശ്വാസപ്രമാണമാണു ചൊല്ലുന്നത്?

3. പുരോഹിതന്മാർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യകത വി. കുർബാനയുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽനിന്നു തെളിയിക്കാമോ?

പ്രായോഗികാഭ്യാസം

1. ബലിസമർപ്പിക്കുന്ന പുരോഹിതനുവേണ്ടി ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കും.

2. വി. ഏവൻതേലിയോനിലേ കല്പനകൾ വിശ്വസ്തതാപുച്ഛം ആചരിക്കുന്നതിനു ഞാൻ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കും.

വി. കുർബാനയുടെ കാനൺ

റോമാപാത്രീയർക്കിസായ മാർ സിക്സ്റ്റിന്റെ അനാഥരായാൻ ഈ കുർബാനയിൽ ചൊല്ലുന്നത്. ഈ ഭാഗത്തിനു ലത്തീൻ റീത്തിലേ പ്രതിപാദനഗതി നോക്കി കാനൺ എന്നു പറയാം. സമാധാനത്തിനുമുമ്പുള്ള പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടാണു കാനൺ ആരംഭിക്കുന്നത്. ആ ചെറിയ പ്രാർത്ഥനയുടെ അവസാനത്തിൽ പുരോഹിതൻ ബലിപീഠത്തിന്റെ വലത്തുവശത്തു ചുംബിക്കുന്നു. ശുശ്രൂഷകൻ ബലിപീഠം ചുംബിച്ചതിനുശേഷം പുരോഹിതന്റെ കരങ്ങൾ ചുംബിക്കുകയും ഇറങ്ങിവന്ന ശേഷം പേർക്കും സമാധാനം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

കത്തോലിക്കൻ കാര്യങ്ങളെ പ്രകീർത്തിക്കുകയും, വഴിതെറ്റിപ്പോയവരെ നിരസിക്കല്ലേ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തതിനുശേഷം പുരോഹിതൻ ശുശ്രൂഷാ എടുത്ത് മൂന്നു പ്രാവശ്യം മേലോട്ടും കീഴോട്ടും ആഘോഷിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഇങ്ങനെ ചൊല്ലുന്നു: “ഇസ്രായേലിന്റെ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങൾക്കു പന്ത്രണ്ടു ജലപ്രവാഹങ്ങളെ ഒഴുകിയ ആ തീക്കൽപ്പാറ നീയാകുന്നു; ഞങ്ങളുടെ രക്ഷകന്റെ കബറികൾ വെയ്ക്കപ്പെട്ട ആ തീക്കൽപ്പാറ നീ തന്നെ. പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹവും ഏകപുത്രന്റെ കൃപയും പരിശുദ്ധാത്മായുടെ ബന്ധവും സഹവാസവും എന്റെ സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങളെല്ലാവരോടുംകൂടെ എന്നെന്നേക്കും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.” ആമ്മിൻ.

പുരോഹിതൻ പിന്നീടു തന്റെമേലും, വലത്തുഭാഗത്തും ഇടത്തുഭാഗത്തുമുള്ള വിശ്വാസികളുടെമേലും കരിശുവരയ്ക്കുന്നു. അനന്തരം, കൈകൾ ഒരുമിച്ചു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു പറ

യന്നു: “ഈ നാഴികയിൽ നാം എല്ലാവരുടേയും ബോധങ്ങളും വിചാരങ്ങളും ഹൃദയങ്ങളും പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു മിശിഹാ ഇരിക്കുന്ന ഇടമായ ഉയർത്തിൽ ആയിരിക്കണം.”

അവ അവിടെത്തന്നെയാണെന്നു എല്ലാവരും മറുപടി നല്കുന്നു. പുരോഹിതൻ കൈകൾ താഴ്ത്തി കുരിശാകൃതിയിൽ നെഞ്ചിന്മേൽവെച്ചുകൊണ്ടു, “യേത്തോടുകൂടെ നമുക്കു കർത്താവിനെ ഏറ്റുപറയാം” എന്നു ഉച്ചരിക്കുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ പ്രത്യുത്തരിക്കുന്നു: “അതു ന്യായവും യുക്തവുമാണു്.”

അനന്തരം, സകല മാലാഖവൃന്ദങ്ങളോടും യോജിച്ചുകൊണ്ടു കൈകൾ ഉയർത്തി പുരോഹിതൻ മൂന്നുപ്രാവശ്യം, “ഖാദീശ്” (പരിശുദ്ധൻ) എന്നു ചൊല്ലുന്നു.

ഉടനെ കൂദാശകർമ്മം നടക്കുന്നു. കൂദാശവചനങ്ങൾ ലത്തീൻ കുർബാനയിലേതുപോലെതന്നെയാണു്; എന്നാൽ, കർത്താവു് “അപ്പം മുറിച്ചു്” എന്നു പറയുമ്പോൾ പുരോഹിതൻ അപ്പം മുറിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ, ലത്തീൻകുർബാനയിലേപ്പോലെ ബലിവസ്തുക്കൾ ഉയർത്തുന്നില്ല. അവസാനം പുരോഹിതൻ ഇങ്ങനെ ചൊല്ലുന്നു: “ഈ രഹസ്യത്തിൽ നിങ്ങൾ സംബന്ധിക്കുമ്പോൾ എന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി ഇതു ചെയ്യു്, ഞാൻ വരുന്നതുവരേയും എന്റെ മരണത്തേയും പുനരുത്ഥാനത്തേയും ഓർക്കുവിൻ.”

എല്ലാവരേയും അവനവന്റെ യോഗ്യതയനുസരിച്ചു വിധിക്കുവാൻ കർത്താവു രണ്ടാംപ്രാവശ്യം വരുന്നതു പുരോഹിതൻ അനുസ്മരിക്കുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ വിളിച്ചുപറയുന്നു: “ഞങ്ങളുടെമേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ.”

അനന്തരം, പുരോഹിതൻ തന്റെ വലത്തുകൈ തിരുശ്ശരീരത്തിന്മേലും ഇടത്തുകൈ കാസമേലും പ്രാവു ചിറകടിക്കുന്നതുപോലെ ഇളക്കിക്കൊണ്ടു പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു: “കർത്താവേ, എന്നോടു ക്ഷമിക്കണമേ. നിന്റെ അവകാശത്തോടും എന്നോടും കൃപ ചെയ്യണമേ. പിതാവിൽനിന്നു നിത്യമായി പുറപ്പെട്ടു

നെ ചൊല്ലുന്നു: “വലിയവനും നമ്മുടെ രക്ഷിതാവുമായ യേശുമിശി
ഹാ ആയ ദൈവത്തിന്റെ കരുണകൾ, എന്റെ സഹോദരന്മാരേ,
നിങ്ങൾ ഏല്പാവരോടുകൂടെ എന്നെന്നേക്കും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.”

വിരിയിടുന്നു

അപ്പം മുറിക്കൽ എന്ന തിരക്കർമ്മമാണ് അടുത്തു നടക്കുന്ന
തു്. ഇതു് ഒരു വലിയ രഹസ്യമായിട്ടാണ് പ്രാചീനസഭ കരുതിയി
രുന്നത്; അതിനാൽ, ശുശ്രൂഷകൻ തിരശ്ശീല ഇടുന്നു. തിരുവോസ്തി
ആദ്യം രണ്ടായി മുറിക്കുകയും ഓരോ ഭാഗവും തിരുരക്തത്തിൽ മു
ക്കി ഇതരഭാഗത്തിൽ കുരിശുവരയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇടത്തേ ഭാഗ
ത്തിൽനിന്നു് ഒരു കഷണം ഒടിച്ച്, ലത്തീൻകുർബാനയിലേപ്പോ
ലെ, കാസയിൽ ഇടുന്നു. വലത്തുഭാഗത്തുനിന്നു് ഒരു കഷണം ഒടി
ച്ചു കാസയുടെ മുകൾഭാഗത്തേക്കു കൊണ്ടുവന്നതിനുശേഷം തിരി
കെ പീലാസയിൽത്തന്നെ വയ്ക്കുന്നു. അപ്പം മുറിക്കുന്ന സമയത്തു
ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥന കീഴെ വേർക്കുന്നു:

“സത്യമുള്ള പിതാവേ, കണ്ടാലും! നിന്നെ നിരപ്പാക്കുന്ന ബ
ലിയായ നിന്റെ പുത്രൻ എനിക്കുവേണ്ടി മരിച്ചതിനാൽ ഇവനെ
നീ സ്വീകരിക്കുകയും ഇവനാൽ ഞാൻ പരിഹരിക്കപ്പെടുകയും ചെ
യ്യണമേ. എന്റെ കൈകളിൽനിന്നു് ഇത്ര കുർബാന നീ കൈക്കൊ
ണ്ടു് എന്നോടു നിരപ്പാകുകയും തന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയുടെ മന്വാകെ
ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള പാപങ്ങളെ എന്നോടു് ഓർക്കാതിരിക്കുകയും
ചെയ്യണമേ.

“കണ്ടാലും ദൃഷ്ടന്മാരാൽ ഗാതുൽത്താമേൽ ചിന്തപ്പെട്ട അവ
ന്റെ രക്തം എനിക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുന്നു. അതുനിമിത്തം എ
ന്റെ അപേക്ഷ നീ സ്വീകരിക്കണമേ. നീ ഇതു നോക്കുന്നുവെ
ങ്കിൽ, കടങ്ങൾ എനിക്കെന്തുമാത്രം! കരുണകൾ നിനക്കെന്തുമാത്രം!
നീ തുക്കിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന പച്ചുതങ്ങളെക്കാളും നിന്റെ കാരുണ്യം ചെ
ന്നമേറിയതാകുന്നു. പാപങ്ങളെ നീ നോക്കുക; അവയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള

ദഹനബലിയെ നീ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുക; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള ബലി കടങ്ങളെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാകുന്നു. ഞാൻ പാപം ചെയ്തതുനിമിത്തം നിന്റെ പ്രിയൻ ആണികളും കുന്തവും സഹിച്ചു. നിന്നെ നിരപ്പാക്കുവാനും അവയിൽ ഞാൻ ജീവിപ്പാനും അവന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ മതിയാകുന്നു. ഞങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി തന്റെ പുത്രനെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്ത പിതാവിനു സ്തുതി; കുരിശിന്മേൽ മരിച്ച ഞങ്ങളെ ഏല്പാവരേയും ജീവിപ്പിച്ചു പുത്രനു നമസ്കാരം. ഞങ്ങളുടെ രക്ഷാരഹസ്യം ആരംഭിച്ചു പൂർത്തിയാക്കിയ റൂഥായ്ക്കു സ്തോത്രം. സകലത്തിലും ഉയർന്നിരിക്കുന്ന ത്രിത്വമേ, ഞങ്ങളെല്ലാവരുടെമേലും കൃപയുണ്ടാകണമേ.

“ദൈവപുത്രാ, വലത്തുഭാഗത്തു തുടങ്ങിയ കള്ളനോടു പ്രദർശിപ്പിച്ച കാരുണ്യത്തെപ്രതി ഞങ്ങളുടെമേൽ കാരുണ്യമുണ്ടാകണമേ; ഞങ്ങളുടെമേൽ കൃപയുണ്ടാകണമേ.

“ഗാഗുൽത്താമകളിൽ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വിലാവിൽ കത്തേറ്റ ദൈവമായ മിശിഹാ നീയാകുന്നു. ലോകത്തിന്റെ പാപത്തെ വഹിക്കുന്നവനായ ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാടു നീയാകുന്നു. നീ ഞങ്ങളുടെ കടങ്ങളെ പരിഹരിക്കുകയും ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ ക്ഷമിക്കുകയും നിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഞങ്ങളെ നിറുത്തുകയും ചെയ്യണമേ.”

വിരിമാറുന്നു

വിരിമാറിക്കഴിയുമ്പോൾ പുരോഹിതൻ കൈകൾ നീട്ടി “സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ” എന്ന ജപം യോഗ്യതയോടുകൂടെ ചൊല്ലുവാൻ മനസ്സിനെ നിർമ്മലമാക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും തുടർന്നു കർത്തുജപം മുഴുവൻ ചൊല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു. കൈവിരിച്ചുപിടിച്ചു ചില പ്രാർത്ഥനകൾകൂടി ചൊല്ലിയതിനുശേഷം പുരോഹിതൻ തന്റെ വലത്തുകൈ രഹസ്യങ്ങളുടെമീതേ വയ്ക്കുകയും സ്വദേഹത്തിരുവശത്തും നേരേ തിരിഞ്ഞും കുരിശുവരയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ പുരോഹിതൻ ചൊല്ലുന്നു:

“വിശുദ്ധിയുള്ള വനം മഹത്വമുള്ള വനം സൃഷ്ടിയല്ലാത്തവനും കാതലായവനും ആദിയും അന്തവുമില്ലാത്തവനും വന്ദിക്കപ്പെടുന്ന വനം സാരാംശത്തിൽ ഒന്നായിരിക്കുന്നവനുമായ ത്രിത്വൈകകളുടെ വത്തിന്റെ കൃപയും കാരുണ്യവും എന്റെ സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങളെല്ലാവരോടുംകൂടെ എന്നെന്നേക്കുമുള്ള ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. ആമ്മീൻ”

സീറോമലബാർറീത്തിലേ കുർബാനയിലെപ്പോലെ പുരോഹിതൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നു: “വിശുദ്ധവസ്തുക്കൾ വിശുദ്ധിയുള്ള വർക്കും വെടിപ്പുള്ള വർക്കും നൽകപ്പെടുന്നു.”

പുരോഹിതൻ പീലാസയെടുത്തു് ഉയർത്തി കിഴക്കുനിന്നു പടിഞ്ഞാറോട്ടും വടക്കുനിന്നു തെക്കോട്ടും മാററി കുരിശുവരച്ചശേഷം കണ്ണുവരെ ഉയർത്തുകയും അതിനെ ചുംബിക്കുകയും തബ്ലീത്തോയിൽവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കാസയെടുത്തും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു. അനന്തരം, വെള്ളക്കൈയിൽ പീലാസയും ഇടത്തുകൈയിൽ കാസയും എടുക്കുകയും വലത്തുകൈ ഇടത്തുകൈയുടെമേൽ കുരിശാകൃതിയിൽ വയ്ക്കുകയും “തന്റെ കരുണയിൽ ലോകത്തെ മെനഞ്ഞുണ്ടാക്കിയ പരിശുദ്ധനായ ഏകപിതാവു നമ്മോടുകൂടെ, ആമ്മീൻ”, “തന്റെ അമൂല്യമായ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളാൽ നമ്മെ രക്ഷിച്ച പരിശുദ്ധനായ ഏകപുത്രൻ നമ്മോടുകൂടെ, ആമ്മീൻ”, “ഉണ്ടായതും ഉണ്ടാകുന്നതുമായ സകലത്തേയും പൂർണ്ണമാക്കിത്തീർക്കുന്ന ജീവനുള്ളവനും പരിശുദ്ധനുമായ ഏകഭുവാ നമ്മോടുകൂടെ, ആമ്മീൻ” എന്നു ചൊല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു. കാസയും പീലാസയും തബ്ലീത്തോയിൽ വെച്ചതിനുശേഷം ബലിപീഠത്തിങ്കൽനിന്നു് ഇറങ്ങി ജനങ്ങളോടു മാപ്പു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു പുരോഹിതൻ പറയുന്നു: “എന്റെ സഹോദരന്മാരും വാത്സല്യഭാജനങ്ങളുമേ, എനിക്കുവേണ്ടി നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ.”

പിന്നീടു്, നിർദ്ദിഷ്ട പ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലി പുരോഹിതൻ വിശുദ്ധകുർബാന സ്വീകരിക്കുന്നു. ആദ്യം കാസയിൽ ഇട്ടിരുന്ന അപ്പക്കഷണം തവികൊണ്ടെടുത്തു, “നമ്മുടെ ദൈവമായ മിശിഹായുടെ ശരീരവും രക്തവുമാകുന്ന പാപപരിഹാരം ചെയ്യുന്ന തീക്കട്ട എന്നും എന്നെന്നേക്കും രണ്ടുലോകങ്ങളിലും കടങ്ങളുടെ പരിഹാര

ത്തിന്നും പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിനുമായി ബലഹീനനും പാപിയുമായ ഭാസനായ എനിക്കു നല്കപ്പെടുന്നുവെന്നു” ചൊല്ലി ഭക്തിക്കുന്നു.

അനന്തരം, തിരുവോസ്തിയുടെ കഷണം കാസയിൽ വച്ചുകൊണ്ടു് കാസയിൽനിന്നു് തിരുരക്തം അനുഭവിക്കുന്നു. തൽസമയം ഇങ്ങനെ ചൊല്ലുന്നു: “ഞങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി വന്ന ദൈവമായിരിക്കുന്ന വചനമായ യേശുവേ, സ്തിപ്പായിൽ ചിന്തിച്ച ജീവനുള്ളതും ജീവിപ്പിക്കുന്നതുമായ നിന്റെ തിരുരക്തത്താൽ എന്നും എന്നെന്നേക്കും എന്റെ കടങ്ങൾ പരിഹരിക്കപ്പെടുകയും എന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യണമേ. ആമ്മീൻ.”

ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണം

വൈദികൻ വി. കർബാന അനുഭവിച്ചതിനുശേഷം ഇരുന്നൂറ്റുശ്ലാഘങ്ങളിലുമായി വിശ്വാസികൾക്കും വി. കർബാന നല്കുന്നു. കടങ്ങളുടെ പരിഹാരത്തിന്നും പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിനുമായി യേശുചിഹ്നമായുടേ വിത്തുലീകരിക്കുന്ന ശരീരവും രക്തവും സത്യവിശ്വാസിക്കു് (വിശ്വാസിനിക്കു്) നല്കപ്പെടുന്നു.”

പരിശോധനാവിഷയം

1. എപ്പോഴാണ് മലങ്കരസുറിയാനിക്കർബാനയുടെ കാതൻ തുടങ്ങുന്നതു്?
2. ആരടേതാണ് ഈ കാതൻ? റോമപാത്രീയർക്കീസായ സിക്സ്റ്റസിന്റെ കാതൻ ആണെങ്കിൽ യാക്കോബായസഭ റോമാ മാർപ്പാപ്പമാരോടുള്ള ബന്ധം വിച്ഛേദിച്ചതു വിഹിതമാണോ?

3. താഴെപ്പറയുന്ന സംഗതികൾ കുർബാനയിലേ ക്രമമനുസരിച്ചു നമ്പരിടുക. () കൂദാശകർമ്മം. () കൈ ആഘോഷിക്കുന്നതും. () പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥന. () വിരിയിടുന്നു. () മാധ്യസ്ഥ്യ പ്രാർത്ഥന. () വിരിമാറുന്നു. () അപ്പം മുറിക്കൽ. () വിശുദ്ധ വസ്തുക്കൾ വിശുദ്ധിയും വെടിപ്പുമുള്ളവർക്കും. () വി. കുർബാന സ്വീകരണം. () ജനങ്ങളോടു മാപ്പു ചോദിക്കുന്നതും. () തിരുക്കരം അനുഭവിക്കുന്നു. () തിരുവോസ്തീയുടെ കഷണം ഭക്ഷിക്കുന്നു.

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

1. വി. കുർബാനയുടെ സമയത്തു് എന്റെ പാപങ്ങൾക്കു ഞാൻ മാപ്പുപേക്ഷിക്കും.
2. ഭക്തിയോടുകൂടെ ഞാൻ പലപ്പോഴും വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കും.

വി. കുർബാനയുടെ സമാപനം

വിശ്വാസികൾക്കു വി. കുർബാന നൽകിയതിനുശേഷം മദ്ബഹായുടെ വാതിൽക്കൽ നിന്നുകൊണ്ടു പുരോഹിതൻ ചൊല്ലുന്നു:

“ഞങ്ങളുടെ കർത്താവും എന്ന്നേക്കും ഞങ്ങളുടെ ദൈവവുമായുള്ളോവേ, നിനക്കു സ്തുതി, നിനക്കു സ്തുതി, നിനക്കു സ്തുതി. ഞങ്ങളുടെ കർത്താവായ ഈശോമിശിഹാ, ഞങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ച നിന്റെ വിശുദ്ധശരീരവും ഞങ്ങൾ പാനം ചെയ്ത നിന്റെ പരിഹാരം ചെയ്യുന്ന രക്തവും ഞങ്ങൾക്കു ന്യായവിധിക്കും പ്രതികാരത്തിനും ആയിത്തീരരുതേ; ഞങ്ങളെല്ലാവരുടേയും ജീവനും രക്ഷയ്ക്കുമായിത്തീരണമേ. ഞങ്ങളുടെമേൽ കരുണയുണ്ടാകണമേ.”

പിന്നീടു, തിരുന്നാളുകളുടേയും കാലത്തിന്റേയും വ്യത്യാസമനുസരിച്ചു വിവിധപ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലുന്നു. അനന്തരം, പുരോഹിതൻ ത്രോണോസിൽ വലത്തുകൈവച്ചു ശക്തി ആവഹിച്ചുകൊണ്ടു തന്റെമേലും ഇരുവശങ്ങളിലും കുരിശുവരയ്ക്കുന്നു. ജനങ്ങളുടെമേൽ മൂന്നുപ്രാവശ്യം കുരിശുവരച്ചുകൊണ്ടു ഇപ്രകാരം ചൊല്ലുന്നു:

“ഞങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരും ഞങ്ങളുടെ വാത്സല്യമുള്ളവരുമേ, പാപപരിഹാരം ചെയ്യുന്ന കർത്താവിന്റെ മദ്ബഹായിൽനിന്നു നിങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടു അനുഗ്രഹങ്ങളോടും തിരുപ്പാഥേയങ്ങളോടുംകൂടെ വിശുദ്ധിയും മഹത്വവുമുള്ള ത്രിത്വത്തിന്റെ കൃപയ്ക്കും കരുണകൾക്കും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ ഭരമേല്പിക്കുന്ന ഈ സമയത്തു സമാധാനത്തോടുകൂടെ പോകവിൻ.

“സമീപസ്ഥന്മാരോടുകൂടെ ദൂരസ്ഥന്മാരും മരിച്ചവരോടുകൂടെ ജീവനുളളവരും കർത്താവിന്റെ ജയമുള്ള സ്ത്രീബാധാൽ രക്ഷപ്പെട്ടവരും വിശുദ്ധ മാമ്മോദീസായുടെ റുശ്ശായാൽ മുദ്രകുത്തപ്പെട്ടവരുമേ,

ത്രിശയകദൈവം നിങ്ങളുടെ കടങ്ങളെ പരിഹരിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ കുറ്റങ്ങളെ ക്ഷമിക്കുകയും മരിച്ചുപോയവരുടെ ആത്മങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

“ബലഹീനനും പാപിയുമായ ഈ ഭാസൻ നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകളാൽ കരുണ കൈക്കൊണ്ടു സഹായിക്കപ്പെടുമാറാകട്ടെ. നിങ്ങൾ സന്തോഷിച്ചാനന്ദിച്ച സമാധാനത്തോടുകൂടെ ചോകവിൻ. എന്നേക്കും എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ”

അനന്തരം, പുരോഹിതൻ ബലിപീഠത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങി വന്നപ്പോഴോടുകൂടെ ചില പ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലുകയും തിരുവചശിഷ്യങ്ങൾ ശേഖരിച്ച ഭക്ഷിക്കുകയും ഫീദാസയും കാസയും കഴുകി കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിർദ്ദിഷ്ടമായ പ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു പൂജാപാത്രങ്ങൾ കഴുകിത്തുടച്ചതിനുശേഷം സങ്കീർത്തിയിൽപ്പോയി പുരോഹിതൻ തിരുവസ്രുങ്ങൾ അഴിച്ചുവെക്കുന്നു. അവിടെ ചില സ്തുതിപ്പുകളും ഒരു സെദ്റോയും ചോലോയും ചൊല്ലുന്നുണ്ട്. അനന്തരം, സ്വവസ്രുങ്ങൾ ധരിച്ചു തിരികെ ബലിപീഠത്തിലേക്കു വരുകയും ബലിപീഠത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽ ചുംബിച്ചു യാത്രപറയുകയും ചെയ്യുന്നു. തൽസമയം, പുരോഹിതൻ ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥന സീറോമലബാർ റീത്തിലേ കുർബാനയിലേ പ്രാർത്ഥനയോടു വളരെ സാമ്യമുള്ളതാണ്:

“കർത്താവിന്റെ വിശുദ്ധവും ദൈവികവുമായ മദ്ബഹായേ, സമാധാനത്തോടുകൂടെ വസിക്കുക. ഇനിയും ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കലേക്കു തിരിച്ചുവരമോ ഇല്ലയോ എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല. സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള കടിഞ്ഞൂലുകളുടെ ആ സഭയിൽവെച്ചു നിന്റെ ദർശനത്തിനു കർത്താവു എന്നെ യോഗ്യനാക്കട്ടെ. ഈ ഉടമ്പടിയിൽ ഞാൻ ശരണപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

“വിശുദ്ധിയുള്ളതും പാപപരിഹാരംചെയ്യുന്നതുമായ മദ്ബഹായേ, സമാധാനത്തോടെ വസിക്കുക. ഞാൻ കൈക്കൊണ്ടു വിശുദ്ധിയുള്ള ശരീരവും പരിഹാരംചെയ്യുന്ന രക്തവും ഞങ്ങളുടെ കർത്താവും എന്നെന്നേക്കും ഞങ്ങളുടെ ദൈവവുമേ, എനിക്കു കടങ്ങളുടെ പരിഹാരത്തിനും പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിനും നിന്റെ ഭയ

കരസിഹാസനത്തിന്റെ മുമ്പാകെ മുഖപ്രത്യക്ഷതയ്ക്കും ആയി
ത്തീരണമേ.

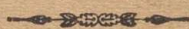
“ജീവന്റെ ദേശയാകുന്ന വിശുദ്ധ മദ്ബഹായേ, നീ സമാ
ധാനത്തോടേ വസിക്കുക. ഇനിയും എന്തെന്തെന്നേക്കും നിന്നിൽ
നിന്നു് എന്റെ ഓർമ്മ മാഞ്ഞുപോകാതിരിക്കുന്നതിനു നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുമിശിഹായോടു് എനിക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്ക
ണമേ. ആമ്മീൻ.”

പരിശോധനാവിഷയം

1. സമാധാനപ്രാർത്ഥനകളിൽ നിങ്ങൾക്കു് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട
പ്രാർത്ഥന ഏതാണു്?
2. എപ്പോഴാണു പുരോഹിതൻ ബലിപീഠത്തോടു യാത്ര പറയു
ന്നതു്?
3. മലങ്കരസുറിയാനിക്കർബാനയിലേ പ്രധാന ഭാഗങ്ങൾ ഏവ?

പ്രായോഗികാഭ്യാസങ്ങൾ

1. ദൈവത്തിൽനിന്നു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള നിരവധി അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു
വി. കുർബാനയുടെ അന്ത്യത്തിൽ താൽപര്യത്തോടുകൂടെ ഞാൻ നന്ദി
പറയും.
2. വി. കുർബാനയ്ക്കു് എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ
സ്ഥാനം നല്കും.

സീറോമലബാർറീത്തിലേ

പുനരുദ്ധരിക്കപ്പെട്ട കുർബാന

1957 ജൂൺ 26-ാം തീയതി പന്ത്രണ്ടാം പീയൂസു മാർപ്പാപ്പ അംഗീകരിച്ചതും 1958 നവംബർ 21-ാം തീയതി മുതൽ റോമിൽ ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിയതുമാണ് പുതിയ കുർബാന. 1962 ജൂലൈ 3-ാം തീയതി മാർത്തോമ്മാസ്റ്റീഹായുടെ തിരുനാൾദിവസം ഈ പുതിയ കുർബാന കേരളത്തിൽ നടപ്പിൽവന്നു. പുതിയ കുർബാനയുടെ മിക്കഭാഗങ്ങളും മലയാളത്തിലായതുകൊണ്ട് ഓരോരുത്തർക്കും അതു വായിച്ചു പഠിക്കാവുന്നതാണ്. സ്റ്റീഫനാർ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം അതതു നാട്ടിലേ ഭാഷയാണു തിരുക്കർമ്മങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതെന്ന് ഒരു പാരമ്പര്യമുണ്ട്. അതിനാൽ, കേരളത്തിലേ ആദ്യത്തേ റീത്തു ദ്രാവിഡമായിരുന്നുവെന്നാണ് പ്രബലമായ ഒരുഭിപ്രായം. മാർത്തോമ്മാസ്റ്റീഹായുടെ നാളുകളിലേക്കുള്ള പ്രത്യാഗമനമെന്ന നിലയിൽ സഹർഷം കേരളീയർ മലയാള കുർബാന സ്വീകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

തോമ്മാസ്റ്റീഹായുടെ ശിഷ്യന്മാരായ അന്ധയി, മാറി എന്നപ്രേഷിതന്മാർ എഴുതിയുണ്ടാക്കിയ കുർബാനക്രമങ്ങളാണു നമ്മുടെറീത്തിലേ കുർബാനകളുടെയെല്ലാം മൂലം. കയ്യെഴുത്തുപ്രതികൾക്കുണ്ടാകാവുന്ന സ്ഥിരതയോടുകൂടി പ്രസ്തുത കുർബാനക്രമം 16-ാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധംവരെ വന്നു. 1557 മുതൽ 1567 വരെ മലങ്കരസഭയെ ഭരിച്ചിരുന്ന മാർ യൗസേപ്പു ദിവ്യബലിക്കു പുളിക്കാത്ത അപ്പവും ലത്തീൻ റീത്തിലേ തിരുവസ്രുങ്ങളും നിശ്ചയിച്ചു. കുർബാനക്രമത്തിലും അദ്ദേഹം ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ വരുത്തി. 1599-ൽ സമ്മേളിച്ച ഉദയമ്പേരൂർ സൂനഹദോസു മുപ്പതോളം വ്യത്യാസങ്ങൾ നിർ

ദേശിച്ചു. കൂദാശവാക്യങ്ങൾ ലത്തീനിൽനിന്നു പരിഭാഷപ്പെടുത്തി ചേർത്തു; പേട്രിയാർക്കിനു പകരം റോമാമാർപ്പാപ്പയുടെ നാമം ഉച്ചരിക്കണമെന്നു നിർദ്ദേശമുണ്ടായി. നിലവിലിരിക്കുന്ന കുർബാനകൂമ മൊഴികെ ശേഷമുള്ളതെല്ലാം നിറുത്തിക്കളഞ്ഞു. 1599-ൽ അങ്കമാലി മെത്രാനായി നിയമിക്കപ്പെട്ട ഫ്രാൻസിസ് റോസ് എസ്. ജെ. നമ്മുടെ കുർബാനയിൽ ചില വ്യത്യാസങ്ങൾകൂടി വരുത്തി. 1766-ൽ ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന മൂന്നു കയ്യെഴുത്തുപ്രതികൾ റോമിലേക്കു് അയച്ചുകൊടുക്കുകയും നിഷ്കൃഷ്ടമായ പരിശോധനകൾക്കുശേഷം ഒരേണ്ണം അംഗീകരിച്ചു് റോമിൽത്തന്നെ അച്ചടിച്ചു്, 1774 മുതൽ ഉപയോഗത്തിൽ വരുത്തുവാൻ ചെയ്തു. പിന്നീടു പശ്ചാത്തലത്തിൽ തെല്ലു വ്യതിയാനം വരുത്തിയതല്ലാതെ കാര്യമായി ഒരന്തരവും നമ്മുടെ കുർബാനകൂമത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

1959-ൽ പൗരസ്ത്യതിരുസ്സംഘം നമ്മുടെ കുർബാനയുടെ കർമ്മവിധികൾ (ORDO CELEBRATIONIS QUDDASA) അഥവാ തുക്കാസാ അംഗീകരിച്ചു പ്രസിദ്ധംചെയ്തു. അതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിക്കൂടിയാണ് ഈ വിവരണം ഇവിടെ ചേർക്കുന്നതു്.

ആഘോഷമായ കുർബാന, റാസ, സാധാരണകുർബാന എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു കുർബാനകൾ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. പൗരസ്ത്യരുടെയിടയിൽ “റെറക്കുർബാന” (Low Mass) എന്ന ഒരു പതിവില്ല. ആകയാൽ, എല്ലാക്കുർബാനകളും പാട്ടുകുർബാനകൾ തന്നെയാണ്. രണ്ടു സഹായികളുള്ള ചോറും ധൂപക്കുററി ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്.

തിരുക്കർമ്മകാലങ്ങൾ

വർഷവട്ടത്തിൽ ആഗമനം, ദൈനഹാ, നോമ്പു്, ഉയിർപ്പു്, ശ്ലീഹാ, വേനൽ, ഏലിയായുടേയും കുരിശിന്റേയും കാലം, മൂശയുടെകാലം, പ്രതിഷ്ഠാപനം എന്നിങ്ങനെ ഒമ്പതു് കാലങ്ങളും ആ

കലണ്ടറുകൾ യോജിച്ച വേദപുസ്തകവായനകളും പുതിയ കുർബാനയ്ക്കു നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാധാരണതിരുനാളുകൾക്കും, നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ തിരുനാളുകൾക്കും, ഞായറാഴ്ചകൾക്കും വെച്ചേറേ കര പ്രാർത്ഥനകൾ പുതിയ കുർബാനയിൽ കാണാം. പഴയ കുർബാനയിൽ പ്രധാനമായി മൂന്നു പ്രാർത്ഥനകൾക്കേ വ്യത്യസ്തമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. വി. കൊച്ചുത്രേസ്യാ, വി. പത്താംപീയൂസ് തുടങ്ങിയ ആധുനികവിശുദ്ധരിൽ ചിലരുടെ തിരുനാളുകളും പുതിയ പഞ്ചാംഗത്തിലുണ്ട്.

ചില പ്രത്യേകതീരുക്കർമ്മവിധികൾ

1. ദിവ്യകാരണ്യസപീകരണം: തിരുവോസ്തി തിരുരക്തത്തിൽ മുക്കി എല്ലാവർക്കും ദിവ്യകാരണ്യം നൽകാവുന്നതാണ്. സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി പഴയ സമ്പ്രദായം തുടരാനോ, അല്ലെങ്കിൽ, തിരുവോസ്തിയുടെമേൽ തിരുരക്തം തളിച്ചുമാത്രം നൽകാനോ പാടുണ്ട്. വി. കുർബാനയ്ക്കു പുളിക്കാത്ത അപ്പം മുമ്പത്തേപ്പോലെ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്.

2. കരിശടയാളം: നെററിയിൽനിന്നു നെഞ്ചിലേക്കും വലത്തുതോളിൽനിന്നു ഇടത്തുതോളിലേക്കുമാണു കരിശു വരയ്ക്കേണ്ടതു്. കരിശടയാളം വരയ്ക്കുമ്പോൾ നാം നമ്മെത്തന്നെ ആശീർവ്വദിക്കുവാണു ചെയ്യുന്നതു്. അതുകൊണ്ടാണ് ഇതുവാരയുണ്ടായിരുന്ന പതിവിനു പകരം വലത്തേ തോളിൽനിന്നു ഇടത്തേ തോളിലേക്കു കൈകൊണ്ടുപോകുന്നതു്. ഈ സമ്പ്രദായം ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസാണു മാറിയതു്.

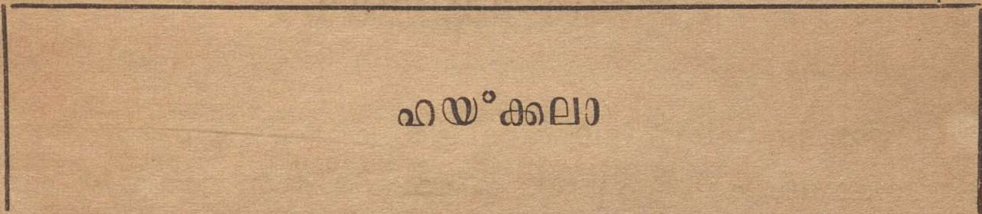
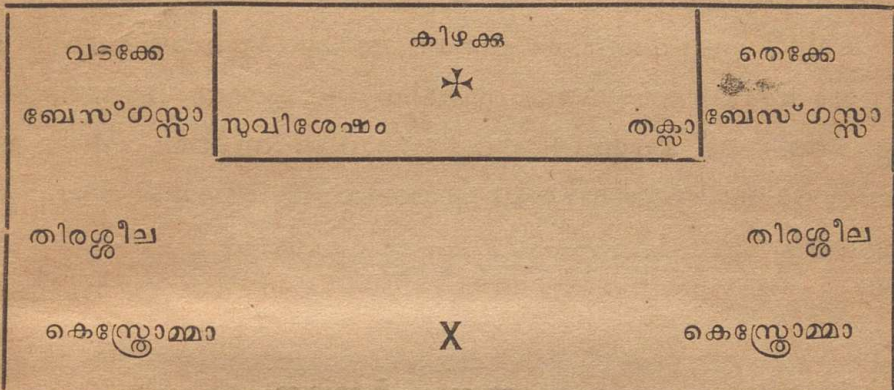
3. മുട്ടുകുത്തൽ: പുതിയ കുർബാനയിൽ കാർമ്മികൻ മുട്ടുകുത്തിചൊല്ലുന്ന ഏകപ്രാർത്ഥന ഇതാണ്: “കർത്താവേ, ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ എല്ലാ അശുദ്ധിയിൽനിന്നും ഭ്രാന്തയിൽനിന്നും അസുഖയിൽനിന്നും വഞ്ചനയിൽനിന്നും ക്രൂരതയിൽനിന്നും വിമുക്തമാക്കുക.

കതമാക്കി വിശുദ്ധവും സജീവവുമായ ഈ ശുശ്രൂഷ പ്രത്യാശാപു
 ൂം നിർമ്മിക്കുവാൻ നിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഞങ്ങൾക്കു മനോധൈ
 ര്യം നല്കണമേ. എന്റെ കർത്താവേ, തമ്മിൽത്തമ്മിലും എല്ലാ
 വരോടും സ്നേഹവും ഐക്യവും നിന്റെ കരുണയാലും അനുഗ്രഹ
 ഞ്യാലും ഞങ്ങളിൽ ഉളവാക്കുകയും ചെയ്യണമേ. എന്നേക്കും, ആ
 മേന്മൻ." നിലവിലുള്ള റാസയിൽ ഇതു മുട്ടുകത്തിയാണു ചൊല്ലുന്ന
 ത്. പഴയ കർബാനയിൽ മുട്ടുകത്തുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിലെല്ലാം പു
 തിയ കർബാനയിൽ കുനിഞ്ഞൊരാടിക്കുന്നതേയുള്ളൂ.

4. തിരുവസ്രങ്ങളും: പഴയ കർബാനയിലുപയോഗിക്കുന്ന ത
 വമുണ്ടാഴികെ ശേഷമെല്ലാവസ്രങ്ങളും പുതിയ ഒരു രൂപത്തിൽ പു
 തിയ കർബാനയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. 1)കൊത്തീനാ.(നീണ്ട കുപ്പാ
 യം, അഥവാ, പഴയ ആറുബാ).അതിനു ദേന്ത പാടില്ല. 2)സൂനാറാ,
 അഥവാ, ഇടക്കെട്ട്. 3)ഉറാറ. ഇത് ആഭ്യന്തരം ഒരേ വീതിയിലുണ്ടാ
 ക്കിയതായിരിക്കണം. അതു മാറിൽ രണ്ടു വശത്തായി ഇടേണ്ടിയി
 രിക്കുന്നു; അല്ലാതെ, കരിശാകൃതിയിൽ ഒരു പാളി മറ്റേ പാളിയുടെ
 മീതെ വെച്ചല്ല ഇടക്കെട്ടുകൊണ്ടു ബന്ധിക്കുന്നതു്. 4) കയ്യറ(സന്ദേ).
 5) കാപ്പ. ഇതിന്റെ പുറത്തു് "മാത്തോമ്മായുടെ കുരിശു", അഥവാ,
 ഗ്രീക്കുകുരിശു തയിച്ചു ചേർക്കാം; മറ്റവകാരങ്ങൾ പാടില്ല.
 മാത്തോമ്മ സ്ത്രീമാ മരിച്ചസ്ഥലത്തുള്ള കപിങ്കല്ലിൽ കൊത്തിയിര
 ന്നതും ചോരവിയർത്തുവെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നതുമായ കുരിശാണ്
 ഇവിടെ വിവക്ഷിതം. ഈ കുരിശിന്റെ തിരുന്നാൾ ഡിസംബർ
 18-ാം തീയതി നാം ആഘോഷിക്കുന്നു. കാപ്പ കരപ്പൊഴികെ ഏതു
 തിറവുമാകാം.

ബലിപീഠം

പുതിയ കുർബാനയ്ക്കുപയോഗിക്കുന്ന ബലിപീഠത്തിലേ സജ്ജീകരണം ഇപ്രകാരമായിരിക്കണം:

സുവിശേഷം വായിക്കുമ്പോൾ പുരോഹിതൻ നിലകുന്ന സ്ഥലമാണു X കൊണ്ട് അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ബേസുഗസ്സാ എന്നു പറയുന്നത് ചുമരിലുള്ള അലമാരിയാണ്; പകരം മേശയാലും മതി.

ദൈവാലയത്തിനു മൂന്നു ഭാഗങ്ങളാണുള്ളത്: 1. മദ്ബഹാ. 2. ഹയ്ക്കല (വിശ്വാസികൾക്കുള്ളത്). 3. കെസ്രോമ്മാ (മദ്ബഹായ്ക്കും ഹയ്ക്കലായ്ക്കും മദ്ധ്യേ ഗായകസംഘത്തിന്റെ ഉപയോഗത്തിനുള്ളത്). കുർബാനയുടെ ആരംഭവും സമാപനവും പൗരസ്ത്യ കുർബാനകളിൽ തിരശ്ശീലയുടെ ഉള്ളിലാണു നടക്കാറുള്ളത്.

കർബാനയുടെ പ്രാർത്ഥന (ഏനാർക്ലീസ്)

പ്രാർത്ഥനകളൊന്നുംകൂടാതെ കൈകഴുകി വസ്രംധരിച്ചു, “അത്യന്തങ്ങളിൽ ദൈവത്തിനു സ്തുതി” എന്ന വാക്കുകളോടുകൂടി കർബാന ആരംഭിക്കുന്നു. ആഘോഷമായ കർബാനയിൽ “പുഷ്‌ദാനകോൻ” കൂടി പാടും. ലേഖനം വായിക്കുന്നതുവരെ പുതിയ കർബാനയും പഴയ കർബാനയും തമ്മിൽ കാര്യമായ അന്തരമൊന്നുമില്ല. ഒന്നു രണ്ടു് അപേക്ഷകൾമാത്രം വ്യത്യസ്തമാണ്; അവ നിലവിലുള്ള റാസയിൽ വായിക്കാറുള്ള താകയാൽ, വൈദികർക്കു് അവ റിചിതമല്ല.

അദ്ധ്യയനകർബാന

ജ്ഞാനസ്നാനാത്മികൾക്കുള്ള കർബാനഭാഗം ജനങ്ങളുടെ അടുത്തുനിന്നു നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നു. നിലവിലിരിക്കുന്ന റാസയിൽ ഈ ഭാഗം ഫയ്‌ക്കലായിൽനിന്നാണു് ചൊല്ലുന്നതെന്നു ചിലരെങ്കിലും അനുസ്മരിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും. ലേഖനം ശുശ്രൂഷകൻ ജനങ്ങളുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞുനിന്നു വായിക്കുന്നു. സുവിശേഷഗ്രന്ഥകൊണ്ടു സമാധാനം ആശംസിക്കുന്നതും വൈദികൻ അഴിക്കാലിങ്കൽവന്നു ജനങ്ങളുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞുനിന്നു സുവിശേഷം വായിക്കുന്നതും പുതിയ കർബാനയിലേ പുതുമാണ്. സുവിശേഷവാചനകഴിഞ്ഞു തിരശ്ശീല ഇടുന്നു; അനന്തരം, ഒരു ശുശ്രൂഷകൻ പുറത്തുനിന്നു, “കാരോസൂസാ” എന്ന പ്രാർത്ഥന ജനങ്ങളോടുകൂടെ ചോദ്യോത്തരരൂപത്തിൽ ചൊല്ലുന്നു. തിരുസ്തുതിയുടേയും ജനങ്ങളുടേയും വിവിധാവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഈ അപേക്ഷകളുടെ അന്ത്യത്തിൽ, “ഞങ്ങളുടെ കർത്താവേ, ഞങ്ങളോടു കൃപ ചെയ്യണമേ” എന്ന പ്രാർത്ഥന വൈദികനുപകരം ജനങ്ങളാണു് ചൊല്ലുന്നതു്. ആർക്കും എഴുപ്പ

ത്തിൽ ചൊല്ലാവുന്നതും എല്ലാവർക്കും ചൊല്ലാൻ പര്യാപ്തവുമായ ഈ അപേക്ഷ ജനങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നതു സമുചിതമാണ്.

തൽസമയം കാർമ്മികൻ ബലിവസ്തുക്കൾ സജ്ജമാക്കുന്നു. ജ്ഞാനസ്നാനാത്മികൾ അതു കാണാതിരിക്കുവാനാണു തിരശ്ശീല ഇടുന്നതു്. കാരോസ്യസായുടെ അവസാനം വിരി മാറുകയും പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം അതിൽ പൂർത്തിയാക്കണമെന്നുള്ള പഴയ കുർബാനയിലേ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുകയും ചെയ്തശേഷം മാമ്മോദീസാ മുഷാത്തവരെ പുറത്തുവിടാനുള്ള നിർദ്ദേശമുണ്ടാകുന്നു. അതോടുകൂടി അദ്ധ്യയനകുർബാനഭാഗം അവസാനിക്കുന്നു.

വിശ്വാസികളുടെ കുർബാനഭാഗം

സുവിശേഷഭാഗത്തു ചെന്നു കൈകഴുകിയശേഷം ബലിവസ്തുക്കൾ ബേസ് ഗസ്സായിൽനിന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ, ബലിപീഠത്തിന്റെ അഗ്രത്തുനിന്നോ പ്രദക്ഷിണമായി കൊണ്ടുവന്നുകാഴ്ചയ്കു നടുത്തിയശേഷമാണു താഴേക്കു് ഇറങ്ങിവന്നു കാർമ്മികൻ വിശ്വാസപ്രമാണം ചൊല്ലുന്നതു്. നിലവിലുള്ള റാസയിൽ വൈദികൻ ഹയ്കലായിലേ കമ്പിടൽകഴിഞ്ഞു വിശ്വാസപ്രമാണം ചൊല്ലുന്നതു പലരും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടാകണം. മുമ്പു വിശ്വാസപ്രമാണം, കാഴ്ചവെയ്പു്, കൈകഴുകൽ എന്നായിരുന്നു ക്രമം; ഇപ്പോൾ നേരെ മറിച്ചാണ്.

അനന്തരം, പഴയപടി കുർബാനക്കല്ലിന്റെമേൽ മാത്രം ചുംബിക്കുന്നതിനു പകരം ബലിപീഠത്തിന്റെ രണ്ടറ്റത്തുംപോയി ചുംബിച്ചു്, പഴയ പ്രാർത്ഥനകൾ ആവർത്തിക്കാതെ ചൊല്ലി ജനങ്ങൾക്കു സമാധാനം ആശംസിക്കുന്നു. രണ്ടുവശത്തേക്കും പകുതി തിരിഞ്ഞു കൊടുക്കുന്ന ആശീർവ്വാദങ്ങൾ ആഘോഷമായ കുർബാനയിൽ മാത്രമേയുള്ളൂ.

അനാഹൊറാ

ഇതൊരു ഗ്രീക്കുപദമാണ്; അർപ്പണമെന്നർത്ഥം. കർബാന ക്രമത്തിലേ എത്രയും പ്രധാനപ്പെട്ട ഭാഗത്തിനു പൗസ്തേരിത്തുകളിൽ “അനാഹൊറാ” എന്നും ലത്തീൻറിത്തിൽ “കാനൺ” എന്നും പറയുന്നു. ഇതാണു കൂദാശഭാഗം; ഇതു് എല്ലാക്കർബാനകളിലും മദ്ധ്യത്തിലാണു വരുന്നതു്. പണ്ഡിതന്മാരായ സഭാപിതാക്കന്മാർ പ്രാചീനകർബാനക്രമങ്ങളിൽനിന്നു തിരഞ്ഞെടുത്തു നിശ്ചിതരൂപംകൊടുത്തു വൃതിയാനങ്ങൾ വരുത്തരുതെന്നുള്ള വ്യവസ്ഥയോടു കൂടെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഗമാണു് അനാഹൊറാ. പഴയ കർബാനയിൽ അനാഹൊറാ തുടങ്ങുമ്പോഴാണു മെത്രാന്മാർ പട്ടംമുടിഞ്ഞൊപ്പി മാറിയിരുന്നതു്.

നമ്മുടെ കർബാനയിലേ അനാഹൊറായിൽ നാലു പ്രാർത്ഥനാസഞ്ചയങ്ങൾ, അഥവാ, ഗ്ഹാന്താവൃത്തങ്ങൾ വേർതിരിഞ്ഞു കാണാവുന്നതാണു്. വൈദികൻ കമ്പിട്ടു താഴ്ന്നുസപരത്തിൽ ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനയാണു് ഗ്ഹാന്താ. അതിന്റെ ആമുഖജപത്തിനു കൂശാപ്പാ എന്നു പറയും. ഗ്ഹാന്തായോടുകൂടെ അഭ്യർത്ഥനകളും കൃതജ്ഞതാപ്രകടനത്തിനുള്ള കാനോനുകളും, അഥവാ, സംക്ഷിപ്തപ്രാർത്ഥനകളും ഉണ്ടാകാറുണ്ടു്. ഒരു ഗ്ഹാന്തയോടുകൂടെയുള്ള ഈ അപേക്ഷകൾക്കു് ഗ്ഹാന്താവൃത്തം എന്നു പേർ. ഒന്നാമത്തേ ഗ്ഹാന്താവൃത്തത്തിന്റെ ആമുഖ ജപം, “ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ കർത്താവേ” എന്നു തുടങ്ങുന്ന മലയാള തക്കു 23-ാം പക്ഷത്തിലേ ജപമാണു്. ഞങ്ങൾ നിനക്കു സ്തുതിയും ബഹുമാനവും കൃതജ്ഞതയും ആരാധനയും സമർപ്പിക്കുന്നു; ഇപ്പോഴും എപ്പോഴും എന്നേക്കും” എന്നു കാനോനുകൊണ്ടു് ആ ഗ്ഹാന്താ അവസാനിക്കുന്നു. അതോടുകൂടെ സമാധാനാശംസയായി. സമാധാനം ശുശ്രൂഷകൻ സ്വീകരിക്കുന്നതു ബലിപീഠവും കാർമ്മികന്റെ കരവും ചുംബിച്ചുകൊണ്ടാണു്. “നിങ്ങളുടെ ബോധങ്ങൾ ഉന്നതങ്ങളിലേക്കു് ഉയരട്ടെ” എന്നു അപേക്ഷയോടുകൂടെ രണ്ടാം ഗ്ഹാന്തയും,

“മാ എനിക്കു ദൗർഭാഗ്യം” എന്ന വാക്കുകളോടുകൂടെ മൂന്നാം ഗ്ലോസ്സായും ആരംഭിക്കുന്നു. മൂന്നാമത്തെ ഗ്ലോസ്സയുടെ അവസാനത്തിൽ കൂദാശകർമ്മമായി. വി. പൗലോസിന്റെ പ്രഥമലേഖനത്തിലേ വാക്കുകൾ സുറിയാനിയിൽത്തന്നെ പുതിയ കുർബാനയിൽ കൂദാശവചനങ്ങളായി ചേർത്തിരിക്കുന്നു. പഴയ കുർബാനയിൽ പല സുവിശേഷങ്ങളിലേ വാക്യങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള കൂദാശവചനങ്ങളാണു ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. അതു മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ ലത്തീൻറിത്തിലേ കൂദാശവചനങ്ങളുടെ പരിഭാഷയാണ്.

കൂദാശകർമ്മം കല്പനാനുസരണം കഴിഞ്ഞശേഷം പഴയ കുർബാനയിലുണ്ടായിരുന്ന മാധ്യസ്ഥ്യപ്രാർത്ഥന പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. തുടന്നും, സുറിയാനിയിൽത്തന്നെ നാലാം ഗ്ലോസ്സാ ചൊല്ലുന്നു. പഴയ കുർബാനയിൽ ഇടമണിതൊട്ടു മുമ്പു ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനയാണിതു്. അനന്തരം, പൗരസ്തരീത്തുകൾക്കു പ്രത്യേകമായ എപ്പിക്ലേസിസ്, അഥവാ, പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയായി. നമ്മുടെ ബലിയിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഇറങ്ങിവന്ന് അതിനെ ആശീർവ്വദിക്കുവാനും പവിത്രീകരിക്കുവാനുമുള്ള അപേക്ഷയാണിതു്. തൽസമയം കാർമ്മികൻ തന്റെ വലത്തുകൈ ഇടത്തുകൈയുടെ മീതെ കുരിശാകൃതിയിൽ പിടിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. പഴയനിയമകാലത്തു ബലിമൃഗങ്ങളുടെ ശിരസ്സിൽ പുരോഹിതൻ കൈവയ്ക്കുന്നതിന്റെ ഓർമ്മയാണ് ഈ കർമ്മം അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതു്. എപ്പിക്ലേസിസു ചൊല്ലുമ്പോഴാണു വസ്തുഭേദം നടന്നിരുന്നതെന്നു പണ്ടു ചിലർ കരുതിയിരുന്നു.

അനാഥിറായ്ക്ക ശേഷം

നാലാമത്തെ ഗ്ലോസ്സാകഴിഞ്ഞു പുതിയകുർബാനയിൽ ഒരു ധൂപനം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതു പഴയകുർബാനയിൽ കൂദാശകർമ്മത്തിനു മുമ്പുള്ള ധൂപനംപോലെയാണ്. പിന്നീടു്, തിരുവോസ്തി കൈ

യിലെടുത്തുയർത്തി അതിന്മേൽ നോക്കിക്കൊണ്ട് ഒരു ചെറിയ പ്രാ
 ത്ഥന ചൊല്ലിയശേഷം വൈദികൻ തിരുവോസ്തി മുക്തിയും താഴെ
 യും വലത്തും ഇടത്തുമായി കുരിശാകൃതിയിൽ മുത്തുന്നു. പിന്നീട്, തി
 രുവോസ്തിവിഭജനവുംമറ്റും പഴയകർമ്മാനയിലെന്നതുപോലെ ന
 ടക്കുന്നു; പ്രാർത്ഥനകൾക്കുമാത്രം ചില വൃത്യാസങ്ങൾ വന്നിട്ടു
 ണ്ട്. തിരുവോസ്തി മുറിച്ചു തിരുക്കുതത്തിൽ മുക്തിയശേഷം പീലാ
 സയിലുള്ള ഭാഗത്തിൽ വരച്ച കഴിഞ്ഞിട്ട് ആ കർമ്മാനയിൽ ക്ര
 മദേശ ചെയ്യപ്പെട്ട ചെറിയ തിരുവോസ്തികളിലും ഒന്നാകെ ഒരു കുരി
 ശുവരയ്ക്കു നവെന്നതു പതിയ കർമ്മാനയുടെ ഒരു പ്രത്യേകത
 യാണ്.

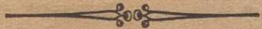

ഉപസംഹാരം

പഴയ കുർബാനയും പുതിയ കുർബാനയും തമ്മിലുള്ള പ്രധാനാനന്തരങ്ങളാണ് ഇവിടെ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ധൃപനം സാധാരണ കുർബാനയിലുണ്ടാകാനിടയില്ലാത്തതിനാൽ ഇവിടെ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടില്ല.

കുർബാനപരിഷ്കർത്താക്കൾ പ്രധാനമായി ഉന്നം വച്ചിരിക്കുന്നത് പതിനാറാംശതാബ്ദത്തിൽ ലത്തീൻറീത്തിൽനിന്നു നമ്മുടെ കുർബാനയിലേക്കു കടന്നുവന്ന കുർമ്മങ്ങളും ആംഗ്യങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളും നീക്കുകയാണ്. മലയാളസുറിയാനിറീത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വം ലത്തീൻകുർമ്മങ്ങളുടെ സങ്കലനംകൊണ്ടു നഷ്ടപ്പെട്ടു. പൗരസ്ത്യറീത്തുകളുടെ നൈർമ്മല്യം സംരക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി തിരുസ്സീറോസനം പുതിയ പരിഷ്കാരങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചു നല്കിയിരിക്കുകയാണ്.

ചോദ്യങ്ങൾ

1. നമ്മുടെ കുർബാനയുടെ മൂലമേതാണ്? അത് ഇപ്പോൾ മാറ്റാനുള്ള കാരണമെന്തു്?
2. തോമ്മാസ്റ്റീറോ എത്ര ഭാഷയിലാണ് ഇവിടെ കുർബാന സമർപ്പിച്ചതു്? എന്നാണു കേരളത്തിൽ സുറിയാനിറീത്തുണ്ടായതു്? ദിവ്യബലി മലയാളത്തിലായതുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനങ്ങളേവ?
3. പുതിയ കുർബാനയും പഴയകുർബാനയും തമ്മിലുള്ള പ്രധാനാനന്തരങ്ങളേവ?
4. എന്താണ് എപ്പിസ്കോസിസു്? എന്താണു കൂദാശവചനങ്ങൾ.

5. താഴെപ്പറയുന്ന വാക്കുകളുടെ അർത്ഥമെന്തു്? അനാമൊറാ, ഗ്ലാസാ, കൂശാപ്പ, ഉറാറ.

6. പുതിയ കുർബാനയ്ക്കു് ഉപയോഗിക്കുന്ന തിരുവസ്ത്രങ്ങളേവ?

7. ഏതെല്ലാം അപേക്ഷകളാണു് ജനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു്? അവയിൽ നിങ്ങൾക്കു് ഏററം ഇഷ്ടപ്പെട്ട അപേക്ഷ ഏതാണു്?

ചില പ്രശ്നങ്ങൾ

പുരിപ്പിഴക:

1. പുതിയ കുർബാനയിൽ.....ധൂപനമില്ല.

2. ഇവിടെ സുറിയാനികുർബാന ആരംഭിച്ചതു.....കാലത്താണു്. അതിൽ ഭേദഗതികൾ വരുത്തിയവർ.....ആകുന്നു.

3. ആദ്യത്തെ നമ്മുടെ തക്സാ.....അച്ചടിച്ചതു്.

4. പുതിയകുർബാനയിൽ കുരിശുവരയ്ക്കുമ്പോൾ.....ഉരത്തിൽ തൊട്ടതിനുശേഷമാണു്.....തൊട്ടുന്നതു് അതിന്റെ അർത്ഥം.....

5. സുവിശേഷം വായിക്കുന്നതിനുമുമ്പു വൈദികൻ സമാധാനം ആശംസിക്കുന്നതു്.....കൊണ്ടാണു്.

6. മുട്ടകുത്തി ചെയ്യുന്ന ഏക പ്രാർത്ഥന ഇതാണു്.....

7. പുതിയ കുർബാനയിൽ ചെറിയ ലുത്തനിയോ പോലുള്ള രണ്ടുമൂന്നു പ്രാർത്ഥനകളുണ്ടു്. അവ ചെയ്യുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ട ഭാഗം ഇവയാണു്.....

പ്രതിജ്ഞ

കുർബാന ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രാർത്ഥനകളുടെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം വന്നുചേർന്നിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഭയപ്പെടാതെ ഞായറോടും ശുഭായോടുംകൂടെ വിശുദ്ധബലിയിൽ പങ്കുകൊള്ളും.

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

KOTTAYAM

Cl. No. M.200

Acc. No. 39.148

This book should be returned on or before
the date last stamped below.

31 DEC 1987

27 SEP 1988

28 NOV 1988

24 JUN 1990

27 NOV 2001

3 JUN 2004

15 JUN 2012

19 FEB 2019

If the book is not returned on due date a
fine of 5 Ps. (Five) per day will be charged.

M200

39148

മാ. തോമസ് മൂത്തൻ

കുറുപ്പൻ

